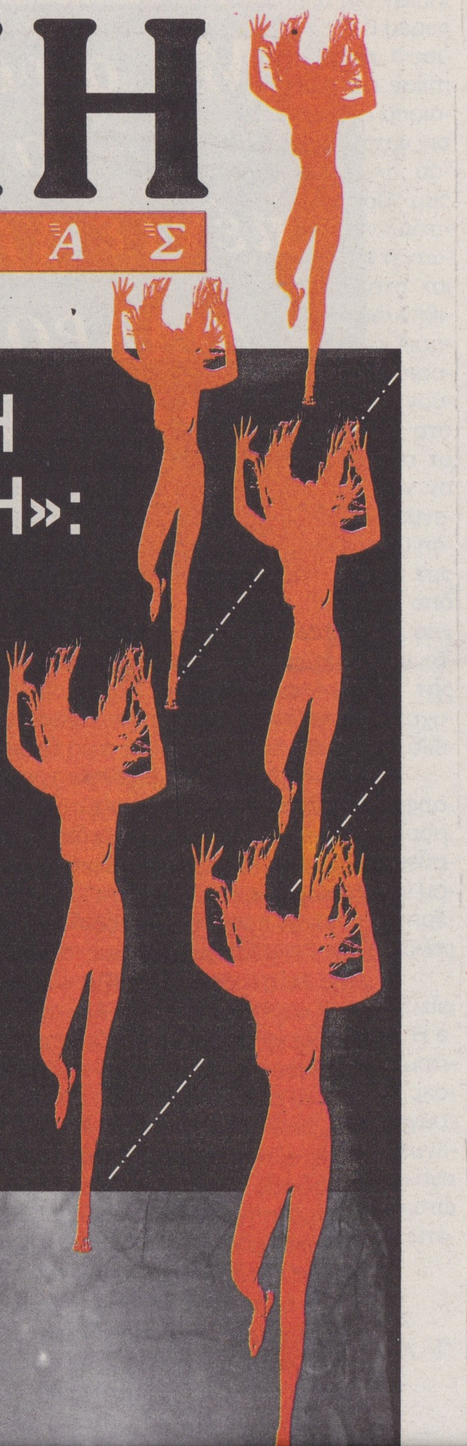
ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ.Φύλλου 59
ΜΑΡΤΙΟΣ 2007
1 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ «ΑΝΑΤΑΡΑΧΗ»: Η περιπλάνηση στους δρόμους της αταξίας συνεχίζεται...

ΜΑΡΤΙΟΣ 2007
1 ΕΥΡΩ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ «ΑΝΑΤΑΡΑΧΗ»:

Η περιπλάνηση στους δρόμους της αταξίας συνεχίζεται...

Με αφορμή τα πέντε χρόνια «Διαδρομής Ελευθερίας»
σελ. 2

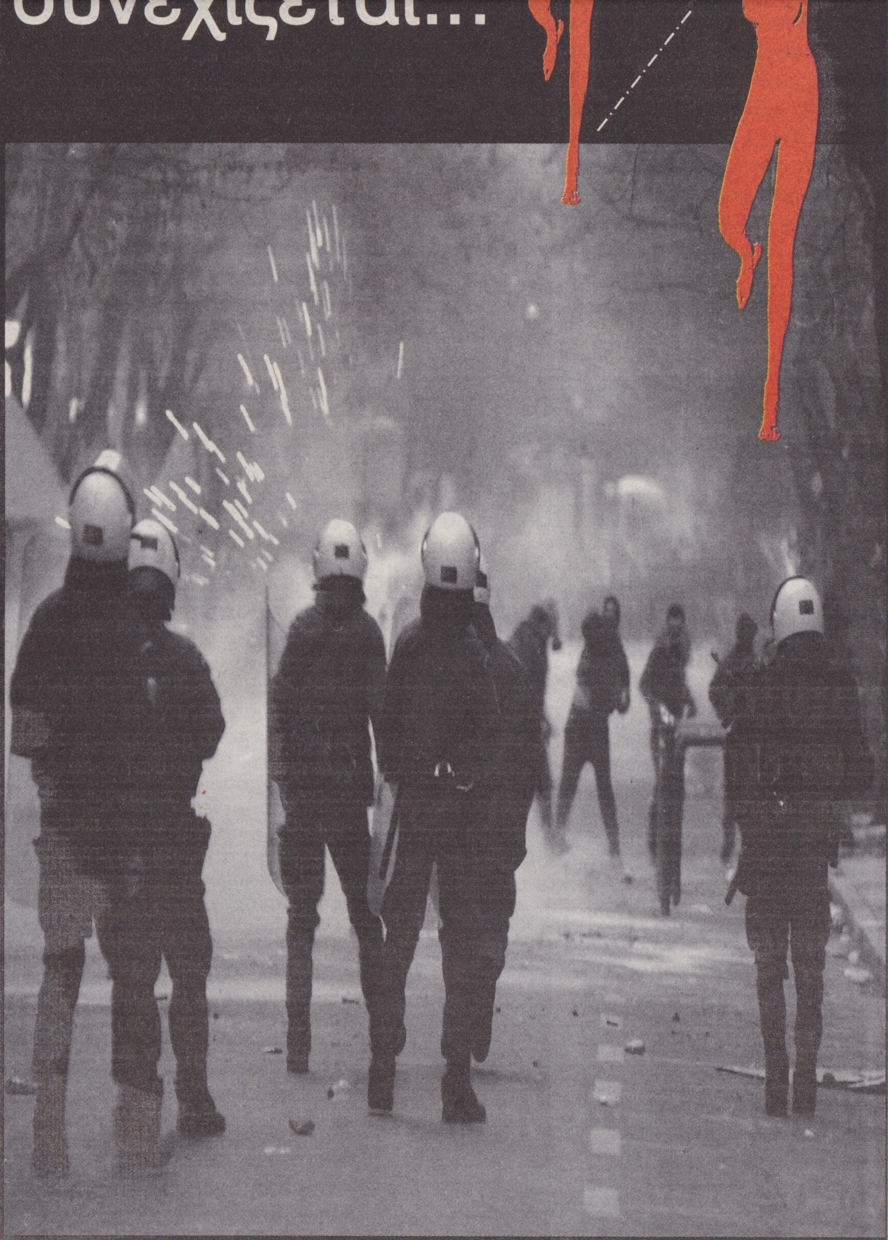
Όταν το θερμοκήπιο γίνεται «φαινόμενο»,

Τέσσερα χρόνια

συνεχίζεται...

Με αφορμή τα πέντε χρόνια ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ μπαίνει μ' αυτό το φύλλο στον έκτο χρόνο της κυκλοφορίας της.

Αν ανατρέξουμε φευγαλέα προς τα πίσω, θα διαπιστώσουμε πως το ξεκίνημα αυτής της διαδρομής βρέθηκε χρονικά και κοινωνικοϊστορικά ανάμεσα σε σημαντικά γεγονότα, που σχετίζονται τόσο με την παγκόσμια όσο και με τη εγχώρια προέκταση της κυριαρχίας.

Είχαν προηγηθεί τα εξεγερτικά γεγονότα στη Γένοβα, οι επιθέσεις αυτοκτονίας της 11ης Σεπτέμβρη στις ΗΠΑ και οι βομβαρδισμοί και κατάληψη του Αφγανιστάν από τις δυνάμεις της δυτικής συμμαχίας, ενώ ακολούθησε η «εξάρθρωση» της Ε.Ο. 17 Νοέμβρη, οι βομβαρδισμοί και η κατάληψη του Ιράκ από τα αμερικανοβρετανικά στρατεύματα, οι αντιπολεμικές διαδηλώσεις και συγκρούσεις στην Αθήνα και οι συγκρούσεις τον Ιούνη του 2003 στη Θεσσαλονίκη.

Αυτά τα γεγονότα αποτελούν μέρος μιας σειράς καταστάσεων όπου τον πρώτο λόγο έχουν οι πολιτικοστρατιωτικές επιχειρήσεις των δυνάμεων της παγκόσμιας κυριαρχίας, αλλά και οι κοινωνικές αντιδράσεις και εξεγέρσεις.

Μέσα από την κατάσταση ενός παρατεταμένης και ενοποιούμενης, σε παγκόσμια κλίμακα, κυριαρχίας που ενεργεί σύμφωνα με τα πρότυπα των δυνάμεων του ΑΞΟΝΑ της δεύτερης παγκόσμιας ανθρωποσφαγής. Σ' αυτήν την κατεύθυνση των στρατιωτικών επιχειρήσεων στη Μ. Ανατολή εντάσσονται οι βομβαρδισμοί στα Βαλκάνια, ο πόλεμος στην Τσετσενία, όπου η γενοκτονία έχει τον πρώτο λόγο, καθώς και οι επεμβάσεις στην αφρικανική ήπειρο.

Η σιωπή και η παραπληροφόρηση γύρω από τα όσα συμβαίνουν στον πλανήτη, σε σχέση με όλα τα παραπάνω, έχουν κάνει αναπόφευκτη την τοποθέτηση κάθε αγωνιζόμενου στο πλευρό όσων αντιστέκονται, χωρίς ιδεολογικές ή πολιτικές ταυτίσεις, αλλά στην βάση της ανάδειξης του πρωταρχικού στοιχείου, που είναι η κοινωνική δράση ενάντια στους κυρίαρχους, παρά τους όποιους μανδύες, που συγκαλύπτουν την ουσία της. Κι αυτό είναι ένα ζήτημα πληροφόρησης στο οποίο η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ δεν παρέλειψε να συμβάλλει καταθέτοντας την οπτική της, από τη σκοπιά της κοινωνικής απελευθερωτικής προοπτικής.

Μια αναρχική εφημερίδα είναι ένα μέσο πληροφόρησης, αλλά πολύ περισσότερο χώρος κατάθεσης και καταγραφής απόψεων και θεωρήσεων.

Εννοείται πως λόγω της σαφούς αντικρατικής προοπτικής που έχουν οι κατατεθειμένες αναρχικές απόψεις και πρακτικές, δέχονται συνεχώς μια σειρά από διαστρεβλώσεις και επιθέσεις από εξουσιαστικά ιδεολογήματα. Επειδή οι λόγοι για τους οποίους «πρέπει» να πραγματοποιηθεί αυτός ο βρώμικος πόλεμος είναι πολλοί, αλλά και τα συμφέροντα επίσης, τίθενται σε εφαρμογή τόσο οι σαφώς εχθρικές, όσο και οι «φιλικές» μεθοδεύσεις. Η εύκολη λύση της συκοφαντίας είναι ένα πανίσχυρο εργαλείο, ειδικά όταν αυτό βρίσκεται στα χέρια αδίστα-

τι πρωτοφανέρωτο. Όμως στις παρούσες συνθήκες υπάρχουν τρία χαρακτηριστικά που ευνοούν ιδιαίτερα τους εξουσιαστικούς ελιγμούς και τις προσπάθειες αφομοίωσης:

α) Οι συνθήκες ενός παρατεταμένου παγκόσμιου πολέμου στον οποίο δεν υπάρχουν προκαθορισμένα χαρακώματα και γεωγραφικά μέτωπα, ενός πολέμου με σύνθετα χαρακτηριστικά (πολιτικής επιβολής αλλά και κοινωνικών αντιστάσεων).

β) Η ενοποίηση της κυριαρχίας και η «αποϊδεολογικοποίηση», που στην πραγματικότητα είναι η ενοποίηση των ιδεολογικών χαρακτηριστικών και η εφαρμογή των απαραίτητων διαδικασιών για την επιβολή της ιδεολογίας της κυριαρχίας, που αυτή τη φορά εμφανίζεται ωμή και απογυμνωμένη από τα φκιασίδια του σοσιαλιστικού, αριστερού και κομμουνιστικού μανδύα, που την έκαναν να φαντάζει ελκυστική για τους ανθρώπους.

γ) Η γενικότερη ρευστότητα σε παγκόσμιο επίπεδο, όσο και στα επί μέρους συστατικά των κρατικών συγκροτήσεων, οι κοινωνικές αναταράξεις που δημιουργούν επιπρόσθετες δυσκολίες στην αφομοίωση σημαντικών κοινωνικών τμημάτων τη στιγμή, μάλιστα, που η αριστερά σε κάθε της απόχρωση (μαρξιστική ή όχι) αδυνατεί πλέον να εξαπατήσει μεγάλα τμήματα των πληθυσμών, έχει αναγκάσει τους εξουσιαστές να επιστρατεύσουν τις παλιές πρακτικές των μεταμορφώσεων.

Η παρούσα κατάσταση προσδιορίζεται, εκτός των άλλων, από την προσπάθεια της κυριαρχίας να τεχνικοποιεί και να απογυμνώνει από το ουσιαστικό περιεχόμενό τους απόψεις, θεωρήσεις και πρακτικές. Έτσι, χρήσιμα συμπεράσματα και απόψεις για την κοινωνική απελευθερωτική δράση επιχειρείται να χαθούν μέσα σ' ένα κυκεώνα από αφορισμούς.

Θα επιμείνουμε λοιπόν σ' αυτό που έχει αποδειχθεί πως είναι λειτουργικό για την δράση των ανθρώπων ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση, για την καταστροφή του κράτους και των εξουσιαστικών σχέσεων, στην προοπτική της ΑΝΑΡΧΙΑΣ: **Να αναδεικνύονται, εμπεδώνονται και να γί-**

σμούς και θεωρίες. Συγκρούσεις που δεν εντάσσονται σε κάποια παράμετρο της «ελεγχόμενης πολιτικής βίας», αλλά αποτελούν συνθέσεις διαθέσεων και απόψεων ανθρώπων που αγωνίζονται και εκφράζουν άμεσα και έμπρακτα την αντίθεσή τους στο κράτος και τους εκάστοτε σχεδιασμούς του.

Αυτά τα πέντε χρόνια που πέρασαν μας δίνουν την ευκαιρία για καταγραφή εμπειριών και απόψεων. Χρειάζεται να γίνουν ορισμένες αναφορές και διαπιστώσεις χωρίς, εννοείται, να καλύπτουμε το φάσμα όλων όσων θα ήταν δυνατόν να κατατεθούν. Άλλωστε, όλα συνεχίζονται. Θεωρούμε πάντως πως οι αναρχικοί έχουν και την ικανότητα και την εμπειρία να αντιλαμβάνονται τόσο **αρνητικές διαδικασίες**, που προκαλούνται από «απρόσμενους» παράγοντες και ευκαιριακές συμμαχίες οι οποίες στοχεύουν στην πρόκληση σύγχυσης ανάμεσα σε αγωνιζόμενους, **όσο και λάθη.** Έτσι, δεν τα αφήνουν αδιερεύνητα, αναζητώντας τόσο τις αιτίες που τα προκαλούν, όσο και τα αποτελέσματα που επιδιώκονται. Ως εκ τούτου, οι εμπειρίες και οι δυνατότητες ανάλυσης και επεξεργασίας βοηθούν στο να αντιμετωπίζονται όλα αυτά και ιδιαίτερα εκείνες οι καταστάσεις που έχουν σημαντικές επιπτώσεις στην κοινωνική δράση προσπαθώντας να την υποβιβάσουν με αήθεις στάσεις και συμπεριφορές.

Σε κάθε περίοδο, αλλά ιδιαίτερα τώρα, το κράτος ευνοεί την σύγχυση, την αποχαύνωση και την νάρκωση προκειμένου να πετύχει την απομάκρυνση, ιδιαίτερα των νεολαίων, από το πεδίο της κοινωνικής σύγκρουσης. Γι' αυτό κι **ο αγώνας ενάντια και σ' αυτά τα φαινόμενα είναι αναπόσπαστο στοιχείο της αντικρατικής δράσης.**

Είναι φανερό πως οι καιροί είναι ξεκάθαροι σε σχέση με την προοπτική του κράτους να εντάξει στις νέες συνθήκες, που κατασκευάζει, τα κοινωνικά σύνολα μαζί με τους αντιστεκόμενους και αγωνιζόμενους. Τα πράγματα γίνονται όμως περίπλοκα όταν προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε τη διαδικασία με την οποία συμπλέκονται οι διάφορες προσπάθειες και τα συμφέροντα.

ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ μπαίνει μ' αυτό το φύλλο στον έκτο χρόνο της κυκλοφορίας της.

Αν ανατρέξουμε φευγαλέα προς τα πίσω, θα διαπιστώσουμε πως το ξεκίνημα αυτής της διαδρομής βρέθηκε χρονικά και κοινωνικοϊστορικά ανάμεσα σε σημαντικά γεγονότα, που σχετίζονται τόσο με την παγκόσμια όσο και με τη εγχώρια προέκταση της κυριαρχίας.

Είχαν προηγηθεί τα εξεγερτικά γεγονότα στη Γένοβα, οι επιθέσεις αυτοκτονίας της 11ης Σεπτέμβρη στις ΗΠΑ και οι βομβαρδισμοί και κατάληψη του Αφγανιστάν από τις δυνάμεις της δυτικής συμμαχίας, ενώ ακολούθησε η «εξάρθρωση» της Ε.Ο. 17 Νοέμβρη, οι βομβαρδισμοί και η κατάληψη του Ιράκ από τα αμερικανοβρετανικά στρατεύματα, οι αντιπολεμικές διαδηλώσεις και συγκρούσεις στην Αθήνα και οι συγκρούσεις τον Ιούνη του 2003 στη Θεσσαλονίκη.

Αυτά τα γεγονότα αποτελούν μέρος μιας σειράς καταστάσεων όπου τον πρώτο λόγο έχουν οι πολιτικοστρατιωτικές επιχειρήσεις των δυνάμεων της παγκόσμιας κυριαρχίας, αλλά και οι κοινωνικές αντιδράσεις και εξεγέρσεις.

Μέσα από την κατάσταση ενός παρατεταμένου πολέμου, που ξεκίνησε στις αρχές της δεκαετίας του 1990, οι επιθέσεις και η κατάληψη του Αφγανιστάν και του Ιράκ δεν είναι κάποιες περιφερειακές επεμβάσεις, αλλά αποτελούν κεντρικό ζήτημα για τους σχεδιασμούς των κρατών της ενοποιημένης

τον πρώτο λόγο, καθώς και οι επεμβάσεις στην αφρικανική ήπειρο.

Η σιωπή και η παραπληροφόρηση γύρω από τα όσα συμβαίνουν στον πλανήτη, σε σχέση με όλα τα παραπάνω, έχουν κάνει αναπόφευκτη την τοποθέτηση κάθε αγωνιζόμενου στο πλευρό όσων αντιστέκονται, χωρίς ιδεολογικές ή πολιτικές ταυτίσεις, αλλά στην βάση της ανάδειξης του πρωταρχικού στοιχείου, που είναι η κοινωνική δράση ενάντια στους κυρίαρχους, παρά τους όποιους μανδύες, που συγκαλύπτουν την ουσία της. Κι αυτό είναι ένα ζήτημα πληροφόρησης στο οποίο η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ δεν παρέλειψε να συμβάλλει καταθέτοντας την οπτική της, από τη σκοπιά της κοινωνικής απελευθερωτικής προοπτικής.

Μια αναρχική εφημερίδα είναι ένα μέσο πληροφόρησης, αλλά πολύ περισσότερο χώρος κατάθεσης και καταγραφής απόψεων και θεωρήσεων.

Εννοείται πως λόγω της σαφούς αντικρατικής προοπτικής που έχουν οι κατατεθειμένες αναρχικές απόψεις και πρακτικές, δέχονται συνεχώς μια σειρά από διαστρεβλώσεις και επιθέσεις από εξουσιαστικά ιδεολογήματα. Επειδή οι λόγοι για τους οποίους «πρέπει» να πραγματοποιηθεί αυτός ο βρώμικος πόλεμος είναι πολλοί, αλλά και τα συμφέροντα επίσης, τίθενται σε εφαρμογή τόσο οι σαφώς εχθρικές, όσο και οι «φιλικές» μεθοδεύσεις. Η εύκολη λύση της συκοφαντίας είναι ένα πανίσχυρο εργαλείο, ειδικά όταν αυτό βρίσκεται στα χέρια αδίστακτων υποκειμένων, όπως είναι αυτοί που διακατέχονται και ασκούν εξουσιαστικές πρακτικές.

Το χειρότερο όμως σ' αυτές τις περιπτώσεις είναι οι προσπάθειες εκμετάλλευσης των αναρχικών απόψεων. Αυτό δεν είναι κά-

κότητα είναι η ενοποίηση των ιδεολογικών χαρακτηριστικών και η εφαρμογή των απαραίτητων διαδικασιών για την επιβολή της ιδεολογίας της κυριαρχίας, που αυτή τη φορά εμφανίζεται ωμή και απογυμνωμένη από τα φκιασίδια του σοσιαλιστικού, αριστερού και κομμουνιστικού μανδύα, που την έκαναν να φαντάζει ελκυστική για τους ανθρώπους.

γ) Η γενικότερη ρευστότητα σε παγκόσμιο επίπεδο, όσο και στα επί μέρους συστατικά των κρατικών συγκροτήσεων, οι κοινωνικές αναταράξεις που δημιουργούν επιπρόσθετες δυσκολίες στην αφομοίωση σημαντικών κοινωνικών τμημάτων τη στιγμή, μάλιστα, που η αριστερά σε κάθε της απόχρωση (μαρξιστική ή όχι) αδυνατεί πλέον να εξαπατήσει μεγάλα τμήματα των πληθυσμών, έχει αναγκάσει τους εξουσιαστές να επιστρατεύσουν τις παλιές πρακτικές των μεταμορφώσεων.

Η παρούσα κατάσταση προσδιορίζεται, εκτός των άλλων, από την προσπάθεια της κυριαρχίας να τεχνικοποιεί και να απογυμνώνει από το ουσιαστικό περιεχόμενο τους απόψεις, θεωρήσεις και πρακτικές. Έτσι, χρήσιμα συμπεράσματα και απόψεις για την κοινωνική απελευθερωτική δράση επιχειρείται να χαθούν μέσα σ' ένα κυκεώνα από αφορισμούς.

Θα επιμείνουμε λοιπόν σ' αυτό που έχει αποδειχθεί πως είναι λειτουργικό για την δράση των ανθρώπων ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση, για την καταστροφή του κράτους και των εξουσιαστικών σχέσεων, στην προοπτική της ΑΝΑΡΧΙΑΣ: **Να αναδεικνύονται, εμπεδώνονται και να γίνονται αντικείμενο επεξεργασίας και εφαρμογής στην πράξη, απόψεις, θεωρήσεις και πρακτικές που συμβάλλουν στην ανάπτυξη των ανεξέλεγκτων από το κράτος και τους κάθε είδους χειραγωγικούς και πολιτικούς μηχανι-**

ρις, εννοείται, να καλύπτουμε το φάσμα όλων όσων θα ήταν δυνατόν να κατατεθούν. Άλλωστε, όλα συνεχίζονται. Θεωρούμε πάντως πως οι αναρχικοί έχουν και την ικανότητα και την εμπειρία να αντιλαμβάνονται τόσο **αρνητικές διαδικασίες**, που προκαλούνται από «απρόσμενους» παράγοντες και ευκαιριακές συμμαχίες οι οποίες στοχεύουν στην πρόκληση σύγχυσης ανάμεσα σε αγωνιζόμενους, **όσο και λάθη**. Έτσι, δεν τα αφήνουν αδιερεύνητα, αναζητώντας τόσο τις αιτίες που τα προκαλούν, όσο και τα αποτελέσματα που επιδιώκονται. Ως εκ τούτου, οι εμπειρίες και οι δυνατότητες ανάλυσης και επεξεργασίας βοηθούν στο να αντιμετωπίζονται όλα αυτά και ιδιαίτερα εκείνες οι καταστάσεις που έχουν σημαντικές επιπτώσεις στην κοινωνική δράση προσπαθώντας να την υποβιβάσουν με αήθεις στάσεις και συμπεριφορές.

Σε κάθε περίοδο, αλλά ιδιαίτερα τώρα, το κράτος ευνοεί την σύγχυση, την αποχαύνωση και την νάρκωση προκειμένου να πετύχει την απομάκρυνση, ιδιαίτερα των νεολαίων, από το πεδίο της κοινωνικής σύγκρουσης. Γι' αυτό κι **ο αγώνας ενάντια και σ' αυτά τα φαινόμενα είναι αναπόσπαστο στοιχείο της αντικρατικής δράσης.**

Είναι φανερό πως οι καιροί είναι ξεκάθαροι σε σχέση με την προοπτική του κράτους να εντάξει στις νέες συνθήκες, που κατασκευάζει, τα κοινωνικά σύνολα μαζί με τους αντιστεκόμενους και αγωνιζόμενους. Τα πράγματα γίνονται όμως περίπλοκα όταν προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε τη διαδικασία με την οποία συμπλέκονται οι διάφορες προσπάθειες και τα συμφέροντα.

Σε ό,τι αφορά τον ελλαδικό χώρο, η μακρόχρονη αναρχική δράση, που ξεπερνά τα

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης (Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Διαγκωνίζονται οι κομματικοί μεταξύ τους για το ποιος θα πείσει τους «νοικοκυραίους» ότι τα αντίπαλα κόμματα είναι αυτά που έχουν «πραγματικά» σχέση με τους «κουκουλοφόρους». Έσχατος ανακάλυψε και ο, ολοένα και χλωμότερος των εξουσιαστών σε δυνατότητες κοινωνικού ελέγχου, Γ. Παπανδρέου «περίεργες σχέσεις» της κυβέρνησης με τους ταραχοποιούς.

«Ξεχνούν», όμως, καθώς επιδίδονται σε λυσσαλέο κυνήγι ψήφων, ότι η κοινωνία δεν αποτελείται μόνο από την συμπαθή σε όλους τους συνομοταξία των «μετρημένων και φιλήσυχων», που δεν έχουν υποστείλει την σημαία των «ιδανικών» της τάξης και της ασφάλειας. Θα το «θυμηθούν» για τα καλά, όταν θα αρχίσουν να δρέπουν τα «επίχειρα» των ανέξοδων για την ώρα συκοφαντιών και ψευδών.

Γιατί οι κοινωνικές συνθέσεις εντείνονται. Τα βήματα που γίνονται σε κατευθύνσεις μόλις πρότινος «απαγορευμένες», αφήνουν ήδη μια σημαντική παρακαταθήκη. Οι γραμμές των α-τάκτων πληθαίνουν, αλλά και ανακατεύονται λειτουργικά. Συνθήματα των α-

Σύντροφοι/σσες και Φίλοι/ες,
εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα θα πρέπει να απευθύνονται στο όνομα:
Παναγιώτης Λιόλιος,
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι: **diadromi@revolution.gr**, ενώ το ΤΗΛΕΦΩΝΟ με το οποίο μπορείτε να έρχεσθε σε επικοινωνία μαζί μας είναι: **6973799207**

Για όποιους/ες επιθυμούν να μας βρουν στη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ μπορούν να περάσουν από την
Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσ/νίκης
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
Κάθε Τετάρτη 5.30 - 8 το απόγευμα
και το Σάββατο από 10.30πμ - 2.00μμ
τηλ. επικοινωνίας **6992231286**

δυνάμεις της δυτικής συμμαχίας, ενώ ακολούθησε η «εξάρθρωση» της Ε.Ο. 17 Νοέμβρη, οι βομβαρδισμοί και η κατάληψη του Ιράκ από τα αμερικανοβρετανικά στρατεύματα, οι αντιπολεμικές διαδηλώσεις και συγκρούσεις στην Αθήνα και οι συγκρούσεις τον Ιούνη του 2003 στη Θεσσαλονίκη.

Αυτά τα γεγονότα αποτελούν μέρος μιας σειράς καταστάσεων όπου τον πρώτο λόγο έχουν οι πολιτικοστρατιωτικές επιχειρήσεις των δυνάμεων της παγκόσμιας κυριαρχίας, αλλά και οι κοινωνικές αντιδράσεις και εξεγέρσεις.

Μέσα από την κατάσταση ενός παρατεταμένου πολέμου, που ξεκίνησε στις αρχές της δεκαετίας του 1990, οι επιθέσεις και η κατάληψη του Αφγανιστάν και του Ιράκ δεν είναι κάποιες περιφερειακές επεμβάσεις, αλλά αποτελούν κεντρικό ζήτημα για τους σχεδιασμούς των κρατών της ενοποιημένης

Εννοείται πως λόγω της σαφούς αντικρατικής προοπτικής που έχουν οι κατατεθειμένες αναρχικές απόψεις και πρακτικές, δέχονται συνεχώς μια σειρά από διαστρεβλώσεις και επιθέσεις από εξουσιαστικά ιδεολογήματα. Επειδή οι λόγοι για τους οποίους «πρέπει» να πραγματοποιηθεί αυτός ο βρώμικος πόλεμος είναι πολλοί, αλλά και τα συμφέροντα επίσης, τίθενται σε εφαρμογή τόσο οι σαφώς εχθρικές, όσο και οι «φιλικές» μεθοδεύσεις. Η εύκολη λύση της συκοφαντίας είναι ένα πανίσχυρο εργαλείο, ειδικά όταν αυτό βρίσκεται στα χέρια αδίστακτων υποκειμένων, όπως είναι αυτοί που διακατέχονται και ασκούν εξουσιαστικές πρακτικές.

Το χειρότερο όμως σ' αυτές τις περιπτώσεις είναι οι προσπάθειες εκμετάλλευσης των αναρχικών απόψεων. Αυτό δεν είναι κάμνώνει από το ουσιαστικό περιεχόμενο τους απόψεις, θεωρήσεις και πρακτικές. Έτσι, χρήσιμα συμπεράσματα και απόψεις για την κοινωνική απελευθερωτική δράση επιχειρείται να χαθούν μέσα σ' ένα κυκεώνα από αφορισμούς.

Θα επιμείνουμε λοιπόν σ' αυτό που έχει αποδειχθεί πως είναι λειτουργικό για την δράση των ανθρώπων ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση, για την καταστροφή του κράτους και των εξουσιαστικών σχέσεων, στην προοπτική της ΑΝΑΡΧΙΑΣ: **Να αναδεικνύονται, εμπεδώνονται και να γίνονται αντικείμενο επεξεργασίας και εφαρμογής στην πράξη, απόψεις, θεωρήσεις και πρακτικές που συμβάλλουν στην ανάπτυξη των ανεξέλεγκτων από το κράτος και τους κάθε είδους χειραγωγικούς και πολιτικούς μηχανι-** λαίων, από το πεδίο της κοινωνικής σύγκρουσης. Γι' αυτό κι **ο αγώνας ενάντια και σ' αυτά τα φαινόμενα είναι αναπόσπαστο στοιχείο της αντικρατικής δράσης.**

Είναι φανερό πως οι καιροί είναι ξεκάθαροι σε σχέση με την προοπτική του κράτους να εντάξει στις νέες συνθήκες, που κατασκευάζει, τα κοινωνικά σύνολα μαζί με τους αντιστεκόμενους και αγωνιζόμενους. Τα πράγματα γίνονται όμως περίπλοκα όταν προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε τη διαδικασία με την οποία συμπλέκονται οι διάφορες προσπάθειες και τα συμφέροντα.

Σε ό,τι αφορά τον ελλαδικό χώρο, η μακρόχρονη αναρχική δράση, που ξεπερνά τα

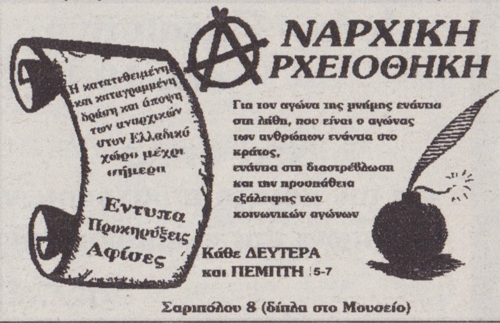
Σύντροφοι/σσες και Φίλοι/ες,
εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα θα πρέπει να απευθύνονται στο όνομα:
Παναγιώτης Λιόλιος,
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι: diadromi@revolution.gr, ενώ το ΤΗΛΕΦΩΝΟ με το οποίο μπορείτε να έρχεσθε σε επικοινωνία μαζί μας είναι: 6973799207

Για όποιους/ες επιθυμούν να μας βρουν στη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ μπορούν να περάσουν από την
Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσ/νίκης
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
Κάθε Τετάρτη 5.30 - 8 το απόγευμα
και το Σάββατο από 10.30πμ - 2.00μμ
τηλ. επικοινωνίας 6992231286

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΗ
ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗ 5-7μμ

Ο Κύκλος Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ συναντιέται κάθε Τρίτη απόγευμα στις 7, στο χώρο της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας
(Σαριπόλου 8, δίπλα στο Μουσείο)

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης
(Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
•ΧΡΟΝΟΣ 6ος•ΦΥΛΛΟ 59•
ΜΑΡΤΙΟΣ 2007•
ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 - ΑΘΗΝΑ - Τ.Κ. 10682
Υπεύθυνος Έκδοσης:
Μαριάννα Παπαδάκη
email: diadromi@revolution.gr

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Διαγκωνίζονται οι κομματικοί μεταξύ τους για το ποιος θα πείσει τους «νοικοκυραίους» ότι τα αντίπαλα κόμματα είναι αυτά που έχουν «πραγματικά» σχέση με τους «κουκουλοφόρους». Έσχατος ανακάλυψε και ο, ολοένα και χλωμότερος των εξουσιαστών σε δυνατότητες κοινωνικού ελέγχου, Γ. Παπανδρέου «περίεργες σχέσεις» της κυβέρνησης με τους ταραχοποιούς.

«Ξεχνούν», όμως, καθώς επιδίδονται σε λυσσαλέο κυνήγι ψήφων, ότι η κοινωνία δεν αποτελείται μόνο από την συμπαθή σε όλους τους συνομοταξία των «μετρημένων και φιλήσυχων», που δεν έχουν υποστείλει την σημαία των «ιδανικών» της τάξης και της ασφάλειας. Θα το «θυμηθούν» για τα καλά, όταν θα αρχίσουν να δρέπουν τα «επίχειρα» των ανέξοδων για την ώρα συκοφαντιών και ψευδών.

Γιατί οι κοινωνικές συνθέσεις εντείνονται. Τα βήματα που γίνονται σε κατευθύνσεις μόλις πρότινος «απαγορευμένες», αφήνουν ήδη μια σημαντική παρακαταθήκη. Οι γραμμές των α-τάκτων πληθαίνουν, αλλά και ανακατεύονται λειτουργικά. Συνθήματα των αναρχικών στα χείλη ανθρώπων με διαφορετικές απόψεις, αλλά και το αντίθετο. Διαθέσεις για συνεννόηση με έμπρακτη αναγνώριση του διαφορετικού και, κατ' επέκταση, λαθών του παρελθόντος.

Δεν άνοιξε η «πόρτα του παραδείσου». Γίνονται κάποιες προσπάθειες μέσα στην φωτιά του κοινωνικού αγώνα. Με συνέχεια και με πείσμα. Χωρίς συμβιβασμούς και εκποιήσεις. Μακριά από τα ψηλά έδρανα ασκούμενων επαναστατολόγων. Μακριά από αφετηρίες «ειδικών» και «εκλεκτών». Με ανιδιοτέλεια συλλογική και ατομική, μέσα σε δρόμους πλημμυρισμένους από νέους που δεν κουράστηκαν ακόμη να διαδηλώνουν, που για την ώρα διαψεύδουν και τους πλέον καχύποπτους. Με τις φωτιές και τους καπνούς ν' αφήνουν κάθε φορά τα σημάδια μιας ακόμα μάχης. Και οι μάχες δεν ήταν λίγες από τον Μάη και τον Ιούνη μέχρι την στιγμή που γράφονται αυτές οι αράδες.

Όπως δεν ήταν λίγες, όλα αυτά τα χρόνια που η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ βρίσκεται στην κυκλοφορία. Το σίγουρο πάντως είναι πως οι κοινωνικοί αγώνες δεν άρχισαν πριν από πέντε χρόνια. Δημιουργούν λεπτό με λεπτό, μέρα τη μέρα, χρόνο το χρόνο, δεκαετίες και αιώνες τώρα, «μικρές» και «μεγάλες» συγκρούσεις, συνθέσεις και ανατροπές οχυρών, κάστρων και σχεδιασμών του κρατισμού και της κυριαρχίας. Συνθέτουν και καταγράφουν κομμάτι κομμάτι την ιστορία των σκλαβωμένων που δεν προσκυνούν. Η συμβολή στους κοινωνικούς αγώνες, η ανάπτυξη της αντικρατικής δράσης, η διατήρηση της μνήμης και η κατάθεση εμπειριών παραμένουν απαραίτητα συστατικά αγώνων που συνεχίζονται...

Ο Κύκλος Σύνταξης
της μηνιαίας αναρχικής εφημερίδας ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΑΝ ΔΕ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ Ή ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ τηλεφωνικά ή με email

25 χρόνια, είναι μια αδιαμφισβήτητη πραγματικότητα. Πρόκειται για δραστηριότητα που την τελευταία, ιδιαίτερα, δεκαπενταετία έχει δημιουργήσει συνεχείς συνθέσεις με αγωνιζόμενους ανθρώπους και κοινωνικά κομμάτια, συμβάλλοντας έμπρακτα στην ανάδειξη και εμπλουτισμό της πολύμορφης κοινωνικής δράσης.

Από τη μεριά του κράτους η μεθόδευση δεν θα μπορούσε να είναι άλλη από αυτήν των δύο ακραίων μέσων: καταστολή και προσεταιρισμός.

Στο ζήτημα της καταστολής είναι αποδειγμένο πλέον πως το κράτος έχει αποκομίσει περισσότερες ζημιές και λιγότερα οφέλη.

Σε σχέση με τον προσεταιρισμό αναζήτησε και βρήκε, σε αρκετές περιπτώσεις, πρόθυμους να αποδεχτούν την διαμεσολάβηση, που αποτελεί σημαντικό συστατικό για το προχώρημα μιας τέτοιας διαδικασίας.

Η «κατοχύρωση» ενός κοινωνικού χώρου ως πολιτικής δύναμης προϋποθέτει την ύπαρξη ενός φορέα που θα περιέχει, ανοιχτά ή συγκαλυμμένα, τα στοιχεία της αντιεξουσίας και της αριστεράς. Η προ πολλών ετών (δεκαετία και βάλε) αναγγελία της αντιεξουσιαστικής αριστεράς δεν ήταν ένα αθώο πυροτέχνημα, αλλά ένα μελετημένο σχέδιο. Μια αντιεξουσιαστική αριστερά, που μαζί με διάφορες άλλες καταστάσεις, που έλκουν την προέλευση τους στο με-

τέπειτα της αναγγελίας διάστημα, θα κατασκευάσει ένα ευρύ δίκτυο που θα συναπαρτίσει το κίνημα. Πρόκειται για μια κατάσταση που έχει ευδοκιμήσει και μπόρεσε να απονευρώσει σε σημαντικό βαθμό τις κοινωνικές πρακτικές των αναρχικών και των υπόλοιπων αγωνιζόμενων στις περισσότερες δυτικοευρωπαϊκές χώρες.

Το κύριο πρόβλημα για τους κρατιστές στην περίπτωση του ελλαδικού χώρου είναι ο εγκλωβισμός των συγκρουσιακών διαθέσεων των νεολαίων, αλλά και ευρύτερων κοινωνικών χώρων. Το ζητούμενο για τους εξουσιαστές είναι η ενθάρρυνση της πολιτικοποίησης της συγκρουσιακής διάθεσης, ο έλεγχός της και η ένταξή της σε σαν εξουσιαστική τεχνική δεν είναι απών. Επιχειρείται να συγχέεται με τις αναρχικές και κοινωνικές πρακτικές, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος. Εδώ είναι και το πιο περίπλοκο βήμα που ακολουθείται στην παρούσα φάση και που έχει σχέση με έναν πρακτικισμό. Η έννοια του ακτιβισμού προσπαθεί να επισκιάσει την ανταλλαγή απόψεων πάνω σε πραγματικά γεγονότα και εμπειρίες, την σύγκρουση απόψεων που αναζητεί συνθέσεις και συμπεράσματα. Το «να γίνονται πράγματα» δεν έχει κανένα ενδιαφέρον όταν αυτά δεν συνδέονται με την αντικρατική και την συνολική απελευθερωτική προοπτική.

Από τη στιγμή που παρακάμπτεται η τοποθέτηση πάνω σε κατατεθειμένες εμπειρίες, απόψεις, θεωρήσεις και πρακτικές, είναι φανερό πως ο πρακτικισμός κατευθύνεται σε άλλου είδους καταστάσεις, όπως είναι οι συμφωνίες για πρακτικά ζητήματα και η αναζήτηση του εφικτού.

Ο μαρξισμός και οι κάθε είδους εξουσιαστικές αντιλήψεις επιχειρούν να μπουν από την πίσω πόρτα μέσα από αναλύσεις οικονομικού περιεχομένου, με την ανάληψη πρωτοβουλιών σε εξειδικευμένα ζητήματα που λειτουργούν διαχωριστικά, βάζοντας περιορισμούς στην ολικότητα του αναρχικού λόγου και πρακτικής. Μπορεί με αυτό τον τρόπο να επιτυγχάνεται μεν ευρύτερη συμμετοχή ατόμων και συλλογικοτήτων, όμως, όλα αυτά δε συνθέτουν με κανένα τρόπο μια αναρχική αλλά ούτε καλά καλά αντιεξουσιαστική κατάσταση. Εννοείται, πως αυτοί που καλούνται να κάνουν εκπτώσεις στις απόψεις τους είναι οι αναρχικοί. Η ειδικότητα, η ειδίκευση και ο διαχωρισμός έρχονται να δράσουν αποσυνθετικά σε αυτό που σαν σύνολο επιδιώκεται μέσω της κοινωνικής απελευθερωτικής δράσης, ενώ οι συμβολικές και περιχαρακωμένες πρακτικές είναι η νοηματική γλώσσα πριν ακολουθήσει ο ουσιαστικός διάλογος με την εξουσία.

Είναι διαπιστωμένο πως η μη δημόσια και έμπρακτη έκφραση απόψεων και θεωρήσεων διευκολύνει πάντοτε αυτούς, που μέσα από την ασφάλεια που τους παρέχει η ασάφεια και η θολούρα, συκοφαντούν και προσπαθούν να διαστρεβλώσουν τις αναρχικές απόψεις και πρακτικές. Το ιδεολογικό υπόστρωμα εκδηλώνεται μέσα από τις πρακτικές, που συνήθως βάζουν μπροστά ζητήματα μετασχηματισμού των όρων οικονομικής και πολιτικής εξουσίας κι όχι της καταστροφής τους.

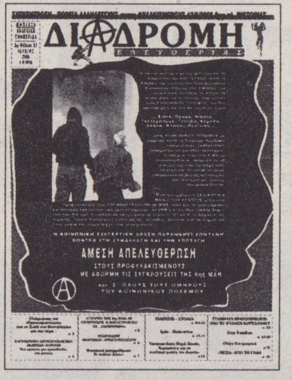
Οι μεταμορφώσεις των εξουσιαστικών τεχνικών και ιδεολογημάτων παίρνουν την ονομασία του αναρχικού ή του αντιεξουσιαστικού, χωρίς όμως να υπάρχει λειτουργική σχέση της ονομασίας με τα αποτελέσματα που επιδιώκει ή επιφέρει η πρακτική. Όλες αυτές οι καταστάσεις είναι δυνατό να προκαλέσουν μια παρατεταμένη αποδιοργάνωση των συνθετικών διαδικασιών, αφήνοντας το έδαφος σε

Για μας όλα αυτά είναι ανοιχτά ζητήματα και δεν χωρούν κανενός είδους δισταγμοί μπροστά στα όσα τεκταίνονται από διάφορες κατευθύνσεις. Στο δρόμο για την κοινωνική απελευθέρωση και την αναρχική προοπτική δεν υπάρχουν φετίχ και ταμπού. Οι φετιχισμοί και οι απαγορευμένες αναφορές στις μεγάλες ή «μικρές» διαφορές που χωρίζουν τις εξουσιαστικές ιδεολογίες και πολιτικές, από τις αναρχικές θεωρήσεις και πρακτικές δεν έχουν τόπο να σταθούν. Γιατί τέτοιες καταστάσεις εκείνο που μπορούν να επιφέρουν είναι πισωγυρίσματα και απώλεια σημαντικών δυνατοτήτων όσων αγωνίζονται.

Διατηρώντας έντονα τονισμένη και απαραβίαστη τη γραμμή που χωρίζει την αναρχία από τις εξουσιαστικές θεωρίες και τις πολιτικές πρακτικές που αυτές συνεπάγονται, αυτό για το οποίο μπορούμε να επαναβεβαιώσουμε τους συντρόφους και τις συντρόφισσες, είναι η εντατικοποίηση της προσπάθειάς μας στην **πληροφόρηση, η επιμονή μας στην κατάθεση και ανάδειξη των αναρχικών απελευθερωτικών απόψεων, θεωρήσεων και πρακτικών, η συμβολή μας στην πολύμορφη κοινωνική δράση και στην ανάπτυξη των συγκρουσιακών και εξεγερτικών απόψεων και πρακτικών μέσα στους κοινωνικούς αγώνες, συνθέτο-**

ντας έμπρακτα με τους υπόλοιπους ανθρώπους που βρίσκονται στους δρόμους και διατηρούν ανοικτά τα μέτωπα

σε αρκετές περιπτώσεις, πρόσωπα να αποσχίσουν την διαμεσολάβηση, που αποτελεί σημαντικό συστατικό για το προχώρημα μιας τέτοιας διαδικασίας.

Η «κατοχύρωση» ενός κοινωνικού χώρου ως πολιτικής δύναμης προϋποθέτει την ύπαρξη ενός φορέα που θα περιέχει, ανοιχτά ή συγκαλυμμένα, τα στοιχεία της αντιεξουσίας και της αριστεράς. Η προ πολλών ετών (δεκαετία και βάλε) αναγγελία της αντιεξουσιαστικής αριστεράς δεν ήταν ένα αθώο πυροτέχνημα, αλλά ένα μελετημένο σχέδιο. Μια αντιεξουσιαστική αριστερά, που μαζί με διάφορες άλλες καταστάσεις, που έλκουν την προέλευση τους στο με-

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Hell[o] Big Brother!

Νέα Εποχή;;;

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Η ΕΥΡΩΠΗ ΕΝΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΠΟΥ ΦΛΕΓΕΤΑΙ...

τέπειτα της αναγγελίας διάστημα, θα κατασκευάσει ένα ευρύ δίκτυο που θα συναπαρτίσει το κίνημα. Πρόκειται για μια κατάσταση που έχει ευδοκιμήσει και μπόρεσε να απονευρώσει σε σημαντικό βαθμό τις κοινωνικές πρακτικές των αναρχικών και των υπόλοιπων αγωνιζόμενων στις περισσότερες δυτικοευρωπαϊκές χώρες.

Το κύριο πρόβλημα για τους κρατιστές στην περίπτωση του ελλαδικού χώρου είναι ο εγκλωβισμός των συγκρουσιακών διαθέσεων των νεολαίων, αλλά και ευρύτερων κοινωνικών χώρων. Το ζητούμενο για τους εξουσιαστές είναι η ενθάρρυνση της πολιτικοποίησης της συγκρουσιακής διάθεσης, ο έλεγχός της και η ένταξή της σε διαδικασίες διαπραγμάτευσης. Αυτές οι διαδικασίες δεν είναι πάντοτε ορατές, αλλά το προχώρημά τους εκτιμάται ανάλογα από το αντίπαλο στρατόπεδο. Κι αυτό γίνεται πέρα από το γεγονός πως ανέκαθεν εμφανίζονται «υπόγειες διαδικασίες» (π.χ. η περίπτωση των «7» της Θεσσαλονίκης, το 2003, όπως παραδέχτηκαν και οι γνωστοί διαμεσολαβητές με τον τότε υπουργό Χρυσοχοΐδη).

Όσον αφορά τις λογικές που προσβλέπουν στην «κεφαλαιοποίηση» δεκαετιών αναρχικής παρουσίας και δράσης, μπορούμε να πούμε πως αυτό είναι το επιθυμητό σημείο για το κράτος, αφού η ανάδειξη πολιτικών εκπροσώπων συμπορεύεται με την κατασκευή ενός κινήματος και συνεπώς τον εγκλωβισμό των κοινωνικών δυνάμεων, σε αντίθεση με τις συνθέσεις οι οποίες συμβάλλουν στην απελευθέρωσή τους.

Το καθοριστικό πάντως, που υπάρχει σ' αυτή τη λογική της «κεφαλαιοποίησης» είναι η ανταγωνιστικότητά της στις αναρχικές θεωρήσεις. Γιατί, η αναρχική δράση, ούτε ανταλλάσσεται, ούτε ζητά ανταμοιβές και πολύ περισσότερο δεν επενδύει, δηλαδή, δεν ακολουθεί μεθοδολογίες τις οποίες επιδιώκει να καταστρέψει. Κατατίθεται συν-

πρακτικής, είναι φανερό πως ο πρακτικισμός κατευοδώνεται σε άλλου είδους καταστάσεις, όπως είναι οι συμφωνίες για πρακτικά ζητήματα και η αναζήτηση του εφικτού.

Ο μαρξισμός και οι κάθε είδους εξουσιαστικές αντιλήψεις επιχειρούν να μπουν από την πίσω πόρτα μέσα από αναλύσεις οικονομικού περιεχομένου, με την ανάληψη πρωτοβουλιών σε εξειδικευμένα ζητήματα που λειτουργούν διαχωριστικά, βάζοντας περιορισμούς στην ολικότητα του αναρχικού λόγου και πρακτικής. Μπορεί με αυτό τον τρόπο να επιτυγχάνεται μεν ευρύτερη συμμετοχή ατόμων και συλλογικοτήτων, όμως, όλα αυτά δε συνθέτουν με κανένα τρόπο μια αναρχική αλλά ούτε καλά καλά αντιεξουσιαστική κατάσταση. Εννοείται, πως αυτοί που καλούνται να κάνουν εκπτώσεις στις απόψεις τους είναι οι αναρχικοί. Η ειδικότητα, η ειδίκευση και ο διαχωρισμός έρχονται να δράσουν αποσυνθετικά σε αυτό που σαν σύνολο επιδιώκεται μέσω της κοινωνικής απελευθερωτικής δράσης, ενώ οι συμβολικές και περιχαρακωμένες πρακτικές είναι η νοηματική γλώσσα πριν ακολουθήσει ο ουσιαστικός διάλογος με την εξουσία.

Είναι διαπιστωμένο πως η μη δημόσια και έμπρακτη έκφραση απόψεων και θεωρήσεων διευκολύνει πάντοτε αυτούς, που μέσα από την ασφάλεια που τους παρέχει η ασάφεια και η θολούρα, συκοφαντούν και προσπαθούν να διαστρεβλώσουν τις αναρχικές απόψεις και πρακτικές. Το ιδεολογικό υπόστρωμα εκδηλώνεται μέσα από τις πρακτικές, που συνήθως βάζουν μπροστά ζητήματα μετασχηματισμού των όρων οικονομικής και πολιτικής εξουσίας κι όχι της καταστροφής τους.

Οι μεταμορφώσεις των εξουσιαστικών τεχνικών και ιδεολογημάτων παίρνουν την ονομασία του αναρχικού ή του αντιεξουσιαστικού, χωρίς όμως να υπάρχει λειτουργική σχέση της ονομασίας με τα αποτελέσματα που επιδιώκει ή επιφέρει η πρακτική. Όλες αυτές οι καταστάσεις είναι δυνατό να προκαλέσουν μια παρατεταμένη αποδιοργάνωση των συνθετικών διαδικασιών, αφήνοντας το έδαφος σε αυτόκλητους πολιτικούς εκφραστές των αναρχικών απόψεων να αναλάβουν την διαχείριση των κοινωνικών αγώνων. Αυτόκλητοι, πάντως, ή «αναγνωρισμένοι» από κάποιους, **οι πολιτικοί εκφραστές και αντιπρόσωποι δεν έχουν σχέση με την αναρχία και την κοινωνική απελευθέρωση.**

Η κατοχύρωση των αναρχικών αγώνων μέσα από πολιτικές δυνάμεις ή συγκροτήσεις είναι το μεγάλο βήμα για το θάψιμο το κοινωνικών αγώνων.

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

BLACKBLOCK ΚΑΤΑΛΗΨΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΙΟΥΝΗΣ 2003

νονται από διάφορες κατευθύνσεις. Στο δρόμο για την κοινωνική απελευθέρωση και την αναρχική προοπτική δεν υπάρχουν φετίχ και ταμπού. Οι φετιχισμοί και οι απαγορευμένες αναφορές στις μεγάλες ή «μικρές» διαφορές που χωρίζουν τις εξουσιαστικές ιδεολογίες και πολιτικές, από τις αναρχικές θεωρήσεις και πρακτικές δεν έχουν τόπο να σταθούν. Γιατί τέτοιες καταστάσεις εκείνο που μπορούν να επιφέρουν είναι πισωγυρίσματα και απώλεια σημαντικών δυνατοτήτων όσων αγωνίζονται.

Διατηρώντας έντονα τονισμένη και απαραβίαστη τη γραμμή που χωρίζει την αναρχία από τις εξουσιαστικές θεωρίες και τις πολιτικές πρακτικές που αυτές συνεπάγονται, αυτό για το οποίο μπορούμε να επαναβεβαιώσουμε τους συντρόφους και τις συντρόφισσες, είναι η εντατικοποίηση της προσπάθειάς μας στην **πληροφόρηση, η επιμονή μας στην κατάθεση και ανάδειξη των αναρχικών απελευθερωτικών απόψεων, θεωρήσεων και πρακτικών, η συμβολή μας στην πολύμορφη κοινωνική δράση και στην ανάπτυξη των συγκρουσιακών και εξεγερτικών απόψεων και πρακτικών μέσα στους κοινωνικούς αγώνες, συνθέτο-**

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΟΥ ΦΟΙΤΗΣΕ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΚΑΙΓΕΤΑΙ

Η ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

ντας έμπρακτα με τους υπόλοιπους ανθρώπους που βρίσκονται στους δρόμους και διατηρούν ανοιχτά τα μέτωπα αντιπαράθεσης με το κράτος και τους εξουσιαστικούς μηχανισμούς.

Δεν θα παραλείψουμε όμως το ουσιαστικότερο σημείο που γίνεται επιτακτικό στους καιρούς της προσπάθειας αποδιοργάνωσης, που προωθείται από τις εξουσιαστικές και ελευθεριάζουσες θεωρίες. Κι αυτό είναι η συνεχής προσπάθεια και συμβολή στη **δημιουργία αναρχικών ομάδων που με συνέπεια, συνέχεια και σταθερότητα θα επεμβαίνουν στην κοινωνική πραγματικότητα, δημιουργώντας συνθήκες ανασφάλειας στους εξουσιαστές, αναπτύσσοντας σχέσεις ουσιαστικής αλληλεγγύης και σύνθεση της δράσης και των απόψεων, τόσο ανάμεσα στους αναρχικούς όσο και με τους αγωνιζόμενους ανθρώπους και αναπτύσσοντας τους αμεσολάβητους συγκρουσιακούς και εξεγερτικούς κοινωνικούς αγώνες.**

Οι δυσκολίες είναι πάντα πολλές, αλλά τα εμπόδια που συναντάμε δεν είναι ανυπέρβλητα.

Αυτό το γνωρίζουμε πολύ καλά τόσο εμείς όσο και οι άσπονδοι εχθροί και «φίλοι».

Ίσως να φανεί πλεονασμός, αλλά θα το επαναλάβουμε. Πολλά έχουν γίνει, υπάρχουν πολλά που δεν ολοκληρώ-

τέπειτα της αναγγελίας διάστημα, θα κατασκευάσει ένα ευρύ δίκτυο που θα συναπαρτίσει το κίνημα. Πρόκειται για μια κατάσταση που έχει ευδοκιμήσει και μπόρεσε να απονευρώσει σε σημαντικό βαθμό τις κοινωνικές πρακτικές των αναρχικών και των υπόλοιπων αγωνιζόμενων στις περισσότερες δυτικοευρωπαϊκές χώρες.

Το κύριο πρόβλημα για τους κρατιστές στην περίπτωση του ελλαδικού χώρου είναι ο εγκλωβισμός των συγκρουσιακών διαθέσεων των νεολαίων, αλλά και ευρύτερων κοινωνικών χώρων. Το ζητούμενο για τους εξουσιαστές είναι η ενθάρρυνση της πολιτικοποίησης της συγκρουσιακής διάθεσης, ο έλεγχός της και η ένταξή της σε διαδικασίες διαπραγμάτευσης. Αυτές οι διαδικασίες δεν είναι πάντοτε ορατές, αλλά το προχώρημά τους εκτιμάται ανάλογα από το αντίπαλο στρατόπεδο. Κι αυτό γίνεται πέρα από το γεγονός πως ανέκαθεν εμφανίζονται «υπόγειες διαδικασίες» (π.χ. η περίπτωση των «7» της Θεσσαλονίκης, το 2003, όπως παραδέχτηκαν και οι γνωστοί διαμεσολαβητές με τον τότε υπουργό Χρυσοχοΐδη).

Όσον αφορά τις λογικές που προσβλέπουν στην «κεφαλαιοποίηση» δεκαετιών αναρχικής παρουσίας και δράσης, μπορούμε να πούμε πως αυτό είναι το επιθυμητό σημείο για το κράτος, αφού η ανάδειξη πολιτικών εκπροσώπων συμπορεύεται με την κατασκευή ενός κινήματος και συνεπώς τον εγκλωβισμό των κοινωνικών δυνάμεων, σε αντίθεση με τις συνθέσεις οι οποίες συμβάλλουν στην απελευθέρωσή τους.

Το καθοριστικό πάντως, που υπάρχει σ' αυτή τη λογική της «κεφαλαιοποίησης» είναι η ανταγωνιστικότητά της στις αναρχικές θεωρήσεις. Γιατί, η αναρχική δράση, ούτε ανταλλάσσεται, ούτε ζητά ανταμοιβές και πολύ περισσότερο δεν επενδύει, δηλαδή, δεν ακολουθεί μεθοδολογίες τις οποίες επιδιώκει να καταστραφούν. Κατατίθεται, συμβάλλει και συμπράττει με την ανιδιοτέλεια που προσιδιάζει στην κοινωνική απελευθερωτική δράση κι όχι στην αντικατάσταση της παρούσας καταπιεστικής κι εκμεταλλευτικής κατάστασης.

Από την άλλη μεριά, ο μαρξισμός σαν ιδεολογία και σάφεια και η θολούρα, συκοφαντούν και προσπαθούν να διαστρεβλώσουν τις αναρχικές απόψεις και πρακτικές. Το ιδεολογικό υπόστρωμα εκδηλώνεται μέσα από τις πρακτικές, που συνήθως βάζουν μπροστά ζητήματα μετασχηματισμού των όρων οικονομικής και πολιτικής εξουσίας κι όχι της καταστροφής τους.

Οι μεταμορφώσεις των εξουσιαστικών τεχνικών και ιδεολογημάτων παίρνουν την ονομασία του αναρχικού ή του αντιεξουσιαστικού, χωρίς όμως να υπάρχει λειτουργική σχέση της ονομασίας με τα αποτελέσματα που επιδιώκει ή επιφέρει η πρακτική. Όλες αυτές οι καταστάσεις είναι δυνατό να προκαλέσουν μια παρατεταμένη αποδιοργάνωση των συνθετικών διαδικασιών, αφήνοντας το έδαφος σε αυτόκλητους πολιτικούς εκφραστές των αναρχικών απόψεων να αναλάβουν την διαχείριση των κοινωνικών αγώνων. Αυτόκλητοι, πάντως, ή «αναγνωρισμένοι» από κάποιους, **οι πολιτικοί εκφραστές και αντιπρόσωποι δεν έχουν σχέση με την αναρχία και την κοινωνική απελευθέρωση.**

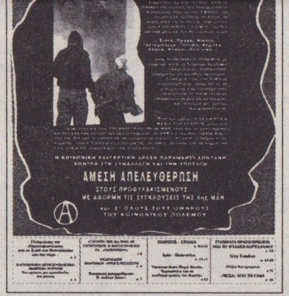
Η κατοχύρωση των αναρχικών αγώνων μέσα από πολιτικές δυνάμεις ή συγκροτήσεις είναι το μεγάλο βήμα για το θάψιμο το κοινωνικών αγώνων.

Οι πολιτικές συγκροτήσεις δεν έχουν παρά μόνο μία επιδίωξη: την οικειοποίηση της δυναμικής δεκαετιών αναρχικών και κοινωνικών αγώνων από αυτούς που ανέκαθεν ήταν εχθρικοί προς αυτούς τους αγώνες. Το παράδειγμα της εξέγερσης του Νοέμβρη του 1973 είναι ζωντανό και αποστομωτικό.

Μέσα σ' αυτό το κλίμα, οι συνεχείς επιθέσεις σε αναρχικές ομάδες, που έχουν παρουσία και δράση στους κοινωνικούς αγώνες για ολόκληρες δεκαετίες, η συκοφάντηση αποδειγμένα λειτουργικών θεωρήσεων για την αντικρατική δράση και την κοινωνική απελευθέρωση, είναι βέβαιο πως ευνοούν τις προοπτικές κατασκευής μιας πολιτικής δύναμης, που θα μιλά, κατά κάποιο τρόπο, στο όνομα της αντιεξουσίας και, επί πλέον, συνεισφέρουν στην υποταγή των κοινωνικών αγώνων στις κρατικές επιθυμίες.

ντας έμπρακτα με τους υπόλοιπους ανθρώπους που βρίσκονται στους δρόμους και διατηρούν ανοικτά τα μέτωπα αντιπαράθεσης με το κράτος και τους εξουσιαστικούς μηχανισμούς.

Δεν θα παραλείψουμε όμως το ουσιαστικότερο σημείο που γίνεται επιτακτικό στους καιρούς της προσπάθειας αποδιοργάνωσης, που προωθείται από τις εξουσιαστικές και ελευθεριάζουσες θεωρίες. Κι αυτό είναι η συνεχής προσπάθεια και συμβολή στη **δημιουργία αναρχικών ομάδων που με συνέπεια, συνέχεια και σταθερότητα θα επεμβαίνουν στην κοινωνική πραγματικότητα, δημιουργώντας συνθήκες ανασφάλειας στους εξουσιαστές, αναπτύσσοντας σχέσεις ουσιαστικής αλληλεγγύης και σύνθεση της δράσης και των απόψεων, τόσο ανάμεσα στους αναρχικούς όσο και με τους αγωνιζόμενους ανθρώπους και αναπτύσσοντας τους αμεσολάβητους συγκρουσιακούς και εξεγερτικούς κοινωνικούς αγώνες.**

Οι δυσκολίες είναι πάντα πολλές, αλλά τα εμπόδια που συναντάμε δεν είναι ανυπέρβλητα.

Αυτό το γνωρίζουμε πολύ καλά τόσο εμείς όσο και οι άσπονδοι εχθροί και «φίλοι».

Ίσως να φανεί πλεονασμός, αλλά θα το επαναλάβουμε. Πολλά έχουν γίνει, υπάρχουν πολλά που δεν ολοκληρώθηκαν και ακόμη περισσότερα είναι αυτά που μπορούν να γίνουν. Αυτά τα έχουμε υπ' όψη μας, χωρίς να υπερτιμούμε, αλλά ούτε και να υποτιμούμε τα βήματα που έχουμε ήδη κάνει.

Εκείνο που έχουμε να καταθέσουμε με σιγουριά είναι πως θα συνεχίσουμε να συμβάλλουμε στους κοινωνικούς και αντικρατικούς αγώνες ΚΑΙ μέσα από τη ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

ΕΧΟΥΜΕ ΑΚΟΜΗ ΠΟΛΥ ΔΡΟΜΟ. ΕΧΟΥΜΕ, ΟΜΩΣ, ΕΠΙΛΕΞΕΙ ΝΑ ΠΕΡΠΑΤΑΜΕ ΣΤΙΣ ΛΕΩΦΟΡΟΥΣ, ΓΙ' ΑΥΤΟ ΤΙΠΟΤΑ ΚΑΙ ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΕΝ ΘΑ ΜΑΣ ΕΚΤΡΕΨΕΙ ΣΕ ΜΙΖΕΡΑ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ!

Ο Κύκλος Σύνταξης
της μηνιαίας αναρχικής εφημερίδας
ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
Μάρτιος 2007

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» **ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ**, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Πάνω σ' αυτό θέλουμε, για μια ακόμη φορά, να σας ευχαριστήσουμε για την έμπρακτη αλληλεγγύη σας.

Όσοι/ες θέλουν να μοιράσουν –χωρίς αντίτιμο– προηγούμενα φύλλα της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ στην πόλη τους ή την περιοχή που δραστηριοποιούνται και ζουν ή έχουν κάποια ιδέα που συμβάλλει στη μορφή και την ύλη της, ας επικοινωνήσουν μαζί μας στο τηλέφωνο **6973799207** ή μέσω του email:**diadromi@revolution.gr**

ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ «ΑΝΑΤΑΡΑΧΗ»:

Η ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΑΤΑΞΙΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

εκσυγχρονιστική διαδοχή του Σημίτη και τέλος την επανάκαμψη στην πολιτική σκηνή μιας «δεξιάς» που επικαλείται μια «κεντρώα» πολιτική νομιμοποίηση.

Η άγρια οικονομική αφαίμαξη που επιφυλάχθηκε για σημαντικά κοινωνικά κομμάτια όλη αυτή την περίοδο, κρύφθηκε πίσω από την επίδειξη της καταναλωτικής «κοινωνικής» ευμάρειας, που πρόσφερε και συνεχίζει να προσφέρει, κυρίως πρόσκαιρα, το χρηματοπιστωτικό σύστημα μέσω του δανεισμού, ο τουρισμός και το παραδοσιακά πελατειακό σύστημα διορισμών στο δημόσιο.

Μέσα σ' αυτές ακριβώς τις συνθήκες έρχονταν κάθε φορά οι μεταρρυθμίσεις στο χώρο της «εκπαίδευσης» να επανακαθορίσουν τους όρους με τους οποίους η εκπαιδευτική διαδικασία συγχρονίζει τις κοινωνικές διαστρωματώσεις. Τους όρους σύμφωνα με τους οποίους αναπαράγει τις νέες διευθυντικές κάστες. Τους τρόπους με τους οποίους επηρεάζει και εξαρτάται από τις παραγωγικές δομές, διαχέει τον ανταγωνισμό και την ιεραρχία ως κυρίαρχες αξίες στον κοινωνικό κορμό.

Έχουμε υποστηρίξει πολλές φορές στο παρελθόν ότι οι κοινωνικές αντιθέσεις και συγκρούσεις, που εκφράστηκαν όλο αυτό το διάστημα απέναντι σ' αυτές τις «μεταρρυθμίσεις» είχαν και εξακολουθούν να έχουν ένα ιδιαίτερο βάρος στον κοινωνικό ανταγωνισμό.

Η σφοδρότητα τους παραμένει, από το '91 μέχρι την περίοδο που διανύουμε, ένας ευμην τους αναγνωρίζουν ούτε καν την δυνατότητα να διαδηλώνουν όπως στην περίπτωση του 4ου Ευρωπαϊκού κοινωνικού Φόρουμ.

Οι πασοκικές προτροπές σχετίζονται άμεσα με τις εντατικές προσπάθειες εκμαίευσης δηλώσεων νομιμοφροσύνης και από το ΣΥΝ, ενώ το ΚΚΕ φαίνεται να επιχαίρει σιωπηλά για τα «δεδουλευμένα» και την αναγνώριση των «βαρέων ενσήμων» του σ' αυτόν τον τομέα…

Όσο για την κοινωνία καλείται να διαλέξει ανάμεσα σ' ένα «ήπιο» πολιτικό κλίμα που εγγυάται η πολιτική συναίνεση και από την άλλη στην ανοχή των λογικών του «πεζοδρομίου» που προβάλλονται ως άκρως αντικοινωνικές(1).

Η συκοφάντηση, ενορχηστρωμένη, διαρκής και μεθοδική αποτυπώνεται σε εκατοντάδες δημοσιεύματα. Δημοσιεύματα που κατακεραυνώνουν τους βέβηλους καταληψίες στην Θεσσαλονίκη που μαγάρισαν τις εικόνες της παναγίας, τους φοιτητές που διέκοψαν την «θεία» λειτουργία στην Αθήνα στην Πολυτεχνειούπολη του Ζωγράφου, αλλά και εκείνους που προχώρησαν στον «δημόσιο διασυρμό» και την «άσκηση βίας κατά του αντιπρύτανη του πανεπιστημίου Θράκης» και που δεν δίστασαν να προχωρήσαν στο χτίσιμο της πόρτας του γραφείου του. Ιεροκήρυκες της ηθικής(2) της κοινωνικής τάξης και ασφάλειας(3) ξεπροβάλλουν από παντού βεβαιώνοντας ότι οι πανεπιστημιακοί χώροι είναι άντρα διακίνησης ναρκωτικών, λαθρεμπορίου και καταλήψεων εξωπανεπιστημιακών στοιχείων και καλώντας τις δικαστικές αρχές να επέμβουν δραστικά.

Δημοσιεύματα ακόμα που θυμήθηκαν να καταγγείλουν μέλη κομματικών νεολαιών που εκπαιδεύονται από νωρίς στην «διαχείριση της δημοσίας περιουσίας και στην διαπλοκή με καθηγητές ανάλογα με την κομματική τους ταυτότητα με στόχο την κομματική και επαγγελματική καριέρα πράγματα διόλου φυσικά ασύμβατα»(4).

Και όσον αφορά βέβαια την προβοκατορολογία(5) όχι μόνο ενισχύει την κατασυκοφάντηση κλασσικού τύπου, αλλά ανοίγει πρώτη και καλύτερη διάπλατα τον δρόμο

Καμία καταψήφιση από πλευράς Πασοκ δεν έγινε, καμία υπαναχώρηση στις προηγούμενες θέσεις που ήταν και θέσεις την ΝΔ. Μόνο ο Αλαβάνος έκανε ότι δεν κατάλαβε και το έπαιξε δικαιωμένος που καλούσε επανειλημμένα το ΠΑΣΟΚ να «παίξει το ρόλο του ως αντιπολίτευση και να μην στηρίξει την αναθεώρηση του άρθρου 16».

Οι εξελίξεις αυτές ακολούθησαν χρονικά την πρωτοβουλία των «1.000» πανεπιστημιακών, που ζήτησαν από το υπουργείο Παιδείας μ' αφορμή την σύνοδο των Πρυτάνεων στο Καστρί στις **3 Φλεβάρη την επίσπευση της κατάθεσης του νομοσχεδίου**, επισημαίνοντας ότι «το κλειστό πανεπιστήμιο είναι νεκρό πανεπιστήμιο». Οι πρυτάνεις στην σύνοδό τους ζήτησαν ακριβώς το ίδιο και δήλωσαν ότι θα κινηθούν σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Η ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ 8ΗΣ ΦΛΕΒΑΡΗ

Σ' αυτό το κρίσιμο χρονικά σημείο έρχεται η **πανελλαδική διαδήλωση της 8ης Φλεβάρη**. Μια διαδήλωση πολύ πιο σημαντική απ' ότι μπορούσε να εκτιμηθεί συλλογικά εκ των προτέρων.

Η ΠΟΣΔΕΠ τις αμέσως προηγούμενες ημέρες έχει δεχθεί σημαντικά «φίλια» πλήγματα. Ο σύλλογος καθηγητών του Οικονομικού Πανεπιστημίου αποφάσισε να μην συμμετάσχει στην απεργία, οι καθηγητές του ΕΜΠ είπαν όχι στις πενθήμερες, ενώ πιέσεις για «υπαναχωρήσεις» εκδηλώνονται από την πλευρά σημαντικών επώνυμων υποστηρικτών, όπως του Ευαγ. Βενιζέλου και του πρώην πρύτανη και υποψήφιου υπερνομάρχη του ΣΥΝ Γ. Πανούση. Την ίδια στιγμή μάλιστα που η Μαριέτα «προειδοποιούσε» τους πανεπιστημιακούς ότι «θα σας δώσουμε τόση αυτοτέλεια που θα τρομάξετε», ο Πανούσης έσπευδε να υπερθεματίσει λέγοντας, ότι φοβάται «την αυτοδιοίκηση, διότι σημαίνει σφραγίδα στους νοσηρούς εσωτερικούς συσχετισμούς που υπάρχουν σήμερα στο πανεπιστήμιο».

Τα «πυρά» συνεχίστηκαν αυτή τη φορά από την πλευρά του υπουργείου Δημόσιας τάξης με την περιβόητη ανακοίνωση της Γε-

ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ «ΑΝΑΤΑΡΑΧΗ»:

Η ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΑΤΑΞΙΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Είναι γεγονός ότι η αναθεώρηση του άρθρου 16, αλλά και το «πέρασμα» του νόμου-πλαίσιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, αποτελεί μια ζωτική επιλογή του κράτους, αλλά και σημαντικών οικονομικών συμφερόντων. Το ζήτημα όμως ανέκαθεν για τους κυριάρχους δεν είναι μόνο να περάσει μια καινούργια διάταξη, ένας καινούργιος νόμος, μια αναθεώρηση, αλλά και ο τρόπος που θα διεκπεραιωθεί κάτι τέτοιο, αν δηλαδή θα υπάρχουν δυναμικές κοινωνικές αντιδράσεις, αν θα ανοίξουν πληγές στις διαδικασίες κοινωνικού ελέγχου, που θα χρειαστεί χρόνος για να επουλωθούν.

Παραμένει επίσης ζητούμενο, αλλά και δείκτης πολιτικής σταθερότητας, για την Εξουσία, η κατοχύρωση μιας σταθερής εκλογικής πελατείας ανεξάρτητα από τις όποιες μετακινήσεις των ψηφοφόρων και επανα-

χώρο της «εκπαίδευσης» να επανακαθορίσουν τους όρους με τους οποίους η εκπαιδευτική διαδικασία συγχρονίζει τις κοινωνικές διαστρωματώσεις. Τους όρους σύμφωνα με τους οποίους αναπαράγει τις νέες διευθυντικές κάστες. Τους τρόπους με τους οποίους επηρεάζει και εξαρτάται από τις παραγωγικές δομές, διαχέει τον ανταγωνισμό και την ιεραρχία ως κυρίαρχες αξίες στον κοινωνικό κορμό.

Έχουμε υποστηρίξει πολλές φορές στο παρελθόν ότι οι κοινωνικές αντιθέσεις και συγκρούσεις, που εκφράστηκαν όλο αυτό το διάστημα απέναντι σ' αυτές τις «μεταρρυθμίσεις» είχαν και εξακολουθούν να έχουν ένα ιδιαίτερο βάρος στον κοινωνικό ανταγωνισμό.

Η σφοδρότητα τους παραμένει, από το '91 μέχρι την περίοδο που διανύουμε, ένας ευ-

κρινής δείκτης της κοινωνικής απειθαρχίας σε ένα κατά γενική παραδοχή συγκρουσιακό κοινωνικό χώρο.

Επίσης το σαμποτάζ στην εκπαιδευτική διαδικασία εξακολουθεί να έχει σοβαρό αντίκτυπο στη συνολικότερη εύρυθμη λειτουργία και των υπόλοιπων θεσμών και μηχανισμών με τους οποίους ούτως ή άλλως αναμετρώνται όσοι κινητοποιούνται με διάρκεια έξω από τις αντοχές και ανοχές των κρατικών προδιαγραφών.

Αυτή όμως η πολιτική συναίνεση που σκιαγραφήθηκε προηγουμένως δίνει και μια ιδιαίτερη χροιά στις απειλές περί πρόωρων εκλογών στην περίπτωση περαιτέρω ανεξέλεγκτης τροπής της «νέας» αναταραχής στον χώρο της εκπαίδευσης.

Σηματοδοτεί ανεξάρτητα από την υλοποίηση της συγκεκριμένης «απειλής», την ού-

μίου" που προβάλλονται ως άκρως αντικοινωνικές(1).

Η συκοφάντηση, ενορχηστρωμένη, διαρκής και μεθοδική αποτυπώνεται σε εκατοντάδες δημοσιεύματα. Δημοσιεύματα που κατακεραυνώνουν τους βέβηλους καταληψίες στην Θεσσαλονίκη που μαγάρισαν τις εικόνες της παναγίας, τους φοιτητές που διέκοψαν την "θεία" λειτουργία στην Αθήνα στην Πολυτεχνειούπολη του Ζωγράφου, αλλά και εκείνους που προχώρησαν στον «δημόσιο διασυρμό» και την «άσκηση βίας κατά του αντιπρύτανη του πανεπιστημίου Θράκης» και που δεν δίστασαν να προχωρήσουν στο χτίσιμο της πόρτας του γραφείου του. Ιεροκήρυκες της ηθικής(2) της κοινωνικής τάξης και ασφάλειας(3) ξεπροβάλλουν από παντού βεβαιώνοντας ότι οι πανεπιστημιακοί χώροι είναι άντρα διακίνησης ναρκωτικών, λαθρεμπορίου και καταλήψεων εξωπανεπιστημιακών στοιχείων και καλώντας τις δικαστικές αρχές να επέμβουν δραστικά.

Δημοσιεύματα ακόμα που θυμήθηκαν να καταγγείλουν μέλη κομματικών νεολαιών που εκπαιδεύονται από νωρίς στην «διαχείριση της δημοσίας περιουσίας και στην διαπλοκή με καθηγητές ανάλογα με την κομματική τους ταυτότητα με στόχο την κομματική και επαγγελματική καριέρα πράγματα διόλου φυσικά ασύμβατα»(4).

Και όσον αφορά βέβαια την προβοκατορολογία(5) όχι μόνο ενισχύει την κατασυκοφάντηση κλασσικού τύπου, αλλά ανοίγει πρώτη και καλύτερη διάπλατα τον δρόμο στην καταστολή.

Αλλά ας δούμε και συγκεκριμένα πως αποτυπώνονται τα παραπάνω στις εξελίξεις του τελευταίου μήνα.

Είναι κατ' αρχήν σημαντικό να γίνει κατανοητό ότι το ΠΑΣΟΚ δεν «καταψήφισε» την αναθεώρηση του άρθρου 16. **Υπερψήφισε μαζί με τη ΝΔ στην επιτροπή την εισήγηση για την αναθεώρηση του 16** και μετά δυο μέρες προχώρησε για «διαδικαστικούς λόγους» στην «πρόταση μομφής», δηλώνοντας ταυτόχρονα ότι θα απέχει από τη συζήτηση της αναθεώρησης στην ολομέλεια.

Είναι ενδεικτικό ότι ο δεύτερος εισηγητής ο Θ. Πάγκαλος συντονιστής του ΠΑΣΟΚ για την συνταγματική αναθεώρηση δεν λέει ούτε κουβέντα για το ζήτημα της εκπαίδευσης, ενώ ο ίδιος ο Παπανδρέου στην ομιλία του πριν τον Καραμανλή δήλωσε ότι οι θέσεις του για το άρθρο αυτό **παραμένουν οι ίδιες και απαράλλακτες.**

Μ' άλλα λόγια και η πίττα ολάκερη και ο

νεκρό πανεπιστήμιο». Οι πρυτάνεις στην σύνοδό τους ζήτησαν ακριβώς το ίδιο και δήλωσαν ότι θα κινηθούν σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Η ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ 8ΗΣ ΦΛΕΒΑΡΗ

Σ' αυτό το κρίσιμο χρονικά σημείο έρχεται η **πανελλαδική διαδήλωση της 8ης Φλεβάρη**. Μια διαδήλωση πολύ πιο σημαντική απ' ότι μπορούσε να εκτιμηθεί συλλογικά εκ των προτέρων.

Η ΠΟΣΔΕΠ τις αμέσως προηγούμενες ημέρες έχει δεχθεί σημαντικά «φίλια» πλήγματα. Ο σύλλογος καθηγητών του Οικονομικού Πανεπιστημίου αποφάσισε να μην συμμετάσχει στην απεργία, οι καθηγητές του ΕΜΠ είπαν όχι στις πενθήμερες, ενώ πιέσεις για «υπαναχωρήσεις» εκδηλώνονται από την πλευρά σημαντικών επώνυμων υποστηρικτών, όπως του Ευαγ. Βενιζέλου και του πρώην πρύτανη και υποψήφιου υπερνομάρχη του ΣΥΝ Γ. Πανούση. Την ίδια στιγμή μάλιστα που η Μαριέτα "προειδοποιούσε" τους πανεπιστημιακούς ότι «θα σας δώσουμε τόση αυτοτέλεια που θα τρομάξετε», ο Πανούσης έσπευδε να υπερθεματίσει λέγοντας, ότι φοβάται «την αυτοδιοίκηση, διότι σημαίνει σφραγίδα στους νοσηρούς εσωτερικούς συσχετισμούς που υπάρχουν σήμερα στο πανεπιστήμιο».

Τα «πυρά» συνεχίστηκαν αυτή τη φορά από την πλευρά του υπουργείου Δημόσιας τάξης με την περιβόητη ανακοίνωση της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής που μεταξύ άλλων ανέφερε: «κινητοποιούνται λεωφορεία με μεταφερόμενους διαδηλωτές από διάφορες πόλεις της χώρας. Έχουν εντοπιστεί 13 λεωφορεία στα εθνικά οδικά δίκτυα και αρμόδιες αστυνομικές υπηρεσίες έχουν τεθεί σε πλήρη ετοιμότητα, προκειμένου να αποφευχθούν ανεξέλεγκτες παραβατικές συμπεριφορές επιβαινόντων διαδηλωτών, μεταξύ των οποίων υπάρχουν και άτομα του ΕΑΑΚ και του αντιεξουσιαστικού-αναρχικού χώρου. Ενημερώθηκαν προφορικώς και εγγράφως από υπηρεσία μας, οι αρμόδιες εισαγγελικές αρχές για συμπεριφορά των συμμετεχόντων στο συλλαλητήριο, ευθύνης οργανωτικής επιτροπής ΠΟΣΔΕΠ και προέδρου της».(6)

Ο ίδιος ο Αττικάρχης Α. Γκόλφης κατονό-

Είναι γεγονός ότι η αναθεώρηση του άρθρου 16, αλλά και το «πέρασμα» του νόμου-πλαίσιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, αποτελεί μια ζωτική επιλογή του κράτους, αλλά και σημαντικών οικονομικών συμφερόντων. Το ζήτημα όμως ανέκαθεν για τους κυρίαρχους δεν είναι μόνο να περάσει μια καινούργια διάταξη, ένας καινούργιος νόμος, μια αναθεώρηση, αλλά και ο τρόπος που θα διεκπεραιωθεί κάτι τέτοιο, αν δηλαδή θα υπάρχουν δυναμικές κοινωνικές αντιδράσεις, αν θα ανοίξουν πληγές στις διαδικασίες κοινωνικού ελέγχου, που θα χρειαστεί χρόνος για να επουλωθούν.

Παραμένει επίσης ζητούμενο, αλλά και δείκτης πολιτικής σταθερότητας, για την Εξουσία, η κατοχύρωση μιας σταθερής εκλογικής πελατείας ανεξάρτητα από τις όποιες μετακινήσεις των ψηφοφόρων και επαναπροσδιορισμό των εκλογικών συσχετισμών.

Έχουμε υποστηρίξει επανειλημμένα ότι τη πολιτική σταθερότητα την περίοδο που διανύουμε εγγυάται μια ευρύτερη πολιτική συναίνεση, που τα χνάρια της βρίσκονται πίσω στις συγκυβερνήσεις του '89 -'90. Μια πολιτική συναίνεση που ξεκίνησε για να βάλει όρους στα νέα μεγάλα και άγρια αλισβερίσια ισχύος των πολιτικών και επιχειρηματικών συμφερόντων που είχαν σχέση με τα ΜΜΕ, τα μεγάλα έργα, την ναυτιλία, τα καύσιμα και τις νέες τεχνολογίες.

Μια πολιτική συναίνεση που διατηρήθηκε σε ισχύ για να διαχειριστεί την «απώλεια» για την εξουσία του είδους της «χαρισματικής» πολιτικής τύπου Α. Παπανδρέου, την κρινής δείκτης της κοινωνικής απειθαρχίας σε ένα κατά γενική παραδοχή συγκρουσιακό κοινωνικό χώρο.

Επίσης το σαμποτάζ στην εκπαιδευτική διαδικασία εξακολουθεί να έχει σοβαρό αντίκτυπο στη συνολικότερη εύρυθμη λειτουργία και των υπόλοιπων θεσμών και μηχανισμών με τους οποίους ούτως ή άλλως αναμετρώνται όσοι κινητοποιούνται με διάρκεια έξω από τις αντοχές και ανοχές των κρατικών προδιαγραφών.

Αυτή όμως η πολιτική συναίνεση που σκιαγραφήθηκε προηγουμένως δίνει και μια ιδιαίτερη χροιά στις απειλές περί πρόωρων εκλογών στην περίπτωση περαιτέρω ανεξέλεγκτης τροπής της «νέας» αναταραχής στον χώρο της εκπαίδευσης.

Σηματοδοτεί ανεξάρτητα από την υλοποίηση της συγκεκριμένης «απειλής», την ούτως ή άλλως συναίνεση στην σκλήρυνση της στάσης της εξουσίας απέναντι στους απείθαρχους την «επομένη ημέρα» των εκλογών. Όποτε και αν αυτές γίνουν.

Κάτω απ' αυτό το πρίσμα οι συνεχείς και έντονες προτροπές για συλλήψεις ταραχοποιών από την πλευρά του «αντιπολιτευόμενου» Πασοκ δεν είναι διόλου τυχαίες. Και μάλιστα απέναντι σε μια ΝΔ που εγκαλείται εσχάτως ως «συγκρατημένη» απέναντι στους ταραχοποιούς. Μ' έναν υπουργό δημόσιας τάξης που κατηγορήθηκε από τους «υπερασπιστές της αριστερής και αγωνιστικής παράδοσης», γιατί χαρακτήρισε «ακτιβιστές» τους αναρχικούς που κάνουν επεισόδια, ενώ οι ίδιοι έφθασαν μέχρι το σημείο να Δημοσιεύματα ακόμα που θυμήθηκαν να καταγγείλουν μέλη κομματικών νεολαιών που εκπαιδεύονται από νωρίς στην «διαχείριση της δημοσίας περιουσίας και στην διαπλοκή με καθηγητές ανάλογα με την κομματική τους ταυτότητα με στόχο την κομματική και επαγγελματική καριέρα πράγματα διόλου φυσικά ασύμβατα»([4]).

Και όσον αφορά βέβαια την προβοκατορολογία([5]) όχι μόνο ενισχύει την κατασυκοφάντηση κλασσικού τύπου, αλλά ανοίγει πρώτη και καλύτερη διάπλατα τον δρόμο στην καταστολή.

Αλλά ας δούμε και συγκεκριμένα πως αποτυπώνονται τα παραπάνω στις εξελίξεις του τελευταίου μήνα.

Είναι κατ' αρχήν σημαντικό να γίνει κατανοητό ότι το ΠΑΣΟΚ δεν «καταψήφισε» την αναθεώρηση του άρθρου 16. **Υπερψήφισε μαζί με τη ΝΔ στην επιτροπή την εισήγηση για την αναθεώρηση του 16** και μετά δυο μέρες προχώρησε για «διαδικαστικούς λόγους» στην «πρόταση μομφής», δηλώνοντας ταυτόχρονα ότι θα απέχει από τη συζήτηση της αναθεώρησης στην ολομέλεια.

Είναι ενδεικτικό ότι ο δεύτερος εισηγητής ο Θ. Πάγκαλος συντονιστής του ΠΑΣΟΚ για την συνταγματική αναθεώρηση δεν λέει ούτε κουβέντα για το ζήτημα της εκπαίδευσης, ενώ ο ίδιος ο Παπανδρέου στην ομιλία του πριν τον Καραμανλή δήλωσε ότι οι θέσεις του για το άρθρο αυτό **παραμένουν οι ίδιες και απαράλλακτες**.

Μ' άλλα λόγια και η πίττα ολάκερη και ο σκύλος χορτάτος.

Αφενός προκρίθηκε ένας λογικός χειρισμός «λογικών και απαιτήσεων» της πασοκικής εσωκομματικής αντιπολίτευσης, ώστε όσες προτάσεις ψηφιστούν στην Ολομέλεια να χρειασθούν απαραίτητα 180 ψήφους στην επόμενη Βουλή.

Αφετέρου η συναινετική διαδικασία όχι μόνο δεν διαταράχθηκε από το κακοπαιγμένο θεατρικό σκετς που παίχτηκε στην βουλή, μ' ένα Παπανδρέου να προσπαθεί να μιμηθεί με τραγικό τρόπο οργισμένο αρχηγό αξιωματικής αντιπολίτευσης και τον Καραμανλή να μην μπορεί να συγκρατήσει τα γέλια του λέγοντας «Γιώργο τελικά ήρθες»!!!

Αντίθετα ενισχύθηκε και επιβεβαιώθηκε. χη του ΣΥΝ Γ. Πανούση. Την ίδια στιγμή μάλιστα που η Μαριέτα «προειδοποιούσε» τους πανεπιστημιακούς ότι «θα σας δώσουμε τόση αυτοτέλεια που θα τρομάξετε», ο Πανούσης έσπευδε να υπερθεματίσει λέγοντας, ότι φοβάται «την αυτοδιοίκηση, διότι σημαίνει σφραγίδα στους νοσηρούς εσωτερικούς συσχετισμούς που υπάρχουν σήμερα στο πανεπιστήμιο».

Τα «πυρά» συνεχίστηκαν αυτή τη φορά από την πλευρά του υπουργείου Δημόσιας τάξης με την περιβόητη ανακοίνωση της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής που μεταξύ άλλων ανέφερε: «κινητοποιούνται λεωφορεία με μεταφερόμενους διαδηλωτές από διάφορες πόλεις της χώρας. Έχουν εντοπιστεί 13 λεωφορεία στα εθνικά οδικά δίκτυα και αρμόδιες αστυνομικές υπηρεσίες έχουν τεθεί σε πλήρη ετοιμότητα, προκειμένου να αποφευχθούν ανεξέλεγκτες παραβατικές συμπεριφορές επιβαινόντων διαδηλωτών, μεταξύ των οποίων υπάρχουν και άτομα του ΕΑΑΚ και του αντιεξουσιαστικού-αναρχικού χώρου. Ενημερώθηκαν προφορικώς και εγγράφως από υπηρεσία μας, οι αρμόδιες εισαγγελικές αρχές για συμπεριφορά των συμμετεχόντων στο συλλαλητήριο, ευθύνης οργανωτικής επιτροπής ΠΟΣΔΕΠ και προέδρου της».([6])

Ο ίδιος ο Αττικάρχης Α. Γκόλφης κατονό-

μασε και δύο φοιτητές γνωστούς εκπροσώπους φοιτητικών συλλόγων (από φοιτητική παράταξη των ΕΑΑΚ) ως τα άτομα που δή-

θεν δίνουν εντολές για την ρίψη μολότοφ μπροστά στην βουλή (!!!).

Εδώ θα πρέπει να επισημάνουμε ότι μια εβδομάδα πριν καταγγέλθηκε στην εισαγγελία από τις αστυνομικές αρχές ονομαστικά ο εκπρόσωπος του ΠΑΜΕ Παναγιώτης Μακρής ότι παρακινεί και υποκινεί ως υπεύθυνος ομάδας περίπου 300 ανηλίκους, ηλικίας από 14 έως 16 ετών, της μαθητικής οργάνωσης του ΚΚΕ, να προβούν σε «επικίνδυνη κίνηση αντιπερισπασμού». Σύμφωνα με την καταγγελία θα έβαφαν με κόκκινες μπογιές το κτίριο του Εμπορικού και Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Αθηνών, που συμμορφώθηκε με την ειδική εγκύκλιο του υπουργείου δημόσιας τάξης για την πραγματοποίηση σε μια λωρίδα της τελευταίας πορείας τους.

Η ουσία, βέβαια, των κινήσεων αυτών δεν βρίσκεται στις αντιπολιτευτικές φαιδρότητες εφημερίδων, κομμάτων και ΠΟΣΔΕΠ περί «επανίδρυσης του φακελώματος», «αντιδημοκρατικής εκτροπής», «παρακρατικών λογικών», «αναβίωσης του σπουδαστικού της ασφάλειας» και «προκλήσεων Πολύδωρα που ξεπέρασε τα όρια της δημοκρατικής νομιμότητας»... Ούτε φυσικά στην αποτροπή διαρροής δυσαρεστημένων ψηφοφόρων από την δεξαμενή των «νοικοκυραίων» προς διάφορες κατευθύνσεις.

Ο στόχος ήταν να επιστρατευτεί εκ νέου η ηγεσία των συνδικαλιστών της ΠΟΣΔΕΠ, αλλά και στελέχη του ΣΥΝ, ώστε να κατέβουν συντόμως με συγκεκριμένους όρους στο τραπέζι των συνομιλιών με τις διωκτικές αρ-

στρεφαν στο χώρο του Πολυτεχνείου.

Αργότερα στήνονται πύρινα οδοφράγματα με κάδους στην οδό Τζώρτζ και ακολουθούν επιθέσεις με βόμβες μολότοφ και πέτρες στις κατασταλτικές δυνάμεις έξω από το υπουργείο Εμπορίου, που ανταπάντησαν με ρίψη χημικών, ένας αστυνομικός τραυματίζεται στη διάρκεια συγκρούσεων, ενώ γίνονται και επτά συνολικά προσαγωγές.

Λίγες μόνο ημέρες αργότερα στις 11/2 «σκάει» η «βόμβα» Παγκάλου, που δήθεν «ανατίναξε τις θέσεις Πασοκ για άσυλο και άλλα» και «ξεπέρασε και τον Πολύδωρα (sic)»!!! Η «κομψή» «αποδοκιμασία» του κόμματος για τις δηλώσεις του πρωτοκλασσάτου στελέχους, συντονιστή και δεύτερου ομιλητή στην βουλή για την συνταγματική αναθεώρηση δεν αφήνει και πολλά περιθώρια παρανοήσεων και για τον πιο άσχετο.

Γιατί πολύ απλά «κομψή αποδοκιμασία» στην προκειμένη περίπτωση σημαίνει επικρότηση των θέσεων-απαιτήσεων για την δυνατότητα της αστυνομίας να περιπολεί στους χώρους των πανεπιστημίων. Όχι του Παγκάλου, αλλά του Πασοκ. Σημαίνει επαναβεβαίωση και ενίσχυση της συναινετικής διαδικασίας. Σημαίνει ξεκαθάρισμα του νοήματος της αποχώρησης από την βουλή για την αναθεώρηση του Συντάγματος και ειδικά του άρθρου 16.

Ακολουθεί η άμεση απομπομπή Κουλούρη, που τάχα έθιξε τον Πάγκαλο και το κόμμα, για να ανάψει το πράσινο φως, να δοθεί το τελικό σινιάλο για την **επίσπευση της κατάθεσης του νόμου πλαίσιο για τα ΑΕΙ. Για να σταλεί το μήνυμα στην κοινωνία και σε όλους τους άμεσα ενδιαφερόμενους ότι το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ «ενωμένο δυνατά» με την ΝΔ.**

Το επόμενο συλλαλητήριο στις **15 Φλεβάρη** έχει ως σημείο συγκέντρωσης το Πολυ-

τραπεζών. Οι αστυνομικές δυνάμεις έξω από την βουλή επιτίθενται με γκλομπ και δακρυγόνα στους φοιτητές με αποτέλεσμα τον τραυματισμό αρκετών. Μετά το τέλος της πορείας τραυματίζεται επίσης φοιτητής των ΤΕΙ από Ματατζήδες στην Ζ. Πηγής και μεταφέρεται στο νοσοκομείο με σοβαρό τραύμα στο αυτί.

Επακολουθεί η δημοσίευση του νέου νόμου πλαίσιο για την λειτουργία των ΑΕΙ τα επεισόδια στην Θεσσαλονίκη και η προφυλάκιση ενός γερμανού και η πορεία της 22ας Φλεβάρη με ακόμα δύο σύλληψεις.

22 Φλεβάρη: Μέγα πλήθος και σφοδρές συγκρούσεις έξω από το Κοινοβούλιο και γύρω από το Πολυτεχνείο...

Τουλάχιστον 20.000 διαδηλωτές πορεύτηκαν από τα Προπύλαια μέσω της Πανεπιστημίου, Αιόλου και Σταδίου στο Σύνταγμα και ακολούθως μέσω της Φιλελλήνων στη Βουλή.

Χιλιάδες διαδηλωτές από την Θράκη έως την Πελοπόννησο και την Κρήτη, και από τα Γιάννενα έως την Μυτιλήνη, που είχαν καταφθάσει στην Αθήνα συμμετείχαν σε μια από τις μεγαλύτερες πορείες για εκπαιδευτικά ζητήματα των τελευταίων χρόνων.

Εκατοντάδες αναρχικοί και αντιεξουσιαστές, φοιτητές και μη, συμμετείχαν για μιαν ακόμη φορά σε μια ομολογουμένως σημαντική πορεία.

Μια διαδήλωση, που ήρθε σαν άμεση απάντηση στην κατάθεση του νέου νόμου-πλαίσιο που ήρθε να ζευγαρώσει με την υπερψήφιση της αναθεώρησης του άρθρου 16 του Συντάγματος.

Μια διαδήλωση-βαρόμετρο, όπως την χαρακτήρισαν πολλά ΜΜΕ την προηγούμενη ημέρα, για την συνέχεια των κινητοποιήσεων, αλλά και για το πραγματικό πολιτικό αντίκρυσμα της επιβολής μιας νομοθετικής ρύθμισης πολύτιμης για την υλοποίηση των ευρύτερων κρατικών σχεδιασμών και πέραν του χώρου της εκπαίδευσης.

Αναφερόμενοι στο πραγματικό πολιτικό αντίκρυσμα, εννοούμε την επιβολή μέσω μιας ευρύτερης πολιτικής συναίνεσης, που

είχε τεράστια σημασία απ' όλες τις πλευρές. Η τεράστια συμμετοχή διαδηλωτών από όλη την Ελλάδα, η αποφασιστικότητα και το πείσμα τους ξεκαθάρισε ότι η «αναταραχή» στον χώρο της εκπαίδευσης όχι μόνο δεν είναι περιστασιακή, αλλά αντίθετα βαθαίνει ολοένα για το κράτος ο χρονικός ορίζοντας της όποιας επίλυσης του «προβλήματος» και μάλιστα σε συνθήκες που σημαδεύονται από μια ιδιαίτερα δυναμική αντιπαράθεση.

Μια δυναμική αντιπαράθεση, που σημαδεύτηκε από σφοδρές συγκρούσεις σώμα με σώμα με τις δυνάμεις καταστολής έξω από το Κυνοβούλιο, αλλά και με επιθέσεις εναντίον τους με βόμβες μολότοφ και πέτρες. Επιθέσεις που αντιμετωπίστηκαν με καταιγισμό δακρυγόνων, που έκαναν την ευρύτερη περιοχή του Συντάγματος να «κλαίει» όχι μόνο για την ίδια μέρα, αλλά και για την επόμενη.

Κατά την διάρκεια της πορείας σπάστηκαν κάμερες παρακολούθησης, γκρεμίστηκε το άγαλμα του Ναπολέοντα Ζέρβα, ενώ χιλιάδες διαδηλωτές φώναζαν τα γνωστά συνθήματα εναντίον των δυνάμεων καταστολής, αλλά επαναλάμβαναν και τα επίσης πλέον γνωστά δυναμικά συνθήματα όπως «Είμαστε οι Ούνοι του Μάη και του Ιούνη» ή «Βάλτε φωτιά, κάψτε καλά, όλα τα νομοσχέδια, το Σύνταγμα και την Βουλή και την Μαριέττα ζωντανή», «Τι έγινε το Ποτάμι; Τσουνάμι!!!» κλπ.

Στην Βουλή, δυστυχώς, παρά τις προσπάθειες των αγωνιζόμενων οι κατασταλτικές δυνάμεις προχώρησαν στην σύλληψη ενός ήδη τραυματισμένου διαδηλωτή.

Το ποτάμι των διαδηλωτών άρχισε να κατεβαίνει την Πανεπιστημίου, ενώ ισχυρές δυνάμεις του ΜΑΤ επιτηρούσαν την επιστροφή τους προς την περιοχή του Πολυτεχνείου. Στην συμβολή των οδών Πανεπιστημίου και Πατησίων αναρχικοί και αντιεξουσιαστές δημιουργώντας ένα ανθρώπινο τοίχος μπλόκαραν τις διμοιρίες που α-

θεν δίνουν εντολές για την ρίψη μολότοφ μπροστά στην βουλή (!!!).

Εδώ θα πρέπει να επισημάνουμε ότι μια εβδομάδα πριν καταγγέλθηκε στην εισαγγελία από τις αστυνομικές αρχές ονομαστικά ο εκπρόσωπος του ΠΑΜΕ Παναγιώτης Μακρής ότι παρακινεί και υποκινεί ως υπεύθυνος ομάδας περίπου 300 ανηλίκους, ηλικίας από 14 έως 16 ετών, της μαθητικής οργάνωσης του ΚΚΕ, να προβούν σε «επικίνδυνη κίνηση αντιπερισπασμού». Σύμφωνα με την καταγγελία θα έβαφαν με κόκκινες μπογιές το κτίριο του Εμπορικού και Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Αθηνών, που συμμορφώθηκε με την ειδική εγκύκλιο του υπουργείου δημόσιας τάξης για την πραγματοποίηση σε μια λωρίδα της τελευταίας πορείας τους.

Η ουσία, βέβαια, των κινήσεων αυτών δεν βρίσκεται στις αντιπολιτευτικές φαιδρότητες εφημερίδων, κομμάτων και ΠΟΣΔΕΠ περί «επανίδρυσης του φακελώματος», «αντιδημοκρατικής εκτροπής», «παρακρατικών λογικών», «αναβίωσης του σπουδαστικού της ασφάλειας» και «προκλήσεων Πολύδωρα που ξεπέρασε τα όρια της δημοκρατικής νομιμότητας»... Ούτε φυσικά στην αποτροπή διαρροής δυσαρεστημένων ψηφοφόρων από την δεξαμενή των «νοικοκυραίων» προς διάφορες κατευθύνσεις.

Ο στόχος ήταν να επιστρατευτεί εκ νέου η ηγεσία των συνδικαλιστών της ΠΟΣΔΕΠ, αλλά και στελέχη του ΣΥΝ, ώστε να κατέβουν συντόμως με συγκεκριμένους όρους στο τραπέζι των συνομιλιών με τις διωκτικές αρχές, αστυνομικές και δικαστικές, για την περιφρούρηση των κινητοποιήσεων. Όπερ και εγένετο μια εβδομάδα αργότερα και μάλιστα ύστερα από επίσημη πρόσκληση στην οποία οι μόλις πρότινος καταγγέλλοντες ανταποκρίθηκαν δεόντως.

Αφετέρου αποτελούν την εφαρμογή στην πράξη των νέων διατάξεων περί υπευθύνων σε κάθε διαδήλωση οι οποίοι εγκαλούνται και ενοχοποιούνται για τυχόν επεισόδια και μάλιστα εκ των προτέρων!!! Και φυσικά όπως φάνηκε όταν δεν βρίσκουν πρόθυμους υπεύθυνους βαφτίζουν κατά βούληση όπως στην περίπτωση των δύο φοιτητών των ΕΑΑΚ με σκοπό την τρομοκράτηση και στοχοποίηση συγκεκριμένων προσώπων.

Τέλος, ήταν και μία προσπάθεια τρομοκράτησης διαδηλωτών που συγκεντρώνονται στην Αθήνα απ' όλο τον ελλαδικό χώρο

νας αστυνομικός τραυματίζεται στη διάρκεια συγκρούσεων, ενώ γίνονται και επτά συνολικά προσαγωγές.

Λίγες μόνο ημέρες αργότερα στις 11/2 «σκάει» η «βόμβα» Παγκάλου, που δήθεν «ανατίναξε τις θέσεις Πασοκ για άσυλο και άλλα» και «ξεπέρασε και τον Πολύδωρα (sic)»!!! Η «κομψή» «αποδοκιμασία» του κόμματος για τις δηλώσεις του πρωτοκλασσάτου στελέχους, συντονιστή και δεύτερου ομιλητή στην βουλή για την συνταγματική αναθεώρηση δεν αφήνει και πολλά περιθώρια παρανοήσεων και για τον πιο άσχετο.

Γιατί πολύ απλά «κομψή αποδοκιμασία» στην προκειμένη περίπτωση σημαίνει επικρότηση των θέσεων-απαιτήσεων για την δυνατότητα της αστυνομίας να περιπολεί στους χώρους των πανεπιστημίων. Όχι του Παγκάλου, αλλά του Πασοκ. Σημαίνει επαναβεβαίωση και ενίσχυση της συναινετικής διαδικασίας. Σημαίνει ξεκαθάρισμα του νοήματος της αποχώρησης από την βουλή για την αναθεώρηση του Συντάγματος και ειδικά του άρθρου 16.

Ακολουθεί η άμεση αποπομπή Κουλούρη, που τάχα έθιξε τον Πάγκαλο και το κόμμα, για να ανάψει το πράσινο φως, να δοθεί το τελικό σινιάλο για την **επίσπευση της κατάθεσης του νόμου πλαίσιο για τα ΑΕΙ. Για να σταλεί το μήνυμα στην κοινωνία και σε όλους τους άμεσα ενδιαφερόμενους ότι το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ «ενωμένο δυνατά» με την ΝΔ.**

Το επόμενο συλλαλητήριο στις **15 Φλεβάρη** έχει ως σημείο συγκέντρωσης το Πολυτεχνείο. Την προηγούμενη λαβαίνουν εισαγγελική πρόσκληση ο πρόεδρος της ΠΟΣΔΕΠ Λ. Απέκης και ο γραμματέας της Γ. Μαΐστρος, καθώς και ο γραμματέας της ΟΛΜΕ Γρ. Καλομοίρης για να συμμετάσχουν σε σύσκεψη συνεργασίας. Ανταποκρίνονται οι δύο πρώτοι, και αργότερα δηλώνουν «έκπληκτοι» για την παρουσία αξιωματούχων, της αστυνομίας στην κατεύθυνση «ειρηνικής διαχείρισης, που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο των πανεκπαιδευτικών - πανελλαδικών συλλαλητηρίων που πραγματοποιούνται στο κέντρο της Αθήνας». Στα πλαίσια αυτά ανακοινώνεται «μαζική ενεργοποίηση διοίκησης, καθηγητών, φοιτητών», καθώς η συγκεκριμένη κινητοποίηση «συνδέεται άμεσα με την διαφύλαξη του ιδρύματος και του ασύλου».

22 Φλεβάρη: Μέγα πλήθος και σφοδρές συγκρούσεις έξω από το Κοινοβούλιο και γύρω από το Πολυτεχνείο...

Τουλάχιστον 20.000 διαδηλωτές πορεύτηκαν από τα Προπύλαια μέσω της Πανεπιστημίου, Αιόλου και Σταδίου στο Σύνταγμα και ακολούθως μέσω της Φιλελλήνων στη Βουλή.

Χιλιάδες διαδηλωτές από την Θράκη έως την Πελοπόννησο και την Κρήτη, και από τα Γιάννενα έως την Μυτιλήνη, που είχαν καταφθάσει στην Αθήνα συμμετείχαν σε μια από τις μεγαλύτερες πορείες για εκπαιδευτικά ζητήματα των τελευταίων χρόνων.

Εκατοντάδες αναρχικοί και αντιεξουσιαστές, φοιτητές και μη, συμμετείχαν για μιαν ακόμη φορά σε μια ομολογουμένως σημαντική πορεία.

Μια διαδήλωση, που ήρθε σαν άμεση απάντηση στην κατάθεση του νέου νόμου-πλαισίου που ήρθε να ζευγαρώσει με την υπερψήφιση της αναθεώρησης του άρθρου 16 του Συντάγματος.

Μια διαδήλωση-βαρόμετρο, όπως την χαρακτήρισαν πολλά ΜΜΕ την προηγούμενη ημέρα, για την συνέχεια των κινητοποιήσεων, αλλά και για το πραγματικό πολιτικό αντίκρυσμα της επιβολής μιας νομοθετικής ρύθμισης πολύτιμης για την υλοποίηση των ευρύτερων κρατικών σχεδιασμών και πέραν του χώρου της εκπαίδευσης.

Αναφερόμενοι στο πραγματικό πολιτικό αντίκρυσμα, εννοούμε την επιβολή μέσω μιας ευρύτερης πολιτικής συναίνεσης, που δεν διαταράχθηκε διόλου από τα αντιπολιτευτικά τερτίπια του Γιωργάκη και τις θεατρίνίστικες κοινοβουλευτικές «αψιμαχίες» για την αναθεώρηση του άρθρου 16. Γεγονός που αποδείχθηκε περίτρανα και από την «ειδικού βάρους» στήριξη του Παγκάλου στα σχέδια της ...«επάρατης δεξιάς».

Γιατί φυσικά ο Πάγκαλος, που αποδείχθηκε πολύ καλά διαβασμένος για τις τελικές προτάσεις του υπουργείου Παιδείας, τις οποίες και έσπευσε προκαταβολικά να στηρίξει (δηλώσεις περί εισόδου αστυνομικών δυνάμεων στον περίβολο των πανεπιστημίων), δεν εκπροσώπησε τον εαυτό του ούτε βέβαια πρόκειται «περί αιρετικών υπερβολών», που δεν βαρύνουν την κεντρική γραμμή του κόμματος.

Το αντίθετο μάλιστα. Και για όποιον δεν κατάλαβε ή έκανε ότι δεν κατάλαβε ο Πά-

από το Κοινοβούλιο, αλλά και με επιθέσεις εναντίον τους με βόμβες μολότοφ και πέτρες. Επιθέσεις που αντιμετωπίστηκαν με καταιγισμό δακρυγόνων, που έκαναν την ευρύτερη περιοχή του Συντάγματος να «κλαίει» όχι μόνο για την ίδια μέρα, αλλά και για την επόμενη.

Κατά την διάρκεια της πορείας σπάστηκαν κάμερες παρακολούθησης, γκρεμίστηκε το άγαλμα του Ναπολέοντα Ζέρβα, ενώ χιλιάδες διαδηλωτές φώναζαν τα γνωστά συνθήματα εναντίον των δυνάμεων καταστολής, αλλά επαναλάμβαναν και τα επίσης πλέον γνωστά δυναμικά συνθήματα όπως «Είμαστε οι Ούνοι του Μάη και του Ιούνη» ή «Βάλτε φωτιά, κάψτε καλά, όλα τα νομοσχέδια, το Σύνταγμα και την Βουλή και την Μαριέττα ζωντανή», «Τι έγινε το Ποτάμι; Τσουνάμι!!!» κλπ.

Στην Βουλή, δυστυχώς, παρά τις προσπάθειες των αγωνιζόμενων οι κατασταλτικές δυνάμεις προχώρησαν στην σύλληψη ενός ήδη τραυματισμένου διαδηλωτή.

Το ποτάμι των διαδηλωτών άρχισε να κατεβαίνει την Πανεπιστημίου, ενώ ισχυρές δυνάμεις των ΜΑΤ επιτρούσαν την επιστροφή τους προς την περιοχή του Πολυτεχνείου. Στην συμβολή των οδών Πανεπιστημίου και Πατησίων αναρχικοί και αντιεξουσιαστές δημιουργώντας ένα ανθρώπινο τοίχος μπλόκαραν τις διμοιρίες που α-

κολουθούσαν από το πλάι τους διαδηλωτές. Στο ύψος της Χαλκοκονδύλη δυνάμεις των ΜΑΤ δέχονται επίθεση με βροχή από μολότοφ και ανταπαντούν με ευρεία χρήση χημικών. Ο κόσμος συνεχίζει όμως να κατευθύνεται προς το Πολυτεχνείο. Στους γύρω δρόμους έχουν αρχίσει ήδη να στήνονται πύρινα οδοφράγματα με κάδους σκουπιδιών.

Αριστεριστές φοιτητές επιχειρούν να μπλοκάρουν την οδό Τζώρτζ, μάλλον για την τιμή των όπλων και για το θεαθηναι και

βρίσκεται στις αντιπολιτευτικές φαιδρότητες εφημερίδων, κομμάτων και ΠΟΣΔΕΠ περί «επανίδρυσης του φακελώματος», «αντιδημοκρατικής εκτροπής», «παρακρατικών λογικών», «αναβίωσης του σπουδαστικού της ασφάλειας» και «προκλήσεων Πολύδωρα που ξεπέρασε τα όρια της δημοκρατικής νομιμότητας»... Ούτε φυσικά στην αποτροπή διαρροής δυσαρεστημένων ψηφοφόρων από την δεξαμενή των «νοικοκυραίων» προς διάφορες κατευθύνσεις.

Ο στόχος ήταν να επιστρατευτεί εκ νέου η ηγεσία των συνδικαλιστών της ΠΟΣΔΕΠ, αλλά και στελέχη του ΣΥΝ, ώστε να κατέβουν συντόμως με συγκεκριμένους όρους στο τραπέζι των συνομιλιών με τις διωκτικές αρχές, αστυνομικές και δικαστικές, για την περιφρούρηση των κινητοποιήσεων. Όπερ και εγένετο μια εβδομάδα αργότερα και μάλιστα ύστερα από επίσημη πρόσκληση στην οποία οι μόλις πρότινος καταγγέλλοντες ανταποκρίθηκαν δεόντως.

Αφετέρου αποτελούν την εφαρμογή στην πράξη των νέων διατάξεων περί υπευθύνων σε κάθε διαδήλωση οι οποίοι εγκαλούνται και ενοχοποιούνται για τυχόν επεισόδια και μάλιστα εκ των προτέρων!!! Και φυσικά όπως φάνηκε όταν δεν βρίσκουν πρόθυμους υπεύθυνους βαφτίζουν κατά βούληση όπως στην περίπτωση των δύο φοιτητών των ΕΑΑΚ με σκοπό την τρομοκράτηση και στοχοποίηση συγκεκριμένων προσώπων.

Τέλος, ήταν και μία προσπάθεια τρομοκράτησης διαδηλωτών που συγκεντρώνονται στην Αθήνα απ' όλο τον ελλαδικό χώρο στην περίπτωση των πανελλαδικών συλλαλητηρίων.

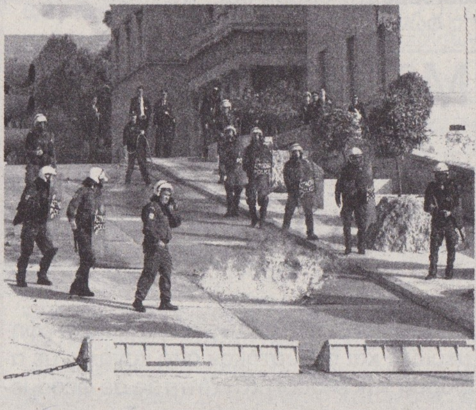
Το αποτέλεσμα; Η παραδοσιακή επίθεση των φοιτητών στις αστυνομικές δυνάμεις μπροστά στην βουλή αναβάλλεται παρά την προσαγωγή τριών διαδηλωτών, επειδή κατείχαν ...μάσκες και MAALOX για την αντιμετώπιση δακρυγόνων και παρά την περιλάλητη «προκλητική» ανακοίνωση της ΓΑΔΑ, το σταμάτημα των λεωφορείων και τον έλεγχο των διαδηλωτών.

Η πορεία, τελικά, κατευθύνεται προς το Πολυτεχνείο, ενώ επίθεση με βόμβα μολότοφ δέχεται διμοιρία των ΜΑΤ επί της Χαλκοκονδύλη. Στην συμβολή των οδών Πατησίων και Στουρνάρη, επίσης επίθεση με μολότοφ δέχονται οι κατασταλτικές δυνάμεις, που επιτηρούσαν τους διαδηλωτές που επέ-

παρεμβάσεων και ενίσχυση της συναινετικής διαδικασίας. Σημαίνει ξεκαθάρισμα του νοήματος της αποχώρησης από την βουλή για την αναθεώρηση του Συντάγματος και ειδικά του άρθρου 16.

Ακολουθεί η άμεση αποπομπή Κουλούρη, που τάχα έθιξε τον Πάγκαλο και το κόμμα, για να ανάψει το πράσινο φως, να δοθεί το τελικό σινιάλο για την **επίσπευση της κατάθεσης του νόμου πλαίσιο για τα ΑΕΙ. Για να σταλεί το μήνυμα στην κοινωνία και σε όλους τους άμεσα ενδιαφερόμενους ότι το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ «ενωμένο δυνατά» με την ΝΔ.**

Το επόμενο συλλαλητήριο στις **15 Φλεβάρη** έχει ως σημείο συγκέντρωσης το Πολυτεχνείο. Την προηγούμενη λαβαίνουν εισαγγελική πρόσκληση ο πρόεδρος της ΠΟΣΔΕΠ Λ. Απέκης και ο γραμματέας της Γ. Μαΐστρος, καθώς και ο γραμματέας της ΟΛΜΕ Γρ. Καλομοίρης για να συμμετάσχουν σε σύσκεψη συνεργασίας. Ανταποκρίνονται οι δύο πρώτοι, και αργότερα δηλώνουν «έκπληκτοι» για την παρουσία αξιωματούχων, της αστυνομίας στην κατεύθυνση «ειρηνικής διαχείρισης, που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο των πανεκπαιδευτικών - πανελλαδικών συλλαλητηρίων που πραγματοποιούνται στο κέντρο της Αθήνας». Στα πλαίσια αυτά ανακοινώνεται «μαζική ενεργοποίηση διοίκησης, καθηγητών, φοιτητών», καθώς η συγκεκριμένη κινητοποίηση «συνδέεται άμεσα με την διαφύλαξη του ιδρύματος και του ασύλου».

Η πορεία ξεκινά από το Πολυτεχνείο για να καταλήξει στην Βουλή όπου επιχειρείται συμβολικά να σπάσει ο αστυνομικός κλοιός, ενώ προηγουμένως πυρπολούνται δύο ΑΤΜ

Μια διαδήλωση, που ήρθε σαν άμεση απάντηση στην κατάθεση του νέου νόμου-πλαίσιο που ήρθε να ζευγαρώσει με την υπερψήφιση της αναθεώρησης του άρθρου 16 του Συντάγματος.

Μια διαδήλωση-βαρόμετρο, όπως την χαρακτήρισαν πολλά ΜΜΕ την προηγούμενη ημέρα, για την συνέχεια των κινητοποιήσεων, αλλά και για το πραγματικό πολιτικό αντίκρυσμα της επιβολής μιας νομοθετικής ρύθμισης πολύτιμης για την υλοποίηση των ευρύτερων κρατικών σχεδιασμών και πέραν του χώρου της εκπαίδευσης.

Αναφερόμενοι στο πραγματικό πολιτικό αντίκρυσμα, εννοούμε την επιβολή μέσω μιας ευρύτερης πολιτικής συναίνεσης, που δεν διαταράχθηκε διόλου από τα αντιπολιτευτικά τερτίπια του Γιωργάκη και τις θεατρινίστικες κοινοβουλευτικές «αψιμαχίες» για την αναθεώρηση του άρθρου 16. Γεγονός που αποδείχθηκε περίτρανα και από την «ειδικού βάρους» στήριξη του Παγκάλου στα σχέδια της ...»επάρατης δεξιάς».

Γιατί φυσικά ο Πάγκαλος, που αποδείχθηκε πολύ καλά διαβασμένος για τις τελικές προτάσεις του υπουργείου Παιδείας, τις οποίες και έσπευσε προκαταβολικά να στηρίξει (δηλώσεις περί εισόδου αστυνομικών δυνάμεων στον περίβολο των πανεπιστημίων), δεν εκπροσώπησε τον εαυτό του ούτε βέβαια πρόκειται «περί αιρετικών υπερβολών», που δεν βαρύνουν την κεντρική γραμμή του κόμματος.

Το αντίθετο μάλιστα. Και για όποιον δεν κατάλαβε ή έκανε ότι δεν κατάλαβε ο Πάγκαλος επανήλθε και πρότεινε να υπερψηφιστούν συγκεκριμένες διατάξεις του νέου νόμου (άσυλο, «αιώνιοι φοιτητές», αξιολόγηση, κλπ.). «Νέες» προτάσεις που με την απαιτούμενη διαρροή τους στα ΜΜΕ επαναδιατύπωσαν για όσους αμφέβαλλαν με τον καλύτερο τρόπο το κλίμα συναίνεσης.

Προτάσεις, φυσικά, που δεν θεωρήθηκε ότι βλάπτουν το κόμμα ή «δημιουργούν σύγχυση» και για τον λόγο αυτό θα έπρεπε να ...διαγραφεί ο υπεύθυνος, γιατί πολύ απλά αντανακλούν τις μόνες πραγματικές προθέσεις του Πασοκικού σχηματισμού. Προτάσεις που έπρεπε όλοι προκαταβολικά να καταλάβουν, ότι δεν παίρνει με τίποτα να αμφισβητήσουν έστω, γιατί θα είχαν την τύχη του Κουλούρη.

Η διαδήλωση, όμως, της 22ας Φλεβάρη

ενός ήδη τραυματισμένου διαδηλωτή.

Το ποτάμι των διαδηλωτών άρχισε να κατεβαίνει την Πανεπιστημίου, ενώ ισχυρές δυνάμεις των ΜΑΤ επιτηρούσαν την επιστροφή τους προς την περιοχή του Πολυτεχνείου. Στην συμβολή των οδών Πανεπιστημίου και Πατησίων αναρχικοί και αντιεξουσιαστές δημιουργώντας ένα ανθρώπινο τοίχος μπλόκαραν τις διμοιρίες που α-

κολουθούσαν από το πλάι τους διαδηλωτές. Στο ύψος της Χαλκοκονδύλη δυνάμεις των ΜΑΤ δέχονται επίθεση με βροχή από μολότοφ και ανταπαντούν με ευρεία χρήση χημικών. Ο κόσμος συνεχίζει όμως να κατευθύνεται προς το Πολυτεχνείο. Στους γύρω δρόμους έχουν αρχίσει ήδη να στήνονται πύρινα οδοφράγματα με κάδους σκουπιδιών.

Αριστεριστές φοιτητές επιχειρούν να μπλοκάρουν την οδό Τζώρτζ, μάλλον για την τιμή των όπλων και για το θεαθήναι και πολύ γρήγορα «τραβιούνται» από την, όπως φαίνεται για τους περισσότερους απ' αυτούς, ...αγγαρεία χωρίς να υπάρξει η παραμικρή συμπλοκή μ' όσους θεωρούσαν ότι ο δρόμος πρέπει να παραμείνει ανοικτός και είχαν την βούληση να συγκρουστούν με τις κρατικές συμμορίες.

Αρχίζουν να στήνονται οδοφράγματα και σ' αυτό το σημείο. Ακολουθούν σφοδρές συγκρούσεις στην περιοχή έξω από το Πολυτεχνείο με δεκάδες μολότοφ να εξαπολύονται ενάντια στις δυνάμεις των ΜΑΤ που απαντούν με συνεχή ρίψη δακρυγόνων. Καίγονται δύο σταθμαρχεία της ΕΑΣ, ενώ αργότερα πυρπολείται και ένα κατάστημα ηλεκτρονικών ειδών.

Η ατμόσφαιρα σ' όλη την περιοχή είναι αποπνικτική. Χιλιάδες άνθρωποι που βρί-

σκονται μέσα στο Πολυτεχνείο προσπαθούν να πάρουν ανάσες γύρω από φωτιές που ανάβονται γι' αυτόν ακριβώς τον σκοπό. Οι επιθέσεις ενάντια στις κατασταλτικές δυνάμεις συνεχίζονται κατά κύματα περίπου μέχρι τις επτά το απόγευμα. Ανακοινώνεται ότι θα πραγματοποιηθεί πορεία αλληλεγγύης στο συλληφθέντα στην ΓΑΔΑ.

Ο κόσμος σιγά σιγά βγαίνει από την πύλη της οδού Τοσίτσα και παρατάσσεται σε μπλοκ επί της Πατησίων. Μεγάλος αριθμός από αυτούς συγκροτεί μπλοκ, που τελικά κατευθύνεται μέσω της Πατησίων και της Λ. Αλεξάνδρας προς την ΓΑΔΑ στην οποία τελικά δεν φθάνουν καθώς η γύρω περιοχή είναι κατακλεισμένη από δυνάμεις καταστολής.

Καθώς η πορεία γυρίζει, για να επιστρέψει, δέχεται απρόκλητη επίθεση από τους ΜΑΤατζήδες, που την επιτηρούν. Πρώτα, μάλιστα, επιτίθενται σε μια κοπέλα για να γενικευθεί αμέσως η χρήση δακρυγόνων και ο ξυλοδαρμός των διαδηλωτών που αρχίζουν να χωρίζονται σε μεγάλες ομάδες. Άλλοι κυνηγιούνται προς την οδό Ιπποκράτους την οποία κατεβαίνουν για να καταλήξουν είτε στην Νομική σχολή, είτε στην περιοχή των Εξαρχείων. Αρκετοί ακόμα καταλήγουν στην ΑΣΟΕΕ. Στην περιοχή των Εξαρχείων καθώς και έξω από το Νοσότρος γίνονται προσαγωγές. Γίνεται γνωστό πως οι δυνάμεις καταστολής έχουν συλλάβει έναν ακόμη διαδηλωτή.

Συσπείρωση Αναρχικών

---

1. «Όλον αυτόν τον χειμώνα η Ελλάδα δίνει την εικόνα διαλυμένης χώρας. Η ασυδοσία, η αυθαιρεσία, η βία συνθέτουν καθημερινά την αίσθηση αναρχούμενης ζούγκλας, καθεστώς τρομοκρατίας εξουθενωτικό για τον ανυπεράσπιστο πολίτη» Καθημερινή Χρ. Γιανναράς 4-2-2007

2. «Κολακεύει άραγε την «συνασπισμένη» συντεχνία των πανεπιστημιακών δασκάλων η μοναδική στην υφήλιο εξωτερική εμφάνιση των ελλαδικών Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων; Θεωρούν «κατάκτηση» την εφιαλτική καταρύπανση των χώρων της σπουδής και της έρευνας, με συνθήματα παντού και αφισοκολλήσεις;», Καθημερινή, ο.π.

3. «Που θα πάει αυτό το βιολί; Ποιος θα λυπηθεί τους ομήρους των Εξαρχείων; Ποιος θα βοηθήσει τους κατοίκους και τους επιχειρηματίες της συγκεκριμένης περιοχής; Με ποια λογική το κράτος δείχνει ανοχή σε εγκληματίες, κλέφτες, εμπρηστές και κακοποιούς». Καθημερινή, Δημήτρης Καπράνος 4-2-2007

4. «Άφωνοι παρακολουθήσαμε επίσης την κυνικότατη παρουσία πρώην στελέχους της ΠΑΣΠ στο Πανεπιστήμιο Πειραιώς, ο οποίος σε τηλεοπτική εκπομπή, που απεκάλυψε ότι γινόταν συστηματικά παρακράτηση χρημάτων του Δημοσίου προς ίδιον ή κομματικό όφελος, παραδέχθηκε ότι η συγκεκριμένη πράξη δεν ήταν σωστή, αλλά αντέτεινε το επιχείρημα ότι «όλοι ήξεραν τι γινόταν στο Πανεπιστήμιο»!!! Καθημερινή ο.π.

5. Ελευθεροτυπία, 9-2-2007, Α.Ν.Γ., «Με τους περιβόητους κουκουλοφόρους έμοιαζαν οι δύο νεαροί, οι οποίοι, παρέα με ένστολους αστυνομικούς και άλλους με πολιτικά, παρακολουθούσαν χθες διακριτικά τη φοιτητική πορεία από τον προαύλιο χώρο της βουλής. Φορούσαν τζιν παντελόνια, μπουφάν με σακίδια στους ώμους και μαύρους σκούφους επιδεικτικά να κρέμονται από την κωλότσεπη. Όταν οι διαδηλωτές ξεκίνησαν να κατεβαίνουν την Πανεπιστημίου ακολούθησαν την πορεία και χάθηκαν μέσα στο πλήθος. Λίγη ώρα μετά οι πρώτες μολότοφ έπεφταν στα Εξάρχεια. Μια απορία μόνο: τι να είχαν μέσα τα σακίδια τους;»

6. Αττικάρχης Ασ. Γκόλφης: «Είναι φοιτητές είπαν, αλλά μόνο φοιτητές δεν ήταν. Από τους τρεις που προσαγάγαμε κανείς δεν ήταν φοιτητής. Τελικά 200 με 300 απ' αυτούς μπήκαν στην πορεία. Ήταν βέβαιο ότι έφεραν πάνω τους μολότοφ μέσα σε σακίδια αλλά οι συλλήψεις μέσα στην πορεία που ήταν 4000 άτομα δεν μπορούσαν να γίνουν. Πράγματι με δεδομένο ότι κανείς αναρχικός των γνωστών ομάδων της Αθήνας δεν εμφανίστηκε στην πορεία γιατί διαφώνησαν —δεν ξέρω το γιατί— αυτοί επιτέθηκαν με λοστούς και μάσκες στις προσόψεις καταστήματος της Eurobank. Έβαλαν φωτιά σε ΑΤΜ όταν βρήκαν αντίσταση από την αστυνομία. Εξωφρενικό. Τότε ξανατηλεφωνήσαμε στους υπεύθυνους. Αν δεν τους ελέγξετε ως διοργανωτές θα συλλάβουμε κι εσάς τους είπαμε. Το απόγευμα έφθασαν στο Πολυτεχνείο. Είχαν τουλάχιστον 200 μολότοφ μαζί τους.. Τις ρίξανε όλες έξω».

«ΤΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΘΑΝΟΥΝ ΖΗΤΩ Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ»

(Σύνθημα σε πανό, στη δεύτερη κατάληψη της Σορβόννης)

Χωρίς αμφιβολία, ο χώρος της εκπαίδευσης γίνεται για μιαν ακόμα φορά το επίκεντρο της σύγκρουσης μεταξύ κράτους και κοινωνίας. Με εκρήξεις, αλλά και πισωγυρίσματα, με δυνατές στιγμές, αλλά και περιόδους ύφεσης, εξακολουθεί να προκαλεί έντονη πολιτική αστάθεια με σενάρια για πρόωρες εκλογές και ανασχηματισμούς, ελιγμούς και τακτικές υποχωρήσεις. Οι καπνοί από τις φωτιές και τα δακρυγόνα στους δρόμους της Αθήνας χαλούν την ειδυλλιακή ατμόσφαιρα των κήπων της πολυδιαφημισμένης συναίνεσης θέτοντας σοβαρά εμπόδια σε μια σειρά από κοι-

Από τα φλεγόμενα οδοφράγματα του '91 με αφορμή την δολοφονία του Ν. Τεμπονέρα σε προσπάθεια ανακατάληψης σχολείου στην Πάτρα ως το '98 και από εκεί στο 2006 το γυαλί της συναίνεσης ράγισε από την ανεξέλεγκτη δράση των αγωνιζόμενων ανθρώπων. Αμφισβητήθηκαν έμπρακτα νόμοι και διατάγματα, ανατράπηκαν ή καθυστέρησαν ζωτικής σημασίας κρατικά σχέδια διαψεύδοντας τις κασσάνδρες και τους κήρυκες του τέλους της ιστορίας, που συνεχίζουν να προεξοφλούν ήττες και μονόδρομους υποταγής και συμβιβασμού.

Για εμάς ως αναρχικούς όπως και στο παρελθόν η συμβολή μας στην εξελισσόμενη αντιπαράθεση όσων αγωνίζονται ενάντια στους κρατικούς σχεδιασμούς δεν είναι η συμβολή εξτρεμιστών, που προσπαθούν να βρουν λόγο ύπαρξης μέσα στα πλαίσια της «διαπάλης» ανάμεσα στη «συντήρηση» και την «πρόοδο».

Δεν μας ενδιέφερε ποτέ, ούτε μας ενδιαφέρει τώρα να τα βάλουμε μόνο με την «κακιά κυβέρνηση» και να πριμοδοτήσουμε την όποια αντιπολίτευση.

Βρισκόμαστε απέναντι και ενάντια σε κάθε κομματικό μηχανισμό και δίπλα σε κάθε διαδηλωτή, σε κάθε νεολαίο και νους τους ανθρώπους που κατέκλυσαν τους δρόμους τον Μάη και τον Ιούνη, αλλά και πρόσφατα, αρνούμενοι να καταδικάσουν τα επεισόδια και να κάνουν αλυσίδες στους «προβοκάτορες» διατηρώντας εκτός των άλλων και τον αυτοσεβασμό τους. Γιατί δεν ήταν αναρχικοί εκείνοι που επανειλημμένα φώναζαν συνθήματα όπως **«ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΙ ΟΥΝΟΙ ΤΟΥ ΜΑΗ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΟΥΝΗ»** ή **«ΒΑΛΤΕ ΦΩΤΙΑ, ΚΑΨΤΕ ΚΑΛΑ ΟΛΑ ΤΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ, ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΑΡΙΕΤΑ ΖΩΝΤΑΝΗ».**

Καταλαβαίνουμε γιατί ο κάθε Πάγκαλος έρχεται να δώσει μια χέρα βοηθείας στον κοινό σκοπό των ομοτράπεζών του, και χαιρόμαστε που συνάμα σβήνει και τις μηδαμινές αυταπάτες ορισμένων ότι «τώρα που το Πασόκ τα μάζεψε, το κίνημα θα νικήσει». Καταλαβαίνουμε την λύσσα των δημοσιογράφων, πολιτικών και αναλυτών και κάθε πρόθυμου «ειδικού» να συμμετάσχει σ' αυτό το τσούρμο που έσπευσε να τηλεδικάσει και να ενισχύσει το ιδεολογικό πογκρόμ ενάντια στους αναρχικούς βεβαιώνοντας για την ύπαρξη δήθεν βεντέτας με την αστυνομία.

Καταλαβαίνουμε, τέλος, πόσο ανάγκη έχει αυτή τη στιγμή το κράτος από τον κάθε πρόθυμο για δηλώσεις νομιμο-

κατακλεισμένη από δυνάμεις καταστολής.

Καθώς η πορεία γυρίζει, για να επιστρέψει, δέχεται απρόκλητη επίθεση από τους ΜΑΤατζήδες, που την επιτηρούν. Πρώτα, μάλιστα, επιτίθενται σε μια κοπέλα για να γενικευθεί αμέσως η χρήση δακρυγόνων και ο ξυλοδαρμός των διαδηλωτών που αρχίζουν να χωρίζονται σε μεγάλες ομάδες. Άλλοι

2007

2. «Κολακεύει άραγε την «συνασπισμένη» συντεχνία των πανεπιστημιακών δασκάλων η μοναδική στην υφήλιο εξωτερική εμφάνιση των ελλαδικών Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων; Θεωρούν «κατάκτηση» την εφιαλτική καταρύπανση των χώρων της σπουδής και της έρευνας, με συνθήματα παντού και αφισοκολλήσεις;», Καθημερινή, ο.π.

3. «Που θα πάει αυτό το βιολί; Ποιος θα λυπηθεί τους ομήρους των Εξαρ-

στών ομάδων της Αθήνας δεν εμφανίστηκε στην πορεία γιατί διαφώνησαν —δεν ξέρω το γιατί— αυτοί επιτέθηκαν με λοστούς και μάσκες στις προσόψεις καταστήματος της Eurobank. Έβαλαν φωτιά σε ΑΤΜ όταν βρήκαν αντίσταση από την αστυνομία. Εξωφρενικό. Τότε ξανατηλεφωνήσαμε στους υπεύθυνους. Αν δεν τους ελέγξετε ως διοργανωτές θα συλλάβουμε κι εσάς τους είπαμε. Το απόγευμα έφθασαν στο Πολυτεχνείο. Είχαν τουλάχιστον 200 μολότοφ μαζί τους.. Τις ρίξανε όλες έξω».

«ΤΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΘΑΝΟΥΝ ΖΗΤΩ Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ»

(Σύνθημα σε πανό, στη δεύτερη κατάληψη της Σορβόννης)

Χωρίς αμφιβολία, ο χώρος της εκπαίδευσης γίνεται για μιαν ακόμα φορά το επίκεντρο της σύγκρουσης μεταξύ κράτους και κοινωνίας. Με εκρήξεις, αλλά και πισωγυρίσματα, με δυνατές στιγμές, αλλά και περιόδους ύφεσης, εξακολουθεί να προκαλεί έντονη πολιτική αστάθεια με σενάρια για πρόωρες εκλογές και ανασχηματισμούς, ελιγμούς και τακτικές υποχωρήσεις. Οι καπνοί από τις φωτιές και τα δακρυγόνα στους δρόμους της Αθήνας χαλούν την ειδυλλιακή ατμόσφαιρα των κήπων της πολυδιαφημισμένης συναίνεσης θέτοντας σοβαρά εμπόδια σε μια σειρά από κρίσιμους κρατικούς σχεδιασμούς.

Είναι αυτονόητη η σημασία της εκπαίδευσης για την θεμελίωση, την εδραίωση και την διαιώνιση της κρατικής κυριαρχίας από την παραγωγή εξειδικευμένων στελεχών ως το όχημα για την υποταγή και την πειθάρχηση της νεολαίας.

Οι κρατικοί σχεδιασμοί στο χώρο της παιδείας αποτελούν την βασική προτεραιότητα για κάθε κυβέρνηση και σχετίζονται άμεσα με την εξέλιξη των μεθόδων και των όρων επιβολής και εκμετάλλευσης. Είναι η περίφημη «προσαρμογή στα νέα δεδομένα».

Έτσι δεν είναι τυχαίο ότι η απαρχή μιας από τις μεγαλύτερες και βιαιότερες αναμορφώσεις στο χώρο της παιδείας το '90-'91 ακολουθεί την ενοποίηση του ανατολικού και δυτικού μπλοκ κυριαρχίας. Οι όροι «μεταρρυθμίσεις», «ανταγωνιστικότητα», «απασχολήσιμοι» κ.τ.λ. σηματοδοτούν την νέα φάση συνολικής επίθεσης των κρατών και των κυριαρχικών σχηματισμών στις κοινωνίες με σφαίρες, κλομπ και εξαθλίωση για όλους.

Αυτή όμως η πορεία δεν ήταν ποτέ ανθόσπαρτη, αλλά αντίθετα πεδίο αντιπαράθεσης και σύγκρουσης, πολλές φορές ανεξέλεγκτης ανάμεσα στα αγωνιζόμενα κοινωνικά κομμάτια και το κράτος.

Από τα φλεγόμενα οδοφράγματα του '91 με αφορμή την δολοφονία του Ν. Τεμπονέρα σε προσπάθεια ανακατάληψης σχολείου στην Πάτρα ως το '98 και από εκεί στο 2006 το γυαλί της συναίνεσης ράγισε από την ανεξέλεγκτη δράση των αγωνιζόμενων ανθρώπων. Αμφισβητήθηκαν έμπρακτα νόμοι και διατάγματα, ανατράπηκαν ή καθυστέρησαν ζωτικής σημασίας κρατικά σχέδια διαψεύδοντας τις κασσάνδρες και τους κήρυκες του τέλους της ιστορίας, που συνεχίζουν να προεξοφλούν ήττες και μονόδρομους υποταγής και συμβιβασμού.

Για εμάς ως αναρχικούς όπως και στο παρελθόν η συμβολή μας στην εξελισσόμενη αντιπαράθεση όσων αγωνίζονται ενάντια στους κρατικούς σχεδιασμούς δεν είναι η συμβολή εξτρεμιστών, που προσπαθούν να βρουν λόγο ύπαρξης μέσα στα πλαίσια της «διαπάλης» ανάμεσα στη «συντήρηση» και την «πρόοδο».

Δεν μας ενδιέφερε ποτέ, ούτε μας ενδιαφέρει τώρα να τα βάλουμε μόνο με την «κακιά κυβέρνηση» και να πριμοδοτήσουμε την όποια αντιπολίτευση.

Βρισκόμαστε απέναντι και ενάντια σε κάθε κομματικό μηχανισμό και δίπλα σε κάθε διαδηλωτή, σε κάθε νεολαίο και σ' όλους μαζί που δείχνουν ότι γεύονται με τον δικό τους τρόπο την δυνατότητα να πορεύονται στο κέντρο της Αθήνας και η εξουσία να τρέμει. Να τρέμει και να ιδρώνει διαπιστώνοντας ότι η παρακμή των κομματικών νεολαιών και η αδυναμία τους να εμπνεύσουν και να κινητοποιήσουν τους νέους, οδηγεί εκτός των άλλων πολλούς φοιτητές να υιοθετούν επιθετικές και συγκρουσιακές πρακτικές πιο ριζοσπαστικές κάθε φορά και «ακραίες» που ξεπερνούν κατά πολύ τους υφιστάμενους σχηματισμούς της αριστεράς.

Έτσι, πέρα από το βραχυπρόθεσμο όφελος, που είναι η αναστολή ή και ματαίωση των σχεδίων της συμπολίτευσης ή της «αντιπολίτευσης», με μια κουβέντα του κράτους, το μεγαλύτερο όφελος είναι πως οι άνθρωποι συγκρούονται με το κράτος, τις επιδιώξεις του και τους μηχανισμούς καταστολής του χωρίς πολιτικά παιχνίδια. Αυτή η διεργασία επαναοικειοποίησης της ανθρώπινης και κοινωνικής βίαιης δράσης ενάντια στους καταπιεστές κι εκμεταλλευτές είναι κάτι που ξεπερνά τις πολιτικές τεχνικές και ανοίγει δρόμους, που αφήνουν ανεξίτηλα σημάδια στον συνολικότερο αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση.

Είμαστε περήφανοι που συνθέτουμε την δράση μας, τις επιθυμίες μας, που ενώνουμε τις φωνές μας μ' όλους εκείνους τους ανθρώπους που κατέκλυσαν τους δρόμους τον Μάη και τον Ιούνη, αλλά και πρόσφατα, αρνούμενοι να καταδικάσουν τα επεισόδια και να κάνουν αλυσίδες στους «προβοκάτορες» διατηρώντας εκτός των άλλων και τον αυτοσεβασμό τους. Γιατί δεν ήταν αναρχικοί εκείνοι που επανειλημμένα φώναζαν συνθήματα όπως **«ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΙ ΟΥΝΟΙ ΤΟΥ ΜΑΗ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΟΥΝΗ»** ή **«ΒΑΛΤΕ ΦΩΤΙΑ, ΚΑΨΤΕ ΚΑΛΑ ΟΛΑ ΤΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ, ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΑΡΙΕΤΑ ΖΩΝΤΑΝΗ»**.

Καταλαβαίνουμε γιατί ο κάθε Πάγκαλος έρχεται να δώσει μια χείρα βοηθείας στον κοινό σκοπό των ομοτράπεζών του, και χαιρόμαστε που συνάμα σβήνει και τις μηδαμινές αυταπάτες ορισμένων ότι «τώρα που το Πασόκ τα μάζεψε, το κίνημα θα νικήσει». Καταλαβαίνουμε την λύσσα των δημοσιογράφων, πολιτικών και αναλυτών και κάθε πρόθυμου «ειδικού» να συμμετάσχει σ' αυτό το τσούρμο που έσπευσε να τηλεδικάσει και να ενισχύσει το ιδεολογικό πογκρόμ ενάντια στους αναρχικούς βεβαιώνοντας για την ύπαρξη δήθεν βεντέτας με την αστυνομία.

Καταλαβαίνουμε, τέλος, πόσο ανάγκη έχει αυτή τη στιγμή το κράτος από τον κάθε πρόθυμο για δηλώσεις νομιμοφροσύνης, από τον καθένα που θα διαχωρίσει με κατηγορηματικό τρόπο την θέση του με λόγια και πράξεις από τους «ανεξέλεγκτους ταραχοποιούς».

Άλλο τόσο όμως καταλαβαίνουμε γιατί κάποιοι έχουν αρχίσει να μιλούν ήδη για «νίκη» προετοιμάζοντας το «τέλος» άδοξο ή μη.

Από την πλευρά μας θα επιμείνουμε να μην αναζητούμε «νίκες» και «ήττες» στον κοινωνικό αγώνα, να μην θεωρούμε χαμένη ούτε μια «στιγμή» που θρυμματίστηκε το γυαλί της κοινωνικής ειρήνης, που διαταράχθηκε η γαλήνη των εξουσιαστών, που ανέστειλε χιλιάδες κοινωνικούς θανάτους που ορίζει η υποταγή, οι συμβιβασμοί και η επιβολή της τάξης και της ασφάλειας.

Ο εφιάλτης τους να μην πάρει τέλος!!! Οι νόμοι καταργούνται στα οδοφράγματα!!!

Κείμενο της Συσπείρωσης Αναρχικών που μοιράστηκε στην πορεία της 15 Φλεβάρη

«ΚΟΥΜΠΑΡΟΙ»

«Αξιωματικός της ΕΛ.ΑΣ. από το Τμήμα Ομονοίας εμφανιζόταν ως έμπορος αυτοκινήτων, συνεργαζόταν με κακοποιό και εξα-

Μετά τους «κουμπάρους», ξανά οι «νονοί» στο προσκήνιο!

«Χρήστης κοκαΐνης αστυνομικός με δρά-

προστασίας μαγαζιών, για το δόγμα «παίρνεις πολλά από λίγους» ή «παίρνεις λίγα από πολλούς»!

ΠΕΘΑΝΟΥΝ
ΖΗΤΩ Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ»

(Σύνθημα σε πανό, στη δεύτερη κατάληψη της Σορβόννης)

Χωρίς αμφιβολία, ο χώρος της εκπαίδευσης γίνεται για μιαν ακόμα φορά το επίκεντρο της σύγκρουσης μεταξύ κράτους και κοινωνίας. Με εκρήξεις, αλλά και πισωγυρίσματα, με δυνατές στιγμές, αλλά και περιόδους ύφεσης, εξακολουθεί να προκαλεί έντονη πολιτική αστάθεια με σενάρια για πρόωρες εκλογές και ανασχηματισμούς, ελιγμούς και τακτικές υποχωρήσεις. Οι καπνοί από τις φωτιές και τα δακρυγόνα στους δρόμους της Αθήνας χαλούν την ειδυλλιακή ατμόσφαιρα των κήπων της πολυδιαφημισμένης συναίνεσης θέτοντας σοβαρά εμπόδια σε μια σειρά από κρίσιμους κρατικούς σχεδιασμούς.

Είναι αυτονόητη η σημασία της εκπαίδευσης για την θεμελίωση, την εδραίωση και την διαιώνιση της κρατικής κυριαρχίας από την παραγωγή εξειδικευμένων στελεχών ως το όχημα για την υποταγή και την πειθάρχηση της νεολαίας.

Οι κρατικοί σχεδιασμοί στο χώρο της παιδείας αποτελούν την βασική προτεραιότητα για κάθε κυβέρνηση και σχετίζονται άμεσα με την εξέλιξη των μεθόδων και των όρων επιβολής και εκμετάλλευσης. Είναι η περίφημη «προσαρμογή στα νέα δεδομένα».

Έτσι δεν είναι τυχαίο ότι η απαρχή μιας από τις μεγαλύτερες και βιαιότερες αναμορφώσεις στο χώρο της παιδείας το '90-'91 ακολουθεί την ενοποίηση του ανατολικού και δυτικού μπλοκ κυριαρχίας. Οι όροι «μεταρρυθμίσεις», «ανταγωνιστικότητα», «απασχολήσιμοι» κ.τ.λ. σηματοδοτούν την νέα φάση συνολικής επίθεσης των κρατών και των κυριαρχικών σχηματισμών στις κοινωνίες με σφαίρες, κλομπ και εξαθλίωση για όλους.

Αυτή όμως η πορεία δεν ήταν ποτέ ανθόσπαρτη, αλλά αντίθετα πεδίο αντιπαράθεσης και σύγκρουσης, πολλές φορές ανεξέλεγκτης ανάμεσα στα αγωνιζόμενα κοινωνικά κομμάτια και το κράτος.

ση των αγωνιζόμενων ανθρώπων. Αμφισβητήθηκαν έμπρακτα νόμοι και διατάγματα, ανατράπηκαν ή καθυστέρησαν ζωτικής σημασίας κρατικά σχέδια διαψεύδοντας τις κασσάνδρες και τους κήρυκες του τέλους της ιστορίας, που συνεχίζουν να προεξοφλούν ήττες και μονόδρομους υποταγής και συμβιβασμού.

Για εμάς ως αναρχικούς όπως και στο παρελθόν η συμβολή μας στην εξελισσόμενη αντιπαράθεση όσων αγωνίζονται ενάντια στους κρατικούς σχεδιασμούς δεν είναι η συμβολή εξτρεμιστών, που προσπαθούν να βρουν λόγο ύπαρξης μέσα στα πλαίσια της «διαπάλης» ανάμεσα στη «συντήρηση» και την «πρόοδο».

Δεν μας ενδιέφερε ποτέ, ούτε μας ενδιαφέρει τώρα να τα βάλουμε μόνο με την «κακιά κυβέρνηση» και να πριμοδοτήσουμε την όποια αντιπολίτευση.

Βρισκόμαστε απέναντι και ενάντια σε κάθε κομματικό μηχανισμό και δίπλα σε κάθε διαδηλωτή, σε κάθε νεολαίο και σ' όλους μαζί που δείχνουν ότι γεύονται με τον δικό τους τρόπο την δυνατότητα να πορεύονται στο κέντρο της Αθήνας και η εξουσία να τρέμει. Να τρέμει και να ιδρώνει διαπιστώνοντας ότι η παρακμή των κομματικών νεολαιών και η αδυναμία τους να εμπνεύσουν και να κινητοποιήσουν τους νέους, οδηγεί εκτός των άλλων πολλούς φοιτητές να υιοθετούν επιθετικές και συγκρουσιακές πρακτικές πιο ριζοσπαστικές κάθε φορά και «ακραίες» που ξεπερνούν κατά πολύ τους υφιστάμενους σχηματισμούς της αριστεράς.

Έτσι, πέρα από το βραχυπρόθεσμο όφελος, που είναι η αναστολή ή και ματαίωση των σχεδίων της συμπολίτευσης ή της «αντιπολίτευσης», με μια κουβέντα του κράτους, το μεγαλύτερο όφελος είναι πως οι άνθρωποι συγκρούονται με το κράτος, τις επιδιώξεις του και τους μηχανισμούς καταστολής του χωρίς πολιτικά παιχνίδια. Αυτή η διεργασία επαναοικειοποίησης της ανθρώπινης και κοινωνικής βίαιης δράσης ενάντια στους καταπιεστές κι εκμεταλλευτές είναι κάτι που ξεπερνά τις πολιτικές τεχνικές και ανοίγει δρόμους, που αφήνουν ανεξίτηλα σημάδια στον συνολικότερο αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση.

Είμαστε περήφανοι που συνθέτουμε την δράση μας, τις επιθυμίες μας, που ενώνουμε τις φωνές μας μ' όλους εκεί-

τσεράσμό τους. Γιατί δεν ήταν αναρχικοί εκείνοι που επανειλημμένα φώναζαν συνθήματα όπως **«ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΙ ΟΥΝΟΙ ΤΟΥ ΜΑΗ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΟΥΝΗ»** ή **«ΒΑΛΤΕ ΦΩΤΙΑ, ΚΑΨΤΕ ΚΑΛΑ ΟΛΑ ΤΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ, ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΑΡΙΕΤΑ ΖΩΝΤΑΝΗ»**.

Καταλαβαίνουμε γιατί ο κάθε Πάγκαλος έρχεται να δώσει μια χείρα βοηθείας στον κοινό σκοπό των ομοτράπεζων του, και χαιρόμαστε που συνάμα σβήνει και τις μηδαμινές αυταπάτες ορισμένων ότι «τώρα που το Πασόκ τα μάζεψε, το κίνημα θα νικήσει». Καταλαβαίνουμε την λύσσα των δημοσιογράφων, πολιτικών και αναλυτών και κάθε πρόθυμου «ειδικού» να συμμετάσχει σ' αυτό το τσούρμο που έσπευσε να τηλεδικάσει και να ενισχύσει το ιδεολογικό πογκρόμ ενάντια στους αναρχικούς βεβαιώνοντας για την ύπαρξη δήθεν βεντέτας με την αστυνομία.

Καταλαβαίνουμε, τέλος, πόσο ανάγκη έχει αυτή τη στιγμή το κράτος από τον κάθε πρόθυμο για δηλώσεις νομιμοφροσύνης, από τον καθένα που θα διαχωρίσει με κατηγορηματικό τρόπο την θέση του με λόγια και πράξεις από τους «ανεξέλεγκτους ταραχοποιούς».

Άλλο τόσο όμως καταλαβαίνουμε γιατί κάποιοι έχουν αρχίσει να μιλούν ήδη για «νίκη» προετοιμάζοντας το «τέλος» άδοξο ή μη.

Από την πλευρά μας θα επιμείνουμε να μην αναζητούμε «νίκες» και «ήττες» στον κοινωνικό αγώνα, να μην θεωρούμε χαμένη ούτε μια «στιγμή» που θρυμματίστηκε το γυαλί της κοινωνικής ειρήνης, που διαταράχθηκε η γαλήνη των εξουσιαστών, που ανέστειλε χιλιάδες κοινωνικούς θανάτους που ορίζει η υποταγή, οι συμβιβασμοί και η επιβολή της τάξης και της ασφάλειας.

Ο εφιάλτης τους να μην πάρει τέλος!!!
Οι νόμοι καταργούνται στα οδοφράγματα!!!

Κείμενο της Συσπείρωσης Αναρχικών
που μοιράστηκε στην πορεία της 15 Φλεβάρη

«ΚΟΥΜΠΑΡΟΙ» ΚΑΙ «ΝΟΝΟΙ» ΔΟΥΛΕΥΟΥΝΕ ΜΑΖΙ...

«Αξιωματικός της ΕΛ.ΑΣ. από το Τμήμα Ομονοίας εμφανιζόταν ως έμπορος αυτοκινήτων, συνεργαζόταν με κακοποιό και εξαπατούσε δεκάδες πολίτες στους οποίους υποσχόταν φθηνά πολυτελή αυτοκίνητα που είχαν - υποτίθεται - αποσυρθεί στον ΟΔΔΥ. Αστυνομικοί από το Κρανίδι εξαφάνιζαν - με το αζημίωτο - δικογραφίες για πολεοδομικές παραβάσεις στην περιοχή. Αξιωματικός της ΕΛ.ΑΣ. στο Ρέθυμνο «κάλυπτε»... χασισοφυτείες με την επ' αμοιβή αδράνειά του. Αξιωματικός που υπηρετεί σε οικονομικές υπηρεσίες του υπουργείου Οικονομικών πουλούσε... μπίρες που προσέφερε δωρεάν εταιρεία ζυθοποιίας για τους τροχονόμους. Άνδρας των ΕΚΑΜ που υπηρετούσε στο αεροδρόμιο "Ελευθέριος Βενιζέλος" ήταν αρχηγός κυκλώματος εισαγωγής αλλοδαπών».

(Το Βήμα, 18-2-2007).

Μετά τους «κουμπάρους», ξανά οι «νονοί» στο προσκήνιο!

«Χρήστης κοκαΐνης αστυνομικός με δράση στην καταπολέμηση των ναρκω-εμπόρων», «έπαιρνε πληροφορίες από νονούς για να συλλαμβάνει άλλους διακινητές», «αρχινονός έδινε πληροφορίες στην αστυνομία αλλά και «φρόντιζε» η κατάσταση να είναι μέσα στα πλαίσια»!

Αυτά και πολλά άλλα γράφτηκαν σε εφημερίδες και ακούστηκαν από κανάλια με αφορμή την έκδοση ταυτότητας σε φερόμενο ως αρχι-νονό της Αθήνας, ιδιοκτήτη κέντρων διασκέδασης και αντιπροσωπειών αυτοκινήτων. Συν τοις άλλοις μάθαμε και για άγραφους κώδικες στις πιάτσες της προστασίας μαγαζιών, για το δόγμα «παίρνεις πολλά από λίγους» ή «παίρνεις λίγα από πολλούς»!

Ξάφνου πέσαν απ' τα σύννεφα όταν έμαθαν ότι έβγαλε καινούργια ταυτότητα καταζητούμενος για συμμορίες. Αποδεικνύεται για άλλη μια φορά ότι **οι νόμοι και τα διατάγματα δημιουργούνται μόνο και μόνο για την προστασία των συμφερόντων των εξουσιαστών.** Αφού μπορεί αρχι-νονός να βγάζει καινούργια ταυτότητα κι αφού μπορεί να μπεις στη στενή άμα κλέψεις ένα κουλούρι, τότε δε σηκώνει και πολλή αφέλεια... Οι νόμοι έγιναν και γίνονται γι' αυτούς...

Κατά τ' άλλα τα κοράκια των καναλιών ε-

ξακολουθούν να κράζουν ότι δεν υπάρχει α-στυνόμευση, δεν φτάνουν οι αστυνομικοί, χρειάζονται προσλήψεις, ενδυνάμωση των τμημάτων κτλ. Γιατί άραγε να συλληφθεί κάποιος που εφοδιάζει διάφορους μεγαλο-καρχαρίες με αυτό που θέλουν; Το σύστημα δουλεύει μια χαρά, αρκεί να μη χώνει κανείς τη μύτη και πολύ... Η ίδια υπόθεση ανακινείται κατά καιρούς, αφού από τότε που ξεκίνησε η δίωξη κάποιων δεκάδων μπράβων και νονών στην Αθήνα, δικαστικοί υπάλληλοι και μπάτσοι τους ειδοποίησαν αμέσως ότι καταζητούνται και... άντε γεια!

Σε τηλεοπτικές εκπομπές δημοσιογράφοι έχουν πάρει και επίσημα πλέον το ρόλο του ανακριτή-κατήγορου. Δικογραφίες βγαίνουν σαν «ειδήσεις» στα κανάλια, μεγαλοδημοσιογράφοι ανακρίνουν και βγάζουν αποφάσεις. Παράλληλα δικαιώνουν με τα σχόλιά τους εγκληματίες και δολοφόνους (όπως πρόσφατα τους μπάτσους της αντιτρομοκρατικής που σκότωσαν έναν αναφερόμενο ως ληστή στο Μαρούσι). Αδιαφορούν για την ανθρώπινη ζωή παραβατών και «ληστών» και έχουν ρίξει και τα όποια προσωπεία, με το πρόσχημα της δημόσιας ασφάλειας (βλ. «αντι»τρομοκρατικός πόλεμος) την οποία απειλούν λίγοι μικρο-παραβάτες!

Όταν πρόσφατα σκοτώθηκε ένας τσιγγάνος από μπάτσο σε περιοχή της Δράμας σε απόπειρα κλοπής υλικών από τη ΔΕΗ, κανείς απ' αυτούς δεν διαμαρτυρήθηκε. Το προσωπείο του ευαίσθητου δημοσιογράφου έπεσε. Το μόνο που ξέρουν να κάνουν είναι να αποκαλύπτουν σκάνδαλα και να κλαίγονται για τη διαφθορά κτλ. Είναι ένας ρόλος που τον έχουν καλά μελετήσει, αφού μόνο έτσι μπορούν να παρουσιάσουν ένα «ανθρώπινο» προσωπείο στην κοινωνία, ασχολούμενοι με τις δήθεν αποκαλύψεις τους για κακοδιαχείριση στο δημόσιο τομέα, για μίζες και προμήθειες, όπου τάχα διαμαρτύρονται γιατί δε λειτουργούν οι νόμοι. Και οι ίδιοι ξέρουν ότι **άμα λειτουργούσαν θεωρητικά αυτοί οι νόμοι που έχουν θεσπίσει, τότε οι πιο πολλοί απ' αυτούς και τους ευυπόληπτους φίλους τους θα έπρεπε να βρίσκονται στη φυλακή.** Δύσκολα μπορούν να πείσουν πλέον οι κρατιστές ότι υπάρχει και η παραμικρή απόδοση δικαιοσύνης από το κτήνος που ονομάζεται κράτος.

Ο ρόλος, βέβαια, τέτοιων συμμοριών, ήταν

Όταν το θερμοκήπιο γίνεται «φαινόμενο», εξοντώνει

«Καταστρέψατε τη φύση με τα βιομηχανικά σας απόβλητα και τα αέρια περισσότερο από κάθε άλλο κράτος στη ιστορία και παρ' όλα αυτά αρνείστε να υπογράψετε τη Συμφωνία του Κιότο, επειδή θέλετε να διασφαλίσετε τα κέρδη των άπληστων βιομηχανιών και των εταιριών σας».

Osama. Bin Landen,
Επιστολή προς τον αμερικανικό λαό, 2002.

Στη σύγχρονη εποχή όπου οι κεντρικές συνιστώσες της κυριαρχίας αποτυπώνονται μέσω των επιστημονικών και τεχνολογικών επιτευγμάτων και της επιβολής τους πάνω μας, η φύση και το περιβάλλον διαδραματίζουν δευτερεύοντα ρόλο ως προς τις επιλογές τους. Ως πότε όμως; Οι αρχικές σκέψεις, μερικές δεκαετίες πριν, έγιναν ενδείξεις και σήμερα αποδείξεις ότι η φύση και το περιβάλλον απειλούνται και αυτόματα απειλείται και ο άνθρωπος.

Έτσι, το τελευταίο διάστημα εντείνονται και πολλαπλασιάζονται οι φωνές διαμαρτυρίας για την όλο και πιο εμφανή κλιματική αλλαγή που συντελείται στον πλανήτη Γη. Δεν είναι η πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια που οι εποχές δεν είναι διακριτές μεταξύ τους, παρουσιάζοντας έντονες θερμοκρασιακές εξάρσεις και διακυμάνσεις καθώς και ακραία καιρικά φαινόμενα. Το πρόβλημα της κλιματικής αλλαγής έχει εντοπιστεί εδώ και αρκετά χρόνια (1988) και από τους επιστημονικούς φορείς εξουσίας, οι οποίοι σε διάφορα fora που οργανώνονται προσπαθούν να χρυσώσουν το χάπι «θεσμοθετώντας» διάφορα πρωτόκολλα (με γνωστότερο, εκείνο του Κιότο), τα οποία όμως δεν τηρούνται. Για παράδειγμα ΗΠΑ, Κίνα, Ρωσία και Ινδία, οι οποίες είναι οι περισσότερο ρυπογόνες χώρες διεθνώς δεν εφαρμόζουν τη συγκεκριμένη συνθήκη.

Είναι αναγκαίο να επισημανθεί, εξ αρχής, ότι οι κλιματικές αλλαγές δεν είναι κάτι αφύσικο στην εκατομμυριοστή ιστορία της γης. Οι εναλλαγές από τις εκτεταμένες ξηρασίες, που έφταναν μέχρι την κεντρική ευρώπη, στους παγετώνες και αντίστροφα(*) δεν είναι κάτι καινούργιο στην φυσική ιστορία. Η Αθήνα και η Ρώμη μερικές δεκάδες χιλιάδες χρόνια πριν καλύπτονταν εξ ολοκλήρου από ερήμους. Συνεπώς, το πρόβλημα που τίθεται σήμερα και γι' αυτό διαφοροποιείται από τις προγενέστερες καταστάσεις, έγκειται στο ότι πραγματοποιείται ένας βιασμός πάνω στη φύση, κατ' εξακολούθηση και χωρίς όρια. Δεν τίθεται ζήτημα κυκλικής μεταβολής του κλίματος αλλά ανθρώπινης παρέμβασης από εξουσιαστές, κεφαλαιούχους και αποφυσικοποιημένους ανθρώπους που παρεμβαίνουν και επιταχύνουν τις φυσικές διαδικασίες. Η αποφυσικοποίηση του ανθρώπου, όπως αυτή εκφράζεται από την κυριαρχία, στοχεύει μέσω

θερμοκηπίου στην ατμόσφαιρα που προέρχονται από την καύση ορυκτών καυσίμων, αυξήθηκαν κατά 33%. Το φαινόμενο του θερμοκηπίου είναι κλασσικό παράδειγμα συνεπειών της καπιταλιστικής ανάπτυξης με την συναίνεση και την αγαστή συνεργασία των κρατικών φορέων.

Επίσης, η ΕΕ θεωρεί ότι θερμοκρασιακή αύξηση των 2 βαθμών κελσίου θα προκαλούσε παρόμοιους καύσωνες με εκείνους του 2003 που οδήγησαν στο θάνατο 35.000 ευρωπαίους συνολικά, ενώ μόνο στη Γαλλία οι νεκροί από θερμοπληξία έφτασαν τις 12.000. Ήδη ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας εκτιμά πως 160.000 άνθρωποι πεθαίνουν κάθε χρόνο από ασθένειες που σχετίζονται με τις κλιματικές αλλαγές. Φυσικά τα θύματα προέρχονται κυρίως από το λεγόμενο τρίτο κόσμο παρ' ότι οι ανεπτυγμένες χώρες εκπέμπουν την συντριπτική πλειονότητα των αερίων, κάτι αντίστοιχο παρατηρείται και στο εσωτερικό των ανεπτυγμένων κρατών μεταξύ εύπορων και αδυνάμων. Η ελλάδα τοποθετείται στη 10η θέση από άποψη εκπομπής CO_2 στην ΕΕ ενώ ο μέσος έλληνας εκπέμπει περίπου 10 τόνους CO_2 το χρόνο (για παράδειγμα ένα ΙΧ αυτοκίνητο με 20.000 χλμ/χρόνο εκπέμπει 1,1 τόνο CO_2). Περίπου 5.000 πρόωρους θανάτους το χρόνο κοστίζει στους αθηναίους κάθε αύξηση της συγκέντρωσης αιωρούμενων μικροσωματιδίων (PM) κατά 10 μg/m3 (μελέτη και στοιχεία του ευρωπαϊκού προγράμματος APHEA). Κάθε μέρα με παραπάνω 10 μg/m3 PM οδηγεί σε αύξηση της θνησιμότητας κατά 0,6% την ίδια μέρα και την επόμενη και κατά 1,6% το επόμενο 40ήμερο. Και δυστυχώς οι συγκεντρώσεις μικροσωματιδίων σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη ανεβαίνουν πολλές μέρες το χρόνο πολύ πάνω από τα όρια που έχει θεσπίσει η Ε.Ε. Υπολογίζεται ότι κάθε χρόνο χάνουν τη ζωή τους μόνο από την μόλυνση του αέρα περίπου 5.500 άνθρωποι στην Αθήνα (δεν υπολογίζονται οι άλλες μεγάλες πόλεις και οι περιοχές έντονης βιομηχανικής ρύπανσης π.χ. Κοζάνη, Οινόφυτα). Παράλληλα, έρευνα του Αστεροσκοπείου κατέγραφε ότι το 55% των μικροσωματιδίων της Αθήνας προέρχονται από εκπομπές της βιομηχανίας, γι' αυτό και τα μέτρα που επιβάλλονται από την ΕΕ είναι χαλαρά υποκύπτοντας στις πιέσεις των βιομηχάνων.

Όταν το θερμοκήπιο γίνεται «φαινόμενο», εξοντώνει

σαν «ειδήσεις» στα κανάλια, μεγαλοδημοσιογράφοι ανακρίνουν και βγάζουν αποφάσεις. Παράλληλα δικαιώνουν με τα σχόλιά τους εγκληματίες και δολοφόνους (όπως πρόσφατα τους μπάτσους της αντιτρομοκρατικής που σκότωσαν έναν αναφερόμενο ως ληστή στο Μαρούσι). Αδιαφορούν για την ανθρώπινη ζωή παραβατών και «ληστών» και έχουν ρίξει και τα όποια προσωπεία, με το πρόσχημα της δημόσιας ασφάλειας (βλ. «αντι»τρομοκρατικός πόλεμος) την οποία απειλούν λίγοι μικρο-παραβάτες!

Όταν πρόσφατα σκοτώθηκε ένας τσιγγάνος από μπάτσο σε περιοχή της Δράμας σε απόπειρα κλοπής υλικών από τη ΔΕΗ, κανείς απ' αυτούς δεν διαμαρτυρήθηκε. Το προσωπείο του ευαίσθητου δημοσιογράφου έπεσε. Το μόνο που ξέρουν να κάνουν είναι να αποκαλύπτουν σκάνδαλα και να κλαίγονται για τη διαφθορά κτλ. Είναι ένας ρόλος που τον έχουν καλά μελετήσει, αφού μόνο έτσι μπορούν να παρουσιάσουν ένα «ανθρώπινο» προσωπείο στην κοινωνία, ασχολούμενοι με τις δήθεν αποκαλύψεις τους για κακοδιαχείριση στο δημόσιο τομέα, για μίζες και προμήθειες, όπου τάχα διαμαρτύρονται γιατί δε λειτουργούν οι νόμοι. Και οι ίδιοι ξέρουν ότι **άμα λειτουργούσαν θεωρητικά αυτοί οι νόμοι που έχουν θεσπίσει, τότε οι πιο πολλοί απ' αυτούς και τους ευυπόληπτους φίλους τους θα έπρεπε να βρίσκονται στη φυλακή.** Δύσκολα μπορούν να πείσουν πλέον οι κρατιστές ότι υπάρχει και η παραμικρή απόδοση δικαιοσύνης από το κτήνος που ονομάζεται κράτος.

Ο ρόλος, βέβαια, τέτοιων συμμοριών, ήταν και θα είναι απαραίτητος για την ενίσχυση των θεσμών του κράτους, αφού κάνουν τις «βρώμικες» δουλειές, ενώ παράλληλα οι κουστουμάτοι υπουργοί μπορούν να δηλώνουν ότι εργάζονται για την καταπολέμηση του εγκλήματος κτλ. Άλλωστε, ποια η διαφορά ανάμεσα στην αφαίμαξη της κοινωνίας μέσω της φορολογίας και των διαφόρων τελών και προστίμων που πληρώνουμε καθημερινά, από την αφαίμαξη από τη μαφία; Ποια η διαφορά ανάμεσα στο εμπόριο όπλων στη μαύρη αγορά και το επίσημο εμπόριο όπλων των κυβερνήσεων, που χρηματοδοτεί μεγάλο μέρος των κρατικών προϋπολογισμών; Το ίδιο ισχύει και για άλλες «ευγενείς» δραστηριότητες των επίσημων ή ανεπίσημων συμμοριών, όπως εμπόριο ναρκωτικών, καταναγκαστική πορνεία, λαθρεμπόριο, διακίνηση μεταναστών και δουλεμπόριο.

Και, φυσικά, η συνεργασία καλά κρατεί, α-

ται και ο άνθρωπος.

Έτσι, το τελευταίο διάστημα εντείνονται και πολλαπλασιάζονται οι φωνές διαμαρτυρίας για την όλο και πιο εμφανή κλιματική αλλαγή που συντελείται στον πλανήτη Γη. Δεν είναι η πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια που οι εποχές δεν είναι διακριτές μεταξύ τους, παρουσιάζοντας έντονες θερμοκρασιακές εξάρσεις και διακυμάνσεις καθώς και ακραία καιρικά φαινόμενα. Το πρόβλημα της κλιματικής αλλαγής έχει εντοπιστεί εδώ και αρκετά χρόνια (1988) και από τους επιστημονικούς φορείς εξουσίας, οι οποίοι σε διάφορα fora που οργανώνονται προσπαθούν να χρυσώσουν το χάπι «θεσμοθετώντας» διάφορα πρωτόκολλα (με γνωστότερο, εκείνο του Κιότο), τα οποία όμως δεν τηρούνται. Για παράδειγμα ΗΠΑ, Κίνα, Ρωσία και Ινδία, οι οποίες είναι οι περισσότερο ρυπογόνες χώρες διεθνώς δεν εφαρμόζουν τη συγκεκριμένη συνθήκη.

Είναι αναγκαίο να επισημανθεί, εξ αρχής, ότι οι κλιματικές αλλαγές δεν είναι κάτι αφύσικο στην εκατομμυριοστή ιστορία της γης. Οι εναλλαγές από τις εκτεταμένες ξηρασίες, που έφταναν μέχρι την κεντρική ευρώπη, στους παγετώνες και αντίστροφα(*) δεν είναι κάτι καινούργιο στην φυσική ιστορία. Η Αθήνα και η Ρώμη μερικές δεκάδες χιλιάδες χρόνια πριν καλύπτονταν εξ ολοκλήρου από έρημους. Συνεπώς, το πρόβλημα που τίθεται σήμερα και γι' αυτό διαφοροποιείται από τις προγενέστερες καταστάσεις, έγκειται στο ότι πραγματοποιείται ένας βιασμός πάνω στη φύση, κατ' εξακολούθηση και χωρίς όρια. Δεν τίθεται ζήτημα κυκλικής μεταβολής του κλίματος αλλά ανθρώπινης παρέμβασης από εξουσιαστές, κεφαλαιούχους και αποφυσικοποιημένους ανθρώπους που παρεμβαίνουν και επιταχύνουν τις φυσικές διαδικασίες. Η αποφυσικοποίηση του ανθρώπου, όπως αυτή εκφράζεται από την κυριαρχία, στοχεύει μέσω μιας έντονης και πολυποίκιλης χειραγώγησης, να απομακρύνει το ανθρώπινο ον από τα ένστικτα και τις εμπειρίες του, που ενυπάρχουν συσσωρευμένες μέσα του. Κατασκευάζοντας έναν άνθρωπο στεγνό και άδειο από την γνώση που ο ίδιος, από —και με— τη φύση απέκτησε, επιχειρούν να τον μετατρέψουν σε έναν απλό διεκπεραιωτή των εξουσιαστικών επιταγών.

Βρισκόμαστε, πιθανότατα, σε μια ιστορική στιγμή όπου διαχέεται η άποψη ότι ο άνθρωπος μέσω της τεχνολογίας μπορεί να ελέγξει τα πάντα και να αποφασίζει για ο,τιδήποτε (επιλογή φύλου, σχάση πυρηνικής ενέργειας κλπ). Πέραν από την αλαζονεία που εκπέμπει μια τέτοια πεποίθηση είναι φανερό ότι οι φέροντες τέτοιες απόψεις αυτοπροσδιορίζονται πέρα και έξω από το φυσικό σύνολο, θεωρώντας τον άνθρωπο κάτι το διαφορετικό.

Τι προκαλεί όμως, κυρίως, την επιτάχυνση της κλιματικής αλλαγής; Ο βασικότερος παράγοντας είναι η υπερθέρμανση του πλανήτη που προκαλείται κυρίως από την χρήση ορυκτών καυσίμων. Όλα όσα έχουμε δει μέχρι τώρα (θερμοί χειμώνες, ένταση ακραίων φαινομένων κλπ) είναι το αποτέλεσμα της ανόδου της θερμοκρασίας κατά 0,6 βαθμούς Κελσίου από το 1900, ενώ προβλέπεται ότι έως το 2100 θα ανέβει κατά 4-5 βαθμούς κελσίου. Έ-

ται στη 10η θέση από άποψη εκπομπής CO_2 στην ΕΕ ενώ ο μέσος έλληνας εκπέμπει περίπου 10 τόνους CO_2 το χρόνο (για παράδειγμα ένα ΙΧ αυτοκίνητο με 20.000 χλμ/χρόνο εκπέμπει 1,1 τόνο CO_2). Περίπου 5.000 πρόωρους θανάτους το χρόνο κοστίζει στους αθηναίους κάθε αύξηση της συγκέντρωσης αιωρούμενων μικροσωματιδίων (PM) κατά 10 μg/m3 (μελέτη και στοιχεία του ευρωπαϊκού προγράμματος APHEA). Κάθε μέρα με παραπάνω 10 μg/m3 PM οδηγεί σε αύξηση της θνησιμότητας κατά 0,6% την ίδια μέρα και την επόμενη και κατά 1,6% το επόμενο 40ήμερο. Και δυστυχώς οι συγκεντρώσεις μικροσωματιδίων σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη ανεβαίνουν πολλές μέρες το χρόνο πολύ πάνω από τα όρια που έχει θεσπίσει η Ε.Ε. Υπολογίζεται ότι κάθε χρόνο χάνουν τη ζωή τους μόνο από την μόλυνση του αέρα περίπου 5.500 άνθρωποι στην Αθήνα (δεν υπολογίζονται οι άλλες μεγάλες πόλεις και οι περιοχές έντονης βιομηχανικής ρύπανσης π.χ. Κοζάνη, Οινόφυτα). Παράλληλα, έρευνα του Αστεροσκοπείου κατέγραφε ότι το 55% των μικροσωματιδίων της Αθήνας προέρχονται από εκπομπές της βιομηχανίας, γι' αυτό και τα μέτρα που επιβάλλονται από την ΕΕ είναι χαλαρά υποκύπτοντας στις πιέσεις των βιομηχάνων.

Όμως δεν είναι μόνο το διοξείδιο του άνθρακα που εντείνει το φαινόμενο του θερμοκηπίου, είναι και η έκλυση του μεθανίου από το λιώσιμο των πάγων. Το μεθάνιο βρίσκεται «εγκλωβισμένο» κάτω από τους πάγους και την επιφάνεια της θάλασσας και είναι ικανότερο στην αποθήκευση της ηλιακής ενέργειας σε σχέση με το διοξείδιο του άνθρακα.

Παράλληλα και σε αντιδιαστολή με τα αντιπεριβαλλοντικά μέτρα που λαμβάνονται, χάριν, της «ανάπτυξης» δομείται ταυτόχρονα και μια ρητορική γύρω από τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, βιοκαύσιμα, αειφόρος ανάπτυξη κλπ. ως μια «εναλλακτική» λύση του συστήματος. Ο κυρίαρχος λόγος ανασυντάσσεται και αναδιατυπώνεται ουσιαστικά με πιο εύηχα και εύληπτα μέσα, αποτέλεσμα ασφαλώς και της πίεσης οικολογικών ομάδων, αλλά κυρίως λόγω της ανάπτυξης ενός άλλου καπιταλισμού, του αποκαλούμενου και «πράσινου», όμοια κερδοφόρου με τον «μαύρο».

Έτσι, δεν φαντάζει καθόλου περίεργο το γεγονός ότι βιομήχανοι, που μέσω των μεταλλευτικών τους δραστηριοτήτων υποβαθμίζουν το περιβάλλον, εμφανίζονται σήμερα ως διεκδικητές ανάθεσης αιολικών πάρκων (π.χ. Μυτιληναίος), όπου το φαγοπότι, απ' ότι γράφεται, είναι πολύ μεγάλο. Άλλωστε, κάτι ανάλογο δια-

προσωπείο στην κοινωνία, ασχολούμενοι με τις δήθεν αποκαλύψεις τους για κακοδιαχείριση στο δημόσιο τομέα, για μίζες και προμήθειες, όπου τάχα διαμαρτύρονται γιατί δε λειτουργούν οι νόμοι. Και οι ίδιοι ξέρουν ότι **άμα λειτουργούσαν θεωρητικά αυτοί οι νόμοι που έχουν θεσπίσει, τότε οι πιο πολλοί απ' αυτούς και τους ευυπόληπτους φίλους τους θα έπρεπε να βρίσκονται στη φυλακή.** Δύσκολα μπορούν να πείσουν πλέον οι κρατιστές ότι υπάρχει και η παραμικρή απόδοση δικαιοσύνης από το κτήνος που ονομάζεται κράτος.

Ο ρόλος, βέβαια, τέτοιων συμμοριών, ήταν και θα είναι απαραίτητος για την ενίσχυση των θεσμών του κράτους, αφού κάνουν τις «βρώμικες» δουλειές, ενώ παράλληλα οι κουστουμάτοι υπουργοί μπορούν να δηλώνουν ότι εργάζονται για την καταπολέμηση του εγκλήματος κτλ. Άλλωστε, ποια η διαφορά ανάμεσα στην αφαίμαξη της κοινωνίας μέσω της φορολογίας και των διαφόρων τελών και προστίμων που πληρώνουμε καθημερινά, από την αφαίμαξη από τη μαφία; Ποια η διαφορά ανάμεσα στο εμπόριο όπλων στη μαύρη αγορά και το επίσημο εμπόριο όπλων των κυβερνήσεων, που χρηματοδοτεί μεγάλο μέρος των κρατικών προϋπολογισμών; Το ίδιο ισχύει και για άλλες «ευγενείς» δραστηριότητες των επίσημων ή ανεπίσημων συμμοριών, όπως εμπόριο ναρκωτικών, καταναγκαστική πορνεία, λαθρεμπόριο, διακίνηση μεταναστών και δουλεμπόριο.

Και, φυσικά, η συνεργασία καλά κρατεί, αφού και τα κέρδη είναι πολλά, αλλά και οι μεν χρειάζονται τους δε. Η μόνη περίπτωση είναι να χαλάσει η μοιρασιά, οπότε κάποιο πιόνι μπορεί να βρεθεί στο στόχαστρο. Κατά τ' άλλα όλες οι δραστηριότητες της μαφίας αποφέρουν τεράστια κέρδη στο κράτος. Γι' αυτό και δεν μπορούν να ξεγελάσουν κανέναν οι εξυπνάκηδες οι δημοσιογράφοι που ανακαλύπτουν σκάνδαλα και αποκαλύψεις κάθε τρεις και λίγο… **Και ούτε λόγος για τους θαμώνες υπουργείων, δικαστηρίων, κομματικών γραφείων και αστυνομικών τμημάτων. Όλοι και όλες ξέρουμε καλά και βιώνουμε καθημερινά την παραστική τους δράση.**

ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

είναι κάτι αφύσικο στην εκατομμυριοστή ιστορία της γης. Οι εναλλαγές από τις εκτεταμένες ξηρασίες, που έφταναν μέχρι την κεντρική ευρώπη, στους παγετώνες και αντίστροφα(*) δεν είναι κάτι καινούργιο στην φυσική ιστορία. Η Αθήνα και η Ρώμη μερικές δεκάδες χιλιάδες χρόνια πριν καλύπτονταν εξ ολοκλήρου από έρημους. Συνεπώς, το πρόβλημα που τίθεται σήμερα και γι' αυτό διαφοροποιείται από τις προγενέστερες καταστάσεις, έγκειται στο ότι πραγματοποιείται ένας βιασμός πάνω στη φύση, κατ' εξακολούθηση και χωρίς όρια. Δεν τίθεται ζήτημα κυκλικής μεταβολής του κλίματος αλλά ανθρώπινης παρέμβασης από εξουσιαστές, κεφαλαιούχους και αποφυσικοποιημένους ανθρώπους που παρεμβαίνουν και επιταχύνουν τις φυσικές διαδικασίες. Η αποφυσικοποίηση του ανθρώπου, όπως αυτή εκφράζεται από την κυριαρχία, στοχεύει μέσω μιας έντονης και πολυποίκιλης χειραγώγησης, να απομακρύνει το ανθρώπινο ον από τα ένστικτα και τις εμπειρίες του, που ενυπάρχουν συσσωρευμένες μέσα του. Κατασκευάζοντας έναν άνθρωπο στεγνό και άδειο από την γνώση που ο ίδιος, από —και με— τη φύση απέκτησε, επιχειρούν να τον μετατρέψουν σε έναν απλό διεκπεραιωτή των εξουσιαστικών επιταγών.

Βρισκόμαστε, πιθανότατα, σε μια ιστορική στιγμή όπου διαχέεται η άποψη ότι ο άνθρωπος μέσω της τεχνολογίας μπορεί να ελέγξει τα πάντα και να αποφασίζει για ο,τιδήποτε (επιλογή φύλου, σχάση πυρηνικής ενέργειας κλπ). Πέραν από την αλαζονεία που εκπέμπει μια τέτοια πεποίθηση είναι φανερό ότι οι φέροντες τέτοιες απόψεις αυτοπροσδιορίζονται πέρα και έξω από το φυσικό σύνολο, θεωρώντας τον άνθρωπο κάτι το διαφορετικό.

Τι προκαλεί όμως, κυρίως, την επιτάχυνση της κλιματικής αλλαγής; Ο βασικότερος παράγοντας είναι η υπερθέρμανση του πλανήτη που προκαλείται κυρίως από την χρήση ορυκτών καυσίμων. Όλα όσα έχουμε δει μέχρι τώρα (θερμοί χειμώνες, ένταση ακραίων φαινομένων κλπ) είναι το αποτέλεσμα της ανόδου της θερμοκρασίας κατά 0,6 βαθμούς Κελσίου από το 1900, ενώ προβλέπεται ότι έως το 2100 θα ανέβει κατά 4-5 βαθμούς κελσίου. Έτσι σήμερα αρκούδες, σκαντζόχοιροι και ασβοί έχουν ξεχάσει την χειμερία νάρκη αυτή την εποχή του …ανοιξιάτικου χειμώνα. Καταλαβαίνουμε τι ακριβώς θα σημάνει για όλους- ανθρώπους και ζώα- αυτή η αύξηση της θερμοκρασίας, συνεπικουρούμενη από την διάχυτη ρύπανση που επικρατεί.

Παρατηρούμε, λοιπόν, ότι τα αέρια που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου βρίσκονται στα ανώτατα επίπεδα των τελευταίων 650.000 ετών, όπως επισημαίνεται από την Διακρατική Επιτροπή για την Κλιματική Αλλαγή (IPCC). Η συγκεκριμένη επιτροπή απαρτίζεται από 2500 επιστήμονες και έχει παρουσιάσει τέσσερις εκθέσεις από το 1988, που θεσμοθετήθηκε, με την τελευταία να αναφέρει ότι «η ευθύνη του ανθρώπου είναι πιθανότατη για την κλιματική αλλαγή» ενώ η προηγούμενη έκανε λόγο για πιθανή σχέση του ανθρώπου. Και εάν γι' αυτούς φταίει ο άνθρωπος έτσι γενικά και αόριστα, για εμάς ευθύνεται πρώτιστα ο καπιταλισμός, οι βιομήχανοι και η εξουσιαστική μανία. Από την εποχή της Βιομηχανικής επανάστασης, τα αποθέματα αερίων του

θνησιμότητας

κατά 0,6% την ίδια μέρα και την επόμενη και κατά 1,6% το επόμενο 40ήμερο. Και δυστυχώς οι συγκεντρώσεις μικροσωματιδίων σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη ανεβαίνουν πολλές μέρες το χρόνο πολύ πάνω από τα όρια που έχει θεσπίσει η Ε.Ε. Υπολογίζεται ότι κάθε χρόνο χάνουν τη ζωή τους μόνο από την μόλυνση του αέρα περίπου 5.500 άνθρωποι στην Αθήνα (δεν υπολογίζονται οι άλλες μεγάλες πόλεις και οι περιοχές έντονης βιομηχανικής ρύπανσης π.χ. Κοζάνη, Οινόφυτα). Παράλληλα, έρευνα του Αστεροσκοπείου κατέγραφε ότι το 55% των μικροσωματιδίων της Αθήνας προέρχονται από εκπομπές της βιομηχανίας, γι' αυτό και τα μέτρα που επιβάλλονται από την ΕΕ είναι χαλαρά υποκύπτοντας στις πιέσεις των βιομηχάνων.

Όμως δεν είναι μόνο το διοξείδιο του άνθρακα που εντείνει το φαινόμενο του θερμοκηπίου, είναι και η έκλυση του μεθανίου από το λιώσιμο των πάγων. Το μεθάνιο βρίσκεται «εγκλωβισμένο» κάτω από τους πάγους και την επιφάνεια της θάλασσας και είναι ικανότερο στην αποθήκευση της ηλιακής ενέργειας σε σχέση με το διοξείδιο του άνθρακα.

Παράλληλα και σε αντιδιαστολή με τα αντιπεριβαλλοντικά μέτρα που λαμβάνονται, χάριν, της «ανάπτυξης» δομείται ταυτόχρονα και μια ρητορική γύρω από τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, βιοκαύσιμα, αειφόρος ανάπτυξη κλπ. ως μια «εναλλακτική» λύση του συστήματος. Ο κυρίαρχος λόγος ανασυντάσσεται και αναδιατυπώνεται ουσιαστικά με πιο εύηχα και εύληπτα μέσα, αποτέλεσμα ασφαλώς και της πίεσης οικολογικών ομάδων, αλλά κυρίως λόγω της ανάπτυξης ενός άλλου καπιταλισμού, του αποκαλούμενου και «πράσινου», όμοια κερδοφόρου με τον «μαύρο».

Έτσι, δεν φαντάζει καθόλου περίεργο το γεγονός ότι βιομήχανοι, που μέσω των μεταλλευτικών τους δραστηριοτήτων υποβαθμίζουν το περιβάλλον, εμφανίζονται σήμερα ως διεκδικητές ανάθεσης αιολικών πάρκων (π.χ. Μυτιληναίος), όπου το φαγοπότι, απ' ότι γράφεται, είναι πολύ μεγάλο. Άλλωστε, κάτι ανάλογο διατυπώνουν και πετρελαϊκοί γίγαντες όπως η Chevron και φανερώνουν ότι η κυριαρχία ελίσσεται στην απλή συνείδηση του κόσμου διεισδύοντας ως μια φιλική προς το περιβάλλον εξουσία. Τι σημασία έχει εάν οι περισσότερες ανανεώσιμες πηγές ενέργειας είναι σημαντικά ενεργοβόρες στην κατασκευή τους; Το ζήτημα είναι το πώς λανσάρεται αυτό από την εξουσία, πουλώντας «φύκια για μεταξωτές κορδέλες». Άλλωστε βάσει του μοντέλου κατανάλωσης που ασκείται σήμερα, δεν μπορούν οι ήπιες μορφές να καλύψουν τις ηλεκτρικές «ανάγκες». Η κλιματική αλλαγή, η ρύπανση, τα διατροφικά «σκάνδαλα», τα μεταλλαγμένα και γενικότερα η βιοτεχνολογία και τόσα άλλα που άπτονται του περιβάλλοντος, της φύσης και της ζωής δεν μεταβάλλονται, ούτε ανατρέπονται με την «βιώσιμη ανάπτυξη» ή με άλλες «ορθολογικές» χρήσεις, αλλά μονάχα με την καταστροφή του πολιτισμού, που τα προκαλεί.

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις τελευταίες μέρες του κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο. Έτσι, σύντροφοι-ες και φίλοι-ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτή τη «Διαδρομή» αρχίζουμε τις ειδήσεις - σχόλια - εκδηλώσεις από το

Σάββατο 27 Γενάρη
Εμπρησμός σε όχημα σεκιούριτι στο Παλαιό Φάληρο, στην Αττική. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Πυρήνες Επαναστατικής Βίας», λέγοντας σε τηλεφώνημα: «...σε ένδειξη αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας Ζαντορόζνι και Κυριακόπουλο... Λευτεριά σε όσους είναι στα κελιά. Ο αγώνας συνεχίζεται».

Κυριακή 28 Γενάρη
Εμπρησμός σε ΑΤΜ Εθνικής τράπεζας στο Νέο Ψυχικό.

Πενήντα αντάρτες επιτίθενται στο αστυνομικό τμήμα του Πορτ Χαρκούρ στη Νιγηρία με στόχο να απελευθερώσουν ηγετικό στέλεχος του Κινήματος για την Απελευθέρωση του Δέλτα του Νίγηρα (MEND), οργάνωση η οποία κρατά ομήρους 3 εργαζομένους σε πετρελαϊκές εταιρίες. Τελικά το άτομο που κρατούνταν από τους μπάτσους απελευθερώνεται.

Επίθεση με μπογιές και πέτρες στο υπουργείο υγείας στην Αθήνα. Η ευθύνη αναλαμβάνεται με τηλεφώνημα σε εφημερίδα στο οποίο αναφέρεται: «Πριν από λίγο ομάδα αναρχικών επιτέθηκε με και στην οδό Σπάρτης 20 (Τ.Ο. Αγ. Τριάδος).

Αυτοσχέδιος εμπρηστικός μηχανισμός με γκαζάκια τοποθετείται στις 4:15 τα ξημερώματα έξω από το υποκατάστημα της Citibank, στη διασταύρωση των οδών Σερίφου και Παπανδρέου, στα Μελίσσια.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Κατάληψη στα γραφεία της ΕΣΗΕΜΘ από αναρχικούς κι αντιεξουσιαστές. Αναρτιέται πανό για τους απεργούς πείνας και ένα που γράφει «Όπου δεν φτάνει το κλομπ του μπάτσου, φτάνει η πένα του δημοσιογράφου».

Κλειστή παραμένει για 10η μέρα η εθνική οδός Θεσ/νίκης-Ν. Μουδανιών στο ύψος της Ν. Τρίγλιας, από αγρότες, που διαμαρτύρονται για πρόστιμα της ΔΕΗ.

Τρίτη 30 Γενάρη
Γίνεται παρέμβαση αλληλεγγύης στους 3, με μικροφωνική στην πλατεία Νέας Σμύρνης, στην Αττική.

ΠΑΤΡΑ. Γίνεται κατάληψη στο ραδιοφωνικό σταθμό Max FM. Για περίπου μισή ώρα διαβάζονται κείμενα αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας και πληροφορίες για την υπόθεση των 3 προφυλακισμένων της 6ης Μάη.

Τετάρτη 31 Γενάρη
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στο οποίο συμμετέχουν γύρω στους χίλιους πεντακόσιους διαδηλωτές. Υπάρχουν διάφορα μπλοκ, ενώ σχηματίζεται και μπλοκ αναρχικών με πανό αλληλεγγύης στους απερ- Πόλης, γίνεται επίθεση με διάφορα αντικείμενα στους μπάτσους που είναι παραταγμένοι απ' έξω και αυτοί απαντούν με χειροβομβίδες κρότου. Αμέσως διμοιρίες «κολλάνε» στην πορεία από πίσω. Λίγο πριν λήξει η πορεία, διαδηλωτές αποδοκιμάζουν δημοσιογράφους και ασφ-αλήτες που είναι αραγμένοι και τραβάνε με κάμερες. Μέλη της φοιτητικής περιφρούρησης σπεύδουν να διώξουν αμάξι του ΟΑΣΘ (Οργανισμός Αστικών Συγκοινωνιών Θεσσαλονίκης) για να μη γίνει στόχος διαδηλωτών!

Φλεβάρης 2007
Πέμπτη 1 Φλεβάρη
Εμπρησμός στη ΔΟΥ Χολαργού, στην Αττική.

ΛΑΜΙΑ. Γίνεται παρέμβαση αλληλεγγύης για τους απεργούς πείνας, με ανάρτηση πανό στην Πλατεία Ελευθερίας και μοίρασμα ενημερωτικού υλικού.

ΡΕΘΥΜΝΟ. Καταλαμβάνεται για περίπου τρια τέταρτα ο ραδιοφωνικός σταθμός TEAM FM. Διαβάζονται τα κείμενα των απεργών πείνας, το δελτίο τύπου των γιατρών καθώς και το κείμενο της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης στους προφυλακισθέντες της 6ης Μάη

ΝΑΞΟΣ. Παρέμβαση αλληλεγγύης στους 3, πραγματοποιείται στην παραλία της Χώρας με ταμπλώ, πανώ και μοίρασμα κειμένων.

ΑΘΗΝΑ. Πορεία αλληλεγγύης στους «3» γίνεται από τα Προπύλαια στην Αθήνα. Η πορεία που καλείται από διάφορες αναρχικές Στην πλατεία Γαρδένια, στου Ζωγράφου, στήνεται μικροφωνική αντιπληροφόρησης και αλληλεγγύης στους προφυλακισμένους για τα γεγονότα της 6ης Μάη.

Σάββατο 3 Φλεβάρη
ΑΘΗΝΑ. Πυρπολείταιδιπλωματικό αυτοκίνητο του γραφείου συνδέσμου της Ελλάδας στην Πρίστινα της Σερβίας.

Αντιπληροφόρηση με μικροφωνική γίνεται το πρω στην πλατεία Χαλανδρίου. Στη διάρκεια της διαβάζονται κείμενα ενώ μοιράζονται και στον κόσμο.

Δευτέρα 5 Φλεβάρη
Εμπρησμός σε τράπεζα στο Περιστέρι. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Χαοτική Κολεκτίβα», λέγοντας σε τηλεφώνημα: «...σε ένδειξη αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας Ζαντορόζνι και Κυριακόπουλο».

Η «Ταξιαρχία για τη μετάδοση της επαναστατικής λύσσας» αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό Ι.Χ. στο Παγκράτι, με τηλεφώνημα σε εφημερίδα, στο οποίο αναφέρεται: «Λευτεριά στους τρεις προφυλακισμένους διαδηλωτές της 6ης Μάη. Η δημοκρατία δεν θα νικήσει».

ΚΟΛΟΜΒΙΑ: Μετά από έκρηξη μεθανίου που σημειώνεται σε δύο γειτονικά ορυχεία σκοτώνονται 32 εργάτες σε βάθος 400 μέτρων.

Ακόμα ένας άνθρωπος δολοφονείται μέσα στα κρατητήρια του Α.Τ. Ομονοίας. Πρόκειται για ένα 42χρονο Ιρανό που ένιωσε έντονους κοιλιακούς πόνους, προφανώς από τα κτυπήματα των μπά-

Αποφυλακίζονται οι 3 κρατούμενοι για τις συγκρούσεις τις 6ης Μάη. Τους επιβάλλονται περιοριστικοί όροι και χρηματική εγγύηση.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ. Επίθεση καμικάζι σε χώρο στάθμευσης του αερολιμένα του Ισλαμαμπάντ. Μετά από σύντομη ανταλλαγή πυροβολισμών με άτομα ασφαλείας του αεροδρομίου ο βομβιστής ανατινάζεται και τραυματίζονται 6 άτομα.

Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ. Παγιδευμένο με εκρηκτικά δέμα εκρήγνυται σε γραφεία εταιρείας νότια του Λονδίνου, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν δύο άτομα.
Η λογιστική εταιρεία Vantis Plc επιβεβαίωσε ότι η έκρηξη σημειώθηκε στο γραφείο της στο Ουόκιγχαμ στη νότια Αγγλία. «Δύο μέλη του προσωπικού υπέστησαν ελαφρά τραύματα. Το θέμα χειρίζεται η αστυνομία του Τέμς Βάλεϊ» σημειώνεται στη σχετική ανακοίνωση. Από την πλευρά της Αστυνομίας διευκρινίζεται ότι είναι πολύ νωρίς για να εξακριβωθεί αν το σημερινό επεισόδιο συνδέεται με παγιδευμένη επιστολή που εξεράγη τη Δευτέρα στο Λονδίνο.

Τετάρτη 7 Φλεβάρη
Κατά τη διάρκεια του πανεκπαιδευτικού στη Θεσσαλονίκη σημειώνονται συμπλοκές μεταξύ διαδηλωτών, όταν αναρχικοί προσπαθούν να κατεβάσουν ελληνική σημαία έξω από γραφεία της ΕΕ στην οδό Εγνατία. Προηγουμένως είχαν κατεβάσει τη σημαία της ευρωπαϊκής ένωσης, αλλά για την ελληνική λειτουργούν τα εθνικά αντανακλαστικά που ωθούν κάποιους να... «επέμβουν»! Τη συμπλοκή εκμεταλλεύονται τα ΜΑΤ που φλομώνουν την περιοχή

Εμπρησμός σε όχημα σεκιούριτι στο Παλαιό Φάληρο, στην Αττική. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Πυρήνες Επαναστατικής Βίας», λέγοντας σε τηλεφώνημα: «...σε ένδειξη αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας Ζαντορόζνι και Κυριακόπουλο... Λευτεριά σε όσους είναι στα κελιά. Ο αγώνας συνεχίζεται».

Κυριακή 28 Γενάρη
Εμπρησμός σε ΑΤΜ Εθνικής τράπεζας στο Νέο Ψυχικό.

Πενήντα αντάρτες επιτίθενται στο αστυνομικό τμήμα του Πορτ Χαρκούρ στη Νιγηρία με στόχο να απελευθερώσουν ηγετικό στέλεχος του Κινήματος για την Απελευθέρωση του Δέλτα του Νίγηρα (MEND), οργάνωση η οποία κρατά ομήρους 3 εργαζομένους σε πετρελαϊκές εταιρίες. Τελικά το άτομο που κρατούνταν από τους μπάτσους απελευθερώνεται.

Επίθεση με μπογιές και πέτρες στο υπουργείο υγείας στην Αθήνα. Η ευθύνη αναλαμβάνεται με τηλεφώνημα σε εφημερίδα στο οποίο αναφέρεται: «Πριν από λίγο ομάδα αναρχικών επιτέθηκε με πέτρες και μπογιές στο υπουργείο Υγείας, σε μια πράξη αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας Ταράσιο Ζαντορόζνι και Γεράσιμο Κυριακόπουλο. Άμεση απελευθέρωση των τριών προφυλακισμένων διαδηλωτών για την πορεία της 6ης Μάη».

ΙΣΠΑΝΙΑ. Επεισόδια προκαλούνται στο προάστιο Αλκορκόν της Μαδρίτης, όπου μέλη φασιστικών οργανώσεων έχουν συγκεντρωθεί στην κεντρική πλατεία, για να εκδηλώσουν το ρατσισμό τους προς τους λατινοαμερικάνους της περιοχής. Σε αντι-συγκέντρωση που πραγματοποιείται από αντιρατσιστές και κατοίκους της περιοχής σημειώνονται συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής.

τίθεται πανό για τους απεργούς πείνας και ένα που γράφει «Όπου δεν φτάνει το κλομπ του μπάτσου, φτάνει η πένα του δημοσιογράφου».

Κλειστή παραμένει για 10η μέρα η εθνική οδός Θεσ/νίκης-Ν. Μουδανιών στο ύψος της Ν. Τρίγλιας, από αγρότες, που διαμαρτύρονται για πρόστιμα της ΔΕΗ.

Τρίτη 30 Γενάρη
Γίνεται παρέμβαση αλληλεγγύης στους 3, με μικροφωνική στην πλατεία Νέας Σμύρνης, στην Αττική.

ΠΑΤΡΑ. Γίνεται κατάληψη στο ραδιοφωνικό σταθμό Max FM. Για περίπου μισή ώρα διαβάζονται κείμενα αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας και πληροφορίες για την υπόθεση των 3 προφυλακισμένων της 6ης Μάη.

Τετάρτη 31 Γενάρη
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στο οποίο συμμετέχουν γύρω στους χίλιους πεντακόσιους διαδηλωτές. Υπάρχουν διάφορα μπλοκ, ενώ σχηματίζεται και μπλοκ αναρχικών με πανό αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας.
Σε όλη την πορεία γράφονται συνθήματα από διάφορα μπλοκ, για την παιδεία και τους απεργούς πείνας, βάφονται «μάσκες» σε τοίχους («είμαστε όλοι κουκουλοφόροι», «η αστυνομία σας μιλάει μέσα από τα δελτία ειδήσεων», «λευτεριά στους απεργούς πείνας»), κολλιούνται πανό για το άρθρο 16 και αυτοσχέδια γκράφιτι που απεικονίζουν μπάτσους και κάμερες, μοιράζονται προκηρύξεις και έντυπα και πετιούνται τρικάκια που γράφουν «Το μόνο πανεπιστήμιο που φωτίζει είναι αυτό που καίγεται - Η εκπαίδευση μοιράζει χειροπέδες». Στην οδό Τσιμισκή διαδηλωτές βάζουν φωτιά σε καφάο κάμερας. Αργότερα πέφτουν πέτρες στην Εθνική στη Διαγώνιο κι όταν η πορεία περνά-

κη) για να μη γίνει στόχος διαδηλωτών!

Φλεβάρης 2007
Πέμπτη 1 Φλεβάρη
Εμπρησμός στη ΔΟΥ Χολαργού, στην Αττική.

ΛΑΜΙΑ. Γίνεται παρέμβαση αλληλεγγύης για τους απεργούς πείνας, με ανάρτηση πανό στην Πλατεία Ελευθερίας και μοίρασμα ενημερωτικού υλικού.

ΡΕΘΥΜΝΟ. Καταλαμβάνεται για περίπου τρια τέταρτα ο ραδιοφωνικός σταθμός TEAM FM. Διαβάζονται τα κείμενα των απεργών πείνας, το δελτίο τύπου των γιατρών καθώς και το κείμενο της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης στους προφυλακισθέντες της 6ης Μάη

ΝΑΞΟΣ. Παρέμβαση αλληλεγγύης στους 3, πραγματοποιείται στην παραλία της Χώρας με ταμπλώ, πανώ και μοίρασμα κειμένων.

ΑΘΗΝΑ. Πορεία αλληλεγγύης στους «3» γίνεται από τα Προπύλαια στην Αθήνα. Η πορεία που καλείται από διάφορες αναρχικές συλλογικότητες και την «Εργατική Εξουσία», ξεκινά γύρω στις 7. Συμμετέχουν 1.500 άνθρωποι κι ανάμεσά τους υπάρχουν πολλοί φοιτητές. Σ' όλη την διάρκεια της υπάρχει παλμός και τα συνθήματα δονούν την ατμόσφαιρα. Η πορεία μέσω Ομονοίας καταλήγει στην πλατεία Βικτωρίας.

Παρασκευή 2 Φλεβάρη
ΑΘΗΝΑ. Επίθεση με μολότοφ σε σταθμαρχείο του ΟΑΣΑ γίνεται έξω από την πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου, στη διασταύρωση των οδών Κουσίδου και Αγίου Νικολάου.

Πορεία αλληλεγγύης στους «3» της 6ης Μάη, γίνεται στο Ηράκλειο Κρήτης, που καλείται από τους «Αλληλέγγυους/ες».

Χαλανδρίου. Στη διάρκεια της διαβάζονται κείμενα ενώ μοιράζονται και στον κόσμο.

Δευτέρα 5 Φλεβάρη
Εμπρησμός σε τράπεζα στο Περιστέρι. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Χαοτική Κολεκτίβα», λέγοντας σε τηλεφώνημα: «...σε ένδειξη αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας Ζαντορόζνι και Κυριακόπουλο».

Η «Ταξιαρχία για τη μετάδοση της επαναστατικής λύσσας» αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό Ι.Χ. στο Παγκράτι, με τηλεφώνημα σε εφημερίδα, στο οποίο αναφέρεται: «Λευτεριά στους τρεις προφυλακισμένους διαδηλωτές της 6ης Μάη. Η δημοκρατία δεν θα νικήσει».

ΚΟΛΟΜΒΙΑ: Μετά από έκρηξη μεθανίου που σημειώνεται σε δύο γειτονικά ορυχεία σκοτώνονται 32 εργάτες σε βάθος 400 μέτρων.

Ακόμα ένας άνθρωπος δολοφονείται μέσα στα κρατητήρια του Α.Τ. Ομονοίας. Πρόκειται για ένα 42χρονο Ιρανό που ένιωσε έντονους κοιλιακούς πόνους, προφανώς από τα κτυπήματα των μπάτσων, και πέθανε. Στο ίδιο Α.Τ. πριν από λίγο καιρό είχε αφήσει τη τελευταία του πνοή ένας ακόμη μετανάστης.

Για αλληλεγγύη στους προφυλακισμένους για τις συγκρούσεις της 6ης Μάη γίνεται, στις 5 το απόγευμα συγκέντρωση στην Πατησίων μπροστά από το Πολυτεχνείο της Αθήνας. Το κάλεσμα

Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ. Παγιδευμένο με εκρηκτικά δέμα εκρήγνυται σε γραφεία εταιρείας νότια του Λονδίνου, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν δύο άτομα.
Η λογιστική εταιρεία Vantis Plc επιβεβαίωσε ότι η έκρηξη σημειώθηκε στο γραφείο της στο Ούόκιγχαμ στη νότια Αγγλία. «Δύο μέλη του προσωπικού υπέστησαν ελαφρά τραύματα. Το θέμα χειρίζεται η αστυνομία του Τέιμς Βάλεϊ» σημειώνεται στη σχετική ανακοίνωση. Από την πλευρά της Αστυνομίας διευκρινίζεται ότι είναι πολύ νωρίς για να εξακριβωθεί αν το σημερινό επεισόδιο συνδέεται με παγιδευμένη επιστολή που εξερράγη τη Δευτέρα στο Λονδίνο.

Τετάρτη 7 Φλεβάρη
Κατά τη διάρκεια του πανεκπαιδευτικού στη Θεσσαλονίκη σημειώνονται συμπλοκές μεταξύ διαδηλωτών, όταν αναρχικοί προσπαθούν να κατεβάσουν ελληνική σημαία έξω από γραφεία της ΕΕ στην οδό Εγνατία. Προηγουμένως είχαν κατεβάσει τη σημαία της ευρωπαϊκής ένωσης, αλλά για την ελληνική λειτουργούν τα εθνικά αντανακλαστικά που ωθούν κάποιους να... «επέμβουν»! Τη συμπλοκή εκμεταλλεύονται τα ΜΑΤ που φλομώνουν την περιοχή στα δακρυγόνα.

Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ. Τρίτη επιστολή - βόμβα εκρήγνυται σε υπηρεσία έκδοσης αδειών κυκλοφορίας στο Σουόνσι της Ουαλίας, με αποτέλεσμα να τραυματιστεί ελαφρά ένας υπάλληλος. Η επιστολή περιέχει ύλη πυροτεχνουργίας και όχι συμβατικά εκρηκτικά. Όπως

λευθέρωση του Δέλτα του Νίγηρα (MEND), οργάνωση η οποία κρατά ομήρους 3 εργαζομένους σε πετρελαϊκές εταιρίες. Τελικά το άτομο που κρατούνταν από τους μπάτσους απελευθερώνεται.

Επίθεση με μπογιές και πέτρες στο υπουργείο υγείας στην Αθήνα. Η ευθύνη αναλαμβάνεται με τηλεφώνημα σε εφημερίδα στο οποίο αναφέρεται: «Πριν από λίγο ομάδα αναρχικών επιτέθηκε με πέτρες και μπογιές στο υπουργείο Υγείας, σε μια πράξη αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας Ταράσιο Ζαντορόζνι και Γεράσιμο Κυριακόπουλο. Άμεση απελευθέρωση των τριών προφυλακισμένων διαδηλωτών για την πορεία της 6ης Μάη».

ΙΣΠΑΝΙΑ. Επεισόδια προκαλούνται στο προάστιο Αλκορκόν της Μαδρίτης, όπου μέλη φασιστικών οργανώσεων έχουν συγκεντρωθεί στην κεντρική πλατεία, για να εκδηλώσουν το ρατσισμό τους προς τους λατινοαμερικάνους της περιοχής. Σε αντι-συγκέντρωση που πραγματοποιείται από αντιρατσιστές και κατοίκους της περιοχής σημειώνονται συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής.

Δευτέρα 29 Γενάρη
ΑΘΗΝΑ. Παρέμβαση αλληλεγγύης και αντιπληροφόρησης για τους απεργούς πείνας πραγματοποιείται το απόγευμα στην Πατησίων από τους αναρχικούς καταλήψίες του Πολυτεχνείου. Διαβάζονται κείμενα από τη μικροφωνική, μοιράζονται προκηρύξεις και γράφονται συνθήματα σε λεωφορεία.

Εμπρησμός σε δύο γραφεία της ΝΔ στη Θεσσαλονίκη, στην οδό Αφεντούλη 8 (Τ.Ο. Διοικητηρίου) περίπου μισή ώρα διαβάζονται κείμενα αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας και πληροφορίες για την υπόθεση των 3 προφυλακισμένων της 6ης Μάη.

Τετάρτη 31 Γενάρη
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στο οποίο συμμετέχουν γύρω στους χίλιους πεντακόσιους διαδηλωτές. Υπάρχουν διάφορα μπλοκ, ενώ σχηματίζεται και μπλοκ αναρχικών με πανό αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας.
Σε όλη την πορεία γράφονται συνθήματα από διάφορα μπλοκ, για την παιδεία και τους απεργούς πείνας, βάφονται «μάσκες» σε τοίχους («είμαστε όλοι κουκουλοφόροι», «η αστυνομία σας μιλάει μέσα από τα δελτία ειδήσεων», «λευτεριά στους απεργούς πείνας»), κολλιούνται πανό για το άρθρο 16 και αυτοσχέδια γκράφιτι που απεικονίζουν μπάτσους και κάμερες, μοιράζονται προκηρύξεις και έντυπα και πετιούνται τρικάκια που γράφουν «Το μόνο πανεπιστήμιο που φωτίζει είναι αυτό που καίγεται - Η εκπαίδευση μοιράζει χειροπέδες». Στην οδό Τσιμισκή διαδηλωτές βάζουν φωτιά σε καφάο κάμερας. Αργότερα πέφτουν πέτρες στην Εθνική στη Διαγώνιο κι όταν η πορεία περνάει από Αγίας Σοφίας, γίνεται επίθεση με μολότοφ σε αυτοκίνητο της πρεσβείας της Αλβανίας, το οποίο σβήνεται γρήγορα από την πυροσβεστική. Η πορεία φτάνει στο υπουργείο, όπου διαδηλωτές πετούν αυγά, πέτρες και ξύλα στο προαύλιο του υπουργείου. Καθώς η πορεία επιστρέφει από την Αγίου Δημητρίου, μπαίνει φωτιά σε άλλο καφάο κάμερας, σπάζεται το ATM σε τράπεζα, σπάζεται η τζαμαρία των ΕΛ.ΤΑ και το παράθυρο στο φυλάκιο του τουρκικού προξενείου. Έξω από το Α.Τ. Άνω Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης στους προφυλακισθέντες της 6ης Μάη

ΝΑΞΟΣ. Παρέμβαση αλληλεγγύης στους 3, πραγματοποιείται στην παραλία της Χώρας με ταμπλώ, πανώ και μοίρασμα κειμένων.

ΑΘΗΝΑ. Πορεία αλληλεγγύης στους «3» γίνεται από τα Προπύλαια στην Αθήνα. Η πορεία που καλείται από διάφορες αναρχικές συλλογικότητες και την «Εργατική Εξουσία», ξεκινά γύρω στις 7. Συμμετέχουν 1.500 άνθρωποι κι ανάμεσά τους υπάρχουν πολλοί φοιτητές. Σ' όλη την διάρκεια της υπάρχει παλμός και τα συνθήματα δονούν την ατμόσφαιρα. Η πορεία μέσω Ομονοίας καταλήγει στην πλατεία Βικτωρίας.

Παρασκευή 2 Φλεβάρη
ΑΘΗΝΑ. Επίθεση με μολότοφ σε σταθμαρχείο του ΟΑΣΑ γίνεται έξω από την πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου, στη διασταύρωση των οδών Κουσίδου και Αγίου Νικολάου.

Πορεία αλληλεγγύης στους «3» της 6ης Μάη, γίνεται στο Ηράκλειο Κρήτης, που καλείται από τους «Αλληλέγγυους/ες».

ΗΠΑ. Ο 70χρονος, επιστήμονας γενετικής, Γουίλιαμ Φρεντς Άντερσον, γνωστός και ως ο «πατέρας της γονιδιακής θεραπείας» καταδικάζεται από δικαστήριο της νότιας Καλιφόρνια, για σεξουαλική κακοποίηση ανήλικου.

Παρασκευή 2 Φλεβάρη
Εφτά μετανάστες από το Ιράκ πνίγονται και άλλοι 12 αγνοούνται, όταν το σκάφος που τους μεταφέρει βυθίζεται στα ανοιχτά της Σάμου.

λωτές της 6ης Μάη. Η δημοκρατία δεν θα νικήσει».

ΚΟΛΟΜΒΙΑ: Μετά από έκρηξη μεθανίου που σημειώνεται σε δύο γειτονικά ορυχεία σκοτώνονται 32 εργάτες σε βάθος 400 μέτρων.

Ακόμα ένας άνθρωπος δολοφονείται μέσα στα κρατητήρια του Α.Τ. Ομονοίας. Πρόκειται για ένα 42χρονο Ιρανό που ένιωσε έντονους κοιλιακούς πόνους, προφανώς από τα κτυπήματα των μπάτσων, και πέθανε. Στο ίδιο Α.Τ. πριν από λίγο καιρό είχε αφήσει τη τελευταία του πνοή ένας ακόμη μετανάστης.

Για αλληλεγγύη στους προφυλακισμένους για τις συγκρούσεις της 6ης Μάη γίνεται, στις 5 το απόγευμα συγκέντρωση στην Πατησίων μπροστά από το Πολυτεχνείο της Αθήνας. Το κάλεσμα

έχει γίνει από τους αναρχικούς και αντιεξουσιαστές, που έχουν καταλάβει το κτίριο Γκίνη του Πολυτεχνείου. Κλείνεται για δύο ώρες η Πατησίων με πανό και στα δύο ρεύματα και φωνάζονται συνθήματα από τους συγκεντρωμένους.

Τρίτη 6 Φλεβάρη
Γκαζάκια τοποθετούνται σε δυο ATM στην Εθνική τράπεζα, στη συμβολή των οδών Αγ. Σοφίας και Νεαπόλεως στο Βύρωνα.

Τετάρτη 7 Φλεβάρη
Κατά τη διάρκεια του πανεκπαιδευτικού στη Θεσσαλονίκη σημειώνονται συμπλοκές μεταξύ διαδηλωτών, όταν αναρχικοί προσπαθούν να κατεβάσουν ελληνική σημαία έξω από γραφεία της ΕΕ στην οδό Εγνατία. Προηγουμένως είχαν κατεβάσει τη σημαία της ευρωπαϊκής ένωσης, αλλά για την ελληνική λειτουργούν τα εθνικά αντανακλαστικά που ωθούν κάποιους να... «επέμβουν»! Τη συμπλοκή εκμεταλλεύονται τα ΜΑΤ που φλομώνουν την περιοχή στα δακρυγόνα.

Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ. Τρίτη επιστολή - βόμβα εκρήγνυται σε υπηρεσία έκδοσης αδειών κυκλοφορίας στο Σουόνσι της Ουαλίας, με αποτέλεσμα να τραυματιστεί ελαφρά ένας υπάλληλος. Η επιστολή περιέχει ύλη πυροτεχνουργίας και όχι συμβατικά εκρηκτικά. Όπως σημειώνει το BBC, οι Αρχές πλέον υποψιάζονται ότι ο δράστης πρέπει να έχει κάποια εμμονή με υπηρεσίες που έχουν σχέση με τη διαχείριση της κυκλοφορίας, τις άδειες κλπ. Υπενθυμίζεται ότι η πρώτη επιστολή εξερράγη στην έδρα της εταιρείας που ελέγχει το σύστημα επιβολής διοδίων στο κέντρο της βρετανικής πρωτεύουσας. Η δεύτερη εξερράγη στο νότιο Λονδίνο στην έδρα εταιρείας που επίσης έχει σχέση με τη διαχείριση των διοδίων.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Πέμπτη 8 Φλεβάρη
Κατά τη διάρκεια του πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου στην Αθήνα, σημειώνονται επιθέσεις με μολότοφ σε ΑΤΜ τραπεζών και σε μπάτσους. Μετά γίνονται επιθέσεις γύρω από το Πολυτεχνείο όπου μαζεύεται ο κόσμος. Τραυματίζεται ένας μπάτσος στο χέρι από μολότοφ, ενώ γίνονται 6 προσαγωγές.

Σάββατο 10 Φλεβάρη
Εκδήλωση με έκθεση φωτογραφίας και βιντεοπροβολή για τους εργατικούς αγώνες 1974-76 γίνεται στη «Φάμπρικα Υφανέτ» στη Θεσσαλονίκη, από την «Πρωτοβουλία από το Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Άνω-Κάτω Πατησίων».

Δευτέρα 12 Φλεβάρη
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ από 100 Σομαλοί και Αιθίοπες λαθρομετανάστες πνίγονται, όταν το σκάφος που τους μεταφέρει αναποδογυρίζει στα ανοιχτά της Υεμένης,

Ομάδα ατόμων πυρπολεί εθνική τράπεζα στο κέντρο της Αθήνας. Ακολουθεί επιδρομή των μπάτσων στα Εξάρχεια με 60 περίπου προσαγωγές. Η ευθύνη αναλαμβάνεται με τηλεφώνημα σε εφημερίδα, στο οποίο αναφέρεται: «...επειδή το κράτος και το κεφάλαιο βαφτίζουν το ξεζούμισμα της κοινωνίας οικονομική εξυγίανση, τα κέρδη των τραπεζών χτίζονται με τον ιδρώτα χιλιάδων μισθωτών σκλάβων, η δολοφονική και απάνθρωπη κοινωνική καταστολή ονομάζεται ασφάλεια του πολίτη», ζητώντας την «άμεση απελευθέρωση του Γιάννη Δημητράκη».

Τρίτη 13 Φλεβάρη
Εκρήξεις βομβών κοντά σε 3 αστυνομικά τμήματα στην Αλγερία.

της Χρυσής Αυγής πραγματοποιείται στην πόλη και αντιμετωπίζεται με ΜΑΤ και δακρυγόνα. Την συγκέντρωση έχει καλέσει και η ανοιχτή συνέλευση αναρχικών αντεξουσιαστων Ιωαννίνων

Εμπρησμός σε δικηγορικό γραφείο αξιωματούχου του υπουργείου δικαιοσύνης. Την ευθύνη αναλαμβάνει άγνωστος με τηλεφώνημα σε εφημερίδα, στο οποίο αναφέρεται: «Τοποθετήσαμε εμπρηστικό μηχανισμό στα γραφεία του Δημήτρη Κουτσούκη, ο οποίος είναι γενικός διευθυντής του Τμήματος Ανηλίκων του υπουργείου Δικαιοσύνης. Ηταν μια πράξη αλληλεγγύης στο φυλακισμένο αναρχικό Γ. Δημητράκη και στους τρεις καταζητούμενους Σίμο Σεϊσίδη, Μάριο Σεϊσίδη και Γρηγόρη Τσιρώνη, οι οποίοι διώκονται για απαλλοτρίωση της Εθνικής Τράπεζας στη Σόλωνος... Ηταν επίσης φόρος τιμής στον νεαρό που δολοφονήθηκε από τα σκυλιά της Αντιτρομοκρατικής, την ώρα που επιχειρούσε να κλέψει το μυθικό ποσό των 200 ευρώ. Το κράτος και οι καπιταλιστές και οι αποκτηνωμένοι φρουροί της ευημερίας τους επιβάλλουν τη φτώχεια και την εξαθλίωση. Διώκουν και φυλακίζουν συνειδήσεις μέσω της χυδαίας προπαγάνδας των ΜΜΕ και της αθλιότητας της καταναλωτικής κουλτούρας. Η μόνη ρεαλιστική απάντηση των καταπιεσμένων είναι η αντίσταση με κάθε μέτρο. Ο αγώνας συνεχίζεται».

Κυριακή 18 Φλεβάρη
Εμπρησμός σε συμβατικό αυτοκίνητο της αστυνομίας που ήταν παρκαρισμένο κοντά στο α.τ. Πετραλώνων. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Εμπρηστές με τα Μαύρα», λέγοντας σε τηλεφώνημα σε εφημερίδα: «Καμία ειρήνη με την Αστυνομία της ζαρντινιέρας, καμία ειρήνη με την Αστυνομία που πυροβολεί στο κεφάλι για 200 ευρώ. Καμία ειρήνη στον ανεξήγητο πολιτικό προϊστάμενό τους. Αλληλεγγύη στους κρατούμενους αδέλφια μας, Γ. Δημητράκη, Ν. Κουνταρδά»

Τρίτη 20 Φλεβάρη
Ομάδα ατόμων επιτίθεται στην είσοδο του κτιρίου της ΓΣΕΕ στην Αθήνα. Σπάζουν τα τζάμια της εισόδου, καίνε καφάο κάμερας, ενώ γράφουν συνθήματα υπέρ της απελευθέρωσης του Ν. Γκουνταρδά.

Αγνοούνται 20 μετανάστες που επέβαιναν σε πλοιάριο που βούλιαξε ανοιχτά της Σάμου.

Τετάρτη 21 Φλεβάρη
Τα ξημερώματα, ομάδα ατόμων βγάινει από το ΑΠΘ, μετά από συναυλία του Συντονιστικού Καταλήψεων και επιτίθεται με πέτρες και μολότοφ σε μπάτσους που βρίσκονται στη ΔΕΘ στο ύψος του Πολυτεχνείου. Συλλαμβάνεται ένας γερμανός διαδηλωτής που τις επόμενες μέρες προφυλακίζεται.

Μηχανοκίνητη πορεία, που ξεκινά από την Κοινωνική επανένταξη του 18ΑΝΩ, πραγματοποιείται μετά τις 10 το πρωί. Η πορεία φτάνει στο Δαφνί έξω από το διοικητήριο σε ένδειξη αντίθεσης με τις μεθόδους που έχει δεχτεί το τελευταίο διάστημα η ραδιοφωνική ομάδα του 18 ΑΝΩ από διάφορα κέντρα εξουσίας. Η επιστροφή της πορεία καταλήγει στο υπουργείο υγείας όπου γίνεται συγκέντρωση στην είσοδο και φωνάζονται συνθήματα. Η συγκέντρωση λήγει στις 2 το μεσημέρι. Την κινητοποίηση έχει καλέσει η ραδιοφωνική ομάδα του 18ΑΝΩ.

Πέμπτη 22 Φλεβάρη
Σχηματίζεται δικογραφία σε βάρος 3 μαθητών για εμπρησμό και φθορές στο 8ο λύκειο Περιστερίου.

Συγκρούσεις στη διάρκεια του πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου (βλ.σελ.5).

Παρασκευή 23 Φλεβάρη
Ισόβια επιβάλλει το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο Ηρακλείου, στον Γεώργιο Γρυντάκη 19 ετών, για τον φόνο εκ προθέσεως, του 17χρονου Αλβανού Εντισόν Γιαχάι, την Πρωτοχρονιά του 2006, στην ταράτσα του σπιτιού του στην πόλη του Ρεθύμνου.
Άλλοι πέντε κατηγορούμενοι για την ίδια υπόθεση κρίνονται ένοχοι για απλή συνέργεια.
Τους επιβάλλονται ποινές για με τον πατέρα του Γρυντάκη 21 χρόνια και 11 μήνες και για τους υπόλοιπους από 10 μέχρι 14 χρόνια.

Σύμφωνα με έρευνα στην Αγγλία, 49% των καθηγητών έχουν δεχτεί βίαιη επίθεση από μαθητές τους.

Τουλάχιστον 19 μετανάστες πνίγονται ανοιχτά της Σικελίας όταν έμεινε ακυβέρνητο το δουλεμπορικό που τους μετέφερε.

Σάββατο 24 Φλεβάρη
ΙΣΡΑΗΛ. Τελειώνει η μακρόχρονη δίκη 11 αναρχικών που ανήκουν στην ομάδα «Ενάνια στο Τείχος». Οι επτά από αυτούς καταδικάζονται σε 80 ώρες κοινωνικής εργασίας για τις κατηγορίες της παράνομης συγκέντρωσης και καταστροφής δημόσιας περιουσίας.

ΡΩΣΙΑ. Εκατό περίπου αναρχικοί/ες φωνάζοντας συνθήματα όπως «ο εχθρός μας δεν βρίσκεται στην Τσετσενία, αλλά στο Κρεμλίνο», συμμετέχουν σε αντιπολεμική που έχει καλεστεί για τα 63 χρόνια του από τον ξεριζωμό των Τσετσένων από το Σοβιετικό σταλινικό καθεστώς. Η πορεία απαγορεύεται και καταστέλλεται, ενώ συλλαμβάνονται και 12 διαδηλωτές.

Συλλαμβάνονται 3 μετανάστες και 3 διακινητές στην εθνική οδό Γρεβενών-Τρικάλων.

Να είστε όλοι-ες καλά

Κύκλος Σύνταξης

ΚΥΠΡΟΣ: Σχετικά με το άνοιγμα της οδού Λήδρας στη Λευκωσία

Το τελευταίο διάστημα υπάρχουν πιέσεις από διάφορες κατευθύνσεις για το άνοιγμα της οδού Λήδρας. Αν αυτό συμ-

Αυτά εξυπηρετούν μόνο το image (για εσωτερική κατανάλωση της νεολαίας τους κυρίως) κάποιων κομμάτων και στο να νιώθουν

Εκδήλωση με έκθεση φωτογραφίας και βιντεοπροβολή για τους εργατικούς αγώνες 1974-76 γίνεται στη «Φάμπρικα Υφανέτ» στη Θεσσαλονίκη, από την «Πρωτοβουλία από το Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Άνω-Κάτω Πατησίων».

Δευτέρα 12 Φλεβάρη
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ από 100 Σομαλοί και Αιθίοπες λαθρομετανάστες πνίγονται, όταν το σκάφος που τους μεταφέρει αναποδογυρίζει στα ανοιχτά της Υεμένης.

Ομάδα ατόμων πυρπολεί εθνική τράπεζα στο κέντρο της Αθήνας. Ακολουθεί επιδρομή των μπάτσων στα Εξάρχεια με 60 περίπου προσαγωγές. Η ευθύνη αναλαμβάνεται με τηλεφώνημα σε εφημερίδα, στο οποίο αναφέρεται: «...επειδή το κράτος και το κεφάλαιο βαφτίζουν το ξεζούμισμα της κοινωνίας οικονομική εξυγίανση, τα κέρδη των τραπεζών χτίζονται με τον ιδρώτα χιλιάδων μισθωτών σκλάβων, η δολοφονική και απάνθρωπη κοινωνική καταστολή ονομάζεται ασφάλεια του πολίτη», ζητώντας την «άμεση απελευθέρωση του Γιάννη Δημητράκη».

Τρίτη 13 Φλεβάρη
Εκρήξεις βομβών κοντά σε 3 αστυνομικά τμήματα στην Αλγερία. Την ευθύνη αναλαμβάνει η GSPC που πρόσκειται στην Αλ-Κάιντα.

Πέμπτη 15 Φλεβάρη
Κατά τη φοιτητική πορεία στη Θεσσαλονίκη, μπαίνει φωτιά σε καφάο κάμερας και προξενούνται φθορές σε 2 μηχανήματα τραπεζών.

Πριν ξεκινήσει το πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στην Αθήνα, γίνεται επίθεση εναντίον τηλεοπτικού συνεργείου, την ώρα που έκανε «ρεπορτάζ» με φοιτητές κατειλημμένων σχολών. Κατά τη διάρκεια της πορείας γίνεται επίθεση με μολότοφ σε ΑΤΜ τραπεζας, ενώ έγιναν και συμπλοκές με τα ΜΑΤ και ρίψη δακρυγόνων.

στικό μηχανισμό στα γραφεία του Δημήτρη Κουτσούκη, ο οποίος είναι γενικός διευθυντής του Τμήματος Ανηλίκων του υπουργείου Δικαιοσύνης. Ηταν μια πράξη αλληλεγγύης στο φυλακισμένο αναρχικό Γ. Δημητράκη και στους τρεις καταζητούμενους Σίμο Σεϊσίδη, Μάριο Σεϊσίδη και Γρηγόρη Τσιρώνη, οι οποίοι διώκονται για απαλλοτρίωση της Εθνικής Τράπεζας στη Σόλωνος... Ηταν επίσης φόρος τιμής στον νεαρό που δολοφονήθηκε από τα σκυλιά της Αντιτρομοκρατικής, την ώρα που επιχειρούσε να κλέψει το μυθικό ποσό των 200 ευρώ. Το κράτος και οι καπιταλιστές και οι αποκτηνωμένοι φρουροί της ευημερίας τους επιβάλλουν τη φτώχεια και την εξαθλίωση. Διώκουν και φυλακίζουν συνειδήσεις μέσω της χυδαίας προπαγάνδας των ΜΜΕ και της αθλιότητας της καταναλωτικής κουλτούρας. Η μόνη ρεαλιστική απάντηση των καταπιεσμένων είναι η αντίσταση με κάθε μέτρο. Ο αγώνας συνεχίζεται».

Κυριακή 18 Φλεβάρη
Εμπρησμός σε συμβατικό αυτο-

Κουνταρδά»

Τρίτη 20 Φλεβάρη
Ομάδα ατόμων επιτίθεται στην είσοδο του κτιρίου της ΓΣΕΕ στην Αθήνα. Σπάζουν τα τζάμια της εισόδου, καίνε καφάο κάμερας, ενώ γράφουν συνθήματα υπέρ της απελευθέρωσης του Ν. Γκουνταρδά.

Αγνοούνται 20 μετανάστες που επέβαιναν σε πλοιάριο που βούλιαξε ανοιχτά της Σάμου.

Τετάρτη 21 Φλεβάρη
Τα ξημερώματα, ομάδα ατόμων βγαίνει από το ΑΠΘ, μετά από συναυλία του Συντονιστικού Καταλήψεων και επιτίθεται με πέτρες και μολότοφ σε μπάτσους που βρίσκονται στη ΔΕΘ στο ύψος του Πολυτεχνείου. Συλλαμβάνεται ένας γερμανός διαδηλωτής που τις επόμενες μέρες προφυλακίζεται.

Μηχανοκίνητη πορεία, που ξεκινά από την Κοινωνική επανένταξη του 18ΑΝΩ, πραγματοποιείται μετά τις 10 το πρωί. Η πορεία φτά-

Πέμπτη 22 Φλεβάρη
Σχηματίζεται δικογραφία σε βάρος 3 μαθητών για εμπρησμό και φθορές στο 8ο λύκειο Περιστερίου.

Συγκρούσεις στη διάρκεια του πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου (βλ.σελ.5).

Παρασκευή 23 Φλεβάρη
Ισόβια επιβάλλει το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο Ηρακλείου, στον Γεώργιο Γρυντάκη 19 ετών, για τον φόνο εκ προθέσεως, του 17χρονου Αλβανού Εντισόν Γιαχάι, την Πρωτοχρονιά του 2006, στην ταράτσα του σπιτιού του στην πόλη του Ρεθύμνου.
Άλλοι πέντε κατηγορούμενοι για την ίδια υπόθεση κρίνονται ένοχοι για απλή συνέργεια.
Τους επιβάλλονται ποινές για με τον πατέρα του Γρυντάκη 21 χρόνια και 11 μήνες και για τους υπόλοιπους από 10 μέχρι 14 χρόνια.

Σύμφωνα με έρευνα στην Αγγλία, 49% των καθηγητών έχουν δεχτεί βίαιη επίθεση από μαθητές τους.

στροφής δημόσιας περιουσίας.

ΡΩΣΙΑ. Εκατό περίπου αναρχικοί/ες φωνάζοντας συνθήματα όπως «ο εχθρός μας δεν βρίσκεται στην Τσετσενία, αλλά στο Κρεμλίνο», συμμετέχουν σε αντιπολεμική που έχει καλεστεί για τα 63 χρόνια του από τον ξεριζωμό των Τσετσένων από το Σοβιετικό σταλινικό καθεστώς. Η πορεία απαγορεύεται και καταστέλλεται, ενώ συλλαμβάνονται και 12 διαδηλωτές.

Συλλαμβάνονται 3 μετανάστες και 3 διακινητές στην εθνική οδό Γρεβενών-Τρικάλων.

Να είστε όλοι-ες καλά

Κύκλος Σύνταξης

<u>ΚΥΠΡΟΣ</u>: Σχετικά με το άνοιγμα της οδού Λήδρας στη Λευκωσία

Το τελευταίο διάστημα υπάρχουν πιέσεις από διάφορες κατευθύνσεις για το άνοιγμα της οδού Λήδρας. Αν αυτό συμβεί, θα διευκολυνθεί η διακίνηση μεταξύ των δύο τμημάτων της Λευκωσίας. Η διακίνηση αυτή όμως, θα είναι ακόμα **περιορισμένη** και **ελεγχόμενη** (κάμερες, φακέλωμα κλπ.). Το άνοιγμα θα επισπεύσει την υλοποίηση κάποιων σχεδίων του κράτους, των ΗΠΑ (μέσω UNOPS —UN Office for Project Services— και USAID) και της Ε.Ε για την ανάπλαση του κέντρου της Παλιάς Λευκωσίας. Τα σχέδια αυτά υποστηρίζονται από όλα τα κόμματα και από τοπικά οικονομικά συμφέροντα —κυρίως μεγαλοϊδιοκτητών— που έχουν οφέλη να αποκομίσουν από την μετατροπή των παλιών γειτονιών σε σύγχρονα **εμπορικά κέντρα**. Ακούγονται επίσης ρατσιστικές απόψεις περί γκέττο μεταναστών και ότι πρέπει να δοθούν κίνητρα σε Κυπριακές οικογένειες για να εγκατασταθούν στην περιοχή.

Εμείς βλέπουμε αρνητικά την ανάπλαση που προσπαθούν να μας επιβάλλουν. Δεν θέλουμε την απαίσια πολεοδομία της εκτός των τειχών Λευκωσίας να μολύνει και την εντός των τειχών. Ήδη πήραμε την πρώτη γεύση «εκσυγχρονισμού» με την **τσιμεντοποίηση**, τις **διαφημιστικές πινακίδες** και τα νέα **αποστειρωμένα κτίρια** (π.χ. καταστήματα πολυεθνικών αλυσίδων και μαγαζιά για lifestyle κατανάλωση), που αλλοιώνουν τον χαρακτήρα της περιοχής: πα-

Αυτά εξυπηρετούν μόνο το image (για εσωτερική κατανάλωση της νεολαίας τους κυρίως) κάποιων κομμάτων και στο να νιώθουν καλά κάποιοι με τον εαυτό τους πως διαχωρίστηκαν από τους εθνικιστές και τους απορριπτικούς. **Όμως οι άνθρωποι έρχονται κοντά μόνο με την άμεση επαφή και τα κοινά βιώματα...**

Στην περίοδο μετά τις 23 Απριλίου 2003, όπου το καθεστώς Ντενκτάς άνοιξε τα οδοφράγματα, αρκετός κόσμος Ε/Κ και Τ/Κ έδειξε επιθυμία για συμβίωση. Όταν καλάγιασε ο αρχικός ενθουσιασμός και μετά το δημοψήφισμα για το σχέδιο Ανάν, η διάθεση αυτή οπισθοδρόμησε και υπερίσχυσε η **κρατική εθνοκεντρική προπαγάνδα**, μέσω των κομμάτων, των ΜΜΕ, της εκκλησίας και του εκπαιδευτικού συστήματος. Γι' αυτό προτείνουμε την δημιουργία αυτο-οργανωμένων, αντι-ιεραρχικών μετώπων δράσης, τα οποία θα παρεμβαίνουν σε τοπικά και διεθνή κοινωνικά ζητήματα.

Όσον αφορά το στρατό, θεωρούμε ότι εκμηδενίζει την ατομικότητα υποβιβάζοντας τους ανθρώπους σε ρομπότ που υπακούουν τυφλά και άκριτα σε διαταγές, για να σκοτώνουν και να σκοτώνονται προς όφελος των συμφερόντων των κυρίαρχων. Στην Κύπρο υπάρχουν 6 στρατοί (ΕΦ, ΕΛΔΥΚ, Τουρκικός στρατός, ΟΗΕ, ΝΑΤΟ, Βρεττανικός), ενώ αναμένεται και η συγκρότηση του ευρωστρατού. Ιδιαίτερα απάνθρωπες είναι οι στρατιωτικές βάσεις, λό-

«...επειδή το κράτος και το κεφάλαιο βαφτίζουν το ξεζούμισμα της κοινωνίας οικονομική εξυγίανση, τα κέρδη των τραπεζών χτίζονται με τον ιδρώτα χιλιάδων μισθωτών σκλάβων, η δολοφονική και απάνθρωπη κοινωνική καταστολή ονομάζεται ασφάλεια του πολίτη», ζητώντας την «άμεση απελευθέρωση του Γιάννη Δημητράκη».

Τρίτη 13 Φλεβάρη
Εκρήξεις βομβών κοντά σε 3 αστυνομικά τμήματα στην Αλγερία. Την ευθύνη αναλαμβάνει η GSPC που πρόσκειται στην Αλ-Κάιντα.

Πέμπτη 15 Φλεβάρη
Κατά τη φοιτητική πορεία στη Θεσσαλονίκη, μπαίνει φωτιά σε καφάο κάμερας και προξενούνται φθορές σε 2 μηχανήματα τραπεζών.

Πριν ξεκινήσει το πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στην Αθήνα, γίνεται επίθεση εναντίον τηλεοπτικού συνεργείου, την ώρα που έκανε «ρεπορτάζ» με φοιτητές κατειλημμένων σχολών. Κατά τη διάρκεια της πορείας γίνεται επίθεση με μολότοφ σε ΑΤΜ τράπεζας, ενώ έγιναν και συμπλοκές με τα ΜΑΤ και ρίψη δακρυγόνων.

Παρασκευή 16 Φλεβάρη
Πεθαίνει στο αστυνομικό τμήμα του Λιμένα Θάσου 35χρονος άνδρας, ο οποίος έχει προσαχθεί από τις αρχές ως ύποπτος για κατοχή και διακίνηση ναρκωτικών ουσιών.

Σάββατο 17 Φλεβάρη
Εμπρησμός σε τράπεζα στο Ίλιο στην Αττική. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Χαοτικές Ταξιαρχίες»,

ΓΙΑΝΝΕΝΑ. Συγκέντρωση ενάντια σε διαδήλωση των εθνικιστών

χυδαίας προπαγάνδας των ΜΜΕ και της αθλιότητας της καταναλωτικής κουλτούρας. Η μόνη ρεαλιστική απάντηση των καταπιεσμένων είναι η αντίσταση με κάθε μέτρο. Ο αγώνας συνεχίζεται».

Κυριακή 18 Φλεβάρη
Εμπρησμός σε συμβατικό αυτο-

του Πολυτεχνείου. Συλλαμβάνεται ένας γερμανός διαδηλωτής που τις επόμενες μέρες προφυλακίζεται.

Μηχανοκίνητη πορεία, που ξεκινά από την Κοινωνική επανένταξη του 18ΑΝΩ, πραγματοποιείται μετά τις 10 το πρωί. Η πορεία φτά-

για απλή συνέργεια.
Τους επιβάλλονται ποινές για με τον πατέρα του Γρυντάκη 21 χρόνια και 11 μήνες και για τους υπόλοιπους από 10 μέχρι 14 χρόνια.

Σύμφωνα με έρευνα στην Αγγλία, 49% των καθηγητών έχουν δεχτεί βίαιη επίθεση από μαθητές τους.

Να είστε όλοι-ες καλά

Κύκλος Σύνταξης

ΚΥΠΡΟΣ: Σχετικά με το άνοιγμα της οδού Λήδρας στη Λευκωσία

Το τελευταίο διάστημα υπάρχουν πιέσεις από διάφορες κατευθύνσεις για το άνοιγμα της οδού Λήδρας. Αν αυτό συμβεί, θα διευκολυνθεί η διακίνηση μεταξύ των δύο τμημάτων της Λευκωσίας. Η διακίνηση αυτή όμως, θα είναι ακόμα **περιορισμένη** και **ελεγχόμενη** (κάμερες, φακέλωμα κλπ.). Το άνοιγμα θα επισπεύσει την υλοποίηση κάποιων σχεδίων του κράτους, των ΗΠΑ (μέσω UNOPS —UN Office for Project Services— και USAID) και της Ε.Ε για την ανάπλαση του κέντρου της Παλιάς Λευκωσίας. Τα σχέδια αυτά υποστηρίζονται από όλα τα κόμματα και από τοπικά οικονομικά συμφέροντα —κυρίως μεγαλοϊδιοκτητών— που έχουν οφέλη να αποκομίσουν από την μετατροπή των παλιών γειτονιών σε σύγχρονα **εμπορικά κέντρα**. Ακούγονται επίσης ρατσιστικές απόψεις περί γκέττο μεταναστών και ότι πρέπει να δοθούν κίνητρα σε Κυπριακές οικογένειες για να εγκατασταθούν στην περιοχή.

Εμείς βλέπουμε αρνητικά την ανάπλαση που προσπαθούν να μας επιβάλλουν. Δεν θέλουμε την απαίσια πολεοδομία της εκτός των τειχών Λευκωσίας να μολύνει και την εντός των τειχών. Ήδη πήραμε την πρώτη γεύση «εκσυγχρονισμού» με την **τσιμεντοποίηση**, τις **διαφημιστικές πινακίδες** και τα νέα **αποστειρωμένα κτίρια** (π.χ. καταστήματα πολυεθνικών αλυσίδων και μαγαζιά για lifestyle κατανάλωση), που αλλοιώνουν τον χαρακτήρα της περιοχής: παλιά πέτρινα σπίτια, ήσυχες γειτονιές και τα όσα δέντρα απέμειναν. Επίσης, δεν θεωρούμε πρόβλημα την συγκέντρωση - αναγκαστική λόγω υπέρογκων ενοικίων - μεταναστών στην παλιά πόλη. Αντίθετα, αποτελούν στοιχείο εμπλουτισμού της ζωής μας. Είναι τα **ντόπια συμφέροντα** που φέρνουν την ασχήμια με τα καμπαρέ, το lifestyle τύπου λεωφ.Μακαρίου και τις ξεπουλημένες αηδίες του Ζαμπέλα (χριστουγεννιάτικα δέντρα με ρεκλάμα πετρελαίου, προμαχώνας με διαφημίσεις μπίρας) κ.ο.κ.

Γι'αυτό το άνοιγμα της Λήδρας, καθώς και κάθε τι που προκύπτει πρέπει να το βλέπουμε ως μέρος των ευρύτερων σχεδιασμών της εξουσίας που αφορά την παλιά πόλη. Η άποψη ότι το άνοιγμα της Λήδρας λόγω της ιστορίας της κλπ θα είναι συμβολικό και θα φέρει πιο κοντά τις δύο κοινότητες, παραφουσκώνει τα πράγματα. Με διακηρύξεις και επετειακές/προεκλογικές εκδηλώσεις «επαναπροσέγγισης» δεν έρχονται οι άνθρωποι πιο κοντά. Αυτά εξυπηρετούν μόνο το image (για εσωτερική κατανάλωση της νεολαίας τους κυρίως) κάποιων κομμάτων και στο να νιώθουν καλά κάποιοι με τον εαυτό τους πως διαχωρίστηκαν από τους εθνικιστές και τους απορριπτικούς. **Όμως οι άνθρωποι έρχονται κοντά μόνο με την άμεση επαφή και τα κοινά βιώματα...**

Στην περίοδο μετά τις 23 Απριλίου 2003, όπου το καθεστώς Ντενκτάς άνοιξε τα οδοφράγματα, αρκετός κόσμος Ε/Κ και Τ/Κ έδειξε επιθυμία για συμβίωση. Όταν καταλάγιασε ο αρχικός ενθουσιασμός και μετά το δημοψήφισμα για το σχέδιο Ανάν, η διάθεση αυτή οπισθοδρόμησε και υπερίσχυσε η **κρατική εθνοκεντρική προπαγάνδα**, μέσω των κομμάτων, των ΜΜΕ, της εκκλησίας και του εκπαιδευτικού συστήματος. Γι' αυτό προτείνουμε την δημιουργία αυτο-οργανωμένων, αντι-ιεραρχικών μετώπων δράσης, τα οποία θα παρεμβαίνουν σε τοπικά και διεθνή κοινωνικά ζητήματα.

Όσον αφορά το στρατό, θεωρούμε ότι εκμηδενίζει την ατομικότητα υποβιβάζοντας τους ανθρώπους σε ρομπότ που υπακούουν τυφλά και άκριτα σε διαταγές, για να σκοτώνουν και να σκοτώνονται προς όφελος των συμφερόντων των κυριάρχων. Στην Κύπρο υπάρχουν 6 στρατοί (ΕΦ, ΕΛΔΥΚ, Τουρκικός στρατός, ΟΗΕ, ΝΑΤΟ, Βρεττανικός), ενώ αναμένεται και η συγκρότηση του ευρωστρατού. Ιδιαίτερα απάνθρωπες είναι οι στρατιωτικές βάσεις, λόγω του ρόλου τους στις σφαγές στο Αφγανιστάν, Ιράκ και αλλού (με την αγαστή συνεργασία της κυπριακής κυβέρνησης, αυτής της «αλλαγής» και της προηγούμενης). Πιστεύουμε ότι μια αγωνιστική και αξιοπρεπής στάση είναι η άρνηση **στράτευσης - εφεδρείας** και επιδιώκουμε το **κλείσιμο - καταστροφή των βάσεων** και την **κατάργηση των συνόρων**.

ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ - ΧΩΡΙΣ ΚΡΑΤΗ - ΧΩΡΙΣ ΕΘΝΗ

Φεβρουάριος 2007

Εμπρηστές Συνειδήσεων

Το κείμενο μοιράστηκε σε εκδήλωση που έγινε το Σάββατο 03/02/2007

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Ενώ η Φατάχ και η Χαμάς καταλήγουν σε συμφωνία για την συγκρότηση κυβέρνησης εθνικής ενότητας στη Μέκκα της Σαουδικής Αραβίας, με την ενθάρρυνση και τις «συμβουλές» από ΕΕ, ΗΠΑ, ΟΗΕ και Ρωσία, αρχίζουν να κατανέμονται τα υπουργεία.

Παράλληλα, συνεχίζεται με αμείωτο ρυθμό η τρομοκρατία των κατοχικών εναντίον των παλαιστινίων, αλλά και οι αντάρτικες επιθέσεις ενάντια στα στρατεύματα κατοχής των ισραηλινών.

Κυριακή 28 Ιανουαρίου: Έκρηξη βόμβας καταστρέφει το σπίτι μπράβου του Νταχλάν. Απαγάγεται από ενόπλους ο ταξίαρχος Σαγίντ Σαμπάν, μέλος δύναμης ασφαλείας της Φατάχ.

29/1: Έκρηξη καμικάζι στο τουριστικό θέρετρο Ειλάτ με 4 νεκρούς. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι ΤΜΑ και οι Ταξιαρχίες Quds, σύμφωνα με την εφημερίδα Haaretz, ενώ σύμφωνα με άλλες πηγές ανέλαβε ευθύνη και ο «Στρατός των Πιστών». Σε δημοσίευμα αναφέρεται ότι σύμφωνα με τον πράκτορα Allistair Crooke της ΜΙ6, ο βουλευτής της Φατάχ Μοχάμεντ Νταχλάν είναι ο κύριος ενορχηστρωτής του σχεδίου για πραξικόπημα ενάντια στη Χαμάς με τη στήριξη των αμερικάνων όπλων. Τέσσερα μέλη των Ταξιαρχιών Qassam δολοφονούνται από μπράβους της Φατάχ.

8/2: Παρουσία του σαουδάραβα βασιλιά Αμπντάλα, υπογράφεται η συμφωνία ανάμεσα στη Φατάχ και τη Χαμάς.

9/2: Δεκάδες διαδηλωτές τραυματίζονται διαμαρτυρόμενοι για τις συνεχιζόμενες εργασίες στο τέμενος Αλ Άκσα, στην Ιερουσαλήμ. Εκατοντάδες συλλήψεις γίνονται τις επόμενες μέρες.

12/2: Ο Χανίγια δηλώνει ότι η κυβέρνηση της Χαμάς θα παραιτηθεί τις επόμενες ημέρες, για να σχηματιστεί νέα κυβέρνηση εθνικής ενότητας.

15/2: Ο Χανίγια παίρνει εντολή από τον Αμπάς για το σχηματισμό κυβέρνησης εθνικής ενότητας, υπό την απειλή των ΗΠΑ ότι θα μποϋκοτάρουν τη νέα κυβέρνηση, αν δεν αναγνωρίσει το Ισραήλ. Δεκατέσσερις παλαιστίνιοι απαγάγονται σε διάφορες περιοχές.

17/2: Οι κατοχικές δυνάμεις του ισραήλ εισβάλλουν και σφραγίζουν ορφανοτροφείο, αφού καταστρέφουν τον εξοπλισμό. Παλαιστίνιοι κρατούμενοι στις φυλακές Etzion ξεκινούν απεργία πείνας, διαμαρτυρόμενοι για τις συνθήκες κράτησης. Επίθεση με πυροβολισμούς δέχεται το σπίτι του υπουργού οικονομικών.

19/2: Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin, ένοπλη πτέρυγα των Επιτροπών Λαϊκής Αντίστασης, πυροδοτούν βόμβα εναντίον κατοχικής περιπόλου. Άλλοι μαχητές καταστρέφουν κατοχικό όχημα. Οι ΤΜΑ (Ταξιαρχίες των Μαρτύρων του Αλ-Ακσα), ένοπλη πτέρυγα της Φατάχ, εκτοξεύουν πυραύλους στο Kissufim. Άλλοι 4 πύραυλοι εκτοξεύονται στο Sderot. Εποικος μαχαιρώνεται μέχρι θανάτου.

20/2: Συλλαμβάνεται υποψήφιος καμικάζι της Ισλαμικής Τζιχάντ κοντά στο Τελ-Αβίβ. Το PFLP (Λαϊκό Μέτωπο για την Α-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

Ο αγώνας των ανταρτών ενάντια στους σταυροφόρους συνεχίζεται αμείωτος. Η καταγραφή των γεγονότων μπορεί να χαρακτηριστεί πλέον από τη μεριά μας τηλεγραφική, αφού ο αγώνας αυτός έχει εδώ και μήνες γενικευτεί και οι επιθέσεις είναι καθημερινά εκατοντάδες σε ολόκληρη την επικράτεια.

25/1 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χαμπανίγια. Αντάρτες εκτοξεύουν πέντε βλήματα όλμου εναντίον του τοπικού αστυνομικού τμήματος. Τραυματίζονται περισσότεροι από επτά ιρακινοί μπάτσοι.

- Φαλλούτζα. Αντάρτες βάλλουν με πέντε βλήματα των 120χιλ. κατά της μεγαλύτερης αμερικανικής βάσης της περιοχής, γνωστής ως αλ-Μαζρά, νωρίς το πρωί. Λίγες ώρες νωρίτερα, την προηγούμενη μέρα, επίθεση ανταρτών με τρεις πυραύλους κατιούσα δέχεται άλλη αμερικανική βάση, κοντά στην Αμιρίγια, προάστιο της Φαλλούτζα. Εξ άλλου, αντάρτες επιτίθενται με ρουκετοβόλα, ελαφρά και μεσαία όπλα εναντίον αμερικανικής εποχούμενης περιπόλου. Από την 15λεπτη μάχη σκοτώνεται ένας αμερικανός στρατιώτης, τραυματίζεται άλλος ένας, ενώ ακινητοποιείται το χάμβι τους.

- Χιτ. Αντάρτες εκτοξεύουν πέντε βλήματα των 82χιλ. στο τοπικό αρχηγείο της ιρακινής εθνοφρουράς, σκοτώνοντας δύο και τραυματίζοντας άλλους πέντε.

Βαγδάτη. Τρεις πύραυλοι ανταρτών, τύπου Ταρίκ, έχουν στόχο το αρχηγείο της ιρακινής ασφάλειας στον τρίτο όροφο κτιρίου, καθώς και το δικαστικό μέγαρο όπου διεξήχθη η δίκη-παρωδία του Σαντάμ Χουσεϊν. Άλλη επίθεση με πυραύλους Αρίμπ-1 έχει στόχο την αμερικανική βάση 101st Division, στη νότια Βαγδάτη, στρατιώτες της οποίας ήταν υπεύθυνοι για τον ά-

αμερικανό στρατιώτη, μέλος πεζής περιπολίας, τρέποντας σε φυγή τους συνοδοιπόρους του.

-Τάρ Αφάρ. Καμικάζι ενεργοποιεί τα εκρηκτικά που έχει μέσα στο αυτοκίνητό του και παίρνει μαζί του 3 αμερικανούς στρατιώτες, μέλη εποχούμενης περιπολίας, καταστρέφοντας το χάμβι τους, καθώς και ένα ακόμη.

27/1 - Βαγδάτη. Η μέρα ξεκινά με την εκτόξευση 3 πυραύλων κατιούσα εναντίον αμερικανικής βάσης στην περιοχή Αμιρίγια. Άλλος ένας πύραυλος εκτοξεύεται εναντίον βάσης των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων στο προάστιο αντ-Ντούρα. Σε άλλα περιστατικά, όπως εκρήξεις βομβών, επιθέσεις ελεύθερων σκοπευτών απαλλάσσονται των καθηκόντων τους συνολικά, όλη τη μέρα στη Βαγδάτηκαι τα πέριξ αυτής, 12 αμερικανοί στρατιώτες.

- Επαρχία Σαλαχ αντ-Ντίν. Αντ-Ντουτζαχίλ. Έκρηξη βόμβας καταστρέφει αμερικανικό όχημα χάμβι, σκοτώνοντας τρεις στρατιώτες και τραυματίζοντας τον τέταρτο επιβαίνοντα.

Επαρχία Μπαμπίλ. Λατιφίγια. Ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί εναντίον σημείου ελέγχου ιρακινών στρατιωτών και σκοτώνει δύο από δαύτους. Μετά την επίθεση, οι ιρακινοί κλείνουν εντελώς το συγκεκριμένο σημείο ελέγχου.

28/1 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Ραμάντι. Άγρια μάχη πραγματοποιείται σε γειτονιές της πόλης. Από πλευράς αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων, λαμβάνουν μέρος ακόμη και αεροπλάνα και ελικόπτερα. Μάλιστα, αντάρτες χτυπούν ένα ελικόπτερο, αναγκάζοντάς το να αποχωρήσει προς άγνωστη κατεύθυνση, καθώς και δύο στρατιωτικά οχήματα.

- Βαγδάτη. Συνολικά τέσσερεις αμερικανοί στρατιώτες σκοτώνονται από επιθέσεις ανταρτών σε όλη την πόλη.

- Επαρχία Μπαμπίλ. Μαχμουντίγια. Έκρηξη βόμβας τη στιγμή που περνά φάλαγγα αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων καταστρέφει ένα απ' αυτά και σκοτώνει τους τέσσερεις επιβαίνοντες.

- Νατζάφ. Κατά την διάρκεια μάχης μεταξύ ομάδας ανταρτών και ιρακινών στρατιωτών υποστηριζόμενων από αμερικανικές δυνάμεις, από εδάφους και από αέρα, οι αντάρτες καταρρίπτουν αμερικανικό ελικόπτερο, σκοτώνοντας

Ενώ η Φατάχ και η Χαμάς καταλήγουν σε συμφωνία για την συγκρότηση κυβέρνησης εθνικής ενότητας στη Μέκκα της Σαουδικής Αραβίας, με την ενθάρρυνση και τις «συμβουλές» από ΕΕ, ΗΠΑ, ΟΗΕ και Ρωσία, αρχίζουν να κατανέμονται τα υπουργεία.

Παράλληλα, συνεχίζεται με αμείωτο ρυθμό η τρομοκρατία των κατοχικών εναντίον των παλαιστινίων, αλλά και οι αντάρτικες επιθέσεις ενάντια στα στρατεύματα κατοχής των ισραηλινών.

Κυριακή 28 Ιανουαρίου: Έκρηξη βόμβας καταστρέφει το σπίτι μπράβου του Νταχλάν. Απαγάγεται από ένοπλους ο ταξίαρχος Σαγίντ Σαμπάν, μέλος δύναμης ασφαλείας της Φατάχ.

29/1: Έκρηξη καμικάζι στο τουριστικό θέρετρο Εϊλάτ με 4 νεκρούς. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι ΤΜΑ και οι Ταξιαρχίες Quds, σύμφωνα με την εφημερίδα Haaretz, ενώ σύμφωνα με άλλες πηγές ανέλαβε ευθύνη και ο «Στρατός των Πιστών». Σε δημοσίευμα αναφέρεται ότι σύμφωνα με τον πράκτορα Allistair Crooke της ΜΙ6, ο βουλευτής της Φατάχ Μοχάμεντ Νταχλάν είναι ο κύριος ενορχηστρωτής του σχεδίου για πραξικόπημα ενάντια στη Χαμάς με τη στήριξη των αμερικάνων όπλων. Τέσσερα μέλη των Ταξιαρχιών Qassam δολοφονούνται από μπράβους της Φατάχ.

Πέμπτη 1 Φεβρουαρίου: Όλμοι εκτοξεύονται κοντά στην κατοικία του Αμπάς.

2/2: Δύο μέλη της Φατάχ νεκρά στον καταυλισμό Τζαμπαλίγια μετά από συγκρούσεις με μέλη της Χαμάς. Δεκατρία άτομα σκοτώθηκαν το τελευταίο 24ωρο στη Λωρίδα της Γάζας. Άνδρες του Αμπάς συλλαμβάνουν ένοπλους στο πανεπιστήμιο της Γάζας, απ' όπου έχουν γίνει επιθέσεις με ρουκέτες εναντίον γραφείων της Φατάχ. Μέσα στο Ισλαμικό Πανεπιστήμιο της Γάζας βρέθηκαν όπλα και εκρηκτικά.

ότι θα μποϊκοτάρουν τη νέα κυβέρνηση, αν δεν αναγνωρίσει το Ισραήλ. Δεκατέσσερις παλαιστίνιοι απαγάγονται σε διάφορες περιοχές.

17/2: Οι κατοχικές δυνάμεις του ισραήλ εισβάλλουν και σφραγίζουν ορφανοτροφείο, αφού καταστρέφουν τον εξοπλισμό. Παλαιστίνιοι κρατούμενοι στις φυλακές Etzion ξεκινούν απεργία πείνας, διαμαρτυρόμενοι για τις συνθήκες κράτησης. Επίθεση με πυροβολισμούς δέχεται το σπίτι του υπουργού οικονομικών.

19/2: Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin, ένοπλη πτέρυγα των Επιτροπών Λαϊκής Αντίστασης, πυροδοτούν βόμβα εναντίον κατοχικής περιπόλου. Άλλοι μαχητές καταστρέφουν κατοχικό όχημα. Οι ΤΜΑ (Ταξιαρχίες των Μαρτύρων του Αλ-Ακσα), ένοπλη πτέρυγα της Φατάχ, εκτοξεύουν πυραύλους στο Kissufim. Άλλοι 4 πύραυλοι εκτοξεύονται στο Sderot. Έποικος μαχαιρώνεται μέχρι θανάτου.

20/2: Συλλαμβάνεται υποψήφιος καμικάζι της Ισλαμικής Τζιχάντ κοντά στο Τελ-Αβίβ. Το PFLP (Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης) δηλώνει πως δεν θα συνεργαστεί με την κυβέρνηση εθνικής ενότητας.

21/2: Στέλεχος των Ταξιαρχιών Quds, ένοπλης πτέρυγας της Ισλαμικής Τζιχάντ, δολοφονείται από κατοχικούς στο κέντρο της Τζενίν. Νεαρός παλαιστίνιος σκοτώνεται όταν εκρήγνυται βλήμα που είχαν «αφήσει» τα κατοχικά στρατεύματα. Το ALF (Μέτωπο Αραβικής Απελευθέρωσης) δηλώνει ότι δε θα συμμετέχει στην κυβέρνηση, αλλά τη στηρίζει, για να υπάρχει ενότητα στην αντίσταση. Οι Ταξιαρχίες Ahmed Abul Reesh εκτοξεύουν 3 πυραύλους Amre-2 στο Kissufim.

24/2: Ισραηλινή εφημερίδα αναφέρει ότι πυρήνες της Χαμάς εκπαιδεύονται στο Ιράν, ενώ της Φατάχ στην Αίγυπτο. Η Χαμάς διαψεύδει το δημοσίευμα.

25/2: Υποκύπτει στα τραύματά της 60χρονη παλαιστίνια που τραυματίστηκε

φή των γεγονότων μπορεί να χαρακτηριστεί πλέον από τη μεριά μας τηλεγραφική, αφού ο αγώνας αυτός έχει εδώ και μήνες γενικευτεί και οι επιθέσεις είναι καθημερινά εκατοντάδες σε ολόκληρη την επικράτεια.

25/1 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χαμπανίγια. Αντάρτες εκτοξεύουν πέντε βλήματα όλμου εναντίον του τοπικού αστυνομικού τμήματος. Τραυματίζονται περισσότεροι από επτά ιρακινοί μπάτσοι.

- Φαλλούτζα. Αντάρτες βάλλουν με πέντε βλήματα των 120χιλ. κατά της μεγαλύτερης αμερικανικής βάσης της περιοχής, γνωστής ως αλ-Μαζρά, νωρίς το πρωί. Λίγες ώρες νωρίτερα, την προηγούμενη μέρα, επίθεση ανταρτών με τρεις πυραύλους κατιούσα δέχεται άλλη αμερικανική βάση, κοντά στην Αμιρίγια, προάστιο της Φαλλούτζα. Εξ άλλου, αντάρτες επιτίθενται με ρουκετοβόλα, ελαφρά και μεσαία όπλα εναντίον αμερικανικής εποχουμένης περιπόλου. Από την 15λεπτη μάχη σκοτώνεται ένας αμερικανός στρατιώτης, τραυματίζεται άλλος ένας, ενώ ακινητοποιείται το χάμβι τους.

- Χιτ. Αντάρτες εκτοξεύουν πέντε βλήματα των 82χιλ. στο τοπικό αρχηγείο της ιρακινής εθνοφρουράς, σκοτώνοντας δύο και τραυματίζοντας άλλους πέντε.

Βαγδάτη. Τρεις πύραυλοι ανταρτών, τύπου Ταρίκ, έχουν στόχο το αρχηγείο της ιρακινής ασφάλειας στον τρίτο όροφο κτιρίου, καθώς και το δικαστικό μέγαρο όπου διεξήχθη η δίκη-παρωδία του Σαντάμ Χουσεΐν. Άλλη επίθεση με πυραύλους Αρίμπ-1 έχει στόχο την αμερικανική βάση 101st Division, στη νότια Βαγδάτη, στρατιώτες της οποίας ήταν υπεύθυνοι για τον άγριο βιασμό και δολοφονία 14χρονου στη **Μαχμουντίγια** το Μάρτιο του 2006. Η επίθεση αφήνει αδιευκρίνιστο αριθμό νεκρών και τραυματιών. Ακόμη, τρεις ελεύθεροι σκοπευτές βοηθούν τρεις αμερικανούς στρατιώτες, σε διαφορετικά σημεία, να απελευθερωθούν από τα προβλήματα αυτού του μάταιου κόσμου.

-Επαρχία Ντιγιάλα. Μπουρίτζ. Βόμβα χτυπά αμερικανικό στρατιωτικό όχημα, το οποίο και καταστρέφεται ολοσχερώς. Ανασύρονται νεκροί οι τέσσερεις επιβαίνοντες.

- Βασόρα. Αντάρτες εκτοξεύουν 28 βλήματα των 82χιλ. εναντίον βρετανικής στρατιωτικής βάσης.

26/1 - Αρ-Ρούτμπα. Αντάρτες χτυπούν με 14 βλήματα των 60χιλ. το κτίριο-αρχηγείο των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων στην πόλη, κοντά στα ιορδανικά σύνορα, στο δυτικό Ιράκ, προκαλώντας πολλές απώλειες στους κατοχικούς. Να σημειωθεί ότι οι αμερικανοί είχαν εισβάλλει πριν από 3 μέρες στην πόλη και είχαν μετατρέ-

πως εκρήξεις βομβών, επιθέσεις ελεύθερων σκοπευτών απαλλάσσονται των καθηκόντων τους συνολικά, όλη τη μέρα στη Βαγδάτηκαι τα πέριξ αυτής, 12 αμερικανοί στρατιώτες.

- Επαρχία Σαλαχ αντ-Ντίν. Αντ-Ντουτζαΐλ. Έκρηξη βόμβας καταστρέφει αμερικανικό όχημα χάμβι, σκοτώνοντας τρεις στρατιώτες και τραυματίζοντας τον τέταρτο επιβαίνοντα.

Επαρχία Μπαμπίλ. Λατιφίγια. Ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί εναντίον σημείου ελέγχου ιρακινών στρατιωτών και σκοτώνει δύο από δαύτους. Μετά την επίθεση, οι ιρακινοί κλείνουν εντελώς το συγκεκριμένο σημείο ελέγχου.

28/1 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Ραμάντι. Άγρια μάχη πραγματοποιείται σε γειτονιές της πόλης. Από πλευράς αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων, λαμβάνουν μέρος ακόμη και αεροπλάνα και ελικόπτερα. Μάλιστα, αντάρτες χτυπούν ένα ελικόπτερο, αναγκάζοντάς το να αποχωρήσει προς άγνωστη κατεύθυνση, καθώς και δύο στρατιωτικά οχήματα.

- Βαγδάτη. Συνολικά τέσσερεις αμερικανοί στρατιώτες σκοτώνονται από επιθέσεις ανταρτών σε όλη την πόλη.

- Επαρχία Μπαμπίλ. Μαχμουντίγια. Έκρηξη βόμβας τη στιγμή που περνά φάλαγγα αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων καταστρέφει ένα απ' αυτά και σκοτώνει τους τέσσερεις επιβαίνοντες.

- Νατζάφ. Κατά τη διάρκεια μάχης μεταξύ ομάδας ανταρτών και ιρακινών στρατιωτών υποστηριζόμενων από αμερικανικές δυνάμεις, από εδάφους και από αέρα, οι αντάρτες καταρρίπτουν αμερικανικό ελικόπτερο, σκοτώνοντας τους δύο επιβαίνοντες. Σκοτώνονται επίσης 4 ιρακινοί στρατιώτες, τραυματίζεται ένας ιρακινός αξιωματικός, ενώ αιχμαλωτίζονται και άλλοι τρεις.

- Φαλλούτζα. Περιπολία αμερικανών με τέσσερα χάμβι και ένα θωρακισμένο όχημα Bradley δέχεται επίθεση ανταρτών, οι οποίοι χτυπούν με τρεις οπλοβομβίδες το θωρακισμένο όχημα. Οι αμερικανοί αλόφρονες πυροβολούν προς όλες τις κατευθύνσεις. Καταστρέφουν δύο εμπορικά καταστήματα, ενώ σκοτώνουν και δύο αντάρτες.

Δευτέρα 29/1 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χαντίθα. Αντάρτες εκτοξεύουν 4 βαρέα βλήματα των 120χιλ. εναντίον του τοπικού αμερικανικού στρατιωτικού αρχηγείου, προκαλώντας σοβαρές ζημιές στο κτίριο.

- Φαλλούτζα. Αντάρτες επιτίθενται με ελαφρά και μεσαία όπλα στα αμερικανικά στρατεύματα που περνούν από τη συνοικία αντ-Ντουμπάτ. Η μάχη διαρκεί περίπου μισή ώρα. Νωρίτερα,

αναλαμβάνουν οι ΤΜΑ και οι Ταξιαρχίες Quds, σύμφωνα με την εφημερίδα Haaretz, ενώ σύμφωνα με άλλες πηγές ανέλαβε ευθύνη και ο «Στρατός των Πιστών». Σε δημοσίευμα αναφέρεται ότι σύμφωνα με τον πράκτορα Allistair Crooke της MI6, ο βουλευτής της Φατάχ Μοχάμεντ Νταχλάν είναι ο κύριος ενορχηστρωτής του σχεδίου για πραξικόπημα ενάντια στη Χαμάς με τη στήριξη των αμερικάνων όπλων. Τέσσερα μέλη των Ταξιαρχιών Qassam δολοφονούνται από μπράβους της Φατάχ.

Πέμπτη 1 Φεβρουαρίου: Όλμοι εκτοξεύονται κοντά στην κατοικία του Αμπάς.

2/2: Δύο μέλη της Φατάχ νεκρά στον καταυλισμό Τζαμπαλίγια μετά από συγκρούσεις με μέλη της Χαμάς. Δεκατρία άτομα σκοτώθηκαν το τελευταίο 24ωρο στη Λωρίδα της Γάζας. Άνδρες του Αμπάς συλλαμβάνουν ένοπλους στο πανεπιστήμιο της Γάζας, απ' όπου έχουν γίνει επιθέσεις με ρουκέτες εναντίον γραφείων της Φατάχ. Μέσα στο Ισλαμικό Πανεπιστήμιο της Γάζας βρέθηκαν όπλα και εκρηκτικά. Κατοχικοί δολοφονούν 4 παλαιστίνιους σε προάστια της Ραμάλα.

3/2: Όλμος, που εκτοξεύεται σε στρατόπεδο όπου εκπαιδεύονται νέα μέλη της προεδρικής φρουράς, τραυματίζει δεκάδες. Η επίθεση γίνεται στη συνοικία Ταλ Αλ Χάουα της Γάζας, όπου εκπαιδεύονται 500 νέα μέλη της φρουράς του Αμπάς. Σε συγκρούσεις μεταξύ Χαμάς και Φατάχ τραυματίζονται 2 άτομα, ενώ μπαίνει φωτιά στο πανεπιστήμιο Αλ Κουντς που σχετίζεται με τη Φατάχ.

7/2: Συμμορίες του Νταχλάν πυροβολούν και σκοτώνουν ένα μέλος των Ταξιαρχιών Qassam και τραυματίζουν άλλους 3.

πίθεση με πυροβολισμούς δέχεται το σπίτι του υπουργού οικονομικών.

19/2: Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin, ένοπλη πτέρυγα των Επιτροπών Λαϊκής Αντίστασης, πυροδοτούν βόμβα εναντίον κατοχικής περιπόλου. Άλλοι μαχητές καταστρέφουν κατοχικό όχημα. Οι ΤΜΑ (Ταξιαρχίες των Μαρτύρων του Αλ-Ακσα), ένοπλη πτέρυγα της Φατάχ, εκτοξεύουν πυραύλους στο Kissufim. Άλλοι 4 πύραυλοι εκτοξεύονται στο Sderot. Εποικος μαχαιρώνεται μέχρι θανάτου.

20/2: Συλλαμβάνεται υποψήφιος καμικάζι της Ισλαμικής Τζιχάντ κοντά στο Τελ-Αβίβ. Το PFLP (Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης) δηλώνει πως δεν θα συνεργαστεί με την κυβέρνηση εθνικής ενότητας.

21/2: Στέλεχος των Ταξιαρχιών Quds, ένοπλης πτέρυγας της Ισλαμικής Τζιχάντ, δολοφονείται από κατοχικούς στο κέντρο της Τζενίν. Νεαρός παλαιστίνιος σκοτώνεται όταν εκρήγνυται βλήμα που είχαν «αφήσει» τα κατοχικά στρατεύματα. Το ALF (Μέτωπο Αραβικής Απελευθέρωσης) δηλώνει ότι δε θα συμμετέχει στην κυβέρνηση, αλλά τη στηρίζει, για να υπάρχει ενότητα στην αντίσταση. Οι Ταξιαρχίες Ahmed Abul Reesh εκτοξεύουν 3 πυραύλους Amre-2 στο Kissufim.

24/2: Ισραηλινή εφημερίδα αναφέρει ότι πυρήνες της Χαμάς εκπαιδεύονται στο Ιράν, ενώ της Φατάχ στην Αίγυπτο. Η Χαμάς διαψεύδει το δημοσίευμα.

25/2: Υποκύπτει στα τραύματά της 60χρονη παλαιστίνια που τραυματίστηκε πριν 2 εβδομάδες στις διαδηλώσεις στο τέμενος Ακσα.

26/2: Μαζική εισβολή κατοχικών στη Ναμπλούς, με πρόσχημα την ανακάλυψη ενός εργαστηρίου εκρηκτικών, σύμφωνα με τον ισραηλινό στρατό. Στημένα οδοφράγματα, κλεισμένα μαγαζιά και πανεπιστήμια και απ' την άλλη οι βανδαλισμοί από τους κατοχικούς. Μια βόμβα πυροδοτείται εναντίον άρματος ενώ ρίχνονται και πυρά.

λου. Από την 15λεπτη μάχη σκοτώνεται ένας αμερικανός στρατιώτης, τραυματίζεται άλλος ένας, ενώ ακινητοποιείται το χάμβι τους.

- Χιτ. Αντάρτες εκτοξεύουν πέντε βλήματα των 82χιλ. στο τοπικό αρχηγείο της ιρακινής εθνοφρουράς, σκοτώνοντας δύο και τραυματίζοντας άλλους πέντε.

Βαγδάτη. Τρεις πύραυλοι ανταρτών, τύπου Ταρίκ, έχουν στόχο το αρχηγείο της ιρακινής ασφάλειας στον τρίτο όροφο κτιρίου, καθώς και το δικαστικό μέγαρο όπου διεξήχθη η δίκη-παρωδία του Σαντάμ Χουσεΐν. Άλλη επίθεση με πυραύλους Αρίμπ-1 έχει στόχο την αμερικανική βάση 101st Division, στη νότια Βαγδάτη, στρατιώτες της οποίας ήταν υπεύθυνοι για τον άγριο βιασμό και δολοφονία 14χρονου στη **Μαχμουντίγια** το Μάρτιο του 2006. Η επίθεση αφήνει αδιευκρίνιστο αριθμό νεκρών και τραυματιών. Ακόμη, τρεις ελεύθεροι σκοπευτές βοηθούν τρεις αμερικανούς στρατιώτες, σε διαφορετικά σημεία, να απελευθερωθούν από τα προβλήματα αυτού του μάταιου κόσμου.

-Επαρχία Ντιγιάλα. Μπουρίτζ. Βόμβα χτυπά αμερικανικό στρατιωτικό όχημα, το οποίο και καταστρέφεται ολοσχερώς. Ανασύρονται νεκροί οι τέσσερεις επιβαίνοντες.

- Βασόρα. Αντάρτες εκτοξεύουν 28 βλήματα των 82χιλ. εναντίον βρετανικής στρατιωτικής βάσης.

26/1 - Αρ-Ρούτμπα. Αντάρτες χτυπούν με 14 βλήματα των 60χιλ. το κτίριο-αρχηγείο των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων στην πόλη, κοντά στα ιορδανικά σύνορα, στο δυτικό Ιράκ, προκαλώντας απώλειες στους κατοχικούς. Να σημειωθεί ότι οι αμερικανοί είχαν εισβάλλει πριν από 3 μέρες στην πόλη και είχαν μετατρέψει το συγκεκριμένο κτίριο σε αρχηγείο τους.

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντίν. Αντάρτες χτυπούν με τρεις ρουκέτες Grad την αμερικανική αεροπορική βάση «Ανακόντα», στην περιοχή **Γιαθρίμπ**.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Αντάρτες εκτοξεύουν δύο πυραύλους S5K σε αμερικανική αεροπορική βάση βόρεια της πόλης. Σε άλλο σημείο κοντά στην πόλη, βόμβα καταστρέφει ένα όχημα τύπου χάμβι, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας τους επιβαίνοντες.

- Επαρχία Μπαμπίλ. Μαχμουντίγια. Αντάρτες πετυχαίνουν ελικόπτερο τύπου απάτσι και το αναγκάζουν να επιστρέψει στη βάση του.

- Επαρχία Νίγια. Μοζίλ. Ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί στο κεφάλι και σκοτώνει ακαριαία

σει προς άγνωστη κατεύθυνση, καθώς και δύο στρατιωτικά οχήματα.

- Βαγδάτη. Συνολικά τέσσερεις αμερικανοί στρατιώτες σκοτώνονται από επιθέσεις ανταρτών σε όλη την πόλη.

- Επαρχία Μπαμπίλ. Μαχμουντίγια. Έκρηξη βόμβας τη στιγμή που περνά φάλαγγα αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων καταστρέφει ένα απ' αυτά και σκοτώνει τους τέσσερεις επιβαίνοντες.

- Νατζάφ. Κατά τη διάρκεια μάχης μεταξύ ομάδας ανταρτών και ιρακινών στρατιωτών υποστηριζόμενων από αμερικανικές δυνάμεις, από έδαφος και από αέρα, οι αντάρτες καταρρίπτουν αμερικανικό ελικόπτερο, σκοτώνοντας τους δύο επιβαίνοντες. Σκοτώνονται επίσης 4 ιρακινοί στρατιώτες, τραυματίζεται ένας ιρακινός αξιωματικός, ενώ αιχμαλωτίζονται και άλλοι τρεις.

- Φαλλούτζα. Περιπολία αμερικανών με τέσσερα χάμβι και ένα θωρακισμένο όχημα Bradley δέχεται επίθεση ανταρτών, οι οποίοι χτυπούν με τρεις οπλοβομβίδες το θωρακισμένο όχημα. Οι αμερικανοί αλόφρονες πυροβολούν προς όλες τις κατευθύνσεις. Καταστρέφουν δύο εμπορικά καταστήματα, ενώ σκοτώνουν και δύο αντάρτες.

Δευτέρα 29/1 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χαντίθα. Αντάρτες εκτοξεύουν 4 βαρέα βλήματα των 120χιλ. εναντίον του τοπικού αμερικανικού στρατιωτικού αρχηγείου, προκαλώντας σοβαρές ζημιές στο κτίριο.

- Φαλλούτζα. Αντάρτες επιτίθενται με ελαφρά και μεσαία όπλα στα αμερικανικά στρατεύματα που περνούν από τη συνοικία αντ-Ντουμπάτ. Η μάχη διαρκεί περίπου μισή ώρα. Νωρίτερα, βόμβα εκρήγνυται τη στιγμή που περνά εποχούμενη αμερικανική περιπολία, καταστρέφοντας ένα χάμβι και σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας όλους τους επιβαίνοντες. Επίσης, το απόγευμα, ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί στο κεφάλι και σκοτωνει ακαριαία ιρακινό στρατιώτη κοντά σε σημείο ελέγχου στην είσοδο της πόλης. Εξ άλλου, τις πρωινές ώρες, αντάρτες εκτοξεύουν έξι βλήματα των 82χιλ. εναντίον σημείου ελέγχου στην **αλ-Χαλαμπίσα,** στα δυτικά της πόλης, προκαλώντας αδιευκρίνιστες απώλειες στους αμερικανούς σταυροφόρους και τους ιρακινούς παρατρεχάμενούς τους.

30/1 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Ραμάντι. Αντάρτες επιτίθενται σε αμερικανική δύναμη με RPG-7,

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

μεσαία οπλοπολυβόλα τύπου PKS και ελαφρά όπλα. Σκοτώνονται 4 πεζοναύτες, ενώ καταστρέφεται ένα χάμβι.

- Φαλλούτζα. Αντάρτες εκτοξεύουν 2 βλήματα των 82χιλ. εναντίον της αμερικανικής βάσης που βρίσκεται στο κέντρο της πόλης. Αργότερα, οργανωμένη επίθεση δέχεται το αρχηγείο των αμερικανικών δυνάμεων στην πόλη. Περισσότεροι από δέκα αντάρτες εισβάλλουν στο κτίριο και σκοτώνουν 4 αμερικανούς πεζοναύτες. Φεύγοντας πυρπολούν και το κτίριο.

- Βαγδάτη. Αντάρτης καμικάζι οδηγεί το φορτωμένο με εκρηκτικά αυτοκίνητό του σε σημείο ελέγχου ιρακινών στρατιωτών, το ανατινάζει και παίρνει μαζί του 4 από δαύτους, ενώ τραυματίζει άλλους έξι. Επίσης πυρπολείται και ένα περιπολικό.

- Επαρχία Νίνγια. Μαουζίλ. Εποχούμενη αμερικανική περίπολος πλήττεται από βόμβα τοποθετημένη σε δρόμο στο κέντρο της πόλης. Καταστρέφεται ένα χάμβι, ενώ σκοτώνονται ή τραυματίζονται όλοι οι επιβαίνοντες.

31/1 - Φαλούτζα. Αντάρτες εκτοξεύουν 6 βαρέα βλήματα των 120χιλ. εναντίον του αρχηγείου των δυνάμεων κατοχής δυτικά της πόλης **Κάρμα,** 7χλμ. ανατολικά της Φαλούτζα. Σκοτώνονται 2 αμερικανοί στρατιώτες και τραυματίζονται άλλοι τέσσερις.

- Βαγδάτη. Τουλάχιστον 4 αμερικανοί στρατιώτες σκοτώνονται κατά τη διάρκεια της σημερινής μέρας στην περιοχή της πρωτεύουσας, σε διάφορα περιστατικά.

- Αλ-Μικνταντίγια. Βυτιοφόρο φορτωμένο με εκρηκτικά σκάει σε σημείο ελέγχου της ιρακινής εθνοφρουράς στην περιοχή αλ-Αζύ. Σκοτώνεται ένας ιρακινός στρατιώτης και τραυματίζονται άλλοι δέκα, κάποιοι σοβαρά.

1/2 - Βαγδάτη. Κατά τη διάρκεια επίθεσης ανταρτών σε αμερικανική δύναμη στη συνοικία αρ-Ριντβανίγια, η οποία διαρκεί μιάμιση περίπου ώρα, οι πρώτοι καταρρίπτουν ελικόπτερο Black Hawk, που προστρέχει για βοήθεια. Σε άλλο σημείο, κοντά στην πλατεία Άνταν, στη συνοικία αλ-Καζιμίγια της βόρειας Βαγδάτης, σε σημείο ελέγχου ιρακινών στρατιωτών, καμικάζι ανατινάζει το όχημά του και παίρνει μαζί του τουλάχιστον οκτώ από δαύτους, ενώ τραυματίζει σοβαρά περισσότερους από δώδεκα. ενεργοποιούν με τηλεκοντρόλ βόμβα η οποία ακινητοποιεί το δεύτερο όχημα και μετά άλλη μια η οποία ακινητοποιεί και καταστρέφει το τέταρτο. Ακολουθεί καταιγισμός πυροβολισμών με ελαφρά και μεσαία όπλα. Σκοτώνονται τουλάχιστον πέντε σταυροφόροι και άλλοι τέσσερεις τραυματίζονται σοβαρά.

- Χαντίθα. Πέντε βαρέα βλήματα των 120 χιλ. εκτοξεύονται εναντίον της αμερικανικής βάσης στο κέντρο της πόλης.

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντίν. Σαμάρα. Περίπου 50 αντάρτες επιτίθενται στο σημείο ελέγχου Ναντ-Ντάουρ, των ιρακινών δυνάμεων, βόρεια της πόλης. Η μάχη διαρκεί περίπου μισή ώρα. Σκοτώνονται έξι ιρακινοί μπάτσοι και τραυματίζονται άλλοι δέκα πέντε. Σκοτώνονται επίσης και τρεις αντάρτες.

- Βαγδάτη. Πολλούς πυραύλους κατιούσα δέχεται η συνοικία αλ-Φουράτ των σουνιτών το βράδυ. Σκοτώνονται και τραυματίζονται αρκετοί κάτοικοι, ανάμεσά τους γυναίκες και παιδιά. Καταστρέφονται πολλά σπίτια. Στην προσπάθειά τους να περάσουν από τα σημεία ελέγχου για να μεταφέρουν τους τραυματίες στα νοσοκομεία, τους απαγορεύεται η διέλευση.

4/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χίτ. Αντάρτες εκτοξεύουν έξι βαρέα βλήματα εναντίον του μικτού αρχηγείου των αμερικανικών και των ιρακινών δυνάμεων την πόλης.

- Βαγδάτη. Βόμβα εκρήγνυται κατά τη διέλευση εποχούμενης αμερικανικής περιπόλου στο δρόμο από τη Βαγδάτη στο Αμπού Γκράιμπ. Σκοτώνονται τρεις σταυροφόροι και τραυματίζεται άλλος ένας. Στη νότια Βαγδάτη αντάρτες εκτοξεύουν 4 πυραύλους Grad σε αμερικανική βάση. Ακόμη, στο προάστιο αλ-Μανσούρ ελεύθερος σκοπευτής πετυχαίνει στο στήθος αμερικανό πεζοναύτη, αφήνοντάς τον «να πάρει την τελευταία του ανάσα προς το μονοπάτι του Αμπού Τζαφάρ αλ-Μανσούρ», όπως είπε και ένας αυτόπτης μάρτυς. Εξ άλλου, επίθεση με τρία βλήματα των 82χιλ. δέχεται το αρχηγείο της ιρακινής αντι-τρομοκρατικής υπηρεσίας στη δυτική Βαγδάτη.

5/2 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Ραμάντι. Οι αντάρτες έχουν από την προηγούμενη μέρα τον έλεγχο των σημαντικότερων συνοικιών της πόλης. Σε μία απ' αυτές, στην οδό 20, αμερικανική φάλαγγα πλήττεται από βόμβα τοποθετη- μεσα στην επίθεση που εξαπολύουν Μπους και αλ-Μαλίκι ενάντια στους άμαχους της Βαγδάτης με δεκάδες ρουκέτες, βλήματα όλμων, βόμβες, παγιδευμένα αυτοκίνητα, ελεύθερους σκοπευτές κ.ά., ενάντια στις δυνάμεις κατοχής και τους παρατρεχάμενούς τους.

- Μπαακούμπα. Αντάρτες αιφνιδιάζουν περιπολία ιρακινών στρατιωτών, σκοτώνοντας 4 από δαύτους.

- Επαρχία Μπαμπίλ. Λατιφίγια. Βόμβα εκρήγνυται τη στιγμή που περνά φάλαγγα αμερικανικών οχημάτων. Καταστρέφεται ένα ναρκαλιευτικό όχημα, ενώ σκοτώνονται ή τραυματίζονται όλοι οι επιβαίνοντες.

9/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χαντίθα. Το νοσοκομείο της πόλης ανακοινώνει ότι δεκαέξι άτομα πέθαναν εξ αιτίας του αποκλεισμού της Χαντίθα από τις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις. Πρόκειται για έξι εγκύους, τέσσερα νεογνά, δύο παιδιά και τέσσερεις ηλικιωμένους. Οι σταυροφόροι έχουν επίσης κόψει το ρεύμα και το νερό, μαζί με την απαγόρευση της κυκλοφορίας.

- Αμπού Γκράιμπ. Αντάρτες στήνουν ενέδρα σε φάλαγγα αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων και καταστρέφουν με τηλεκατευθυνόμενο πύραυλο ένα θωρακισμένο όχημα. Σκοτώνονται ή τραυματίζονται όλοι οι επιβαίνοντες.

- Βαγδάτη. Πέντε σταυροφόροι σκοτώνονται από επιθέσεις ανταρτών σε όλη την πόλη. Εξ άλλου, προς τιμήν του νέου αμερικανού στρατιωτικού διοικητή, ο οποίος έφθασε στο Ιράκ την Πέμπτη, αντάρτες εξαπολύουν μπαράζ ρουκετών μέσα στην λεγόμενη «Πράσινη Ζώνη».

10/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Φαλλούτζα. Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπολίας πεζοναυτών, σκοτώνοντας τρεις σταυροφόρους και καταστρέφοντας ένα όχημα. Ακολουθεί επίθεση ανταρτών με ρουκέτες και οπλοπολυβόλα, που διαρκεί περίπου μισή ώρα. Καταστρέφεται ένα ακόμη όχημα.

- Ραμάντι. Καμικάζι οδηγεί το φορτωμένο με εκρηκτικά όχημά του πάνω σε φάλαγγα αμερικανικών οχημάτων, στην περιοχή Κίλο Φάιβ, βορειοανατολικά του Ραμάντι. Η έκρηξη καταστρέφει εντελώς δύο οχήματα, σκοτώνοντας τουλάχιστον 10 σταυροφόρους. Το απόγευμα, προσπάθεια. Ακολουθεί άγρια μάχη. Καταστρέφεται ένα όχημα, ενώ ένα άλλο παθαίνει ζημιές. Οι σταυροφόροι αναγκάζονται να οπισθοχωρήσουν κατά 5χλμ. νοτιοανατολικά της πόλης, άρματα μάχης αποτυγχάνουν και αυτά να προχωρήσουν λόγω ναρκοπεδίων. Έτσι παραμένουν στα 10 χλμ. μακριά από την πόλη...

13/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Καλιντίγια. Οι αμερικανοί σταυροφόροι εγκαταλείπουν βάση, την οποία είχαν αρχίσει να χτίζουν πριν από 40 μέρες και εγκαταστάθηκαν πριν από δύο μέρες, λόγω των σφοδρών επιθέσεων που δέχθηκαν από τους αντάρτες. Οι τελευταίοι εκτόξευσαν πάνω από 70 ρουκέτες και βλήματα όλμου εναντίον των εγκαταστάσεων της βάσης αυτές τις δύο μέρες που πρόλαβαν να την κατοικήσουν οι σταυροφόροι.

- Βαγδάτη. Εννέα αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες σκοτώνονται με διάφορους τρόπους στην ευρύτερη περιοχή της πρωτεύουσας.

- Επαρχία Ατ-Ταμίμ. Χουγιαΐγια. Αντάρτες εκτοξεύουν 5 βλήματα των 82χιλ. εναντίον του αμερικανικού αρχηγείου της πόλης.

- Βασόρα. Αντάρτες επιτίθενται με πυραύλους κατιούσα εναντίον βρετανικών βάσεων στο κέντρο της πόλης.

14/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χίτ. Βόμβα σκάει τη στιγμή που περνά όχημα περιπόλου ιρακινών στρατιωτών, σκοτώνοντας τέσσερεις και τραυματίζοντας έναν ακόμη.

-Ραμάντι. Αντάρτης καμικάζι οδηγεί το παγιδευμένο με εκρηκτικά όχημά του στο αστυνομικό τμήμα αλ-Γουαρράρ, παίρνοντας μαζί του τον αστυνομικό διοικητή της επαρχίας Αλ-Ανμπάρ, ταξίαρχο Σαλάμ Μοχάμεντ Αμπάς αλ-Αλλούνι, μαζί με τον υπασπιστή του και 15 άλλους μπάτσους του τμήματος. Τραυματίζονται άλλοι 30 μπάτσοι. Εξ άλλου, αντάρτες βομβαρδίζουν με 3 ρουκέτες Grad την αμερικανική βάση της πόλης αλ-Γουαρράρ.

- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Παγιδευμένο αυτοκίνητο εκρήγνυται τη στιγμή που περνά αμερικανική περίπολος. Από την ισχυρή έκρηξη καταστρέφονται δύο οχήματα, ενώ σκοτώνονται τουλάχιστον 4 σταυροφόροι και τραυματίζονται άλλοι πέντε.

15/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χαμπανίγια. Αντάρτες εκτοξεύουν 5 βαρέα βλήματα των 120

μείο ελέγχου ιρακινών στρατιωτών, το ανατινάζει και παίρνει μαζί του 4 από δαύτους, ενώ τραυματίζει άλλους έξι. Επίσης πυρπολείται και ένα περιπολικό.
- Επαρχία Νίνγια. Μαουζίλ. Εποχούμενη αμερικανική περίπολος πλήττεται από βόμβα τοποθετημένη σε δρόμο στο κέντρο της πόλης. Καταστρέφεται ένα χάμβι, ενώ σκοτώνονται ή τραυματίζονται όλοι οι επιβαίνοντες.

31/1 - Φαλούτζα. Αντάρτες εκτοξεύουν 6 βαρέα βλήματα των 120χιλ. εναντίον του αρχηγείου των δυνάμεων κατοχής δυτικά της πόλης **Κάρμα,** 7χλμ. ανατολικά της Φαλούτζα. Σκοτώνονται 2 αμερικανοί στρατιώτες και τραυματίζονται άλλοι τέσσερεις.
- Βαγδάτη. Τουλάχιστον 4 αμερικανοί στρατιώτες σκοτώνονται κατά τη διάρκεια της σημερινής μέρας στην περιοχή της πρωτεύουσας, σε διάφορα περιστατικά.
- Αλ-Μικνταντίγια. Βυτιοφόρο φορτωμένο με εκρηκτικά σκάει σε σημείο ελέγχου της ιρακινής εθνοφρουράς στην περιοχή αλ-Αζύ. Σκοτώνεται ένας ιρακινός στρατιώτης και τραυματίζονται άλλοι δέκα, κάποιοι σοβαρά.

1/2 - Βαγδάτη. Κατά τη διάρκεια επίθεσης ανταρτών σε αμερικανική δύναμη στη συνοικία αρ-Ριντβανίγια, η οποία διαρκεί μιάμιση περίπου ώρα, οι πρώτοι καταρρίπτουν ελικόπτερο Black Hawk, που προστρέχει για βοήθεια. Σε άλλο σημείο, κοντά στην πλατεία Άνταν, στη συνοικία αλ-Καζιμίγια της βόρειας Βαγδάτης, σε σημείο ελέγχου ιρακινών στρατιωτών, καμικάζι ανατινάζει το όχημά του και παίρνει μαζί του τουλάχιστον οκτώ από δαύτους, ενώ τραυματίζει σοβαρά περισσότερους από δώδεκα.
- Βασόρα. Περισσότεροι από δέκα πύραυλοι κατιούσα εκτοξεύονται εναντίον του αμερικανικού και του βρετανικού προξενείου στα νότια της πόλης τα ξημερώματα. Να σημειωθεί ότι την προηγούμενη μέρα ο βρετανός υπουργός άμυνας είχε επισκεφθεί στρατιωτική βάση 20χλμ. δυτικά της πόλης.

2/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Ραμάντι. Αντάρτες στήνουν ενέδρα σε αμερικανική δύναμη στην περιοχή αλ-Χούζ. Χρησιμοποιούν αντιαρματικές ρουκέτες, όλμους κ.ά. Καταστρέφεται εντελώς ένα όχημα και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες.
- Βαγδάτη. Αντάρτες καταρρίπτουν με ρουκέτες ελικόπτερο τύπου απάτσι στο προάστιο ατ-Τατζί της πρωτεύουσας.
- Επαρχία Σαλαχ αντ-Ντίν. Αντ-Ντουγιαΐλ. Το στρατιωτικό αρχηγείο των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων δέχεται επίθεση με πέντε βλήματα των 82χιλ.

ώρα. Σκοτώνονται έξι ιρακινοί μπάτσοι και τραυματίζονται άλλοι δέκα πέντε. Σκοτώνονται επίσης και τρεις αντάρτες.
- Βαγδάτη. Πολλούς πυραύλους κατιούσα δέχεται η συνοικία αλ-Φουράτ των σουνιτών το βράδυ. Σκοτώνονται και τραυματίζονται αρκετοί κάτοικοι, ανάμεσά τους γυναίκες και παιδιά. Καταστρέφονται πολλά σπίτια. Στην προσπάθειά τους να περάσουν από τα σημεία ελέγχου για να μεταφέρουν τους τραυματίες στα νοσοκομεία, τους απαγορεύεται η διέλευση.

4/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χίτ. Αντάρτες εκτοξεύουν έξι βαρέα βλήματα εναντίον του μικτού αρχηγείου των αμερικανικών και των ιρακινών δυνάμεων την πόλης.
- Βαγδάτη. Βόμβα εκρήγνυται κατά τη διέλευση εποχούμενης αμερικανικής περιπόλου στο δρόμο από τη Βαγδάτη στο Αμπού Γκράιμπ. Σκοτώνονται τρεις σταυροφόροι και τραυματίζεται άλλος ένας. Στη νότια Βαγδάτη αντάρτες εκτοξεύουν 4 πυραύλους Grad σε αμερικανική βάση. Ακόμη, στο προάστιο αλ-Μανσούρ ελεύθερος σκοπευτής πετυχαίνει στο στήθος αμερικανό πεζοναύτη, αφήνοντάς τον «να πάρει την τελευταία του αναπνοή προς το μονοπάτι του Αμπού Τζαφάρ αλ-Μανσούρ», όπως είπε και ένας αυτόπτης μάρτυς. Εξ άλλου, επίθεση με τρία βλήματα των 82χιλ. δέχεται το αρχηγείο της ιρακινής αντι-τρομοκρατικής υπηρεσίας στη δυτική Βαγδάτη.

5/2 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Ραμάντι. Οι αντάρτες έχουν από την προηγούμενη μέρα τον έλεγχο των σημαντικότερων συνοικιών της πόλης. Σε μία απ' αυτές, στην οδό 20, αμερικανική φάλαγγα πλήττεται από βόμβα τοποθετημένη στην άκρη του δρόμου. Ένα όχημα λαμπαδιάζει. Μετά την απόκτηση του ελέγχου της πόλης, οι αντάρτες μοιράζουν καύσιμα στους κατοίκους, οι οποίοι υποφέρουν από το κρύο, γιατί από την αρχή του χειμώνα η ιρακινή κυβέρνηση είχε διακόψει τη μεταφορά καυσίμων στο Ραμάντι, χαρακτηρίζοντάς την «πολύ επικίνδυνη».
- Επαρχία Ατ-Ταμίμ. Κιρκούκ. Πάνω από 50.000 σουνίτες άραβες, που είναι και η πλειοψηφία των κατοίκων της περιοχής, έχουν λάβει ειδοποίηση να εκκενώσουν τα σπίτια τους μέχρι τις 15 Μάρτη, με την απειλή ότι αν δεν το κάνουν θα καούν ζωντανοί μέσα σ' αυτά.
- Βασόρα. Καταιγισμό βλημάτων των 60 και 82 χιλ. δέχονται δύο βρετανικές κατοχικές βάσεις στα νότια της πόλης (η μία δέχεται 22 βλήματα και η άλλη άλλα 11).

6/2 - Βαγδάτη. Συνολικά 13 αμερικανοί σταυροφόροι απαλλάσσονται των καθηκόντων

9/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χαντίθα. Το νοσοκομείο της πόλης ανακοινώνει ότι δεκαέξι άτομα πέθαναν εξ αιτίας του αποκλεισμού της Χαντίθα από τις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις. Πρόκειται για έξι εγκύους, τέσσερα νεογνά, δύο παιδιά και τέσσερεις ηλικιωμένους. Οι σταυροφόροι έχουν επίσης κόψει το ρεύμα και το νερό, μαζί με την απαγόρευση της κυκλοφορίας.
- Αμπού Γκράιμπ. Αντάρτες στήνουν ενέδρα σε φάλαγγα αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων και καταστρέφουν με τηλεκατευθυνόμενο πύραυλο ένα θωρακισμένο όχημα. Σκοτώνονται ή τραυματίζονται όλοι οι επιβαίνοντες.
- Βαγδάτη. Πέντε σταυροφόροι σκοτώνονται από επιθέσεις ανταρτών σε όλη την πόλη. Εξ άλλου, προς τιμήν του νέου αμερικανού στρατιωτικού διοικητή, ο οποίος έφθασε στο Ιράκ την Πέμπτη, αντάρτες εξαπολύουν μπαράζ ρουκετών μέσα στην λεγόμενη «Πράσινη Ζώνη».

10/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Φαλλούτζα. Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπολίας πεζοναυτών, σκοτώνοντας τρεις σταυροφόρους και καταστρέφοντας ένα όχημα. Ακολουθεί επίθεση ανταρτών με ρουκέτες και οπλοπολυβόλα, που διαρκεί περίπου μισή ώρα. Καταστρέφεται ένα ακόμη όχημα.
- Ραμάντι. Καμικάζι οδηγεί το φορτωμένο με εκρηκτικά όχημά του πάνω σε φάλαγγα αμερικανικών οχημάτων, στην περιοχή Κίλο Φάιβ, βορειοανατολικά του Ραμάντι. Η έκρηξη καταστρέφει εντελώς δύο οχήματα, σκοτώνοντας τουλάχιστον 10 σταυροφόρους. Το απόγευμα, αντάρτες πετυχαίνουν αμερικανικό ελικόπτερο απάτσι. Το ελικόπτερο απομακρύνεται βγάζοντας καπνούς και έκτοτε αγνοείται η τύχη του. Να σημειωθεί ότι είναι το έκτο ελικόπτερο μέσα σε λίγες εβδομάδες που δέχεται την περιποίηση των ανταρτών.
- Μπαακούμπα. Έξι αμερικανοί σταυροφόροι σκοτώνονται όταν καταπλακώνονται από παγιδευμένο με εκρηκτικά κτίριο, στο οποίο έχουν μπει για να ψάξουν. Τραυματίζονται άλλοι τρεις, ενώ αναζητείται άλλος ένας μέσα στα χαλάσματα...

11/2 - Φαλλούτζα. Αντάρτες εκτοξεύουν 4 βλήματα των 82χιλ. εναντίον αμερικανικού αρχηγείου στην ας-Σακλαβίγια.
- Βαγδάτη. Ένα ακόμη ελικόπτερο καταρρίπτεται από πυρά ανταρτών στο βόρειο προάστιο ατ-Τατζί.
- Μπαϊτζί. Αντάρτες χτυπούν την αυτοκινητοπομπή του αντισυνταγματάρχη μπάτσου Τζαμάλ Μοχάμεντ, διευθυντή του εγκληματολογι-

κτοξεύσαν πάνω από 70 ρουκέτες και βλήματα όλμου εναντίον των εγκαταστάσεων της βάσης αυτές τις δύο μέρες που πρόλαβαν να την κατοικήσουν οι σταυροφόροι.
- Βαγδάτη. Εννέα αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες σκοτώνονται με διάφορους τρόπους στην ευρύτερη περιοχή της πρωτεύουσας.
- Επαρχία Ατ-Ταμίμ. Χουγιαΐγια. Αντάρτες εκτοξεύουν 5 βλήματα των 82χιλ. εναντίον του αμερικανικού αρχηγείου της πόλης.
- Βασόρα. Αντάρτες επιτίθενται με πυραύλους κατιούσα εναντίον βρετανικών βάσεων στο κέντρο της πόλης.

14/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χίτ. Βόμβα σκάει τη στιγμή που περνά όχημα περιπόλου ιρακινών στρατιωτών, σκοτώνοντας τέσσερεις και τραυματίζοντας έναν ακόμη.
-Ραμάντι. Αντάρτης καμικάζι οδηγεί το παγιδευμένο με εκρηκτικά όχημά του στο αστυνομικό τμήμα αλ-Γουαρράρ, παίρνοντας μαζί του τον αστυνομικό διοικητή της επαρχίας Αλ-Ανμπάρ, ταξίαρχο Σαλάμ Μοχάμεντ Αμπάς αλ-Αλλούνι, μαζί με τον υπασπιστή του και 15 άλλους μπάτσους του τμήματος. Τραυματίζονται άλλοι 30 μπάτσοι. Εξ άλλου, αντάρτες βομβαρδίζουν με 3 ρουκέτες Grad την αμερικανική βάση της πόλης αλ-Γουαρράρ.
- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Παγιδευμένο αυτοκίνητο εκρήγνυται τη στιγμή που περνά αμερικανική περίπολος. Από την ισχυρή έκρηξη καταστρέφονται δύο οχήματα, ενώ σκοτώνονται τουλάχιστον 4 σταυροφόροι και τραυματίζονται άλλοι πέντε.

15/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χαμπανίγια. Αντάρτες εκτοξεύουν 5 βαρέα βλήματα των 120 χιλ. εναντίον της αμερικανικής αεροπορικής βάσης της πόλης.
- Βαγδάτη. Βόμβα, τοποθετημένη σε δρόμο στην περιοχή αλ-Γκαζαλίγια, σκάει τη στιγμή που περνά εποχούμενη αμερικανική περιπολία. Καταστρέφεται ένα χάμβι, ενώ απαλλάσσονται των καθηκόντων τους τρεις σταυροφόροι και τραυματίζεται ένας τέταρτος.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Γιαθρίμπ. Αντάρτες χτυπούν με 6 βλήματα των 82χιλ. την κατειλημμένη από τους αμερικανούς αεροπορική βάση αλ-Μπάκρ, γνωστή και ως «Ανακόντα».

16/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Αράρ. Οκτώ αμερικανοί πεζοναύτες σκοτώθηκαν κατά τη διάρκεια τετραήμερων συγκρούσεων με αντάρτες, κοντά στα σύνορα με τη Σαουδική Αραβία, ενώ άλλοι επτά τραυματίστηκαν.
- Φαλλούτζα. Βόμβα, τοποθετημένη σε δρόμο της συνοικίας Ναζάλ, σκοτώνει 4 ιρακινούς εθνοφρουρούς, καταστρέφοντας το χάμβι τους. Ακολουθεί επίθεση ανταρτών στους υ-

εκρηκτικά σκάει σε σημείο ελέγχου της ιρακινής εθνοφρουράς στην περιοχή αλ-Αζύ. Σκοτώνεται ένας ιρακινός στρατιώτης και τραυματίζονται άλλοι δέκα, κάποιοι σοβαρά.

1/2 - Βαγδάτη. Κατά τη διάρκεια επίθεσης ανταρτών σε αμερικανική δύναμη στη συνοικία αρ-Ριντβανίγια, η οποία διαρκεί μιάμιση περίπου ώρα, οι πρώτοι καταρρίπτουν ελικόπτερο Black Hawk, που προστρέχει για βοήθεια. Σε άλλο σημείο, κοντά στην πλατεία Άνταν, στη συνοικία αλ-Καζιμίγια της βόρειας Βαγδάτης, σε σημείο ελέγχου ιρακινών στρατιωτών, καμικάζι ανατινάζει το όχημά του και παίρνει μαζί του τουλάχιστον οκτώ από δαύτους, ενώ τραυματίζει σοβαρά περισσότερους από δώδεκα.

- Βασόρα. Περισσότεροι από δέκα πύραυλοι κατιούσα εκτοξεύονται εναντίον του αμερικανικού και του βρετανικού προξενείου στα νότια της πόλης τα ξημερώματα. Να σημειωθεί ότι την προηγούμενη μέρα ο βρετανός υπουργός άμυνας είχε επισκεφθεί στρατιωτική βάση 20χλμ. δυτικά της πόλης.

2/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Ραμάντι. Αντάρτες στήνουν ενέδρα σε αμερικανική δύναμη στην περιοχή αλ-Χούζ. Χρησιμοποιούν αντιαρματικές ρουκέτες, όλμους κ.ά. Καταστρέφεται εντελώς ένα όχημα και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες.

- Βαγδάτη. Αντάρτες καταρρίπτουν με ρουκέτες ελικόπτερο τύπου απάτσι στο προάστιο ατ-Τατζί της πρωτεύουσας.

- Επαρχία Σαλαχ αντ-Ντίν. Αντ-Ντουγιαΐλ. Το στρατιωτικό αρχηγείο των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων δέχεται επίθεση με πέντε βλήματα των 82χιλ.

- Επαρχία Μπαμπίλ. Γιουσιφίγια. Βόμβα σκάει τη στιγμή που περνά εποχούμενη αμερικανική περιπολία. Καταστρέφεται ολοσχερώς ένα χάμβι, ενώ σκοτώνονται και οι τέσσερεις επιβαίνοντες.

3/2 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Φαλλούτζα. Φάλαγγα αμερικανικών οχημάτων δέχεται επίθεση ανταρτών, βόρεια της ας-Σακλαβίγια, με RPG-7. Καταστρέφεται ένα χάμβι και σκοτώνονται ή τραυματίζονται όλοι οι επιβαίνοντες. Η μάχη διαρκεί περίπου μισή ώρα και αφήνει αρκετούς αμερικανούς σταυροφόρους νεκρούς ή τραυματίες.

- Κάρμα. Αντάρτες στήνουν ενέδρα σε αμερικανική περίπολο τεσσάρων οχημάτων. Πρώτα

τες εκτοξεύουν 4 πυραύλους Grad σε αμερικανική βάση. Ακόμη, στο προάστιο αλ-Μανσούρ ελεύθερος σκοπευτής πετυχαίνει στο στήθος αμερικανό πεζοναύτη, αφήνοντάς τον «να πάρει την τελευταία του αναπνοή προς το μονοπάτι του Αμπού Τζαφάρ αλ-Μανσούρ», όπως είπε και ένας αυτόπτης μάρτυς. Εξ άλλου, επίθεση με τρία βλήματα των 82χιλ. δέχεται το αρχηγείο της ιρακινής αντι-τρομοκρατικής υπηρεσίας στη δυτική Βαγδάτη.

5/2 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Ραμάντι. Οι αντάρτες έχουν από την προηγούμενη μέρα τον έλεγχο των σημαντικότερων συνοικιών της πόλης. Σε μία απ' αυτές, στην οδό 20, αμερικανική φάλαγγα πλήττεται από βόμβα τοποθετημένη στην άκρη του δρόμου. Ένα όχημα λαμπαδιάζει. Μετά την απόκτηση του ελέγχου της πόλης, οι αντάρτες μοιράζουν καύσιμα στους κατοίκους, οι οποίοι υποφέρουν από το κρύο, γιατί από την αρχή του χειμώνα η ιρακινή κυβέρνηση είχε διακόψει τη μεταφορά καυσίμων στο Ραμάντι, χαρακτηρίζοντάς την «πολύ επικίνδυνη».

- Επαρχία Ατ-Ταμίμ. Κιρκούκ. Πάνω από 50.000 σουνίτες άραβες, που είναι και η πλειοψηφία των κατοίκων της περιοχής, έχουν λάβει ειδοποίηση να εκκενώσουν τα σπίτια τους μέχρι τις 15 Μάρτη, με την απειλή ότι αν δεν το κάνουν θα καούν ζωντανοί μέσα σ' αυτά.

- Βασόρα. Καταιγισμό βλημάτων των 60 και 82 χιλ. δέχονται δύο βρετανικές κατοχικές βάσεις στα νότια της πόλης (η μία δέχεται 22 βλήματα και η άλλη άλλα 11).

6/2 - Βαγδάτη. Συνολικά 13 αμερικανοί σταυροφόροι «απαλλάσσονται των καθηκόντων» τους σε διάφορες επιθέσεις ανταρτών.

- Βασόρα. Αντάρτες εκτοξεύουν δύο βλήματα όλμου εναντίον του αρχηγείου των βρετανικών κατοχικών δυνάμεων στην πόλη.

7/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Φαλλούτζα. Αντάρτες εκτοξεύουν πύραυλο εδάφους-αέρος και καταρρίπτουν αμερικανικό ελικόπτερο σινούκ στην περιοχή Κάρμα.

- Βαγδάτη. Σιίτες συνοδοιπόροι των δυνάμεων κατοχής, στα πλαίσια εκκαθαρίσεων, πραγματοποιούν επιδρομή στη σουνιτική συνοικία αλ-Αμίλ. Δολοφονούν κατοίκους και πυρπολούν περισσότερα από 25 σπίτια.

8/2 - Βαγδάτη. Η ιρακινή αντίσταση απαντά ά-

ρουκετών μέσα στην λεγόμενη «Πράσινη Ζώνη».

10/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Φαλλούτζα. Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπολίας πεζοναυτών, σκοτώνοντας τρεις σταυροφόρους και καταστρέφοντας ένα όχημα. Ακολουθεί επίθεση ανταρτών με ρουκέτες και οπλοπολυβόλα, που διαρκεί περίπου μισή ώρα. Καταστρέφεται ένα ακόμη όχημα.

- Ραμάντι. Καμικάζι οδηγεί το φορτωμένο με εκρηκτικά όχημά του πάνω σε φάλαγγα αμερικανικών οχημάτων, στην περιοχή Κίλο Φάιβ, βορειοανατολικά του Ραμάντι. Η έκρηξη καταστρέφει εντελώς δύο οχήματα, σκοτώνοντας τουλάχιστον 10 σταυροφόρους. Το απόγευμα, αντάρτες πετυχαίνουν αμερικανικό ελικόπτερο απάτσι. Το ελικόπτερο απομακρύνεται βγάζοντας καπνούς και έκτοτε αγνοείται η τύχη του. Να σημειωθεί ότι είναι το έκτο ελικόπτερο μέσα σε λίγες εβδομάδες που δέχεται την περιποίηση των ανταρτών.

- Μπαακούμπα. Έξι αμερικανοί σταυροφόροι σκοτώνονται όταν καταπλακώνονται από παγιδευμένο με εκρηκτικά κτίριο, στο οποίο έχουν μπει για να ψάξουν. Τραυματίζονται άλλοι τρεις, ενώ αναζητείται άλλος ένας μέσα στα χαλάσματα…

11/2 - Φαλλούτζα. Αντάρτες εκτοξεύουν 4 βλήματα των 82χιλ. εναντίον αμερικανικού αρχηγείου στην ας-Σακλαβίγια.

- Βαγδάτη. Ένα ακόμη ελικόπτερο καταρρίπτεται από πυρά ανταρτών στο βόρειο προάστιο ατ-Τατζί.

- Μπαϊτζί. Αντάρτες χτυπούν την αυτοκινητοπομπή του αντισυνταγματάρχη μπάτσου Τζαμάλ Μοχάμεντ, διευθυντή του εγκληματολογικού, σκοτώνοντάς τον και τραυματίζοντας δύο δικούς του.

12/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Αλ-Καχίμ. Αντάρτες αιφνιδιάζουν κυριολεκτικά πεζή περιπολία αμερικανών στρατιωτών, σκοτώνοντας τους 2 και τραυματίζοντας τουλάχιστον άλλους 4, κάποιους σοβαρά.

- Ανά. Βόμβα καταστρέφει όχημα αμερικανικής περιπόλου στο κέντρο της πόλης, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας τους επιβαίνοντες.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Στον έλεγχο της ιρακινής αντίστασης παραμένει η πόλη Μπουριτζ από το Δεκέμβριο του 2006. Οι σταυροφόροι, υποβοηθούμενοι και από τους παρατρεχάμενους ιρακινούς συμμάχους τους, κάνουν ακόμη μια

του τον αυτόνομο διοικητή της επαρχίας Αλ-Ανμπάρ, ταξίαρχο Σαλάμ Μοχάμεντ Αμπάς αλ-Αλλούνι, μαζί με τον υπασπιστή του και 15 άλλους μπάτσους του τμήματος. Τραυματίζονται άλλοι 30 μπάτσοι. Εξ άλλου, αντάρτες βομβαρδίζουν με 3 ρουκέτες Grad την αμερικανική βάση της πόλης αλ-Γουαρράρ.

- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Παγιδευμένο αυτοκίνητο εκρήγνυται τη στιγμή που περνά αμερικανική περίπολος. Από την ισχυρή έκρηξη καταστρέφονται δύο οχήματα, ενώ σκοτώνονται τουλάχιστον 4 σταυροφόροι και τραυματίζονται άλλοι πέντε.

15/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χαμπανίγια. Αντάρτες εκτοξεύουν 5 βαρέα βλήματα των 120 χιλ. εναντίον της αμερικανικής αεροπορικής βάσης της πόλης.

- Βαγδάτη. Βόμβα, τοποθετημένη σε δρόμο στην περιοχή αλ-Γκαζαλίγια, σκάει τη στιγμή που περνά εποχούμενη αμερικανική περιπολία. Καταστρέφεται ένα χάμβι, ενώ απαλλάσσονται των καθηκόντων τους τρεις σταυροφόροι και τραυματίζεται ένας τέταρτος.

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Γιαθρίμπ. Αντάρτες χτυπούν με 6 βλήματα των 82χιλ. την κατειλημμένη από τους αμερικανούς αεροπορική βάση αλ-Μπάκρ, γνωστή και ως «Ανακόντα».

16/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Αράρ. Οκτώ αμερικανοί πεζοναύτες σκοτώθηκαν κατά τη διάρκεια τετραήμερων συγκρούσεων με αντάρτες, κοντά στα σύνορα με τη Σαουδική Αραβία, ενώ άλλοι επτά τραυματίστηκαν.

- Φαλλούτζα. Βόμβα, τοποθετημένη σε δρόμο της συνοικίας Ναζάλ, σκοτώνει 4 ιρακινούς εθνοφρουρούς, καταστρέφοντας το χάμβι τους. Ακολουθεί επίθεση ανταρτών στους υπόλοιπους της περιπόλου, με ελαφρά, μεσαία όπλα και RPG-7, που διαρκεί περίπου 20', όπου τραυματίζονται άλλοι 4 ταγματασφαλήτες.

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Ντουλουλίγια. Βόμβα διαλύει αμερικανικό θωρακισμένο όχημα περιπόλου, απ' όπου ανασύρονται νεκροί-απελευθερωμένοι δύο σταυροφόροι.

17/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χαντίθα. Η οργάνωση Ανσάρ αλ-Σούνα αναλαμβάνει την ευθύνη για τη βύθιση της αμερικανικής κανονιοφόρου N9 στον ποταμό Ευφράτη. Από την επίθεση σκοτώνονται και τρεις σταυροφόροι.

- Αμπού Γκράιμπ. Αντάρτες εκτοξεύουν ρου-

συνέχεια στη σελ. 12

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

συνέχεια από τη σελ. 11

κέτες εναντίον των περιβόητων φυλακών, μετά την ανακοίνωση ότι μέσα στα κτίρια έχουν εγκατασταθεί ιρακινές στρατιωτικές δυνάμεις.

- **Βαγδάτη.** Οκτώ σταυροφόροι λυτρώνονται από τα βάσανα αυτού του κόσμου σε διάφορα συμβάντα στην περιοχή της πρωτεύουσας.
- **Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Τικρίτ.** Αντάρτες εκτοξεύουν 4 βαρέα βλήματα των 120χιλ. εναντίον του τοπικού αρχηγείου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων.

Αντ-Ντουλουλίγια. Μετά από 10 ολόκληρες μέρες και μετά από πολυάριθμους θανάτους κατοίκων, οι σταυροφόροι λύουν τον αποκλεισμό της πόλης. Μεγάλος αριθμός κατοίκων που κατηγορήθηκαν από τις κατοχικές δυνάμεις ως συμμετέχοντες στην αντίσταση συνελήφθησαν.

Επαρχία Ντιγιάλα. Βόμβα σκάει τη στιγμή που περνά όχημα αμερικανικής περιπόλου, καταστρέφοντάς το εντελώς και σκοτώνοντας επί τόπου το τετραμελές πλήρωμά του.

18/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Φαλλούτζα. Αντάρτες εξαπολύουν σφοδρή επίθεση, με βαρέα βλήματα των 120χιλ., σε αμερικανική βάση της πόλης. Εξ άλλου, μια ακόμη αμερικανική κανονιοφόρος δέχεται επίθεση ανταρτών και βυθίζεται στον Εφράτη, στην περιοχή Αμπού Φαλίς, δυτικά της Φαλλούτζα. Σκοτώνονται δύο πεζοναύτες. Ακόμη, το απόγευμα, δύο βόμβες σκάνε στο πέρασμα αμερικανικής στρατιωτικής φάλαγγας στη δυτική Φαλλούτζα. Η περιοχή γεμίζει με κομμάτια από ένα διαλυμένο άρμα Abrams και διαμελισμένα κορμιά 4 σταυροφόρων. Αρκετοί ακόμη τραυματίζονται σοβαρά.

- **Ανά.** Αντάρτες εκτοξεύουν 4 βλήματα των 82χιλ. εναντίον του κοινού αρχηγείου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων και των κολαούζων τους.
- **Χαντίθα.** Επίθεση πραγματοποιούν αντάρτες, σε αμερικανική βάση στο κέντρο της πόλης, με 4 βαρέα βλήματα των 120χιλ.
- Αντάρτες επιτίθενται σε αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις στην περιοχή **ας-Σαμιλάτ**, 5χλμ. βόρεια του Αμπού Γκράιμπ. Καταστρέφεται ένα άρμα Abrams, ενώ σκοτώνονται και 4 σταυροφόροι κατά τη διάρκεια της μάχης.
- **Γιαθρίμπ.** Πραγματοποιείται επίθεση ανταρτών με δύο πυραύλους κατιούσα εναντίον της κατει-

οργανώσεις ανταρτών του Ισλαμικού Εμιράτου του Ιράκ.

20/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις τερματίζουν, μετά από 4 μέρες, την απαγόρευση κυκλοφορίας της πόλης Χιτ, κατά τη διάρκεια της οποίας συνέλαβαν τουλάχιστον εννέα κατοίκους.

- **Ανά.** Ισχυρή βόμβα σκάει στο πέρασμα πεζής περιπολίας αμερικανών πεζοναυτών στη συνοικία ας-Σισάν, σκοτώνοντας 4 και τραυματίζοντας άλλους τρεις από δαύτους.
- **Φαλλούτζα.** Η αμερικανική βάση ας-Σιμάκ, στο κέντρο της πόλης, δέχεται επίθεση ανταρτών με βλήματα των 82χιλ.
- **Επαρχία Ντιγιάλα.** Αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις μαζί με τους παρατρεχάμενους τους ιρακινούς ταγματασφαλίτες συλλαμβάνουν 132 κατοίκους, ηλικίας από 17 έως 60 ετών, στην ευρύτερη περιοχή του **Μπούριτζ.**
- **Μπαακούμπα.** Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικού στρατιωτικού οχήματος τύπου χάμβι στην περιοχή αλ-Γουάθμπα της αλ-Τζαμπίνατ, καταστρέφοντάς το και απαλλάσσοντας 4 σταυροφόρους.

21/2 - Φαλλούτζα. Δύο πύραυλους κατιούσα δέχεται το κτίριο της υπηρεσίας ασφαλείας των ιρακινών ταγματασφαλιτών στην περιοχή αλ-Τζαφφά, προκαλώντας μεγάλες ζημιές.

- **Ανά.** Βόμβα τοποθετημένη στην περιοχή αλ-Χαντρά της συνοικίας ας-Σισάν «απελευθερώνει» 4 σταυροφόρους και τραυματίζει άλλους 6, μέλη πεζής περιπολίας. Όπως λέει και ο σοφός λαός, «που πας ξυπόλυτος στ' αγκάθια;
- **Βαγδάτη.** Ο «Στρατός των Μουτζαχεντίν» ανακοινώνει ότι μαχητές του κατέρριψαν αμερικανικό ελικόπτερο τύπου Black Hawk στο βόρειο προάστιο ατ-Τάτζι.
- **Επαρχία Ατ-Ταμίμ. Αλ-Χουγουαΐγια.** Στρατόπεδο του ιρακινού στρατού δέχεται επίθεση ανταρτών με 4 βαρέα βλήματα των 120χιλ. νοτιοδυτικά του **Κιρκούκ.** Προκαλείται βραχυκύκλωμα στις εγκαταστάσεις, από το οποίο σκοτώνονται 4 ταγματασφαλίτες και τραυματίζονται άλλοι 7, κάποιοι με εγκαύματα 80% στα ταλαίπωρα κορμιά τους.

22/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Ραμάντι. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις έχουν ξεκινήσει από

Οι θρόνοι των καταπιεστών μπορούν να καταρρεύσουν με απλά μέσα και θέληση...

Το κάστρο μας είναι η οργή μας
για τα δεινά και τις συμφορές
και η υπομονή μας εφόδιο
στις σφοδρές δοκιμασίες

Ας μας γκρεμίσουν τα σπίτια
Τα σπίτια μας είναι από χώμα
Τέντες που τις δέρνει ο βοριάς του Δεκέμβρη

Ας ποτίσουν τη γη μας με το αίμα μας,
Ποτέ δεν θα βρουν γαλήνη, σε
γαλήνιους τόπους

Θα πέσει στα κεφάλια τους η λάβα
των ηφαιστείων
Θα γευτούν την ταπείνωση
και τον εξευτελισμό
Από την οργή μας.

Δεν θα ζήσουν στη γη μας,
με υπόδουλους εμάς

Πολυφωνικό τραγούδι
(Nasheed) των μαχητών της
Αλ-Κάιντα

Τέσσερα Ιρακινή

Εννιά υπερσύγχρονα ελικόπτερα των κατοχικών δυνάμεων στο Ιράκ καταρρίπτονται μέσα σε ένα μήνα. Το Ισλαμικό Εμιράτο του Ιράκ είχε προειδοποιήσει ότι δεν θα ανεχτεί καμία παραβίαση του εναερίου χώρου του.

Διακόσιες πενήντα επιθέσεις την ημέρα με βαρέα όπλα κατά στόχων της κατοχής και της δοτής κυβέρνησης, 70-100 νεκροί χωροφύλακες και λεγεωνάριοι.

Τέσσερα χρόνια μετά και οι τελευταίοι Πρόθυμοι επιστρέφουν με απώλειες, ενώ η Μ. Βρετανία και η Δανία, δύο εκ των τελευταίων συμμάχων, μόλις ανακοίνωσαν το χρονοδιάγραμμα απόσυρσης. Την ίδια ώρα το δορυφορικό κανάλι του ισλαμικού εμιράτου του Ιράκ μετέδιδε τα νέα από την αντίσταση: καταστράφηκε θέση-κλειδί των αμερικανών στην Ταλμίγια και έγινε επίθεση αυτοκτονίας με βυτιοφόρο που περιείχε χλώριο κατά θέσεων του ιρακινού στρατού στο Τάτζι με τριάντα νεκρούς μισθοφόρους.

Δεν θα επαναλάβουμε για λόγους οικονομίας τη σημασία της επέμβασης στο Ιράκ. Μια γεωστρατηγική κίνηση που εντάσσεται στα πλαίσια του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας» προφανώς δεν γίνεται μόνο για το πετρέλαιο. Η εδραίωση των στρατηγικών επιδιώξεων της κυριαρχίας σε μια ολόκληρη περιοχή που επικρατεί το πνεύμα της εξέγερσης και της ανυποταξίας, όπως η Μέση Ανατολή, δεν είναι τωρινή προσπάθεια. Ξεκίνησε από τους Σταυροφόρους του Μεσαίωνα, συνεχίστηκε από τους βρετανούς αποικιοκράτες, βασίστηκε αργότερα στην ίδρυση του εβραϊκού κράτους και επιχειρείται να απλωθεί με την τελευταία επέμβαση.

Δεν αρκούν μερικές παράγραφοι, ούτε είναι εύκολο να περιγραφεί με τα γνωστά στερεότυπα το φαινόμενο της Ιρακινής Αντίστασης. Μια βαθιά ανθρώπινη έκφραση ενάντια στην τυραννία προκάλεσε και προκαλεί ισχυρότατα πλήγματα στους τυράννους, αμηχανία ως αποστροφή στους κατασκευαστές κινημάτων, χαρά και αγαλλίαση στους καταπιε-

τοίκων, οι σταυροφόροι λύουν τον αποκλεισμό της πόλης. Μεγάλος αριθμός κατοίκων που κατηγορήθηκαν από τις κατοχικές δυνάμεις ως συμμετέχοντες στην αντίσταση συνελήφθησαν. **Επαρχία Ντιγιάλα.** Βόμβα σκάει τη στιγμή που περνά όχημα αμερικανικής περιπόλου, καταστρέφοντάς το εντελώς και σκοτώνοντας επί τόπου το τετραμελές πλήρωμά του.

18/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Φαλλούτζα. Αντάρτες εξαπολύουν σφοδρή επίθεση, με βαρέα βλήματα των 120χιλ., σε αμερικανική βάση της πόλης. Εξ άλλου, μια ακόμη αμερικανική κανονιοφόρος δέχεται επίθεση ανταρτών και βυθίζεται στον Εφράτη, στην περιοχή Αμπού Φαλίς, δυτικά της Φαλλούτζα. Σκοτώνονται δύο πεζοναύτες. Ακόμη, το απόγευμα, δύο βόμβες σκάνε στο πέρασμα αμερικανικής στρατιωτικής φάλαγγας στη δυτική Φαλλούτζα. Η περιοχή γεμίζει με κομμάτια από ένα διαλυμένο άρμα Abrams και διαμελισμένα κορμιά 4 σταυροφόρων. Αρκετοί ακόμη τραυματίζονται σοβαρά.
- Ανά. Αντάρτες εκτοξεύουν 4 βλήματα των 82χιλ. εναντίον του κοινού αρχηγείου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων και των κολαούζων τους.
- Χαντίθα. Επίθεση πραγματοποιούν αντάρτες, σε αμερικανική βάση στο κέντρο της πόλης, με 4 βαρέα βλήματα των 120χιλ.
- Αντάρτες επιτίθενται σε αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις στην περιοχή **ας-Σαμιλάτ**, 5χλμ. βόρεια του Αμπού Γκράιμπ. Καταστρέφεται ένα άρμα Abrams, ενώ σκοτώνονται και 4 σταυροφόροι κατά τη διάρκεια της μάχης.
- Γιαθρίμπ. Πραγματοποιείται επίθεση ανταρτών με δύο πυραύλους κατιούσα εναντίον της κατειλημμένης, από τους κατοχικούς, αεροπορικής βάσης αλ-Μπάκρ, γνωστής και ως «Ανακόντα».

19/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Ραμάντι. Βόμβα εκρήγνυται στο πέρασμα αμερικανικής στρατιωτικής φάλαγγας. Σκοτώνονται 5 σταυροφόροι και τραυματίζεται άλλος ένας. Το πρωί, αντάρτες κατεδαφίζουν κυριολεκτικά, με φορτηγά φορτωμένα με εκρηκτικά, δύο αστυνομικά τμήματα, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας δεκάδες μπάτσους.
Φαλλούτζα. Βόμβα, τοποθετημένη στη βόρεια είσοδο της πόλης, σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου, καταστρέφοντας ένα χάμβι και σκοτώνοντας τρεις κατοχικούς.
- Χαντίθα. Αντάρτης, ζωσμένος με εκρηκτικά πηγαίνει περπατώντας σε σημείο ελέγχου στο ας-Σουμπχανί, το οποίο ελέγχεται από τους αμερικανούς και τους περατρεχάμενούς τους ιρακινούς στρατιώτες, και παίρνει μαζί του 6 σταυροφόρους και 4 ιρακινούς στρατιώτες, τραυματίζοντας αρκετούς άλλους στρατιώτες.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντίν. Ατ-Ταρμιγίγια. Α-

βλήματα των 82χιλ.
- Επαρχία Ντιγιάλα. Αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις μαζί με τους παρατρεχάμενους τους ιρακινούς ταγματασφαλίτες συλλαμβάνουν 132 κατοίκους, ηλικίας από 17 έως 60 ετών, στην ευρύτερη περιοχή του **Μπούριτζ.**
- Μπαακούμπα. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικού στρατιωτικού οχήματος τύπου χάμβι στην περιοχή αλ-Γουάθμπα της αλ-Τζαμπίνατ, καταστρέφοντάς το και απαλλάσσοντας 4 σταυροφόρους.

21/2 - Φαλλούτζα. Δύο πύραυλους κατιούσα δέχεται το κτίριο της υπηρεσίας ασφαλείας των ιρακινών ταγματασφαλιτών στην περιοχή αλ-Τζαφφά, προκαλώντας μεγάλες ζημιές.
- Ανά. Βόμβα τοποθετημένη στην περιοχή αλ-Χαντρά της συνοικίας ας-Σισάν «απελευθερώνει» 4 σταυροφόρους και τραυματίζει άλλους 6, μέλη πεζής περιπολίας. Όπως λέει και ο σοφός λαός, «που πας ξυπόλυτος στ' αγκάθια;
- Βαγδάτη. Ο «Στρατός των Μουτζαχεντίν» ανακοινώνει ότι μαχητές του κατέρριψαν αμερικανικό ελικόπτερο τύπου Black Hawk στο βόρειο προάστιο ατ-Τάτζι.
- Επαρχία Ατ-Ταμίμ. Αλ-Χουγουαΐγια. Στρατόπεδο του ιρακινού στρατού δέχεται επίθεση ανταρτών με 4 βαρέα βλήματα των 120χιλ. νοτιοδυτικά του **Κιρκούκ.** Προκαλείται βραχυκύκλωμα στις εγκαταστάσεις, από το οποίο σκοτώνονται 4 ταγματασφαλίτες και τραυματίζονται άλλοι 7, κάποιοι με εγκαύματα 80% στα ταλαίπωρα κορμιά τους.

22/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Ραμάντι. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις έχουν ξεκινήσει από το προηγούμενο βράδυ ανηλεή βομβαρδισμό της πόλης, με σκοπό τον «καθαρισμό» της, όπως οι ίδιοι το ονομάζουν, ζητώντας ταυτόχρονα από τους κατοίκους να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους. Δεκάδες είναι οι νεκροί και οι τραυματίες.
- Βαγδάτη. Τουλάχιστον έξι σταυροφόροι απαλλάσσονται από το βαρύ σαρκίο τους από εκρήξεις βομβών σε δύο διαφορετικά σημεία της πρωτεύουσας.
- Επαρχία Ντιγιάλα. Μικνταντίγια. Το πρωί βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπολίας. Ένα όχημα κυριολεκτικά τινάζεται ψηλά στον αέρα. Σκοτώνονται οι 4 επιβαίνοντες κατοχικοί.
- Μπούριτζ. Αντάρτες καταρρίπτουν αμερικανικό ελικόπτερο απάτσι κοντά στην πόλη, σκοτώνοντας τους δύο πιλότους του. Μετά το περιστατικό οι κατοχικοί αποκλείουν την πόλη.
- Μπαακούμπα. Αντάρτες βάζουν φωτιά σε λάστιχα στην περιοχή ατ-Ταρίρ με σκοπό να μπερδέψουν και να μειώσουν την ορατότητα των α-

και η υπομονή μας εφόδιο
στις σφοδρές δοκιμασίες

Ας μας γκρεμίσουν τα σπίτια
Τα σπίτια μας είναι από χώμα
Τέντες που τις δέρνει ο βοριάς του Δεκέμβρη

Ας ποτίσουν τη γη μας με το αίμα μας,
Ποτέ δεν θα βρουν γαλήνη, σε γαλήνιους τόπους

Θα πέσει στα κεφάλια τους η λάβα των ηφαιστείων
Θα γευτούν την ταπείνωση
και τον εξευτελισμό
Από την οργή μας.

Δεν θα ζήσουν στη γη μας,
με υπόδουλους εμάς

Πολυφωνικό τραγούδι
(Nasheed) των μαχητών της
Αλ-Κάιντα

Τέσσερα Ιρακινή

Εννιά υπερσύγχρονα ελικόπτερα των κατοχικών δυνάμεων στο Ιράκ καταρρίπτονται μέσα σε ένα μήνα. Το Ισλαμικό Εμιράτο του Ιράκ είχε προειδοποιήσει ότι δεν θα ανεχτεί καμία παραβίαση του εναερίου χώρου του.

Διακόσιες πενήντα επιθέσεις την ημέρα με βαρέα όπλα κατά στόχων της κατοχής και της δοτής κυβέρνησης, 70-100 νεκροί χωροφύλακες και λεγεωνάριοι.

Τρεισήμισι χιλιάδες νεκροί πεζοναύτες από την εισβολή σύμφωνα με τις επίσημες στατιστικές του Πενταγώνου. Πενήντα χιλιάδες ακρωτηριασμένοι.

Μόνο η Πράσινη Ζώνη της Βαγδάτης όπου συνωστίζονται μαριονέτες, ανθύπατοι και εργολάβοι θεωρείται μέχρι στιγμής σχετικά ασφαλής περιοχή.

Πριν από τέσσερα χρόνια η συνασπισμένη κυριαρχία των Προθύμων εισέβαλλε στο Ιράκ για δεύτερη φορά με τα πιο φονικά όπλα και την πιο ανθρωποβόρα και ακόρεστη δίψα για αίμα. Σοκ και δέος, φωτιά και θάνατος πάνω στους ανυπεράσπιστους. Κράτη, από την Κόστα Ρίκα ως το Νεπάλ και από την Δανία ως την

στο Ιράκ. Μια γεωστρατηγική κίνηση που εντάσσεται στα πλαίσια του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας» προφανώς δεν γίνεται μόνο για το πετρέλαιο. Η εδραίωση των στρατηγικών επιδιώξεων της κυριαρχίας σε μια ολόκληρη περιοχή που επικρατεί το πνεύμα της εξέγερσης και της ανυποταξίας, όπως η Μέση Ανατολή, δεν είναι τωρινή προσπάθεια. Ξεκίνησε από τους Σταυροφόρους του Μεσαίωνα, συνεχίστηκε από τους βρετανούς αποικιοκράτες, βασίστηκε αργότερα στην ίδρυση του εβραϊκού κράτους και επιχειρείται να απλωθεί με την τελευταία επέμβαση.

Δεν αρκούν μερικές παράγραφοι, ούτε είναι εύκολο να περιγραφεί με τα γνωστά στερεότυπα το φαινόμενο της Ιρακινής Αντίστασης. Μια βαθιά ανθρώπινη έκφραση ενάντια στην τυραννία προκάλεσε και προκαλεί ισχυρότατα πλήγματα στους τυράννους, αμηχανία ως αποστροφή στους κατασκευαστές κινημάτων, χαρά και αγαλλίαση στους καταπιεσμένους όλου του κόσμου. Χωρίς κομ-

ματικά επιτελεία, χωρίς κεντρική εξουσία, χωρίς στρατηγούς και στρατιώτες, πολυσυλλεκτική, πολυπλόκαμη, ευέλικτη και αυθόρμητη ξεπήδησε μέσα από την επιθυμία των ανθρώπων να οργανωθούν και να δράσουν ενάντια στους κα-

ρων. Αρκετοί ακόμη τραυματίζονται σοβαρά.

- Ανά. Αντάρτες εκτοξεύουν 4 βλήματα των 82χιλ. εναντίον του κοινού αρχηγείου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων και των κολαούζων τους.

- Χαντίθα. Επίθεση πραγματοποιούν αντάρτες, σε αμερικανική βάση στο κέντρο της πόλης, με 4 βαρέα βλήματα των 120χιλ.

- Αντάρτες επιτίθενται σε αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις στην περιοχή **ας-Σαμιλάτ**, 5χλμ. βόρεια του Αμπού Γκράιμπ. Καταστρέφεται ένα άρμα Abrams, ενώ σκοτώνονται και 4 σταυροφόροι κατά τη διάρκεια της μάχης.

- Γιαθρίμπ. Πραγματοποιείται επίθεση ανταρτών με δύο πυραύλους εναντίον της κατειλημμένης, από τους κατοχικούς, αεροπορικής βάσης αλ-Μπάκρ, γνωστής και ως «Ανακόντα».

19/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Ραμάντι. Βόμβα εκρήγνυται στο πέρασμα αμερικανικής στρατιωτικής φάλαγγας. Σκοτώνονται 5 σταυροφόροι και τραυματίζεται άλλος ένας. Το πρωί, αντάρτες κατεδαφίζουν κυριολεκτικά, με φορτηγά φορτωμένα με εκρηκτικά, δύο αστυνομικά τμήματα, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας δεκάδες μπάτσους.

Φαλλούτζα. Βόμβα, τοποθετημένη στη βόρεια είσοδο της πόλης, σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου, καταστρέφοντας ένα χάμβι και σκοτώνοντας τρεις κατοχικούς.

- Χαντίθα. Αντάρτης, ζωσμένος με εκρηκτικά πηγαίνει περπατώντας σε σημείο ελέγχου στο ας-Σουμπχανί, το οποίο ελέγχεται από τους αμερικανούς και τους πετατρεχάμενούς τους ιρακινούς στρατιώτες, και παίρνει μαζί του 6 σταυροφόρους και 4 ιρακινούς στρατιώτες, τραυματίζοντας αρκετούς άλλους στρατιώτες.

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντίν. Ατ-Ταρλμλίγια. Αντάρτες πραγματοποιούν συντονισμένη επίθεση στην κύρια αμερικανική βάση στο χωριό ας-Σίχα, 30χλμ. βόρεια της Βαγδάτης. Ένας αντάρτης οδηγεί αυτοκίνητο γεμάτο εκρηκτικά πάνω στην εξωτερική μάντρα με σκοπό να ανοίξει τρύπα. Ακολουθούν δύο άλλα αυτοκίνητα, τα οποία καταφέρνουν να περάσουν από την τρύπα και να εκραγούν επιτυχώς μέσα στη βάση. Ακολουθεί καταιγισμός ρουκετών και μετά ξεσπά μάχη, μέχρι να φθάσει από αέρος βοήθεια στους «ατρόμητους» κατά τα άλλα σταυροφόρους και να τους σώσει τα τομάρια. Να σημειωθεί ότι, το προηγούμενο βράδυ, αντάρτες περνούσαν από τα σπίτια των κατοίκων ζητώντας τους να παραμείνουν μέσα σ' αυτά το πρωί, για να είναι ασφαλείς. Η επίθεση αποδίδεται στις

- Βαγδάτη. Ο «Στρατός των Μουτζαχεντίν» ανακοινώνει ότι μαχητές του κατέρριψαν αμερικανικό ελικόπτερο τύπου Black Hawk στο βόρειο προάστιο ατ-Τάτζι.

- Επαρχία Ατ-Ταμίμ. Αλ-Χουγουαΐγια. Στρατόπεδο του ιρακινού στρατού δέχεται επίθεση ανταρτών με 4 βαρέα βλήματα των 120χιλ. νοτιοδυτικά του **Κιρκούκ.** Προκαλείται βραχυκύκλωμα στις εγκαταστάσεις, από το οποίο σκοτώνονται 4 ταγματασφαλίτες και τραυματίζονται άλλοι 7, κάποιοι με εγκαύματα 80% στα ταλαίπωρα κορμιά τους.

22/2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Ραμάντι. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις έχουν ξεκινήσει από το προηγούμενο βράδυ ανηλεή βομβαρδισμό της πόλης, με σκοπό τον «καθαρισμό» της, όπως οι ίδιοι το ονομάζουν, ζητώντας ταυτόχρονα από τους κατοίκους να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους. Δεκάδες είναι οι νεκροί και οι τραυματίες.

- Βαγδάτη. Τουλάχιστον έξι σταυροφόροι απαλλάσσονται από το βαρύ σαρκίο τους από εκρήξεις βομβών σε δύο διαφορετικά σημεία της πρωτεύουσας.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Μικνταντίγια. Το πρωί βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπολίας. Ένα όχημα κυριολεκτικά τινάζεται ψηλά στον αέρα. Σκοτώνονται οι 4 επιβαίνοντες κατοχικοί.

- Μπούριτζ. Αντάρτες καταρρίπτουν αμερικανικό ελικόπτερο απάτσι κοντά στην πόλη, σκοτώνοντας τους δύο πιλότους του. Μετά το περιστατικό οι κατοχικοί αποκλείουν την πόλη.

- Μπαακούμπα. Αντάρτες βάζουν φωτιά σε λάστιχα στην περιοχή ατ-Ταρίρ με σκοπό να μπερδέψουν και να μειώσουν την ορατότητα των αμερικανικών ελικοπτέρων. Μετά εξαπολύουν επίθεση σε βάση της περιοχής, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας 15 πεζοναύτες και καταστρέφοντας 4 οχήματα. Επίσης, αντάρτες σφυροκοπούν για 10΄, με βλήματα όλμου, το κυβερνητικό κτίριο της επαρχίας **Ντιγιάλα.** Τριάντα τρεις ταγματασφαλίτες σκοτώνονται ή τραυματίζονται. Εξ άλλου, άλλοι 4 σταυροφόροι εξαΰλώνονται, όταν σκάει βόμβα, τη στιγμή που περνούν με το χάμβι τους.

Πολυφωνικό τραγούδι (Nasheed) των μαχητών της Αλ-Κάιντα

Εννιά υπερσύγχρονα ελικόπτερα των κατοχικών δυνάμεων στο Ιράκ καταρρίπτονται μέσα σε ένα μήνα. Το Ισλαμικό Εμιράτο του Ιράκ είχε προειδοποιήσει ότι δεν θα ανεχτεί καμία παραβίαση του εναερίου χώρου του.

Διακόσιες πενήντα επιθέσεις την ημέρα με βαρέα όπλα κατά στόχων της κατοχής και της δοτής κυβέρνησης, 70-100 νεκροί χωροφύλακες και λεγεωνάριοι.

Τρεισήμισι χιλιάδες νεκροί πεζοναύτες από την εισβολή σύμφωνα με τις επίσημες στατιστικές του Πενταγώνου. Πενήντα χιλιάδες ακρωτηριασμένοι.

Μόνο η Πράσινη Ζώνη της Βαγδάτης όπου συνωστίζονται μαριονέτες, ανθύπατοι και εργολάβοι θεωρείται μέχρι στιγμής σχετικά ασφαλής περιοχή.

Πριν από τέσσερα χρόνια η συνασπισμένη κυριαρχία των Προθύμων εισέβαλλε στο Ιράκ για δεύτερη φορά με τα πιο φονικά όπλα και την πιο ανθρωποβόρα και ακόρεστη δίψα για αίμα. Σοκ και δέος, φωτιά και θάνατος πάνω στους ανυπεράσπιστους. Κράτη, από την Κόστα Ρίκα ως το Νεπάλ και από την Δανία ως την Νότιο Αφρική προσφέρουν στρατό, οικονομική και λογιστική υποστήριξη, εναέριο χώρο, χωρικά ύδατα κόντρα στην θέληση των ανθρώπων, που οργανώνουν μαχητικές διαδηλώσεις σε όλο τον πλανήτη. Πένες βουτηγμένες στο αίμα και καλοί χαμογελαστοί «άνθρωποι» επιχειρηματολογούν ακούραστα για την αναγκαιότητα και τον βαθύ ανθρωπισμό των σφαγών και για το πόσο θα πέσει η τιμή της βενζίνης. 150.000-200.000 Ιρακινοί θα πληρώσουν με την ζωή τους το στοίχημα του «εκδημοκρατισμού του Ιράκ» με την Κοντολίζα Ράιχ να δηλώνει ότι «άξιζε η επένδυση σε ζωές στο Ιράκ». Όου γιές!! «Επένδυση»!! Στους νεκρούς!!

ρα στην ίδρυση του εβραϊκού κράτους και επιχειρείται να απλωθεί με την τελευταία επέμβαση.

Δεν αρκούν μερικές παράγραφοι, ούτε είναι εύκολο να περιγραφεί με τα γνωστά στερεότυπα το φαινόμενο της Ιρακινής Αντίστασης. Μια βαθιά ανθρώπινη έκφραση ενάντια στην τυραννία προκάλεσε και προκαλεί ισχυρότατα πλήγματα στους τυράννους, αμηχανία ως αποστροφή στους κατασκευαστές κινημάτων, χαρά και αγαλλίαση στους καταπιεσμένους όλου του κόσμου. Χωρίς κομματικά επιτελεία, χωρίς κεντρική εξουσία, χωρίς στρατηγούς και στρατιώτες, πολυσυλλεκτική, πολυπλόκαμη, ευέλικτη και αυθόρμητη ξεπήδησε μέσα από την επιθυμία των ανθρώπων να οργανωθούν και να δράσουν ενάντια στους καταπιεστές, αψηφώντας την συντριπτική υπεροπλία τους.

Αμέσως μετά την εισβολή και κατάληψη του Ιράκ, ξεσπούν βίαιες συγκρούσεις διαδηλωτών και κατοχικών στρατευμάτων σε όλες τις πόλεις. Μόνο στη Φαλούτζα οι νεκροί και οι τραυματίες ξεπερνούν τους 60 (29/04/2003). Την ίδια στιγμή ξεκινούν οι ένοπλες επιθέσεις κατά στόχων της κατοχής. Ένας Ιρακινός, μόνος του, τραυματίζει τέσσερις μισθοφόρους των ΗΠΑ στην Βαγδάτη. Σε χρόνο-ρεκόρ η συντριπτική πλειοψηφία των ιρακινών οργανώνεται και αντιστέκεται με θεαματικά αποτελέσματα.

Οργανώσεις, στο μεγαλύτερο μέρος

τους σουνιτικές, απορρίπτουν τους ισχυρισμούς των εισβολέων ότι έχουν σχέση με το καθεστώς του Σαντάμ: «*Η αντίσταση αυτή που μεγαλώνει και διευρύνεται [...] δεν έχει κανένα δεσμό με αυτό που έχει απομείνει από το παλαιό καθεστώς. Είμαστε μέλη της ιρακινής αντίστασης*»(¹).

Καταρρίψεις ελικόπτερων, επιθέσεις σε κονβόυ εισβολέων και σφοδρές μάχες στα στενά των πόλεων δημιουργούν αφάνταστα προβλήματα στον αμερικάνικο στρατό. Ο Μπους έχει ανακοινώσει την λήξη του πολέμου από το αεροπλανοφόρο και ο ΟΗΕ έχει νομιμοποιήσει την εισβολή με την άρση του εμπάργκο, αλλά ήδη ο αριθμός νεκρών αμερικανών ξεπερνά αυτόν της εισβολής. Χιλιάδες ξένων μαχητών κατακλύζουν το Ιράκ από κάθε γωνία του, έτοιμοι για να πολεμήσουν τις δυνάμεις του ολέθρου. Οι επιθέσεις πολλαπλασιάζονται και πολλοί αναλυτές κάνουν λόγο για «πρόσφορο έδαφος για την Αλ-Κάιντα»... Μια εκτίμηση που θα αποδειχτεί, δυστυχώς γι' αυτούς, πέρα ως πέρα σωστή.

χρόνια αντίσταση

Μία από τις πρώτες επιθέσεις αυτοκτονίας έχει ως στόχο τα γραφεία του ΟΗΕ, που κυριολεκτικά κατεδαφίζονται σκοτώνοντας πολλές δεκάδες υπαλλήλων και

αυτός που αποκεφάλισε τον Νίκολα Μπεργκ (αμερικανό που είχε αιχμαλωτιστεί από ιρακινούς αντάρτες) είναι ο «διαβόητος τρομοκράτης, καταζητούμενος στην Ιορδανία, Αμπού Μοσάμπ αλ Ζαρκάουι, ηγέτης της Αλ Κάιντα στο Ιράκ»... Ένα όνομα που θα το ακούει όλος ο κόσμος όλο και πιο συχνά.

Μέσα σε δύο χρόνια αυτή η ολιγομελής οργάνωση εξελίχθηκε στον πιο μαχητικό και τον πιο αξιόπιστο φορέα αντίστασης. Τέσσερεις χιλιάδες ξένοι μαχητές σκοτώθηκαν στην αντίσταση, σύμφωνα με πρόσφατη ανακοίνωσή τους. Από την συνένωση εφτά οργανώσεων προέκυψε το Συμβουλευτικό Σώμα των Μουτζαχιντίν, ενώ πριν από λίγους μήνες ιδρύθηκε το Ισλαμικό Εμιράτο του Ιράκ. Ο Ζαρκάουι έπεσε πολεμώντας, από τις αμερικανικές βόμβες, αλλά η γιγάντωση της ιρακινής αντίστασης είναι, πλέον, γεγονός. Τώρα κάνουν την εμφάνιση τους και κουρδικές και σιιτικές οργανώσεις, κόντρα στις ηγεσίες Κούρδων-Περσών. Σ' αυτές τις ηγεσίες που υποδαυλίζουν το φυλετικό και θρησκευτικό μίσος προσδοκώντας μεγαλύτερα οφέλη στο ευρύτερο παιχνίδι αναδιανομής της εξουσίας, μετά την πτώση του Σαντάμ.

Η εκτέλεση και η προσπάθεια εξευτελισμού του Σαντάμ την παραμονή της πρωτοχρονιάς του 2007 δεν άλλαξε τίποτα, αλλά ούτε και θα μπορούσε. Ήδη είναι αργά γι' αυτούς. Το Ιρακινό κράτος έχει καταρρεύσει, δεν ελέγχει παρά μόνο την Βαγδάτη, οι στρατιώτες του και οι πολιτοφυλακές των σιιτών αποδεκατίζονται, εγκαταλείπουν την μάχη ή αυτομολούν. Οι αμερικάνοί, που είχαν αποσυρθεί από τις περιπολίες και τη φύλαξη στόχων, αναγκάζονται να βγουν και πάλι μπροστά. Είναι τόσο σοβαρές οι απώλειές τους ώστε ο πρόεδρος Μπους θα παραδεχτεί, για πρώτη φορά, την ήττα στέλνοντας επί πλέον ενισχύσεις και ανεβάζοντας τον επίσημο αριθμό στρατιωτών από 135.000 στις 150.000...

Αναμφίβολα η ιρακινή αντίσταση αποτελεί μια σημαντική σελίδα στην ιστορία των κοινωνικών αγώνων. Έχει ως αφετηρία το Ιράκ αλλά δεν περιορίζεται μόνο στα σύνορα του. Ο εξεγερμένοι του Ιράκ συναντούν τους εξεγερμένους του Αφγανιστάν, της Σομαλίας, της Παλαιστίνης αλλά και όλου του κόσμου σε μια διαδρομή αδιαπραγμάτευτης σύγκρουσης με την παγκόσμια κυριαρχία. Γκρεμίζει τα θρησκευτικά, φυλετικά και ιδεολογικά σύνορα, που χτίζουν οι κυρίαρχοι για να διαιρούν τους ανθρώπους. Παραμένει αδιαπραγμάτευτη, άγρια, εξεγερτική και γι' αυτό ανθρώπινη.

ΝΕΑ ΟΠΛΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΑΞΗ ΤΑΡΑΧΟΠΟΙΩΝ, «ΥΠΟΠΤΩΝ» ΚΑΙ «ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΩΝ»

Το αμερικανικό πεντάγωνο πρόσφατα επέδειξε με καμάρι ένα «νέο μη θανατηφόρο όπλο», που **εκπέμπει ακτίνες θερμότητας, προκαλώντας στον «εχθρό» ένα έντονο αίσθημα καψίματος.**

Το όπλο μικροκυμάτων **(Σύστημα Ενεργού Άρνησης)** απωθεί τους «εχθρούς» από απόσταση έως και 500 μέτρων, διαπερνώντας τα ρούχα τους και ζεσταίνοντας τα μόρια του νερού στο δέρμα τους μέχρι τους 50 βαθμούς Κελσίου προκαλώντας ανυπόφορο κάψιμο.

Αμερικάνοι στρατιωτικοί παρ' ότι «διαβεβαιώνουν» ότι τα μικροκύματα δεν διεισδύουν βαθιά στο δέρμα, ώστε να προκαλέσουν μόνιμες βλάβες, τρίβουν ταυτόχρονα τα χέρια τους, καθώς ο πόνος είναι τόσο έντονος, που δεν επιτρέπει σε κανένα να παραμένει στην ακτίνα δράσης του **ΣΕΑ**. Το όπλο, που αναπτύχθηκε από την «Κοινή Διεύθυνση Μη Θανατηφόρων Όπλων» του αμερικανικού υπουργείου Αμύνης και την εταιρεία οπλικών συστημάτων Raytheon **προορίζεται για τον έλεγχο του πλήθους, για σταθμούς ελέγχου σε δρόμους και λιμάνια, καθώς και για «επιχειρήσεις», ό-**

την ανάπτυξη του αξιοποιήθηκαν έρευνες που είχαν σαν στόχο την κατανόηση των μηχανισμών του πόνου». (Ημερησία 10-11/2/2007)

Επίσης, ήδη από το 2003, έχει γίνει ευρέως γνωστή η ανάπτυξη και η χρήση ενός ηχητικού όπλου εκ μέρους του αμερικανικού στρατού. **Το ηχητικό αυτό όπλο παράγει μια «στενή, εστιασμένη δέσμη ήχου υψηλής συχνότητας, σχεδόν αφόρητης στο ανθρώπινο αυτί».** Οι έρευνες για την κατασκευή ενός τέτοιου όπλου ξεκίνησαν λίγο αργότερα από την επιτυχημένη επίθεση εναντίον του αμερικανικού πολεμικού πλοίου USS Cole έξω από την Υεμένη το 2000.

Όσον αφορά τους «προβληματισμούς» για «τυχόν» χρήση των συγκεκριμένων τεχνολογιών σε βασανιστήρια μόνο θυμηδία μπορούν να προκαλέσουν, αφού το ενδιαφέρον των «νέων επιστημόνων» είναι καταφανώς ιδιαίτερα προσανατολισμένο στην κατανόηση των «μηχανισμών του πόνου» ενός ανθρώπινου οργανισμού, στις αντοχές που μπορεί να επιδείξει, αλλά και στο πόσο μπορεί να πλησιάσει ένας βασανιστής στο σημείο «μηδέν».

Η κατασκευή αυτή καθαυτή

τους σουνιτικές, απορρίπτουν τους ισχυρισμούς των εισβολέων ότι έχουν σχέση με το καθεστώς του Σαντάμ: *«Η αντίσταση αυτή που μεγαλώνει και διευρύνεται [...] δεν έχει κανένα δεσμό με αυτό που έχει απομείνει από το παλαιό καθεστώς. Είμαστε μέλη της ιρακινής αντίστασης»*[1].

Καταρρίψεις ελικόπτερων, επιθέσεις σε κονβόυ εισβολέων και σφοδρές μάχες στα στενά των πόλεων δημιουργούν αφάνταστα προβλήματα στον αμερικάνικο στρατό. Ο Μπους έχει ανακοινώσει την λήξη του πολέμου από το αεροπλανοφόρο και ο ΟΗΕ έχει νομιμοποιήσει την εισβολή με την άρση του εμπάργκο, αλλά ήδη ο αριθμός νεκρών αμερικανών ξεπερνά αυτόν της εισβολής. Χιλιάδες ξένων μαχητών κατακλύζουν το Ιράκ από κάθε γωνία του, έτοιμοι για να πολεμήσουν τις δυνάμεις του ολέθρου. Οι επιθέσεις πολλαπλασιάζονται και πολλοί αναλυτές κάνουν λόγο για «πρόσφορο έδαφος για την Αλ-Κάιντα»... Μια εκτίμηση που θα αποδειχτεί, δυστυχώς γι' αυτούς, πέρα ως πέρα σωστή.

χρόνια αντίσταση

Μία από τις πρώτες επιθέσεις αυτοκτονίας έχει ως στόχο τα γραφεία του ΟΗΕ, που κυριολεκτικά κατεδαφίζονται σκοτώνοντας πολλές δεκάδες υπαλλήλων και τον διοικητή τους. Ο ΟΗΕ τα μαζεύει και φεύγει από το Ιράκ. Επιθέσεις δέχονται και οι ξένες δυνάμεις πλην αμερικανών αλλά και πρεσβείες αραβικών κρατών, που αναγνωρίζουν το καθεστώς των Αμερικανών, όπως της Ιορδανίας και της Αιγύπτου. Μια επίθεση με 19 νεκρούς καραμπινιέρους στην Νασιρίγια, αναγκάζει τον Μπερλουσκόνι να θέσει διάγραμμα αποχώρησης. Την ευθύνη θα αναλάβει μια άγνωστη μέχρι τώρα οργάνωση που λέγεται Tawhid Al Jihad. Ο στόχος προφανής: να αναγκαστούν σε αποχώρηση όλοι οι πρόθυμοι για να μην λάβει άλλη «διεθνή νομιμοποίηση» η κατοχή.

Οι εστίες αντίστασης μεγαλώνουν και πληθαίνουν μέσα στην επαρχία Ανμπάρ, το τρίγωνο του θανάτου, όπως ονομάζεται, που κατοικείται κυρίως από σουνίτες[2]. Ξεσπά εξέγερση στην Φαλούτζα, αλλά και σε άλλες πόλεις του τριγώνου. Οι αμερικανοί επιχειρούν να καταλάβουν την πόλη, αλλά αντιμετωπίζουν σφοδρή αντίσταση και υποχωρούν. Η Φαλούτζα γίνεται σύμβολο της αντίστασης σε όλο τον πλανήτη, σύνθημα σε διαδηλώσεις. Για να επικρατήσουν οι αμερικανοί επιστράτευσαν όπλα λευκού φωσφόρου, που προκά-

βουλευτικό Σώμα των Μουτζαχιντίν, ενώ πριν από λίγους μήνες ιδρύθηκε το Ισλαμικό Εμιράτο του Ιράκ. Ο Ζαρκάουι έπεσε πολεμώντας, από τις αμερικανικές βόμβες, αλλά η γιγάντωση της ιρακινής αντίστασης είναι, πλέον, γεγονός. Τώρα κάνουν την εμφάνιση τους και κουρδικές και σιιτικές οργανώσεις, κόντρα στις ηγεσίες Κούρδων-Περσών. Σ' αυτές τις ηγεσίες που υποδαυλίζουν το φυλετικό και θρησκευτικό μίσος προσδοκώντας μεγαλύτερα οφέλη στο ευρύτερο παιχνίδι αναδιανομής της εξουσίας, μετά την πτώση του Σαντάμ.

Η εκτέλεση και η προσπάθεια εξευτελισμού του Σαντάμ την παραμονή της πρωτοχρονιάς του 2007 δεν άλλαξε τίποτα, αλλά ούτε και θα μπορούσε. Ήδη είναι αργά γι' αυτούς. Το Ιρακινό κράτος έχει καταρρεύσει, δεν ελέγχει παρά μόνο την Βαγδάτη, οι στρατιώτες του και οι πολιτοφυλακές των σιιτών αποδεκατίζονται, εγκαταλείπουν την μάχη ή αυτομολούν. Οι αμερικάνοί, που είχαν αποσυρθεί από τις περιπολίες και τη φύλαξη στόχων, αναγκάζονται να βγουν και πάλι μπροστά. Είναι τόσο σοβαρές οι απώλειές τους ώστε ο πρόεδρος Μπους θα παραδεχτεί, για πρώτη φορά, την ήττα στέλνοντας επί πλέον ενισχύσεις και ανεβάζοντας τον επίσημο αριθμό στρατιωτών από 135.000 στις 150.000...

Αναμφίβολα η ιρακινή αντίσταση αποτελεί μια σημαντική σελίδα στην ιστορία των κοινωνικών αγώνων. Έχει ως αφετηρία το Ιράκ αλλά δεν περιορίζεται μόνο στα σύνορα του. Ο εξεγερμένοι του Ιράκ συναντούν τους εξεγερμένους του Αφγανιστάν, της Σομαλίας, της Παλαιστίνης αλλά και όλου του κόσμου σε μια διαδρομή αδιαπραγμάτευτης σύγκρουσης με την παγκόσμια κυριαρχία. Γκρεμίζει τα θρησκευτικά, φυλετικά και ιδεολογικά σύνορα, που χτίζουν οι κυρίαρχοι για να διαιρούν τους ανθρώπους. Παραμένει αδιαπραγμάτευτη, άγρια, εξεγερτική και γι' αυτό ανθρώπινη.

«Πολεμούν, πιστεύοντας ότι το σημαντικό δεν είναι το πόσοι είμαστε αλλά η ειλικρίνεια και η τιμιότητα, ότι οι θρόνοι των καταπιεστών μπορούν να καταρρεύσουν με απλά μέσα και θέληση» [3].

1. Al-Jazzera, 11-08-2003.
2. Η βρετανική επικυριαρχία είχε τριχοτομήσει στην πράξη το Ιράκ, τοποθετώντας στο βορρά τους Κούρδους και στο νότο τους Σιίτες, αφήνοντας την μη πετρελαιοπαραγωγική ζώνη στους άραβες σουνίτες.
3. Από το μήνυμα της Αλ Κάιντα για την 5η επέτειο της 11ης Σεπτεμβρίου.

πρόσφατα επέδειξε με καμάρι ένα «νέο μη θανατηφόρο όπλο», που **εκπέμπει ακτίνες θερμότητας, προκαλώντας στον «εχθρό» ένα έντονο αίσθημα καψίματος.**

Το όπλο μικροκυμάτων (**Σύστημα Ενεργού Άρνησης**) απωθεί τους «εχθρούς» από απόσταση έως και 500 μέτρων, διαπερνώντας τα ρούχα τους και ζεσταίνοντας τα μόρια του νερού στο δέρμα τους μέχρι τους 50 βαθμούς Κελσίου προκαλώντας ανυπόφορο κάψιμο.

Αμερικάνοι στρατιωτικοί παρ' ότι «διαβεβαιώνουν» ότι τα μικροκύματα δεν διεισδύουν βαθιά στο δέρμα, ώστε να προκαλέσουν μόνιμες βλάβες, τρίβουν ταυτόχρονα τα χέρια τους, καθώς ο πόνος είναι τόσο έντονος, που δεν επιτρέπει σε κανένα να παραμένει στην ακτίνα δράσης του **ΣΕΑ**. Το όπλο, που αναπτύχθηκε από την «Κοινή Διεύθυνση Μη Θανατηφόρων Όπλων» του αμερικανικού υπουργείου Αμύνης και την εταιρεία οπλικών συστημάτων Raytheon **προορίζεται για τον έλεγχο του πλήθους, για σταθμούς ελέγχου σε δρόμους και λιμάνια, καθώς και για «επιχειρήσεις», όπως στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν.**

Πριν από ένα χρόνο είχε ανακοινωθεί η δοκιμή ενός όπλου που **προκαλεί τύφλωση με δέσμη λέιζερ**. Η καραμπίνα PHSAR (Αντίδραση Ακινητοποίησης και Διέγερσης Προσωπικού) αναπτύχθηκε στο εργαστήριο της Πολεμικής Αεροπορίας στο Μεξικό.

Ενδεικτική είναι η απαγόρευση που «επιβλήθηκε» το 1995 (με την υπογραφή «Πρωτοκόλλου για Όπλα Λέιζερ» του ΟΗΕ) της χρήσης παρόμοιων όπλων, καθώς είχε εξακριβωθεί η πρόκληση μόνιμων βλαβών στα μάτια.

Την ίδια περίπου περίοδο ο αμερικανικός στρατός χρημα-

καν έρευνες που είχαν σαν στόχο την κατανόηση των μηχανισμών του πόνου». (Ημερησία 10-11/2/2007)

Επίσης, ήδη από το 2003, έχει γίνει ευρέως γνωστή η ανάπτυξη και η χρήση ενός ηχητικού όπλου εκ μέρους του αμερικανικού στρατού. **Το ηχητικό αυτό όπλο παράγει μια «στενή, εστιασμένη δέσμη ήχου υψηλής συχνότητας, σχεδόν αφόρητης στο ανθρώπινο αυτί».** Οι έρευνες για την κατασκευή ενός τέτοιου όπλου ξεκίνησαν λίγο αργότερα από την επιτυχημένη επίθεση εναντίον του αμερικανικού πολεμικού πλοίου USS Cole έξω από την Υεμένη το 2000.

Όσον αφορά τους «προβληματισμούς» για «τυχόν» χρήση των συγκεκριμένων τεχνολογιών σε βασανιστήρια μόνο θυμηδία μπορούν να προκαλέσουν, αφού το ενδιαφέρον των «νέων επιστημόνων» είναι καταφανώς ιδιαίτερα προσανατολισμένο στην κατανόηση των «μηχανισμών του πόνου» ενός ανθρώπινου οργανισμού, στις αντοχές που μπορεί να επιδείξει, αλλά και στο πόσο μπορεί να πλησιάσει ένας βασανιστής στο σημείο «μηδέν».

Η κατασκευή αυτή καθαυτή τέτοιου είδους πολεμικών όπλων με σκοπό την κοινή χρήση τους είτε στα πλαίσια της «αντιτρομοκρατικής» σταυροφορίας είτε στην καταστολή του πλήθους που συμμετέχει σε ταραχές δεν αφήνει περιθώρια παρανόησης των προσδοκιών, αλλά και των ανησυχιών των κυρίαρχων. Οι επικίνδυνοι πρέπει άλλοτε να απωθούνται, άλλοτε να ακινητοποιούνται και άλλοτε να ανακρίνονται με όλο και πιο «ικανοποιητικές» μεθόδους.

Μ' ένα οπλοστάσιο που ανανεώνεται συνεχώς, παρ' ότι η υπεροπλία του στρατοπέδου του νόμου και της τάξης, του στρατοπέδου της «αδιαμφισβήτητης» αυτοκρατορίας και

μοποιήσει την εισβολή με την άρση του εμπάργκο, αλλά ήδη ο αριθμός νεκρών αμερικανών ξεπερνά αυτόν της εισβολής. Χιλιάδες ξένων μαχητών κατακλύζουν το Ιράκ από κάθε γωνία του, έτοιμοι να πολεμήσουν τις δυνάμεις του ολέθρου. Οι επιθέσεις πολλαπλασιάζονται και πολλοί αναλυτές κάνουν λόγο για «πρόσφορο έδαφος για την Αλ-Κάιντα»... Μια εκτίμηση που θα αποδειχτεί, δυστυχώς γι' αυτούς, πέρα ως πέρα σωστή.

Μία από τις πρώτες επιθέσεις αυτοκτονίας έχει ως στόχο τα γραφεία του ΟΗΕ, που κυριολεκτικά κατεδαφίζονται σκοτώνοντας πολλές δεκάδες υπαλλήλων και τον διοικητή τους. Ο ΟΗΕ τα μαζεύει και φεύγει από το Ιράκ. Επιθέσεις δέχονται και οι ξένες δυνάμεις πλην αμερικανών αλλά και πρεσβείες αραβικών κρατών, που αναγνωρίζουν το καθεστώς των Αμερικανών, όπως της Ιορδανίας και της Αιγύπτου. Μια επίθεση με 19 νεκρούς καραμπινιέρους στην Νασιρίγια, αναγκάζει τον Μπερλουσκόνι να θέσει διάγραμμα αποχώρησης. Την ευθύνη θα αναλάβει μια άγνωστη μέχρι τώρα οργάνωση που λέγεται Tawhid Al Jihad. Ο στόχος προφανής: να αναγκαστούν σε αποχώρηση όλοι οι πρόθυμοι για να μην λάβει άλλη «διεθνή νομιμοποίηση» η κατοχή.

Οι εστίες αντίστασης μεγαλώνουν και πληθαίνουν μέσα στην επαρχία Ανμπάρ, το τρίγωνο του θανάτου, όπως ονομάζεται, που κατοικείται κυρίως από σουνίτες([2]). Ξεσπά εξέγερση στην Φαλούτζα, αλλά και σε άλλες πόλεις του τριγώνου. Οι αμερικανοί επιχειρούν να καταλάβουν την πόλη, αλλά αντιμετωπίζουν σφοδρή αντίσταση και υποχωρούν. Η Φαλούτζα γίνεται σύμβολο της αντίστασης σε όλο τον πλανήτη, σύνθημα σε διαδηλώσεις. Για να επικρατήσουν οι αμερικανοί επιστράτευσαν όπλα λευκού φωσφόρου, που προκάλεσαν αδιευκρίνιστο αριθμό θυμάτων.

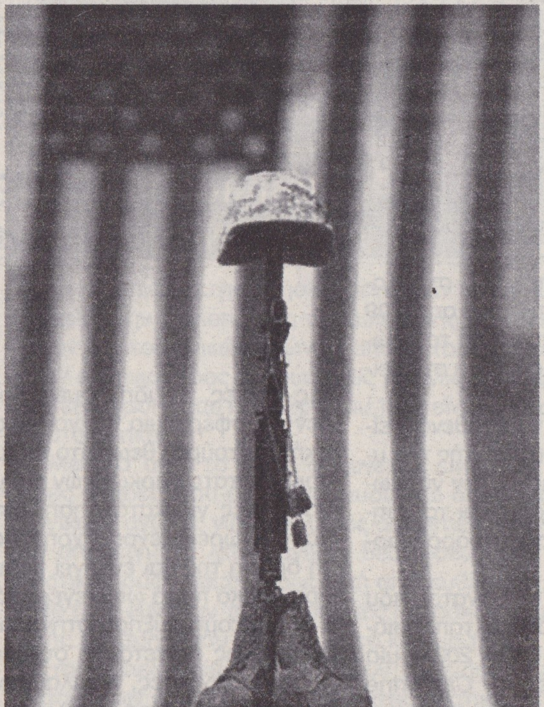
Όμως, η κατοχή του Ιράκ καρκινοβατούσε. Σύμφωνα με τους ειδικούς, για να καμφθούν οι αντιδράσεις έπρεπε «να περάσει η εξουσία σε ιρακινά χέρια μέσω εκλογών». Οι εκλογές όμως δεν μπόρεσαν να ανακόψουν την ορμή της αντίστασης. Το νεοσύστατο ιρακινό κράτος συνέταξε στρατό και χωροφυλακή, εξοπλίστηκε από αμερικανούς, βρετανούς και πέρσες, αξιοποίησε την τεχνική του «διαίρει και βασίλευε» μεταξύ των φατριών, αλλά έσπασε τα μούτρα του μπροστά στην απρόσμενη αντίσταση. Τα περισσότερα γραφεία στρατολόγησης νεοσύλλεκτων φονιάδων ανατινάζονται από επιθέσεις αυτοκτονίας, ενώ την ίδια στιγμή τα αμερικανικά κονβόυ αντιμετωπίζουν βόμβες μεγάλης ισχύος (IED). Αιχμαλωτίζονται αμερικανοί στρατιώτες και οι αποκεφαλισμοί τους μεταδίδονται στο διαδίκτυο προκαλώντας αίσθηση. Οι αμερικανοί βεβαιώνουν πως τον επίσημο αριθμό στρατιωτών από 135.000 στις 150.000...

Αναμφίβολα η ιρακινή αντίσταση αποτελεί μια σημαντική σελίδα στην ιστορία των κοινωνικών αγώνων. Έχει ως αφετηρία το Ιράκ αλλά δεν περιορίζεται μόνο στα σύνορα του. Ο εξεγερμένοι του Ιράκ συναντούν τους εξεγερμένους του Αφγανιστάν, της Σομαλίας, της Παλαιστίνης αλλά και όλου του κόσμου σε μια διαδρομή αδιαπραγμάτευτης σύγκρουσης με την παγκόσμια κυριαρχία. Γκρεμίζει τα θρησκευτικά, φυλετικά και ιδεολογικά σύνορα, που χτίζουν οι κυρίαρχοι για να διαιρούν τους ανθρώπους. Παραμένει αδιαπραγμάτευτη, άγρια, εξεγερτική και γι' αυτό ανθρώπινη.

«Πολεμούν, πιστεύοντας ότι το σημαντικό δεν είναι το πόσοι είμαστε αλλά η ειλικρίνεια και η τιμιότητα, ότι οι θρόνοι των καταπιεστών μπορούν να καταρρεύσουν με απλά μέσα και θέληση» ([3]).

---

1. Al-Jazzera, 11-08-2003.
2. Η βρετανική επικυριαρχία είχε τριχοτομήσει στην πράξη το Ιράκ, τοποθετώντας στο βορρά τους Κούρδους και στο νότο τους Σιίτες, αφήνοντας την μη πετρελαιοπαραγωγική ζώνη στους άραβες σουνίτες.
3. Από το μήνυμα της Αλ Κάιντα για την 5η επέτειο της 11ης Σεπτεμβρίου.

σο έντονος, που δεν επιτρέπει σε κανένα να παραμένει στην ακτίνα δράσης του **ΣΕΑ**. Το όπλο, που αναπτύχθηκε από την «Κοινή Διεύθυνση Μη Θανατηφόρων Όπλων» του αμερικανικού υπουργείου Αμύνης και την εταιρεία οπλικών συστημάτων Raytheon **προορίζεται για τον έλεγχο του πλήθους, για σταθμούς ελέγχου σε δρόμους και λιμάνια, καθώς και για «επιχειρήσεις», όπως στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν.**

Πριν από ένα χρόνο είχε ανακοινωθεί η δοκιμή ενός όπλου που **προκαλεί τύφλωση με δέσμη λέιζερ**. Η καραμπίνα PHSAR (Αντίδραση Ακινητοποίησης και Διέγερσης Προσωπικού) αναπτύχθηκε στο εργαστήριο της Πολεμικής Αεροπορίας στο Μεξικό.

Ενδεικτική είναι η απαγόρευση που «επιβλήθηκε» το 1995 (με την υπογραφή «Πρωτοκόλλου για Όπλα Λέιζερ» του ΟΗΕ) της χρήσης παρόμοιων όπλων, καθώς είχε εξακριβωθεί η πρόκληση μόνιμων βλαβών στα μάτια.

Την ίδια περίπου περίοδο ο αμερικανικός στρατός χρηματοδοτεί την ανάπτυξη ενός όπλου πόνου, που με ακτίνα βολής δύο χιλιομέτρων, **προκαλεί στα θύματά του βασανιστικό πόνο για κάποιο χρονικό διάστημα**. Το όπλο πόνου αναμένεται να ολοκληρωθεί μέσα στη χρονιά που διανύουμε: «Οπως έγινε γνωστό, **το όπλο προορίζεται για την αντιμετώπιση διαδηλωτών και «ταραχοποιών» με στόχο την πρόκληση του μέγιστου πόνου, «δίχως κάποιο τραυματισμό»**, η γνωστοποίηση της δημιουργίας του προκάλεσε τις αντιδράσεις επιστημόνων, αφού για γιών σε βασανιστήρια μόνο θυμηδία μπορούν να προκαλέσουν, αφού το ενδιαφέρον των «νέων επιστημόνων» είναι καταφανώς ιδιαίτερα προσανατολισμένο στην κατανόηση των «μηχανισμών του πόνου» ενός ανθρώπινου οργανισμού, στις αντοχές που μπορεί να επιδείξει, αλλά και στο πόσο μπορεί να πλησιάσει ένας βασανιστής στο σημείο «μηδέν».

Η κατασκευή αυτή καθαυτή τέτοιου είδους πολεμικών όπλων με σκοπό την κοινή χρήση τους είτε στα πλαίσια της «αντιτρομοκρατικής» σταυροφορίας είτε στην καταστολή του πλήθους που συμμετέχει σε ταραχές δεν αφήνει περιθώρια παρανόησης των προσδοκιών, αλλά και των ανησυχιών των κυρίαρχων. Οι επικίνδυνοι πρέπει άλλοτε να απωθούνται, άλλοτε να ακινητοποιούνται και άλλοτε να ανακρίνονται με όλο και πιο «ικανοποιητικές» μεθόδους.

Μ' ένα οπλοστάσιο που ανανέωνεται συνεχώς, παρ' ότι η υπεροπλία του στρατοπέδου του νόμου και της τάξης, του στρατοπέδου της «αδιαμφισβήτητης» αυτοκρατορίας και των συμμάχων της θα έπρεπε να τρομάζει κάθε επίδοξο αμφισβητία της «αναμφισβήτητης» ισχύος τους.

Και όμως, αυτοί που τρομάζουν δεν είναι οι ξυπόλυτοι, δεν είναι τα παιδιά με τις πέτρες στα χέρια και τα μουντζουρωμένα πρόσωπα, δεν είναι οι αντάρτες όπου γης, δεν είναι οι κολασμένοι των γκρίζων προαστίων των μεγαλουπόλεων.

Δεν είναι όλοι αυτοί που πυρπολούν κάθε λίγο αυτό το «τέλος» της ιστορίας, που δεν λέει να φανεί...

Μεθαδόνη και εξάρτηση

Το κράτος σκοτώνει και με μεθαδόνη

Η προέλευση

Υδροχλωριούχος μεθαδόνη είναι ένα συνθετικό ναρκωτικό, το οποίο είχε αρχικά δημιουργηθεί από Γερμανικές φαρμακευτικές εταιρίες κατά τη διάρκεια της 2ης Παγκόσμιας Ανθρωποσφαγής. Αρχικά είχε κυκλοφορήσει στην αγορά με την ονομασία «Dolophine» και χρησιμοποιείτο ως παυσίπονο, για τον ισχυρό πόνο. Εξακολουθεί μέχρι τις μέρες μας να χρησιμοποιείται για τον ίδιο λόγο.

Όμως, η μεθαδόνη σήμερα χορηγείται κυρίως ως αγωγή για απεξάρτηση από τα ναρκωτικά. Η επίδραση της διαρκεί περισσότερο από αυτή των ναρκωτικών που βασίζονται στην μορφίνη.

Συνήθως διατίθεται σε υγρή μορφή και χορηγείται από το στόμα. Αλλά, χορηγείται και σε χάπια ή ενέσιμες αμπούλες και όπως πολλά άλλα φάρμακα έτσι και αυτή διακινείται παράνομα.

Οι παρενέργειες

Πολύ συχνά προκαλείται θάνατος στην αρχή της θεραπείας με προγράμματα μεθαδόνης. Αυτό συμβαίνει λόγω υπερβολικής δόσης (λανθασμένος υπολογισμός της σε σχέση με την ανεκτικότητα του ασθενή στη μεθαδόνη) καθώς και λόγω ευαισθησίας σε ασθένειες, όπως η ηπατίτιδα, η πνευμονία κ.α. Γενικά, η μεθαδόνη προκαλεί όλες τις παρενέργειες των συνθετικών ναρκωτικών, περιλαμβανομένης της ανάπτυξης μιας σωματικής και ψυχολογικής εξάρτησης και ανεκτικότητας. Οι αναπνευστικές επιπλοκές είναι εξ ίσου επικίνδυνες. Οι ισταμίνες, που απελευθερώνονται, μπορούν να προκαλέσουν υπόταση ή και βρογχοσπασμούς. Άλλα συμπτώματα είναι η δυσκοιλιότητα, ναυτία ή εμμετός, νάρκωση, ίλιγγοι και οιδήματα.

Τα συμπτώματα από υπερβολική δόση είναι: Μυϊκοί σπασμοί, δυσκολία στην αναπνοή, διακοπή αναπνοής (κάποιες φορές θανάσιμη μέσα σε 2 έως 4 ώρες), μικροενοχλήσεις στην κόρη του οφθαλμού, μελανιασμένο δέρμα, μελανιασμένα δάχτυλα και νύχια, σπασμοί στο στομάχι, δυσκοιλιότητα. Η μεθαδόνη λειτουργεί κανονικά με δόσεις, που θα ήταν θανάσιμες για κάποιον άλλον.

Επίσης, στην περίπτωση εισαγωγής για πρώτη φορά σε ένα πρόγραμμα, οι δόσεις της μεθαδόνης υπολογίζονται πολύ προσεκτικά αρχίζοντας από μικρές δοσολογίες, οι οποίες σταδιακά αυξάνονται με το πέρασμα εβδομάδων ή και μηνών. Στην αρχή του προγράμματος, μάλιστα, πρέπει να διερευνηθεί με ακρίβεια κατά πόσο ο ασθενής έχει μια καθαρή εξάρτηση από την ηρωίνη ή παίρνει κι άλλες ουσίες. Στα προγράμματα απεξάρτησης, η μεθαδόνη χορηγείται στα άτομα που είναι ήδη ανεκτικά και η ανεκτικότητα αυτή παραμένει υψηλή λόγω της καθημερινής χρήσης της.

Στην περίπτωση που χρησιμοποιούνται περισσότερα από ένα ναρκωτικά, είναι δύσκολο να εντοπιστεί αυτό που είναι υπεύθυνο για το θάνατο από υπερβολική δόση. Επί πλέον, τα ίδια τα ναρκωτικά που συνταγογραφούνται από τους γιατρούς μπορούν να βρεθούν εύκολα και στο δρόμο. Στο 70% των θανάτων από υπερβολική δόση, σύμφωνα με μελέτες στην Γλασκόβη και στο Εδιμβούργο, έχει βρεθεί ένας συνδυασμός ναρκωτικών. Το ίδιο ακριβώς ήταν και το πρόβλημα με τους θανάτους προκαλούμενους από τη μεθαδόνη στο Εδιμβούργο, για την οποία δεν μπορούσαν να καθορίσουν εάν είχε χορηγηθεί κατόπιν συνταγής ή όχι. Υπάρχουν αναφορές ότι οι θάνατοι από την ηρωίνη ή τη μορφίνη είναι σπάνιοι στο Εδιμβούργο. «...Ο αυξανόμενος αριθμός θανάτων από τη μεθαδόνη οφείλεται στο ότι προωθείται στο δρόμο από τους εμπόρους ως υποκατάστατο της ηρωίνης», δηλαδή στην παράνομη χρήση της μεθαδόνης ως υποκατάστατο ναρκωτικό. Μπορεί να προωθείται η μεθαδόνη ως λύση για το πρόβλημα, αλλά βρέθηκε τις περισσότερες φορές σε ανθρώπους που πέθαναν από υπερβολική δόση, από το 1997 ως το 2002. Ήταν η αιτία του ενός τετάρτου αυτών των θανάτων. Στους 6 πρώτους μήνες του 2002, η μεθαδόνη σκότωσε 18 ανθρώπους στη Maine, ενώ το 1997 είχε σκοτώσει 4. Ο δόκτωρ John H. Burton, διευθύνων γιατρός των επειγόντων περιστατικών της Maine, είπε ότι τα δωμάτια επειγόντων περιστατικών του νοσοκομείου, δέχτηκαν ένα «παλιρροιακό κύμα» από περιπτώσεις που σχετίζονταν με αυτήν την ουσία.

Η αύξηση των θανάτων, από υπερβολική δόση μεθαδόνης, έχει φέρει σε αμηχανία πολλούς που ασχολούνται με τις ναρκωτι- ντονου παυσίπονου. Μερικοί από τους εθισμένους, στρέφονται στην μεθαδόνη, όταν δεν μπορούν να βρουν το άλλο ναρκωτικό.

Την ίδια στιγμή, η διάθεσή της τείνει να γενικευτεί. Οι γιατροί τη συνταγογραφούν συχνότερα για την ανακούφιση του πόνου, κατά μέρος επειδή το υπουργείο πήρε σκληρά μέτρα κατά του OxyContin και περισσότερες κλινικές μεθαδόνης εμφανίστηκαν για την θεραπεία του αυξανόμενου αριθμού των εθισμένων στην ηρωίνη.

«Η διαθεσιμότητα της μεθαδόνης για την θεραπεία και τον πόνο έχει κάνει ανθρώπους, που κανονικά δεν θα άλλαζαν ναρκωτικό, να αλλάξουν», είπε ο λοχίας Scott J. Pelletier, που δουλεύει για την υπηρεσία Drug Enforcement στη Maine και αναλαμβάνει υποθέσεις ναρκωτικών στο Portland και την κομητεία του Cumberland, όπου η μεθαδόνη προκάλεσε τουλάχιστον 30 θανάτους το 2002.

Στη Maine, και σε μικρότερο βαθμό σε άλλες πολιτείες, οι αρχές λένε ότι μεγάλο μέρος από τη μεθαδόνη χρησιμοποιείται στις κλινικές αποτοξίνωσης σε υγρή μορφή και «εξαπλώνεται», σε μερικές περιπτώσεις, από ασθενείς των κλινικών. Πολλές κλινικές ανά τη χώρα, ακολουθούν ομοσπονδιακές οδηγίες σχεδιασμένες για να κάνουν την θεραπεία με μεθαδόνη περισσότερο προσβάσιμη, έχουν σταματήσει να ζητούν από τους ασθενείς να παίρνουν την ημερήσια δόση τους στην κλινική, και αντί αυτού τους επιτρέπουν να παίρνουν δόσεις μεθαδόνης στα σπίτια τους μία ή περισσότερες φορές την εβδομάδα.

Στο Σικάγο, «*τα παιδιά τώρα έρχονται από τα προάστια και αγοράζουν μεθαδόνη στο δρόμο*», είπε ο δόκτωρ Ernest C. Rose, που δουλεύει για αρκετές κλινικές μεθαδόνης. «*Στο κέντρο της πόλης μπορείς να πάρεις 80mg μεθαδόνη για 20 με 30 δολ...*

Μεθαδόνη και εξάρτηση

Το κράτος σκοτώνει **και** με μεθαδόνη

Συνήθως διατίθεται σε υγρή μορφή και χορηγείται από το στόμα. Αλλά, χορηγείται και σε χάπια ή ενέσιμες αμπούλες και όπως πολλά άλλα φάρμακα έτσι και αυτή διακινείται παράνομα.

Οι παρενέργειες

Πολύ συχνά προκαλείται θάνατος στην αρχή της θεραπείας με προγράμματα μεθαδόνης. Αυτό συμβαίνει λόγω υπερβολικής δόσης (λανθασμένος υπολογισμός της σε σχέση με την ανεκτικότητα του ασθενή στη μεθαδόνη) καθώς και λόγω ευαισθησίας σε ασθένειες, όπως η ηπατίτιδα, η πνευμονία κ.α. Γενικά, η μεθαδόνη προκαλεί όλες τις παρενέργειες των συνθετικών ναρκωτικών, περιλαμβανομένης της ανάπτυξης μιας σωματικής και ψυχολογικής εξάρτησης και ανεκτικότητας. Οι αναπνευστικές επιπλοκές είναι εξ ίσου επικίνδυνες. Οι ισταμίνες, που απελευθερώνονται, μπορούν να προκαλέσουν υπόταση ή και βρογχοσπασμούς. Άλλα συμπτώματα είναι η δυσκοιλιότητα, ναυτία ή εμμετός, νάρκωση, ίλιγγοι και οιδήματα.

Τα συμπτώματα από υπερβολική δόση είναι: Μυϊκοί σπασμοί, δυσκολία στην αναπνοή, διακοπή αναπνοής (κάποιες φορές θανάσιμη μέσα σε 2 έως 4 ώρες), μικροενοχλήσεις στην κόρη του οφθαλμού, μελανιασμένο δέρμα, μελανιασμένα δάχτυλα και νύχια, σπασμοί στο στομάχι, δυσκοιλιότητα, αδύναμος σφυγμός, χαμηλή πίεση αίματος, υπνηλία, αποπροσανατολισμός, κώμα.

Η εξάρτηση από τη μεθαδόνη

Η συχνή χρήση της μεθαδόνης προκαλεί εξάρτηση. Αν χρησιμοποιείται τακτικά (με συνταγή ή χωρίς) η διακοπή της χρήσης προκαλεί σύνδρομο στέρησης. Οι οργανικές διαταραχές που προκαλούνται είναι παρόμοιες με άλλα ναρκωτικά (όπως η ηρωίνη): αντανακλαστικός βήχας, διεσταλμένες κόρες, υπνηλία και δυσκοιλιότητα. Μερικοί χρήστες της μεθαδόνης αισθάνονται άρρωστοι όταν πρωτοχρησιμοποιούν το ναρκωτικό. Οι γυναίκες αντιμετωπίζουν πρόβλημα με τον βιολογικό κύκλο τους, αλλά μπορούν να συλλάβουν. Η μεθαδόνη είναι συνθετικό ναρκωτικό μακράς επίδρασης και μπορεί να έχει διάρκεια ως και 36 ώρες (δεν προκαλείται σύνδρομο στέρησης σ' αυτό το χρονικό διάστημα) και παραμένει στον οργανισμό για αρκετές μέ-

Στην περίπτωση που χρησιμοποιούνται περισσότερα από ένα ναρκωτικά, είναι δύσκολο να εντοπιστεί αυτό που είναι υπεύθυνο για το θάνατο από υπερβολική δόση. Επί πλέον, τα ίδια τα ναρκωτικά που συνταγογραφούνται από τους γιατρούς μπορούν να βρεθούν εύκολα και στο δρόμο. Στο 70% των θανάτων από υπερβολική δόση, σύμφωνα με μελέτες στην Γλασκόβη και στο Εδιμβούργο, έχει βρεθεί ένας συνδυασμός ναρκωτικών. Το ίδιο ακριβώς ήταν και το πρόβλημα με τους θανάτους προκαλούμενους από τη μεθαδόνη στο Εδιμβούργο, για την οποία δεν μπορούσαν να καθορίσουν εάν είχε χορηγηθεί κατόπιν συνταγής ή όχι. Υπάρχουν αναφορές ότι οι θάνατοι από την ηρωίνη ή τη μορφίνη είναι σπάνιοι στο Εδιμβούργο. «...Ο αυξανόμενος αριθμός θανάτων από τη μεθαδόνη οφείλεται στο ότι προωθείται στο δρόμο από τους εμπόρους ως υποκατάστατο της ηρωίνης», δηλαδή στην παράνομη χρήση της μεθαδόνης ως υποκατάστατο ναρκωτικό. Μπορεί να προωθείται η μεθαδόνη ως λύση για τα προγράμματα απεξάρτησης, όμως προκαλεί μεγαλύτερη εξάρτηση. Ο υψηλός και αυξανόμενος αριθμός των θανάτων από τη μεθαδόνη και στην Αγγλία τονίζει αυτό το γεγονός.

Ένα ακόμη θανατηφόρο ναρκωτικό

Η μεθαδόνη, που έχει καθιερωθεί για τη θεραπεία της εξάρτησης από την ηρωίνη και την ανακούφιση του χρόνιου πόνου, χρησιμοποιείται όλο και περισσότερο καταχρηστικά από χρήστες ναρκωτικών που έχουν μπει σε διαδικασία αποτοξίνωσης και προκαλεί γενικότερα μια ανησυχητική άνοδο των θανάτων, που προέρχονται από την υπερβολική δόση αυτής της ουσίας.

Στην Φλόριντα, οι θάνατοι που σχετίζο-

Drug Enforcement στη Maine και αναλαμβάνει υποθέσεις ναρκωτικών στο Portland και την κομητεία του Cumberland, όπου η μεθαδόνη προκάλεσε τουλάχιστον 30 θανάτους το 2002.

Στη Maine, και σε μικρότερο βαθμό σε άλλες πολιτείες, οι αρχές λένε ότι μεγάλο μέρος από τη μεθαδόνη χρησιμοποιείται στις κλινικές αποτοξίνωσης σε υγρή μορφή και «εξαπλώνεται», σε μερικές περιπτώσεις, από ασθενείς των κλινικών. Πολλές κλινικές ανά τη χώρα, ακολουθούν ομοσπονδιακές οδηγίες σχεδιασμένες για να κάνουν την θεραπεία με μεθαδόνη περισσότερο προσβάσιμη, έχουν σταματήσει να ζητούν από τους ασθενείς να παίρνουν την ημερήσια δόση τους στην κλινική, και αντί αυτού τους επιτρέπουν να παίρνουν δόσεις μεθαδόνης στα σπίτια τους μία ή περισσότερες φορές την εβδομάδα.

Στο Σικάγο, *«τα παιδιά τώρα έρχονται από τα προάστια και αγοράζουν μεθαδόνη στο δρόμο»*, είπε ο δόκτωρ Ernest C. Rose, που δουλεύει για αρκετές κλινικές μεθαδόνης. *«Στο κέντρο της πόλης μπορείς να πάρεις 80mg μεθαδόνης για 20 με 30 δολάρια, που είναι πολύ φτηνότερα από την ηρωίνη. Διαπιστώνουμε πως μεγάλη ποσότητα μεθαδόνης που προέρχεται από τις κλινικές διακινείται στο δρόμο»*.

Δεν υπάρχουν νούμερα για τον αριθμό θανάτων από μεθαδόνη σε όλη τη χώρα. Αλλά το ομοσπονδιακό δίκτυο για την κατάχρηση των ναρκωτικών, αναφέρει ότι 10.725 άνθρωποι κατέληξαν το 2001 σε δωμάτια έκτακτων περιστατικών μετά από κατάχρηση μεθαδόνης. Αυτό το νούμερο ήταν σχεδόν διπλάσιο σε σχέση με το αντίστοιχο νούμερο για το 1999.

Όσοι σχετίζονται με την μεθαδόνη χωρίζονται, συνήθως, σε δύο κατηγορίες. Σ' αυτούς που είναι ήδη εθισμένοι σε άλλα ναρκωτικά και σε περιστασιακούς χρήστες ουσιών που συχνά δοκιμάζουν μεθαδόνη για πρώτη φορά. «Οι

Οι ισταμίνες, που απελευθερώνονται, μπορούν να προκαλέσουν υπόταση ή και βρογχοσπασμούς. Άλλα συμπτώματα είναι η δυσκοιλιότητα, ναυτία ή εμμετός, νάρκωση, ίλιγγοι και οιδήματα.

Τα συμπτώματα από υπερβολική δόση είναι: Μυϊκοί σπασμοί, δυσκολία στην αναπνοή, διακοπή αναπνοής (κάποιες φορές θανάσιμη μέσα σε 2 έως 4 ώρες), μικροενοχλήσεις στην κόρη του οφθαλμού, μελανιασμένο δέρμα, μελανιασμένα δάχτυλα και νύχια, σπασμοί στο στομάχι, δυσκοιλιότητα, αδύναμος σφυγμός, χαμηλή πίεση αίματος, υπνηλία, αποπροσανατολισμός, κώμα.

Η εξάρτηση από τη μεθαδόνη

Η συχνή χρήση της μεθαδόνης προκαλεί εξάρτηση. Αν χρησιμοποιείται τακτικά (με συνταγή ή χωρίς) η διακοπή της χρήσης προκαλεί σύνδρομο στέρησης. Οι οργανικές διαταραχές που προκαλούνται είναι παρόμοιες με άλλα ναρκωτικά (όπως η ηρωίνη): αντανακλαστικός βήχας, διεσταλμένες κόρες, υπνηλία και δυσκοιλιότητα. Μερικοί χρήστες της μεθαδόνης αισθάνονται άρρωστοι όταν πρωτοχρησιμοποιούν το ναρκωτικό. Οι γυναίκες αντιμετωπίζουν πρόβλημα με τον βιολογικό κύκλο τους, αλλά μπορούν να συλλάβουν. Η μεθαδόνη είναι συνθετικό ναρκωτικό μακράς επίδρασης και μπορεί να έχει διάρκεια ως και 36 ώρες (δεν προκαλείται σύνδρομο στέρησης σ' αυτό το χρονικό διάστημα) και παραμένει στον οργανισμό για αρκετές μέρες.

Οι κίνδυνοι από τη χρήση μεθαδόνης

Τα προγράμματα μεθαδόνης, σαν μέθοδοι «θεραπείας», προκαλούν συνήθως περισσότερα θύματα αντί να αποτρέπουν. Αυτό οφείλεται στο γεγονός πως η μεθαδόνη δεν είναι μια αθώα ουσία. Η δόση που λαμβάνει κάποιος για να συντηρηθεί μπορεί να είναι το δηλητήριο για έναν άλλο. Άλλωστε, με τη συχνή χρήση ενός ναρκωτικού το σώμα αναπτύσσει μια συγκεκριμένη ανεκτικότητα στην ουσία αυτή. Γι' αυτόν τον λόγο, είναι πιθανό το άτομο που έχει αναπτύξει την ανεκτικότητα αυτή, να λει-

στο Εδιμβούργο, για την οποία δεν μπορούσαν να καθορίσουν εάν είχε χορηγηθεί κατόπιν συνταγής ή όχι. Υπάρχουν αναφορές ότι οι θάνατοι από την ηρωίνη ή τη μορφίνη είναι σπάνιοι στο Εδιμβούργο. «...Ο αυξανόμενος αριθμός θανάτων από τη μεθαδόνη οφείλεται στο ότι προωθείται στο δρόμο από τους εμπόρους ως υποκατάστατο της ηρωίνης», δηλαδή στην παράνομη χρήση της μεθαδόνης ως υποκατάστατο ναρκωτικό. Μπορεί να προωθείται η μεθαδόνη ως λύση για τα προγράμματα απεξάρτησης, όμως προκαλεί μεγαλύτερη εξάρτηση. Ο υψηλός και αυξανόμενος αριθμός των θανάτων από τη μεθαδόνη και στην Αγγλία τονίζει αυτό το γεγονός.

Ένα ακόμη θανατηφόρο ναρκωτικό

Η μεθαδόνη, που έχει καθιερωθεί για τη θεραπεία της εξάρτησης από την ηρωίνη και την ανακούφιση του χρόνιου πόνου, χρησιμοποιείται όλο και περισσότερο καταχρηστικά από χρήστες ναρκωτικών που έχουν μπει σε διαδικασία αποτοξίνωσης και προκαλεί γενικότερα μια ανησυχητική άνοδο των θανάτων, που προέρχονται από την υπερβολική δόση αυτής της ουσίας.

Στην Φλόριντα, οι θάνατοι που σχετίζονται με τη μεθαδόνη αυξήθηκαν από 209 το 2000, σε 357 το 2001 και σε 254 το πρώτο εξάμηνο του 2002, με διαθέσιμα στοιχεία του έτους 2003.

«Η μεθαδόνη ήρθε από το πουθενά», είπε ο James McDonough, διευθυντής του υπουργείου για τον περιορισμό των ναρκωτικών στην Φλόριντα. «Τώρα είναι το γρηγορότερα αναδυόμενο θανατηφόρο ναρκωτικό».

Στη Βόρεια Καρολίνα, οι θάνατοι που προκλήθηκαν από μεθαδόνη οκταπλασιάστηκαν, από 7 το 1997 σε 58 το 2001 - μία απίστευτη άνοδος είπε η Catherine Sanford, κρατικός επιδημιολόγος. Στην Maine, η μεθαδόνη ήταν το ναρκωτικό που

Το κράτος σκοτώνει <u>και</u> με μεθαδόνη

κές ουσίες, επειδή η μεθαδόνη, η οποία δεν προσφέρει μια γρήγορη και ικανοποιητική μαστούρα, θεωρείτο ως μη πιθανό υποκατάστατο ναρκωτικών και με μικρές πιθανότητες για κατάχρηση. Μπορεί να περάσουν ώρες μέχρι ο χρήστης να νοιώσει τη δράση της και ενεργεί περισσότερο ως ηρεμιστικό παρά ως διεγερτικό.

Η απότομη αύξηση στην κατάχρηση της μεθαδόνης φαίνεται να συνδέεται με πολλούς παράγοντες, περιλαμβανομένης της κατάχρησης της ηρωίνης και του OxyContin, ενός ισχυρότατα εθιστικού έ-

σότερο προσβάσιμη, έχουν σταματήσει να ζητούν από τους ασθενείς να παίρνουν την ημερήσια δόση τους στην κλινική, και αντί αυτού τους επιτρέπουν να παίρνουν δόσεις μεθαδόνης στα σπίτια τους μία ή περισσότερες φορές την εβδομάδα.

Στο Σικάγο, *«τα παιδιά τώρα έρχονται από τα προάστια και αγοράζουν μεθαδόνη στο δρόμο»*, είπε ο δόκτωρ Ernest C. Rose, που δουλεύει για αρκετές κλινικές μεθαδόνης. *«Στο κέντρο της πόλης μπορείς να πάρεις 80mg μεθαδόνης για 20 με 30 δολάρια, που είναι πολύ φτηνότερα από την ηρωίνη. Διαπιστώνουμε πως μεγάλη ποσότητα μεθαδόνης που προέρχεται από τις κλινικές διακινείται στο δρόμο»*.

Δεν υπάρχουν νούμερα για τον αριθμό θανάτων από μεθαδόνη σε όλη τη χώρα. Αλλά το ομοσπονδιακό δίκτυο για την κατάχρηση των ναρκωτικών, αναφέρει ότι 10.725 άνθρωποι κατέληξαν το 2001 σε δωμάτια έκτακτων περιστατικών μετά από κατάχρηση μεθαδόνης. Αυτό το νούμερο ήταν σχεδόν διπλάσιο σε σχέση με το αντίστοιχο νούμερο για το 1999.

Όσοι σχετίζονται με την μεθαδόνη χωρίζονται, συνήθως, σε δύο κατηγορίες. Σ' αυτούς που είναι ήδη εθισμένοι σε άλλα ναρκωτικά και σε περιστασιακούς χρήστες ουσιών που συχνά δοκιμάζουν μεθαδόνη για πρώτη φορά. «Οι περισσότεροι άνθρωποι που είναι εθισμένοι για κάποιο χρονικό διάστημα δεν κυνηγούν τις παραισθήσεις των ναρκωτικών πια», λέει ο δόκτωρ Rose. *«Οι περισσότεροι προσπαθούν να διατηρήσουν μακριά τους τα συμπτώματα της στέρησης και η μεθαδόνη τους καλύπτει»*.

Περιστασιακοί χρήστες μπορεί να είναι «άνθρωποι που απλά είναι σε ένα πάρτυ και κάποιος θα τους δώσει μεθαδόνη», λέει ο δόκτωρ Burton, ειδικός για τα φάρμακα εκτάκτου ανάγκης στη Maine. «Ίσως το αναμίξουν με μπύρα ή με κάποιο άλλο ναρκωτικό. Το παίρνουν νομίζοντας ότι όπως κάθε άλλο ναρκωτικό θα τους προκαλέσει μαστούρα και καταλήγουν είτε νεκροί είτε βα-

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...

Επειδή εξάρτηση και Ελευθερία είναι ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ και ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ καταστάσεις

Επειδή το παραμύθι περί «ελεύθερης επιλογής» στο ντοπάρισμα δεν μπορεί να ΚΑΛΥΨΕΙ την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ, το ΦΟΒΟ, την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ, την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ, την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ, την ΠΛΗΞΗ που έχουν επιβληθεί...

...γι αυτό δεν μπορεί να χτιστεί μια ανθρώπινη και ελεύθερη κοινωνία με μέσα που καταστρέφουν ανθρώπινες υπάρξεις και συμπορεύονται με τα σχέδια των κρατιστών

...ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι,
Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ,
Αναρχικός πυρήνας Χαλκίδας

ριά αναίσθητοι». Χρήση μεθαδόνης γίνεται συχνά σε συνδυασμό με αλκοόλ ή άλλα ναρκωτικά, πράγμα που μπορεί να είναι πιο επιβλαβές. Τυπικά, χάπια συνταγογραφη-

σουν μεγάλες αποστάσεις ως τις κλινικές.

Στη Maine, κρατικοί αξιωματούχοι αναγκάστηκαν να παραδεχτούν ότι η μεθαδόνη που παίρνεται στο σπίτι —που συνήθως

μέρες ήμουν στην ίδια κατάσταση. Ποτέ δεν πέρασα τέτοια κόλαση σε όλη μου την ζωή.

Η ένταση της στέρησης από τη διακοπή της μεθαδόνης ήταν πολύ μεγάλη! Δε μπορούσα ποτέ να τη διακόψω. Παρεμπιπτόντως, πριν από 5 χρόνια ένας τρόφιμος είχε σπασμούς και πέφτοντας, χτύπησε σε μεταλλικές μπάρες και σκοτώθηκε!»

Μαρτυρία 2η

«Την Κυριακή το πρωί, στις 30 Μαρτίου, πήρα την τελευταία δόση μεθαδόνης. Έπαιρνα τους τελευταίους 6 μήνες 80 mg μεθαδόνης.

Ο γιατρός μου, ένας αναισθησιολόγος, γράφει συνταγές για 125 ταμπλέτες, οι οποίες αρκούν για 15 μέρες. Υπέγραψα μαζί του ένα συμβόλαιο, το οποίο βασικά έλεγε ότι θα χρησιμοποιώ το ίδιο φαρμακείο, δεν θα πάρω φάρμακα από άλλο γιατρό και αν μου τελειώσουν πριν από τις 15 μέρες απλά δεν μπορώ να πάρω άλλες. Δεν με πείραξε καθόλου να υπογράψω το συμβόλαιο αυτό και να δεσμευτώ με όλους τους όρους του. Την Παρασκευή του τηλεφώνησα γιατί χρειαζόμουνα περισσότερα χάπια. Καμία απάντηση. Τον ξανακάλεσα το Σάββατο. Καμία απάντηση. Του τηλεφώνησα την Κυριακή στο σπίτι. Καμία απάντηση. Την Κυριακή πήρα την τελευταία δόση μου. Σιχαίνομαι οτιδήποτε ασκεί τόσο μεγάλο έλεγχο επάνω μου. Είναι πολύ υποτιμητικό να εξαρτάσαι τόσο πολύ από ένα μπουκαλάκι χάπια.

Τη Δευτέρα τηλεφώνησα στο γραφείο του. Με ενημέρωσαν ότι αυτή την εβδομάδα ήταν σε διακοπές. Με κυρίευσε πανικός....το ίδιο και τα συμπτώματα στέρησης. Αρχικά έγινα κάπως νευρικός, είχα τρέμουλο. Ο γιατρός μου είχε πει ότι η μεθαδόνη δεν προκαλεί εξάρτηση, πράγμα αντίθετο από ό,τι είχα ακούσει και διαβάσει για το φάρμακο αυτό. Ποτέ, όμως, δεν τον είχα αμφισβητήσει. Ήλπιζα ότι δεν θα χρειαζόταν ποτέ να το ανακαλύψω από μόνος μου. Αυτό που υπέστη το σώμα μου τις επόμενες 48 ώρες ήταν ισχυρά χτυπήματα, το ένα μετά το άλλο. Προσπαθούσα να πείσω τον εαυτό μου ότι είχα απλά μια γρίπη. Ήμουν κατάκοιτος στο κρεβάτι για 3 μέρες και συνεχώς μούσκεμα στον ιδρώτα. Φυσικά ήξερα ότι δεν επρόκειτο για μια γρίπη αλλά ήμουν διατεθειμένος να παίξω οποιοδήποτε παιχνίδι του μυαλού χρειαζόταν για να τα βγάλω πέρα. Μετά το τρέμουλο, άρχισαν οι μυϊκοί σπασμοί. Ένοιωθα τους μυς των ποδιών και των χεριών μου σαν λαστιχένιες κορδέλες, που μπορούσαν να τεντωθούν και να τραβηχτούν στο μέγιστο και μετά να συρρικνώνονται σε ένα ασυνήθιστο σχήμα. Έπειτα ήρθε ο ιδρώτας, οι διάρροιες, οι παραισθήσεις. Θυμάμαι να προσπαθώ να πάρω τηλέφωνο. Ήταν ένα νούμερο που είχα καλέσει χιλιάδες φορές στο παρελθόν, αλλά τώρα αδυνατούσα να το θυμηθώ. Μάλιστα δεν μπορούσα καν να κρατήσω το ακουστικό...μου έπεφτε συνεχώς. Οι μυς μου ήταν εκτός ελέγχου. Ο πόνος που με είχε οδηγήσει στη χρήση της μεθαδόνης επέστρεψε πιο δυνατός από ποτέ. Κατά ένα περίεργο τρόπο, ήταν σαν ένας παλιός φίλος. Τον γνώριζα και τον καταλάβαινα απόλυτα. Ο συνδυασμός της στέρησης και του πόνου ήταν πολύ ισχυρός για να τον αντέξω. Οι γνώριμες σκέψεις της αυτοκτονίας επέστρεφαν.

Ήταν πλέον Τρίτη πρωί. Κάλεσα τον φαρμακοποιό και του εξήγησα την κατάσταση. Στις 1:10 είχα στα χέρια μου 8 χάπια μεθαδόνης. Πήρα όλη τη δόση των 8 χαπιών μονομιάς. Μέσα σε 2 ώρες το σώμα μου ηρέμησε, το μυαλό μου καθάρισε και ο πόνος άρχισε να μειώνεται.

Την Πέμπτη το πρωί, δεν είχα επανέλθει τελείως...αλλά ήμουν πολύ καλύτερα. Η επίθεση αυτή στο σώμα μου ήταν πραγματικά τραυματική...έχασα 3,5 κιλά και εξακολουθώ να τρέμω. Ο εθισμός είναι πραγματικά επικίνδυνος και πρέπει να αποφεύγεται. Πρέπει να παραδεχτώ ότι θα έκανα ο,τιδήποτε μπορούσα για να ανακουφιστώ από τα συμπτώματα και τον πόνο της στέρησης».

Μετάφραση - απόδοση Ε.- Λ.- Γ.

και ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ καταστάσεις

Επειδή το παραμύθι περί «ελεύθερης επιλογής» στο ντοπάρισμα δεν μπορεί να ΚΑΛΥΨΕΙ την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ, το ΦΟΒΟ,

την ΠΛΗΞΗ που έχουν επιβληθεί...

...γι αυτό δεν μπορεί να χτιστεί μια ανθρώπινη και ελεύθερη κοινωνία με μέσα που καταστρέφουν ανθρώπινες υπάρξεις και συμπορεύονται με τα σχέδια των κρατιστών

...ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι,
Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ,
Αναρχικός πυρήνας Χαλκίδας

ριά αναίσθητοι». Χρήση μεθαδόνης γίνεται συχνά σε συνδυασμό με αλκοόλ ή άλλα ναρκωτικά, πράγμα που μπορεί να είναι πιο επιβλαβές. Τυπικά, χάπια συνταγογραφημένα για πόνο είναι περίπου 5mg ή 10mg το κάθε ένα, πράγμα που σημαίνει ότι ίσως χρειάζονται πολλά χάπια για μία υπερβολική δόση. Σε υγρή μορφή, για τη θεραπεία από τον εθισμό, συνήθως είναι από 50mg ως 500mg.

Η μεθαδόνη είναι επίσης περίπλοκη στην χορήγηση. «Οι δόσεις είναι συχνά δύσκολο να υπολογιστούν, λόγω του τρόπου που η μεθαδόνη επιδρά στο σώμα», λέει ο δόκτωρ Covington. «Είναι από τα πολύ λίγα φάρμακα με τα οποία είδα γιατρούς σχεδόν να σκοτώνουν ασθενείς. Είναι πολύ δύσκολος ο υπολογισμός της δοσολογίας όταν την πρωτοξεκινάς. Αν αυτή η ουσία απλωθεί στους δρόμους, θα γεμίσουμε από νεκρούς».

Το να καταπιάνεσαι με την μεθαδόνη που χρησιμοποιείται στην θεραπεία της εξάρτησης ίσως είναι ακόμα πιο δύσκολο. Για 3

σουν μεγάλες αποστάσεις ως τις κλινικές.

Στη Maine, κρατικοί αξιωματούχοι αναγκάστηκαν να παραδεχτούν ότι η μεθαδόνη που παίρνεται στο σπίτι —που συνήθως είναι σε ισχυρότερες δόσεις από τις ταμπλέτες μεθαδόνης για τον πόνο— έχει προκαλέσει τους περισσότερους θανάτους. Σε μερικές περιπτώσεις, είπε ο λοχίας Pelletier, οι ασθενείς των κλινικών «κρατάνε καβάντζα» μιας μικρής ποσότητας από κάθε δόση για το σπίτι και την πουλάνε, την ανταλλάσουν με άλλα ναρκωτικά ή την δίνουν σε κάποιο φίλο εθισμένο σε άλλα ναρκωτικά.

Προσωπικές μαρτυρίες

Μαρτυρία 1η

«Ήμουν και στα δύο τελικά στάδια απεξάρτησης από ηρωίνη και μεθαδόνη και κάθε χρήστης μεθαδόνης θα σας έλεγε το ίδιο: «μπορώ να διακόψω την ηρωίνη οποιαδήποτε στιγμή αλλά με την μεθαδόνη είναι διαφορετικά». Σε 15 χρόνια εξάρτησης από την ηρωίνη, 3 φορές την έκοψα «μαχαίρι»

παίρνα τους τελευταίους 6 μήνες 80 mg μεθαδόνης.

Ο γιατρός μου, ένας αναισθησιολόγος, γράφει συνταγές για 125 ταμπλέτες, οι οποίες αρκούν για 15 μέρες. Υπέγραψα μαζί του ένα συμβόλαιο, το οποίο βασικά έλεγε ότι θα χρησιμοποιώ το ίδιο φαρμακείο, δεν θα πάρω φάρμακα από άλλο γιατρό και αν μου τελειώσουν πριν από τις 15 μέρες απλά δεν μπορώ να πάρω άλλες. Δεν με πείραξε καθόλου να υπογράψω το συμβόλαιο αυτό και να δεσμευτώ με όλους τους όρους του. Την Παρασκευή του τηλεφώνησα γιατί χρειαζόμουνα περισσότερα χάπια. Καμία απάντηση. Τον ξανακάλεσα το Σάββατο. Καμία απάντηση. Του τηλεφώνησα την Κυριακή στο σπίτι. Καμία απάντηση. Την Κυριακή πήρα την τελευταία δόση μου. Σιχαίνομαι οτιδήποτε ασκεί τόσο μεγάλο έλεγχο επάνω μου. Είναι πολύ υποτιμητικό να εξαρτάσαι τόσο πολύ από ένα μπουκαλάκι χάπια.

Τη Δευτέρα τηλεφώνησα στο γραφείο του. Με ενημέρωσαν ότι αυτή την εβδομάδα ήταν σε διακοπές. Με κυρίευσε πανικός....το ίδιο και τα συμπτώματα στέρησης. Αρχικά έγινα κάπως νευρικός, είχα τρέμουλο. Ο γιατρός μου είχε πει ότι η μεθαδόνη δεν προκαλεί εξάρτηση, πράγμα αντίθετο από ό,τι είχα ακούσει και διαβάσει για το φάρμακο αυτό. Ποτέ, όμως, δεν τον είχα αμφισβητήσει. Ήλπιζα ότι δεν θα χρειαζόταν ποτέ να το ανακαλύψω από μόνος μου. Αυτό που υπέστη το σώμα μου τις επόμενες 48 ώρες ήταν ισχυρά χτυπήματα, το ένα μετά το άλλο. Προσπαθούσα να πεί-

ροιές, οι παραισθήσεις. Θυμάμαι να προσπαθώ να πάρω τηλέφωνο. Ήταν ένα νούμερο που είχα καλέσει χιλιάδες φορές στο παρελθόν, αλλά τώρα αδυνατούσα να το θυμηθώ. Μάλιστα δεν μπορούσα καν να κρατήσω το ακουστικό...μου έπεφτε συνεχώς. Οι μυς μου ήταν εκτός ελέγχου. Ο πόνος που με είχε οδηγήσει στη χρήση της μεθαδόνης επέστρεψε πιο δυνατός από ποτέ. Κατά ένα περίεργο τρόπο, ήταν σαν ένας παλιός φίλος. Τον γνώριζα και τον καταλάβαινα απόλυτα. Ο συνδυασμός της στέρησης και του πόνου ήταν πολύ ισχυρός για να τον αντέξω. Οι γνώριμες σκέψεις της αυτοκτονίας επέστρεφαν.

Ήταν πλέον Τρίτη πρωί. Κάλεσα τον φαρμακοποιό και του εξήγησα την κατάσταση. Στις 1:10 είχα στα χέρια μου 8 χάπια μεθαδόνης. Πήρα όλη τη δόση των 8 χαπιών μονομιάς. Μέσα σε 2 ώρες το σώμα μου ηρέμησε, το μυαλό μου καθάρισε και ο πόνος άρχισε να μειώνεται.

Την Πέμπτη το πρωί, δεν είχα επανέλθει τελείως...αλλά ήμουν πολύ καλύτερα. Η επίθεση αυτή στο σώμα μου ήταν πραγματικά τραυματική...έχασα 3,5 κιλά και εξακολουθώ να τρέμω. Ο εθισμός είναι πραγματικά επικίνδυνος και πρέπει να αποφεύγεται. Πρέπει να παραδεχτώ ότι θα έκανα ο,τιδήποτε μπορούσα για να ανακουφιστώ από τα συμπτώματα και τον πόνο της στέρησης».

Μετάφραση - απόδοση Ε.- Λ.- Γ.

Απέναντι στο βασανιστήριο του εγκλεισμού, ο αγώνας είναι διαρκής, ανυποχώρητος, αδιαμεσολάβητος και χωρίς διαχωρισμούς

ΛΕΥΤΕΡΙΑ Σ' ΟΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΚΕΛΙΑ

Αλληλεγγύη

...ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι,
Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ,
Αναρχικός πυρήνας Χαλκίδας

ριά αναίσθητοι». Χρήση μεθαδόνης γίνεται συχνά σε συνδυασμό με αλκοόλ ή άλλα ναρκωτικά, πράγμα που μπορεί να είναι πιο επιβλαβές. Τυπικά, χάπια συνταγογραφημένα για πόνο είναι περίπου 5mg ή 10mg το κάθε ένα, πράγμα που σημαίνει ότι ίσως χρειάζονται πολλά χάπια για μία υπερβολική δόση. Σε υγρή μορφή, για τη θεραπεία από τον εθισμό, συνήθως είναι από 50mg ως 500mg.

Η μεθαδόνη είναι επίσης περίπλοκη στην χορήγηση. «Οι δόσεις είναι συχνά δύσκολο να υπολογιστούν, λόγω του τρόπου που η μεθαδόνη επιδρά στο σώμα», λέει ο δόκτωρ Covington. «Είναι από τα πολύ λίγα φάρμακα με τα οποία είδα γιατρούς σχεδόν να σκοτώνουν ασθενείς. Είναι πολύ δύσκολος ο υπολογισμός της δοσολογίας όταν την πρωτοξεκινάς. Αν αυτή η ουσία απλωθεί στους δρόμους, θα γεμίσουμε από νεκρούς».

Το να καταπιάνεσαι με την μεθαδόνη που χρησιμοποιείται στην θεραπεία της εξάρτησης ίσως είναι ακόμα πιο δύσκολο. Για 3 δεκαετίες, πολλοί ειδικοί σε θέματα υγείας εκθείαζαν τη μεθαδόνη για την ιδιότητά της να απομακρύνει τους εθισμένους από την ηρωίνη. Όμως αυτοί παραμένουν στην μεθαδόνη για πολύ καιρό και δεν μπορούν να λειτουργήσουν χωρίς αυτή. «Πολλοί ζουν δημιουργικές ζωές», προπαγανδίζουν κάποιοι ειδικοί.

Για να γίνει η μεθαδόνη περισσότερο διαθέσιμη, η υπηρεσία κατάχρησης υποκατάστατων και ψυχικής υγείας άλλαξε την πολιτική διάθεσης το 2001. Στο παρελθόν, ασθενείς που ήταν τακτικοί στο να παίρνουν σωστά την καθημερινή τους δόση, μπορούσαν να έχουν το προνόμιο του να παίρνουν στο σπίτι τους μέχρι και τις δόσεις 6 ημερών. Οι νέοι κανόνες έκαναν αυτή την περίοδο 31 μέρες, ένα σοβαρό πλεονέκτημα γι' αυτούς που έπρεπε να διανύσουν μεγάλες αποστάσεις ως τις κλινικές.

Στη Maine, κρατικοί αξιωματούχοι αναγκάστηκαν να παραδεχτούν ότι η μεθαδόνη που παίρνεται στο σπίτι —που συνήθως είναι σε ισχυρότερες δόσεις από τις ταμπλέτες μεθαδόνης για τον πόνο— έχει προκαλέσει τους περισσότερους θανάτους. Σε μερικές περιπτώσεις, είπε ο λοχίας Pelletier, οι ασθενείς των κλινικών «κρατάνε καβάντζα» μιας μικρής ποσότητας από κάθε δόση για το σπίτι και την πουλάνε, την ανταλλάσουν με άλλα ναρκωτικά ή την δίνουν σε κάποιο φίλο εθισμένο σε άλλα ναρκωτικά.

Προσωπικές μαρτυρίες

Μαρτυρία 1η

«Ήμουν και στα δύο τελικά στάδια απεξάρτησης από ηρωίνη και μεθαδόνη και κάθε χρήστης μεθαδόνης θα σας έλεγε το ίδιο: «μπορώ να διακόψω την ηρωίνη οποιαδήποτε στιγμή αλλά με την μεθαδόνη είναι διαφορετικά». Σε 15 χρόνια εξάρτησης από την ηρωίνη, 3 φορές την έκοψα «μαχαίρι». 10 χρόνια στη μεθαδόνη δεν κατάφερα ποτέ να την κόψω. Μια φορά κατέληξα στη φυλακή και ήμουν μέσα 72 ώρες μέχρι να δω τον δικαστή. Κυριολεκτικά χτυπιόμουν στο πάτωμα. Δώδεκα ώρες πριν δω τον δικαστή, απαίτησα να με πάνε στο νοσοκομείο γιατί δεν άντεχα άλλο. Ήμουν δεμένος με χειροπέδες, με τα χέρια πίσω από την πλάτη και πήγα κουτσαίνοντας στο ασθενοφόρο και καθώς δεν μπορούσα να σηκώσω τα πόδια μου για να μπω μέσα, οι μπάτσοι με άρπαξαν από τις δύο πλευρές και με πέταξαν μέσα σαν σακί με πατάτες, με αποτέλεσμα να πέσω με το πρόσωπο κάτω. Ο γιατρός αντιλαμβανόμενος την σοβαρότητα της κατάστασής μου, μου έδωσε μία δόση μεθαδόνης. Η ανακούφιση ήταν άμεση.

Επέστρεψα στην ψειρού και μετά από 2

δα ήταν σε διακοπές. Με κυρίευσε πανικός....το ίδιο και τα συμπτώματα στέρησης. Αρχικά έγινα κάπως νευρικός, είχα τρέμουλο. Ο γιατρός μου είχε πει ότι η μεθαδόνη δεν προκαλεί εξάρτηση, πράγμα αντίθετο από ό,τι είχα ακούσει και διαβάσει για το φάρμακο αυτό. Ποτέ, όμως, δεν τον είχα αμφισβητήσει. Ήλπιζα ότι δεν θα χρειαζόταν ποτέ να το ανακαλύψω από μόνος μου. Αυτό που υπέστη το σώμα μου τις επόμενες 48 ώρες ήταν ισχυρά χτυπήματα, το ένα μετά το άλλο. Προσπαθούσα να πεί-

πίθεση αυτή στο σώμα μου ήταν πραγματικά τραυματική...έχασα 3,5 κιλά και εξακολουθώ να τρέμω. Ο εθισμός είναι πραγματικά επικίνδυνος και πρέπει να αποφεύγεται. Πρέπει να παραδεχτώ ότι θα έκανα ο,τιδήποτε μπορούσα για να ανακουφιστώ από τα συμπτώματα και τον πόνο της στέρησης».

Μετάφραση - απόδοση Ε.- Λ.- Γ.

Απέναντι στο βασανιστήριο του εγκλεισμού, ο αγώνας είναι διαρκής, ανυποχώρητος, αδιαμεσολάβητος και χωρίς διαχωρισμούς

ΛΕΥΤΕΡΙΑ

Σ' ΟΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΚΕΛΙΑ

Αλληλεγγύη

στους

Ν. ΚΟΥΝΤΑΡΔΑ και

Σ. ΜΑΛΙΝΔΡΕΤΟ

που κατηγορούνται για επίθεση στον πρώην πρόεδρο της ΓΣΕΕ ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟ

και στο

Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ

που βρίσκεται προφυλακισμένος

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Η κυρίαρχη ιατρική και τα φύλλα ελιάς

Γενάρης-Φλεβάρης 2007.
Τηλεοπτικός κανιβαλισμός
Αριθμός επεισοδίου: άπειρο,
Θέμα: φύλλα ελιάς ή αλλιώς…φραπελιά.

Και ξαφνικά τα τηλεοπτικά, και μη, μέσα ενημέρωσης ανακάλυψαν ή ακριβέστερα ξέθαψαν τα φύλλα ελιάς και τις ευεργετικές τους ιδιότητες. Αρχικά, σύσσωμες οι μεσημεριανές και πρωινές εκπομπές ασχολούνταν με την προώθηση των φύλλων ελιάς ως φαρμάκου για διάφορες ασθένειες που προσβάλουν τον άνθρωπο. Είναι άξιο αναφοράς ότι, παλαιότερα, σε εκπομπές που θεωρούνται «σοβαρές», είχαν επισημανθεί τα θετικά της λήψης ελαιοφύλλων και μάλιστα είχε αναφερθεί ότι στην Ιαπωνία το νούμερο ένα αφέψημα, που καταναλώνεται, προέρχεται από φύλλα ελιάς. Στη συνέχεια και ενώ έχει προηγηθεί η εμπορική εκμετάλλευση του θέματος, είτε από τα τηλεοπτικά κοράκια, είτε από διάφορους εμπόρους των λαϊκών αγορών, ακολουθεί η κατακραυγή των θετικών επιδράσεων των φύλλων ελιάς.

Τι είχε συμβεί όμως και υπήρξε αυτή η μετάλλαξη των δημοσιολέχρων;

Προφανώς η παρέμβαση των φαρμακοβιομήχανων και των κρατικών διεκπεραιωτών τους. Είναι αυτονόητο ότι δεν τρέφουμε καμία αυταπάτη ως προς την φαρμακευτική πολιτική που ασκείται από το κράτος και τις βιομηχανίες και στα οικονομικά μεγέθη που αποσπούνται, είτε άμεσα από τον ασθενή-καταναλωτή, είτε από τα ταμεία ασφαλισμένων. Το φάρμακο, ως δομικό στοιχείο της κυρίαρχης δυτικής ιατρικής αναφέρεται μόνο στην ίαση της ασθένειας και στην διαχείριση της βλάβης του ανθρώπου. Γενικότερα, η κυρίαρχη ιατρική δεν καταπολεμά τις αιτίες που προκαλούν τις ασθένειες αλλά απλά προσπαθεί να τις αντιμετωπίσει. Με αυτή την έννοια, ίσως, δεν είναι υπερβολή να υποστηρίξουμε ότι η κυρίαρχη ιατρική προσπαθεί να συμμαζέψει τις συνέπειες που προκαλεί ο πολιτισμός.

Η ιατρικοποίηση της ανθρώπινης ύπαρξης και κάθε κοινωνικού φαινομένου με αναφορές σε γονίδια και νευρομυϊκές συνάψεις (βλ. ομοφυλοφιλία, επιθετικότητα κλπ) στοχεύει στον έλεγχο των ανθρώπων που μέσω της άνευ όρου παραδοχής της αυθεντίας της επιστήμης συναινεί πολλές φορές στην αυτοδέσμευση του μέσω της φαρμακευτικής καταστολής. Παράλληλα, η υπερσυνταγογράφηση των γιατρών ως αποτέλεσμα του μάρκετινγκ και των προμηθειών που χορηγούν οι φαρμακοβιομηχανίες σε αυτούς, αυξάνει τη διάδοση λοιμώξεων αφού αναπτύσσονται ιοί ανθεκτικοί στα φάρμακα. Έχουμε γράψει και σε προηγούμενο φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ για τον ρόλο των εταιριών στην αντιμετώπιση του AIDS στην Αφρική, που ουσιαστικά αφήνουν να πεθάνουν εκατομμύρια άνθρωποι καθώς και για την εργαστηριακή κατασκευή του ιού HIV (αρ. φύλλου 4 και 5).

Η απεριόριστη φαρμακολογική ιατρικοποίηση πετυχαίνει και την χειραγώγηση-καταστολή του ατόμου για την αδιάλειπτη συνέχεια αλλά και την αύξηση των κερδών για τους βιομηχάνους. Είναι ακριβώς αυτό που ο Φουκώ πριν από σαράντα χρόνια ονόμαζε βιο-εξουσία (προσαρμογή του πληθυσμού στις ανάγκες του κεφαλαίου) και βιο-πολιτική (η εφαρμογή από την βιο-εξουσία προγραμμάτων δημόσιας υγιεινής, ευγονικής, ευθανασίας, στείρωσης και εξόντωσης στα στρατόπεδα συγκέντρωσης).

Σήμερα, οι έννοιες αυτές εμφανίζονται ακόμα πιο έντονα αφού η κυρίαρχη προσπάθεια των τεχνολογιών και των επιστημών είναι να διαχωρίσουν τον άνθρωπο από τη φύση και να τον τοποθετήσουν σε μια αυτόνομη κλίμακα, όπου υποτίθεται πως όλα θα περιστρέφονται γύρω από αυτόν με δική του βούληση και ικανότητα. Η αλαζονεία του εξουσιαστή και της αυθεντίας βρίσκεται στον πυρήνα των νέων επιστημών όπως της βιοτεχνολογίας, κατασκευάζοντας έναν άλλο πολιτισμό που προβάλλεται ως

ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟ ΑΠ' ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ!

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ των 3 προφυλακισμένων της 6ης Μάη, μετά από 70 μέρες απεργίας πείνας του Τ. Ζαντορόζνι και 54 του Γ. Κυριακόπουλου, είναι μια νίκη του αγώνα για ζωή και ελευθερία ενάντια στην Εξουσία του εγκλεισμού και του θανάτου. Μία κατάκτηση των απεργών πείνας που με όπλο την ίδια τους τη ζωή διεκδίκησαν την ελευθερία τους και δεν λύγισαν μπροστά στην τρομοκρατία των δεσμοφυλάκων, των μπάτσων, των γιατρών και των εισαγγελέων. Μια κατάκτηση όσων αγωνίζονται, όχι μόνο γιατί σταθήκαμε, με όλες μας τις δυνάμεις, στο πλευρό των φυλακισμένων συντρόφων μας μέχρι την απελευθέρωσή τους, αλλά και γιατί μέσα από αυτό τον αγώνα αναδείξαμε τη δύναμη της αυτοοργάνωσης, της αλληλεγγύης και της συλλογικής δράσης, στέλνοντας σε όλους όσους ασφυκτιούν στην πνιγηρή καθημερινότητα του ελέγχου και της καταστολής, το μήνυμα πως η αδιαμεσολάβητη και ανυποχώρητη αντίσταση μπορεί να ανατρέψει τα εφιαλτικά σχέδια του κράτους.

Στη συγκεκριμένη υπόθεση, αυτό που επιχειρήθηκε εξαρχής από το κράτος, μέσα από την προφυλάκιση των 3 διαδηλωτών που συνελήφθησαν για τα συγκρουσιακά γεγονότα στην αντιπολεμική πορεία του ΕΚΦ στις 6 Μάη, ήταν η παραδειγματική τιμωρία όσων αντιστέκονται έξω από τα πλαίσια της καθεστωτικής νομιμότητας και η εγκληματοποίησή τους (πράγμα στο οποίο συναίνεσαν απόλυτα οι ρεφορμιστές του ΕΚΦ με δηλώσεις τους).

Μετά το ξεκίνημα της απεργίας πείνας σε μια περίοδο που το κράτος εξαγγέλλει και προωθεί με κάθε τρόπο τις κατασταλτικές προθέσεις του απέναντι στον αναρχικό-αντιεξουσιαστικό χώρο, ο αγώνας για την απελευθέρωση των 3 έγινε το πεδίο που εκφράστηκε μια ευρύτερη αντιπαράθεση. Πρόκειται εξάλλου για μια έκρυθμη κοινωνικά περίοδο, με ανοιχτά μέτωπα όπως αυτά στο χώρο της εργασίας και της εκπαίδευσης, όπου οι αναρχικοί-αντιεξουσιαστές συναντιούνται στο δρόμο με κοινωνικές ομάδες που αντιστέκονται, προωθώντας τη ριζοσπαστικοποίηση και τη διεύρυνση του αγώνα. Σε αυτή την αντιπαράθεση, το κράτος επιστρατεύει όλο το ιδεολογικό και κατασταλτικό του οπλοστάσιο για να διαστρεβλώσει, να συκοφαντήσει, να απομονώσει και να εξουδετερώσει τη ριζοσπαστική αντίσταση. Σε αυτά τα πλαίσια, πολλές από τις κινήσεις αλληλεγγύης δέχτηκαν προκλήσεις, απειλήθηκαν ή χτυπήθηκαν από την καταστολή, σε μια προσπάθεια να θαφτεί στη σιωπή ο αγώνας των απεργών πείνας, να απομονωθούν και να εγκαταλείψουν τον αγώνα τους οι απεργοί, να εξουδετερωθεί η απεργία πείνας ως μέσο αγώνα, και να προχωρήσουν ανεμπόδιστα τα κατασταλτικά σχέδια για την εξόντωση του αναρχικού χώρου.

Απέναντι σε αυτήν την πραγματικότητα και στα πλαίσια του αγώνα για την απελευθέρωση των 3 της 6ης Μάη καταλάβαμε το Πολυτεχνείο από τις 13 Γενάρη, δημιουργώντας μια εστία συλλογικής αντίστασης μέσα στο κέντρο της πόλης, δείχνοντας πως δεν θα αφήναμε τους φυλακισμένους συντρόφους μας μόνους τους στα νύχια του κράτους, πως δεν θα αφήναμε καμία κατασταλτική επίθεση αναπάντητη.

Η κατάληψη του Πολυτεχνείου αποτέλεσε για 25 μέρες ένα σταθερό σημείο αναφοράς για τον αγώνα αλληλεγγύης και μια διαρκή απειλή για το κράτος, τη στιγμή μάλιστα που παράλληλα πραγματοποιούνταν εκατοντάδες φοιτητικές καταλήψεις πανεπιστημιακών χώρων ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση και χιλιάδες νεολαίων βρίσκονταν στους δρόμους.

Μέσα από το εγχείρημα της κατάληψης γεννήθηκαν, υποστηρίχτηκαν και συνδιοργανώθηκαν κινήσεις (παρεμβάσεις αντιπληροφόρησης, αποκλεισμοί δρόμων, συγκέντρωση στο νοσοκομείο της Νίκαιας, με κορυφαία στιγμή την πορεία της 1ης Φλεβάρη που καλέστηκε από αναρχικές συλλογικότητες και στην οποία συμμετείχαν περισσότεροι από 1.500 άνθρωποι) που έσπασαν το τείχος της σιωπής, δημιούργησαν σοβαρά αναχώματα στους κατασταλτικούς σχεδιασμούς, εξέθεσαν την ένοχη σιωπή της Αριστεράς, και τέλος άνοιξαν ένα δρόμο αγώνα, βασισμένο στη συλλογικότητα και τη συντροφικότητα ενάντια στην παραίτηση και την ηττοπάθεια.

Έχοντας ως σημείο αναφοράς την απεργία πείνας, αναπτύχθηκε ένας ζωντανός και δυναμικός

γόρων, ακολουθεί η κατακραυγή των θετικών επιδράσεων των φύλλων ελιάς.

Τι είχε συμβεί όμως και υπήρξε αυτή η μετάλλαξη των δημοσιολέχρων;

Προφανώς η παρέμβαση των φαρμακοβιομήχανων και των κρατικών διεκπεραιωτών τους. Είναι αυτονόητο ότι δεν τρέφουμε καμία αυταπάτη ως προς την φαρμακευτική πολιτική που ασκείται από το κράτος και τις βιομηχανίες και στα οικονομικά μεγέθη που αποσπούνται, είτε άμεσα από τον ασθενή-καταναλωτή, είτε από τα ταμεία ασφαλισμένων. Το φάρμακο, ως δομικό στοιχείο της κυρίαρχης δυτικής ιατρικής αναφέρεται μόνο στην ίαση της ασθένειας και στην διαχείριση της βλάβης του ανθρώπου. Γενικότερα, η κυρίαρχη ιατρική δεν καταπολεμά τις αιτίες που προκαλούν τις ασθένειες αλλά απλά προσπαθεί να τις αντιμετωπίσει. Με αυτή την έννοια, ίσως, δεν είναι υπερβολή να υποστηρίξουμε ότι η κυρίαρχη ιατρική προσπαθεί να συμμαζέψει τις συνέπειες που προκαλεί ο πολιτισμός.

Η ιατρικοποίηση της ανθρώπινης ύπαρξης και κάθε κοινωνικού φαινομένου με αναφορές σε γονίδια και νευρομυϊκές συνάψεις (βλ. ομοφυλοφιλία, επιθετικότητα κλπ) στοχεύει στον έλεγχο των ανθρώπων που μέσω της άνευ όρου παραδοχής της αυθεντίας της επιστήμης συναινεί πολλές φορές στην αυτοδέσμευση του μέσω της φαρμακευτικής καταστολής. Παράλληλα, η υπερσυνταγογράφηση των γιατρών ως αποτέλεσμα του μάρκετινγκ και των προμηθειών που χορηγούν οι φαρμακοβιομηχανίες σε αυτούς, αυξάνει τη διάδοση λοιμώξεων αφού αναπτύσσονται ιοί ανθεκτικοί στα φάρμακα. Έχουμε γράψει και σε προηγούμενο φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ για τον ρόλο των εταιριών στην αντιμετώπιση του AIDS στην Αφρική, που ουσιαστικά αφήνουν να πεθάνουν εκατομμύρια άνθρωποι καθώς και για την εργαστηριακή κατασκευή του ιού HIV (αρ. φύλλου 4 και 5).

Η απεριόριστη φαρμακολογική ιατρικοποίηση πετυχαίνει και την χειραγώγηση-καταστολή του ατόμου για την αδιάλειπτη συνέχεια αλλά και την αύξηση των κερδών για τους βιομηχάνους. Είναι ακριβώς αυτό που ο Φουκώ πριν από σαράντα χρόνια ονόμαζε βιο-εξουσία (προσαρμογή του πληθυσμού στις ανάγκες του κεφαλαίου) και βιο-πολιτική (η εφαρμογή από την βιο-εξουσία προγραμμάτων δημόσιας υγιεινής, ευγονικής, ευθανασίας, στείρωσης και εξόντωσης στα στρατόπεδα συγκέντρωσης).

Σήμερα, οι έννοιες αυτές εμφανίζονται ακόμα πιο έντονα αφού η κυρίαρχη προσπάθεια των τεχνολογιών και των επιστημών είναι να διαχωρίσουν τον άνθρωπο από τη φύση και να τον τοποθετήσουν σε μια αυτόνομη κλίμακα, όπου υποτίθεται πως όλα θα περιστρέφονται γύρω από αυτόν με δική του βούληση και ικανότητα. Η αλαζονεία του εξουσιαστή και της αυθεντίας βρίσκεται στον πυρήνα των νέων επιστημών όπως της βιοτεχνολογίας, κατασκευάζοντας έναν άλλο πολιτισμό που προβάλλεται ως μια λογική και αναγκαία εξέλιξη.

Είναι αυτονόητο λοιπόν ότι ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της διαχείρισης, όπως γιατροί, φαρμακοβιομήχανοι, ιατρικοί επισκέπτες δεν επιτρέπουν με οποιονδήποτε τρόπο την από-ιατρικοποίηση της ζωής μας. Είναι αυτοί που με τη σύμπραξη και αγαστή συνεργασία των μμε βαφτίζουν το «διαφορετικό» ως «γραφικό», τις μη κυρίαρχες «ιατρικές» τσαρλατανισμό και τα βότανα-γιατροσόφια ως μαντζούνια. Στην περίπτωση των φύλλων ελιάς εκμεταλλεύτηκαν τις υπερβολές που διατυπώθηκαν, εν μέρει, από τους υπερασπιστές της, ώστε με μια απλή αναγωγή να τα χαρακτηρίσουν επικίνδυνα και παράλληλα να θεοποιούν τις ικανότητες της σύγχρονης ιατρικής: Στα διαρκή ερωτήματα των δημοσιογράφων-κομπάρσων για το εάν υπάρχουν μελέτες που να αποδεικνύουν τα ευεργετήματα της ελιάς, οι «πάνσοφοι» καθηγητές ιατρικής απαντούσαν με ένα στόμα «όχι». Φυσικά, τα επιτελεία των καναλιών παραδόξως δεν καλούσαν ερευνητές της Β' Πανεπιστημιακής Καρδιολογικής Κλινικής (Αττικό Νοσοκομείο) και ας προΐσταται ο γνωστός μαϊντανός Δ. Κρεμαστινός. Και όμως, το Δεκέμβριο του 2006, η συγκεκριμένη ερευνητική ομάδα πιστοποιούσε προηγούμενες μελέτες του εξωτερικού για την αντιοξειδωτική δράση της ελευρωπαΐνης των φύλλων ελιάς, που αναστέλλει την οξείδωση της LDL χοληστερόλης και εμπλέκεται σε καρδιακές παθήσεις. Μια δράση που μπορεί να αποτρέψει το 1/3 των εμφραγμάτων που παρουσιάζονται σε άτομα με καρδιολογικά προβλήματα. Παράλληλα, ερευνητική ομάδα του Πανεπιστημίου Πάτρας διατύπωσε την άποψη ότι η ελευρωπαΐνη καταπολεμά πιθανότατα το Αλτσχάιμερ, ενώ αντίστοιχη ομάδα από την Φαρμακευτική Σχολή Αθηνών παρατήρησε ότι η ελευρωπαΐνη μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αντίδοτο της δοξορουβικόνης. Η δοξορουβικόνη είναι ένα διαδεδομένο αντικαρκινικό φάρμακο με μεγάλη

Στη συγκεκριμένη υπόθεση, αυτό που επιχειρήθηκε εξαρχής από το κράτος, μέσα από την προφυλάκιση των 3 διαδηλωτών που συνελήφθησαν για τα συγκρουσιακά γεγονότα στην αντιπολεμική πορεία του ΕΚΦ στις 6 Μάη, ήταν η παραδειγματική τιμωρία όσων αντιστέκονται έξω από τα πλαίσια της καθεστωτικής νομιμότητας και η εγκληματοποίησή τους (πράγμα στο οποίο συναίνεσαν απόλυτα οι ρεφορμιστές του ΕΚΦ με δηλώσεις τους).

Μετά το ξεκίνημα της απεργίας πείνας σε μια περίοδο που το κράτος εξαγγέλλει και προωθεί με κάθε τρόπο τις κατασταλτικές προθέσεις του απέναντι στον αναρχικό-αντιεξουσιαστικό χώρο, ο αγώνας για την απελευθέρωση των 3 έγινε το πεδίο που εκφράστηκε μια ευρύτερη αντιπαράθεση. Πρόκειται εξάλλου για μια έκρυθμη κοινωνικά περίοδο, με ανοιχτά μέτωπα όπως αυτά στο χώρο της εργασίας και της εκπαίδευσης, όπου οι αναρχικοί-αντιεξουσιαστές συναντιούνται στο δρόμο με κοινωνικές ομάδες που αντιστέκονται, προωθώντας τη ριζοσπαστικοποίηση και τη διεύρυνση του αγώνα. Σε αυτή την αντιπαράθεση, το κράτος επιστρατεύει όλο το ιδεολογικό και κατασταλτικό του οπλοστάσιο για να διαστρεβλώσει, να συκοφαντήσει, να απομονώσει και να εξουδετερώσει τη ριζοσπαστική αντίσταση. Σε αυτά τα πλαίσια, πολλές από τις κινήσεις αλληλεγγύης δέχτηκαν προκλήσεις, απειλήθηκαν ή χτυπήθηκαν από την καταστολή, σε μια προσπάθεια να θαφτεί στη σιωπή ο αγώνας των απεργών πείνας, να απομονωθούν και να εγκαταλείψουν τον αγώνα τους οι απεργοί, να εξουδετερωθεί η απεργία πείνας ως μέσο αγώνα, και να προχωρήσουν ανεμπόδιστα τα κατασταλτικά σχέδια για την εξόντωση του αναρχικού χώρου.

Απέναντι σε αυτήν την πραγματικότητα και στα πλαίσια του αγώνα για την απελευθέρωση των 3 της 6ης Μάη καταλάβαμε το Πολυτεχνείο από τις 13 Γενάρη, δημιουργώντας μια εστία συλλογικής αντίστασης μέσα στο κέντρο της πόλης, δείχνοντας πως δεν θα αφήναμε τους φυλακισμένους συντρόφους μας μόνους τους στα νύχια του κράτους, πως δεν θα αφήναμε καμία κατασταλτική επίθεση αναπάντητη.

Η κατάληψη του Πολυτεχνείου αποτέλεσε για 25 μέρες ένα σταθερό σημείο αναφοράς για τον αγώνα αλληλεγγύης και μια διαρκή απειλή για το κράτος, τη στιγμή μάλιστα που παράλληλα πραγματοποιούνταν εκατοντάδες φοιτητικές καταλήψεις πανεπιστημιακών χώρων ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση και χιλιάδες νεολαίων βρίσκονταν στους δρόμους.

Μέσα από το εγχείρημα της κατάληψης γεννήθηκαν, υποστηρίχτηκαν και συνδιοργανώθηκαν κινήσεις (παρεμβάσεις αντιπληροφόρησης, αποκλεισμοί δρόμων, συγκέντρωση στο νοσοκομείο της Νίκαιας, με κορυφαία στιγμή την πορεία της 1ης Φλεβάρη που καλέστηκε από αναρχικές συλλογικότητες και στην οποία συμμετείχαν περισσότεροι από 1.500 άνθρωποι) που έσπασαν το τείχος της σιωπής, δημιούργησαν σοβαρά αναχώματα στους κατασταλτικούς σχεδιασμούς, εξέθεσαν την ένοχη σιωπή της Αριστεράς, και τέλος άνοιξαν ένα δρόμο αγώνα, βασισμένο στη συλλογικότητα και τη συντροφικότητα ενάντια στην παραίτηση και την ηττοπάθεια.

Έχοντας ως σημείο αναφοράς την απεργία πείνας, αναπτύχθηκε ένας ζωντανός και δυναμικός αγώνας αλληλεγγύης από αναρχικούς-αντιεξουσιαστές με συγκεντρώσεις, διαδηλώσεις, μηχανοκίνητες πορείες στις φυλακές και το νοσοκομείο της Νίκαιας, καταλήψεις σε ραδιοφωνικούς σταθμούς, νομαρχίες και δημαρχεία, συγκρούσεις με την αστυνομία, όπως αυτές που ξέσπασαν γύρω από το Πολυτεχνείο μετά το πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο της 17ης Γενάρη, επιθέσεις σε κρατικούς-καπιταλιστικούς στόχους, παρεμβάσεις σε δρόμους και πλατείες, στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, την Πάτρα, το Ηράκλειο, τα Χανιά, το Ρέθυμνο, την Καβάλα , τη Σάμο, τη Χαλκίδα, τη Νάξο, το Αγρίνιο, την Άρτα, τα Γιάννενα, τη Βέροια, την Κοζάνη, τη Λαμία, τη Λάρισα, το Βόλο, την Κεφαλονιά κ.α., αλλά και με κινήσεις αντιπληροφόρησης και αλληλεγγύης στην Αγγλία, την Ισπανία, την Τουρκία, τη Δανία, τη Φιλανδία, τη Γαλλία, τη Ρωσία, την Πολωνία, την Ολλανδία, τις ΗΠΑ...

Αυτή η δυναμική αναπτύχθηκε αψηφώντας την κρατική τρομοκρατία και περιφρονώντας τους συνήθεις διαμεσολαβητές της αλληλεγγύης, οι οποίοι μέχρι την τελευταία στιγμή συντάσσονταν με το κράτος είτε μέσω της σιωπής τους είτε συμβάλλοντας στην κρατική προπαγάνδα μιλώντας για «κουκουλοφόρους» και «προβοκάτορες». Και αυτή η δυναμική είναι που στήριξε από την πρώτη μέχρι την τελευταία στιγμή την απεργία πείνας η οποία τελικά ανάγκασε το κράτος να υποχωρήσει, και, μπροστά σε αυτή την εξέλιξη, τους ίδιους τους λασπολόγους και όψιμους συμπαραστάτες να τρέχουν την τελευταία μέρα της απεργίας πείνας να περισώσουν το «ανθρωπιστικό» προσωπείο του κράτους και να προβάλουν τον εαυτό τους ως σωτήρες, αντλώντας πολιτική υπεραξία (φτάνοντας στο σημείο τέτοιας παραποίησης των γεγονότων ώστε να εμφανίζουν την αναρχική πορεία της 1ης Φλεβάρη ως πορεία του Φόρουμ)! Δεν ξεχνάμε ότι παράγοντες του ΕΚΦ προσέφεραν την πολιτική τους συναίνεση στην προφυλάκιση των ανθρώπων που τώρα δήθεν υπερασπίζονται, πως αφού συκοφάντησαν και επιχείρησαν να στερήσουν το χαρακτήρα της κοινωνικής αντι-βίας από τα συγκρουσιακά γεγονότα για τα οποία οι 3 κρατούνταν επί εννιά μή-

αφήσουν να πεθάνουν εκατομμύρια άνθρωποι καθώς και για την εργαστηριακή κατασκευή του ιού HIV (αρ. φύλλου 4 και 5).

Η απεριόριστη φαρμακολογική ιατρικοποίηση πετυχαίνει και την χειραγώγηση-καταστολή του ατόμου για την αδιάλειπτη συνέχεια αλλά και την αύξηση των κερδών για τους βιομηχάνους. Είναι ακριβώς αυτό που ο Φουκώ πριν από σαράντα χρόνια ονόμαζε βιο-εξουσία (προσαρμογή του πληθυσμού στις ανάγκες του κεφαλαίου) και βιο-πολιτική (η εφαρμογή από την βιο-εξουσία προγραμμάτων δημόσιας υγιεινής, ευγονικής, ευθανασίας, στείρωσης και εξόντωσης στα στρατόπεδα συγκέντρωσης).

Σήμερα, οι έννοιες αυτές εμφανίζονται ακόμα πιο έντονα αφού η κυρίαρχη προσπάθεια των τεχνολογιών και των επιστημών είναι να διαχωρίσουν τον άνθρωπο από τη φύση και να τον τοποθετήσουν σε μια αυτόνομη κλίμακα, όπου υποτίθεται πως όλα θα περιστρέφονται γύρω από αυτόν με δική του βούληση και ικανότητα. Η αλαζονεία του εξουσιαστή και της αυθεντίας βρίσκεται στον πυρήνα των νέων επιστημών όπως της βιοτεχνολογίας, κατασκευάζοντας έναν άλλο πολιτισμό που προβάλλεται ως μια λογική και αναγκαία εξέλιξη.

Είναι αυτονόητο λοιπόν ότι ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της διαχείρισης, όπως γιατροί, φαρμακοβιομήχανοι, ιατρικοί επισκέπτες δεν επιτρέπουν με οποιονδήποτε τρόπο την από-ιατρικοποίηση της ζωής μας. Είναι αυτοί που με την σύμπραξη και αγαστή συνεργασία των μμε βαφτίζουν το «διαφορετικό» ως «γραφικό», τις μη κυρίαρχες «ιατρικές» τσαρλατανισμό και τα βότανα-γιατροσόφια ως μαντζούνια. Στην περίπτωση των φύλλων ελιάς εκμεταλλεύτηκαν τις υπερβολές που διατυπώθηκαν, εν μέρει, από τους υπερασπιστές της, ώστε με μια απλή αναγωγή να τα χαρακτηρίσουν επικίνδυνα και παράλληλα να θεοποιούν τις ικανότητες της σύγχρονης ιατρικής. Στα διαρκή ερωτήματα των δημοσιογράφων-κομπάρσων για το εάν υπάρχουν μελέτες που να αποδεικνύουν τα ευεργετήματα της ελιάς, οι «πάνσοφοι» καθηγητές ιατρικής απαντούσαν με ένα στόμα «όχι». Φυσικά, τα επιτελεία των καναλιών παραδόξως δεν καλούσαν ερευνητές της Β' Πανεπιστημιακής Καρδιολογικής Κλινικής (Αττικό Νοσοκομείο) και ας προΐσταται ο γνωστός μαϊντανός Δ. Κρεμαστινός. Και όμως, το Δεκέμβριο του 2006, η συγκεκριμένη ερευνητική ομάδα πιστοποιούσε προηγούμενες μελέτες του εξωτερικού για την αντιοξειδωτική δράση της ελευρωπαΐνης των φύλλων ελιάς, που αναστέλλει την οξείδωση της LDL χοληστερόλης και εμπλέκεται σε καρδιακές παθήσεις. Μια δράση που μπορεί να αποτρέψει το 1/3 των εμφραγμάτων που παρουσιάζονται σε άτομα με καρδιολογικά προβλήματα. Παράλληλα, ερευνητική ομάδα του Πανεπιστημίου Πάτρας διατύπωσε την άποψη ότι η ελευρωπαΐνη καταπολεμά πιθανότατα το Αλτσχάιμερ, ενώ αντίστοιχη ομάδα από την Φαρμακευτική Σχολή Αθηνών παρατήρησε ότι η ελευρωπαΐνη μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αντίδοτο της δοξορουβικόνης. Η δοξορουβικόνη είναι ένα διαδεδομένο αντικαρκινικό φάρμακο με μεγάλη καρδιοτοξικότητα και παρενέργειες. Επιστημονικές δημοσιεύσεις για τα θετικά της δράσης της ελιάς έχουν δημοσιευθεί, από το 1996, σε διάφορα περιοδικά, όπως τα Journal of Nutrition, Journal Agric Food Chemistry, Journal of Medical Food κ.ά. Συνεπώς είναι λίγο δύσκολο έως απίθανο να μην γνωρίζουν οι γιατροί και οι καθηγητές ιατρικής, τις παραπάνω μελέτες και δημοσιεύσεις. Σίγουρα πρόκειται για προσπάθεια συγκάλυψης αφού απειλούνται τα «κεκτημένα» τους, όπως χρηματοδοτήσεις προγραμμάτων που αβαντάρουν ιδιώτες (συχνά εταιρίες χρηματοδοτούν μελέτες που όμως απαγορεύουν τη δημοσίευση των στοιχείων όταν τα αποτελέσματα δεν είναι ευνοϊκά γι' αυτές). Απλούστατα, από τη μια ήθελαν να δείξουν στα αφεντικά τους ότι είναι τα «καλά παιδιά» και πρέπει να τους εμπιστεύονται, δηλαδή να χρηματοδοτούν και από την άλλη βγήκαν στην επιφάνεια διάφοροι εσωτερικοί ανταγωνισμοί.

Γι' αυτό, δεν απαιτείται να είμαστε επιφυλακτικοί μόνο με ορισμένους τομείς της ιατρικής/βιολογίας, όπως ψυχιατρική/βιοτεχνολογία, αλλά με το σύνολο της κυρίαρχης ιατρικής, αφού αποτελεί έναν από τους βασικούς πυλώνες δόμησης της κυριαρχίας, ιδιαίτερα τα τελευταία 150 χρόνια.

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

τους συντρόφους μας μόνους τους στα νύχια του κράτους, πως δεν θα αφήναμε καμία κατασταλτική επίθεση αναπάντητη.

Η κατάληψη του Πολυτεχνείου αποτέλεσε για 25 μέρες ένα σταθερό σημείο αναφοράς για τον αγώνα αλληλεγγύης και μια διαρκή απειλή για το κράτος, τη στιγμή μάλιστα που παράλληλα πραγματοποιούνταν εκατοντάδες φοιτητικές καταλήψεις πανεπιστημιακών χώρων ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση και χιλιάδες νεολαίων βρίσκονταν στους δρόμους.

Μέσα από το εγχείρημα της κατάληψης γεννήθηκαν, υποστηρίχτηκαν και συνδιοργανώθηκαν κινήσεις (παρεμβάσεις αντιπληροφόρησης, αποκλεισμοί δρόμων, συγκέντρωση στο νοσοκομείο της Νίκαιας, με κορυφαία στιγμή την πορεία της 1ης Φλεβάρη που καλέστηκε από αναρχικές συλλογικότητες και στην οποία συμμετείχαν περισσότεροι από 1.500 άνθρωποι) που έσπασαν το τείχος της σιωπής, δημιούργησαν σοβαρά αναχώματα στους κατασταλτικούς σχεδιασμούς, εξέθεσαν την ένοχη σιωπή της Αριστεράς, και τέλος άνοιξαν ένα δρόμο αγώνα, βασισμένο στη συλλογικότητα και τη συντροφικότητα ενάντια στην παραίτηση και την ηττοπάθεια.

Έχοντας ως σημείο αναφοράς την απεργία πείνας, αναπτύχθηκε ένας ζωντανός και δυναμικός αγώνας αλληλεγγύης από αναρχικούς-αντιεξουσιαστές με συγκεντρώσεις, διαδηλώσεις, μηχανοκίνητες πορείες στις φυλακές και το νοσοκομείο της Νίκαιας, καταλήψεις σε ραδιοφωνικούς σταθμούς, νομαρχίες και δημαρχεία, συγκρούσεις με την αστυνομία, όπως αυτές που ξέσπασαν γύρω από το Πολυτεχνείο μετά το πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο της 17ης Γενάρη, επιθέσεις σε κρατικούς-καπιταλιστικούς στόχους, παρεμβάσεις σε δρόμους και πλατείες, στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, την Πάτρα, το Ηράκλειο, τα Χανιά, το Ρέθυμνο, την Καβάλα , τη Σάμο, τη Χαλκίδα, τη Νάξο, το Αγρίνιο, την Άρτα, τα Γιάννενα, τη Βέροια, την Κοζάνη, τη Λαμία, τη Λάρισα, το Βόλο, την Κεφαλονιά κ.α., αλλά και με κινήσεις αντιπληροφόρησης και αλληλεγγύης στην Αγγλία, την Ισπανία, την Τουρκία, τη Δανία, τη Φιλανδία, τη Γαλλία, τη Ρωσία, την Πολωνία, την Ολλανδία, τις ΗΠΑ...

Αυτή η δυναμική αναπτύχθηκε αψηφώντας την κρατική τρομοκρατία και περιφρονώντας τους συνήθεις διαμεσολαβητές της αλληλεγγύης, οι οποίοι μέχρι την τελευταία στιγμή συντάσσονταν με το κράτος είτε μέσω της σιωπής τους είτε συμβάλλοντας στην κρατική προπαγάνδα μιλώντας για «κουκουλοφόρους» και «προβοκάτορες». Και αυτή η δυναμική είναι που στήριξε από την πρώτη μέχρι την τελευταία στιγμή την απεργία πείνας η οποία τελικά ανάγκασε το κράτος να υποχωρήσει, και, μπροστά σε αυτή την εξέλιξη, τους ίδιους τους λασπολόγους και όψιμους συμπαραστάτες να τρέχουν την τελευταία μέρα της απεργίας πείνας να περισώσουν το «ανθρωπιστικό» προσωπείο του κράτους και να προβάλουν τον εαυτό τους ως σωτήρες, αντλώντας πολιτική υπεραξία (φτάνοντας στο σημείο τέτοιας παραποίησης των γεγονότων ώστε να εμφανίζουν την αναρχική πορεία της 1ης Φλεβάρη ως πορεία του Φόρουμ)! Δεν ξεχνάμε ότι παράγοντες του ΕΚΦ προσέφεραν την πολιτική τους συναίνεση στην προφυλάκιση των ανθρώπων που τώρα δήθεν υπερασπίζονται, πως αφού συκοφάντησαν και επιχείρησαν να στερήσουν το χαρακτήρα της κοινωνικής αντι-βίας από τα συγκρουσιακά γεγονότα για τα οποία οι 3 κρατούνταν επί εννιά μήνες, εμφανίστηκαν τώρα για να θυματοποιήσουν τους απεργούς πείνας και να ζητήσουν από το κράτος «ανθρωπιά», πασχίζοντας να παρουσιάσουν την απελευθέρωση των 3 όχι ως αποτέλεσμα του αγώνα των ίδιων των απεργών πείνας και της κοινωνικής αλληλεγγύης, αλλά ως προϊόν της διαμεσολάβησής τους.

Το εγχείρημα της κατάληψης του Πολυτεχνείου ολοκληρώνεται μετά την απελευθέρωση των 3 της 6ης Μάη και το τέλος της απεργίας πείνας η οποία αποτέλεσε αιχμή του ευρύτερου αγώνα απέναντι στο κράτος, τα αφεντικά και τους λακέδες τους. Ενός αγώνα, που συνεχίζεται μέχρι την τελική ανατροπή του κόσμου της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, του ελέγχου και της καταστολής, για την κοινωνική απελευθέρωση και την Αναρχία...

ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟ ΑΠ' ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ
ΠΙΣΩ ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ - ΕΜΠΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΝΙΚΟ ΚΟΥΝΤΑΡΔΑ, ΣΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Συνέλευση της Κατάληψης του Πολυτεχνείου (κτίριο Γκίνη)
7 Φλεβάρη 2007